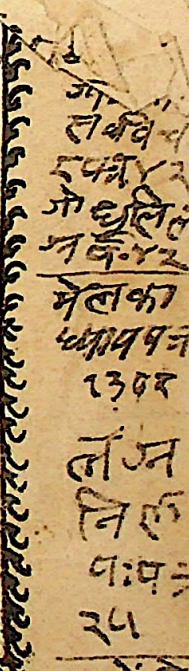

स्त्री ५
रु ४
समा ३
मल २
का १

अहो के
भाव भा
वसति
के ले
प. ४६

CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham

वि. टी.
१

श्रीगणेशाय नमः अथ विवाहं द्वावनव्याख्यानं लिख्यते तैर्योनामधिपः कुभृद्धितपदो संत्यक्तवेलास्थिति र्येत्यर्था प्रकलद्विजाधिपसमीक्षा प्रोरु
मुत्पूरभत् लक्ष्मीशोखिलदानवारिसततप्रस्निग्धसद्भासितिर्घोषधस्तमलोजयत्युरुकपासिंधुर्गुरुः केशवः १ अर्थचतुष्टयवाची तन्नप्रथमंगुरुपक्षे के
शवो गुरुर्जयति सर्वोत्कर्षेण वर्तते गृणात्युपदिशति शास्त्राणीति गुरुः तमेव सर्वोत्कर्षेणोत्तयति तैर्योनामधिप इत्यादिविशेषणैः तैर्यो धरे गुरोर्मागं नृत्य
मिधानात् तैर्योनांगं गुरुणामधिपः महागुरु रित्यर्थः तल्लक्षणमाह स्मृतिः पिता पुत्रमुत्पाद्य संस्कृत्य वेदान्वेदार्थी अग्राहपित्वा वृत्तिकृत्य यति समहा गुरुर्भवतीति
यद्वा तैर्योनांगं गदादीनामधिपः सर्वतैर्यो मयोगुरु रिति स्मृतेः कुभृद्धितपदः कुभृत्तोरग्राजानः तैः श्रितं सेवितं पदं यस्यासौ तथा असंत्यक्तवेलास्थितिः न संत्यक्ता
वेला सुपूर्वाह्नादिकालेषु स्थितिर्विहिता चारोयेनासौ तथा यत्यर्था प्रकलद्विजाधिपसमीक्षा प्रोरु मुत्पूरभत् यस्यात्यर्था प्राप्ताः प्राप्ताः कलाः पठनादयो यस्त्य
त्यर्था प्रकलाः ते च ते द्विजाधिपादि प्रश्नश्चास्तृषा समीक्षा सदृशेन तथा आप्राप्राप्ता उरुः अधिका मुद्धर्षः तस्य पूरस्तं विभतीति तथा लक्ष्मीशः पशुधान्यादि
धनवान् यद्वा लक्ष्मीनाम्नीममजननी तस्या ईशः पतिः अखिलदानवारिसततप्रस्निग्धसद्भासितिः अखिलानि अनेकानि चतानि दानानि चतेषां वारि उद
कं तेन सतेतमनवरतं प्रस्निग्धा प्रकर्षेणाद्रोसद्भासितिर्गृहभूमि र्येस्यासौ तथा घोषधस्तमलः घोषेण अध्ययनादि घोष अवगणेन धस्तोमलः पापं येन सतथा
जनानामिति शेषः उरुकपासिंधुः उरुः पृथुर्गुरुपातस्याः सिंधुः कृपासागरः अथ समुद्रपक्षे कथं भूतः सिंधुः तैर्योनामधिपस्तीर्थराजः कुभृद्धितपदः कुभृ
तः पर्वताः मैनाकादयः तैः श्रितमाश्रितं पदं स्थानं यस्यासौ तथा पदव्यवसिति त्राणस्थाने लक्ष्मीं प्रिवस्तुषित्यभिधानात् असंत्यक्तवेलास्थितिः वेला
समुद्रतीरंतस्याः स्थितिर्मर्यादा असंत्यक्ता वेलास्थिति र्येन सतथा यदित्यव्ययं यत्तदाकाले पर्याप्तकालः परिपूर्णकलो द्विजाधिपश्चंद्रस्तस्य स
मीक्षा समुद्रयः तेन आप्राप्राप्ता उरुरधिकतरा मुद्धर्षो येन सतथा तदा पूरभृज्जल पूरभृत्यात् चंद्रोदये हि समुद्रस्य जलभरः अत्रापि पूर्णचंद्रोदये
अधिक पूर इति भावः लक्ष्मीशः लक्ष्मी ईशः पिता अखिलदानवारिसततप्रस्निग्धसद्भासितिः अखिलादानवारयो देवाः तैः सततं प्रस्निग्धाशोभमान

रामः

१

वि. टी.
२

इदिदेवाः तैः सततं प्रस्निग्धाशोभमाना सद्यः सितिः स्थानभूमिर्यस्यासौ तथा इंद्रादिदेवैः सेवित इति तात्पर्यार्थः घोषध्वस्तमलः घोषेण नाम गर्जनेन ध्वस्तो मलः येनासौ तथा उरुरुपासिंधुः महारुपासागरः स्थावरजंगमजगत इति शेषः आदित्याज्जयते वृष्टिर्वृष्टेरन्नंततः प्रजा इत्याद्युक्तेः इत्येते मदुहितश्लोकस्यार्थः अथ प्रकृतं बध्नाति स्म विवाहपूर्वकपदं वृंदावनं केशवादित्यो यत्कुटिलोक्ति युक्तिवद्बलं बह्वर्थगूढं पदैः हेलागम्यमनल्पदृष्टसुधियांत नतरेषां तथा तस्मात्तद्विरुद्धि विषेष सहिता मारुत्युमस्युत्सुकः रनाना कलागमपटुर्भुविगीतकीर्तिः श्रीकेशवस्य तनयः कुरुते गणेशः टीकाभ्रमांधतमसापहंशविवाहवृंदावनस्य करपीडनदीपिकाख्यां उवाख्यामात्रेण तुष्यतु ये केचोच्चावचाद्दह मतिमंतस्तु सद्युक्तिविशेषरचनेरपि धरुत्वा दौ गृहलाघवाख्यकरणं तिथ्यादिसिद्धिदयं श्लोकैः श्राद्धविधिसंवासनतया लीलावती व्याकृतिं सप्रसेपमुहूर्ततत्त्वनिवृत्तिपूर्वादिसत् निर्णयंतस्माच्चंगलनिर्णयाद्यथकृता वैवाह

श्रीशार्ङ्गिणोः सृजतुवोनवसन्निवेशः क्लेशव्ययंचलवलन्नयनांचलश्रीः यन्त्रांचलग्रथनमंगलमाचचारशृंगारहारमणि
कौस्तुभरश्मिगुंफः १॥

सदीपिका ५ श्रीभरद्वाजमुनिश्रेष्ठवंशोद्भव औदीच्यज्ञातिमंडनः सकलागमाचार्यवर्यो ज्योतिर्विलुलावतंसो नेककला कलापचतुरः श्रीदेवज्ञराणगतनयः श्रीकेशवार्कः करणः कंठीरवाद्युत्कानिजोसत्कविताविशेषरचनासमेतां वाक्यविचारचातुरी दर्शयन्संहितास्कंधे कदेशभूतं विवाहपटलचिकीर्षुर्जन्मजन्मांतरार्जितदुरितोत्पन्नप्रत्यूहनिरासेन ग्रंथसमाप्त्यर्थे समाप्तपिग्रंथतत्परिचयायै शिष्टाचारपरिपालनेन शिष्यशिक्षार्थे च आशिर्लक्षणमंगलमाचरन् श्रीलक्ष्मीनारायणयोर्विवाहलक्षणं प्रथमसंनिवेशनं वसंततिलकवृत्तेन वर्णयति श्रीशार्ङ्गिणोरिति अथ ते विश्वमेतां सा श्रीः शार्ङ्गेयस्यास्तीति शार्ङ्गीतयोर्लक्ष्मीनारायणयोः सनवसन्निवेशः नवसंगमः संनिवेशस्तु संस्थायां प्रवेशे संगमेपि चेत्यभि

रामः
२

सद्भासितिः स्थानभूमिर्यस्यासौ तथा यत्स्थाने विष्णवादिदेवानिव संतीत्यर्थः घोषध्वस्तमलः घोषेण गर्जनेन ध्वस्तः मलः पातकं येन स तथा सुग्रीवसफ
लं जन्म येव संतिमहोदधौ अहनि घोषेण ब्रह्महत्या विलीयते इति पुराणात् अथ विष्णु पक्षे केशवो नारायणो जयति गुरुः उद्धवार्जुनादीनां ज्ञानोपदेशा
तीर्थानामधिपः गंगादीनां तत्पादजन्यत्वात् कुम्भकृतपदः कुम्भद्वारणीधरः शेषः तत्र श्रितं पदं यस्य स तथा शेषशायीत्यर्थः असंत्यक्तवेलास्थितिः असं
त्यक्तावेलायां समुद्रतीरे द्वारकादौ स्थितिर्निवसतिर्येनासौ तथा यत्पर्याप्तकलहिजाधिपसमीक्षाप्नोतुमुत्पूरभृत् यस्मात्पर्याप्ताः शौर्यादिकला येन सः यत्
पर्याप्तकलः हिजाः पक्षिणस्तदधिपोगुरुः यत्पर्याप्तकलश्चासौ हिजाधिपश्च तस्य समीक्षासं दर्शनं तथा आप्ता उरुर्महतीमुद्रुषस्तस्याः पूरस्तं विभर्तीति
तथा लक्ष्मीशो लक्ष्मीपतिः अखिलदानवारिसत्ततप्रस्निग्धसद्भासितिः दानवारिदंतिनामदजलं तेन स ततं प्रस्निग्धा आर्द्रो कृता अखिला समग्रा दान
वारिसत्ततप्रस्निग्धा सद्भासितिर्देहांगणभूमिर्यस्यासौ तथा कृष्णारमावतारे यस्य गृहांगणभूमिरेवं विधेति पुराणप्रसिद्धा घोषध्वस्तमलः घोषाणां व्रज
स्थितगोपादीनां ध्वस्तः मलो येनासौ तथा कृष्णावतारे प्रसिद्धमिदं उरुकृपासिंधुः महासत्वगुणत्वात् अथ सूर्य पक्षे केशवः सूर्यः केशारश्मयः प्रशस्ताः
केशा यस्यासौ केशवः केशाद्येन्यतरस्यामिति प्रशंसायां मतुबर्थवः कथं भूतः केशवः गुरुः रोमकमया सुरादीनां ज्योतिः शास्त्रादिज्ञानोपदेशा अतएव ती
र्थानामधिपः तीर्थानां ज्योतिः शास्त्रादीनां अधिपः प्रवर्तकः तीर्थशास्त्रधरः सन्नेषित्यभिधानात् कुम्भकृतपदः कुम्भद्वारणीधरः तत्र श्रितं पदं येन तथा
उदयशिखरे शृंगस्वर्णसिंहासनस्य इत्युक्तः असंत्यक्तवेलास्थितिः वेलाकालः तस्य स्थितिर्वत्सरः दिनादिनियमः असंत्यक्तावेलास्थितिर्येनासौ तथा य
त्पर्याप्तकलहिजाधिपसमीक्षाकर्त्री आप्नोतुमुत्पूरभृत् यस्मात्पर्याप्ताः प्राप्ताः कला येनासौ यत्पर्याप्तकलः स चासौ हिजाधिपश्च इत्यस्य समी
क्षासं दर्शनं चेद्रस्य प्रतिदिनं कलावृद्धिः स्यप्यसूर्यकिरणसंसर्गाद्भूत इति ग्रहगणिते वासना प्रसिद्धा आप्तास्तद्दर्शनं लालसाः तेषां उरुमुत्पूरः महाहर्ष
भरस्तं विभर्ति पुष्पातीति तथा लक्ष्मीशः लक्ष्मीपतिः तासामीशः अखिलतैजसाधीशः दानवारिसत्ततप्रस्निग्धसद्भासितिः अखिलाश्च ते दानवारयश्च इ

वि. टी.
३

षेणादयः चंदावनं नाम वनं यमुनातीरे प्रसिद्धं यद्वा विवाहानां चंदं विवाहं चंदं तद्वतीति विवाहं चंदावनं अत्र हि सम्यक् सदसत्फलनिरूपणेन असत्समयपरित्यागात्समयविवाहकरणेन पुत्राद्यभिर्वृद्धिद्वारा विवाहावनत्वं युक्तमस्य ग्रंथस्य कथं भूतं विवाहं चंदावनं स्फारत्स्फुरत्परिमलाढ्यफलं स्फारं तितानि स्फारं तिविस्तृतानि स्फुरत्स्फुरं तितानि स्फुरं तिविकसमानानि परिगतो मलः परिमलः दोषाभावः कुगतिप्रादयश्चेति तत्पुरुषैः तेनाह्यानि परिमलाह्यानि स्फारं ति स्फुरं ति परिमलाह्यानि फलानि न स्युः फलादीनि यस्मिंस्तथा पुनः कीदृशं विचारं रम्यं नानाविधविरुद्धमुनिवाक्यानां पूर्वपक्षसिद्धांतरूपसारासारविचारणरम्यं किं कृत्वा गर्गादिगोभ्यः सारं संवर्ग्य गर्गादयो यवनसितपुलस्यादीनामुपलक्षणं तेषामप्यत्र मतोपन्यासदर्शनात् गर्गादीनां गिरः वचनानि तेभ्यः एकदेशीयादिवाक्यपरित्यागेन बहुमतस्वीकारात्मकं सारं संवर्ग्य मेलयित्वा न केवलं समत्वेनैव सारं संवर्गितं किंतु वराहमिहिरादिमतानुसारं आदिशब्देन लक्ष्मीपतिश्रीधरादी

3

स्फारत्स्फुरत्परिमलाढ्यफलं विवाहचंदावनं विरचयामि विचाररम्यं २

नांग्रहणं वराहमिहिरादीनां मतमनुसरतीति तथा गर्गादिवाक्यानां सारासारपर्यालोचनया वराहादिमतानुसारं विचार्य विरचयामीत्यर्थः अत्रत्यानां महचनानामपि गर्गादिमुनिवाक्यमूलत्वेन प्रामाण्यमिति भावः स्फारदित्यादिविशेषणद्वयेन पूर्वग्रंथेभ्यो स्पष्टं शिष्यद्योतितं अथ संबंधादिचतुष्टयकथनमन्तरेण शास्त्रारंभवैयर्थ्यप्रसंगः तदुक्तं सिद्धिः स्रोतप्रवृत्तीनां संबंधकथनाद्यतः तस्यात्सर्वेषु शास्त्रेषु संबंधः पूर्वउच्यते किमेवात्राभिधेयं स्यादिति पृष्टस्तु केनचित् यदि न प्रोच्यते तस्यै फलशून्यं तु तद्वदेत् सर्वस्यै वहिशास्त्रस्य कर्मणो वापि कस्यचित् यावत्प्रयोजनं नोक्तं तावत्तत्केन गृह्यत इति एवं वृद्धोपदेशं हृदि मत्वा अनेनैव पद्येन संबंधः सूचितः परिमलाढ्यफलमित्यनेन अभिधेयं सूचितं तस्यास्य शास्त्रस्य च प्रतिपाद्यप्रतिपादकत्वेन संबंधो वा प्रयोजनं तु शुभाशुभफलादे

रामः
३

धानात् वः युष्माकं क्लेशव्ययं स्रजतु करोत्वित्याशीः नवसंनिवेशजातिविशेषणद्वारेणाहचलवलन्निति चलतस्तौ चलौ चलतस्तौ चलंतौ स्थानांतर
गमनंचलनंतस्मात्परावर्तनंचलनं चलाश्चवलंतश्चचलवलंतः नयनानामंचलाः प्रांतानयनांचलाः चलवलंतश्चतेनयनांचलाश्चचवलंतनयनांचला
स्तेषां श्रीः शोभायस्मिन्नवसंनिवेशसतथा समासांतविधेरनित्यत्वात्कप्रत्ययाभावः सानुगगपरस्यरावलोकनेननयनांचलौचंचलौवलंतौचेतिजातिः ल
ज्जाकुलतयानयनांचलाभ्यामेवावलोकनंयुक्तंसकः यत्रनवसंनिवेशेशृंगारहारमणिकौस्तुभरश्मिगुंफः अंचलग्रथनमंगलमाचचारआचीर्णवान्शृंग
रस्पहारः शृंगारहारः तस्यमणिः शृंगारहारमणिः सचकौस्तुभश्चशृंगारहारमणिकौस्तुभौतयारश्मयस्तेषांगुंफः गुंफनग्रथने गुंफनंगुंफः ग्रथनमितिया
वत् अंचलयोग्रथनंतदेवमंगलं अंचलग्रथनमंगलश्रियः शृंगारहारमणिः शाङ्गिणस्तुकोस्तुभः तदस्मीनापरस्परंग्रथनं अंचलग्रथनभावं प्रापेत्यर्थः

संवर्ग्यगर्गभृगुभागुरिरैभ्यगीर्भ्यः सारं वराहमिहिरादिमतानुसारं

विवाहसमये वधूवरप्रावृत्तवस्त्रांचलग्रथनमंगलत्वेनक्रियतइतिशिष्टसमाचारः सतुप्रागेवशृंगारहारमणिकौस्तुभरश्मिगुंफनेनैवनिष्पन्नइति
भावः अन्नमंगलार्थे गणादिदोषनिरासार्थे वादौ श्रीशब्दप्रयोगः तदुक्तदेवतावाचकाशब्दायेचभद्रादिवाचकाः तेसर्वेनैवनिष्ठाः स्युर्लिपितौ
गणातोपिवेतियथा श्रियः कुरूणामधिपस्येत्यादौ अथास्यग्रंथस्य आर्षमूलत्वेनप्रामाण्यंतथाप्राचीनग्रंथेभ्योवैशिष्ट्यंद्योतयन् संबंधादित्तु
ष्टयगर्भंतदारभहेतुंवसंततिलकयाह संवर्ग्यइति अहंविवाहवृंदावननामग्रंथविरचयामि अन्वर्थनामविवाहवृंदावननामविवाहः स्त्रीपुरुषसमाग
मलक्षणः तदर्थंवृंदावनमिववृंदावनविवाहवृंदावनं कृष्णोहितत्रंगोपीभिः सहपरस्परपाणिधारणपूर्वकं रासक्रीडादिकंकृतवान् अन्यपिसूरसेनसु

वि. टी.

४

4

तिरपि दैवज्ञैः शास्त्रतत्त्वज्ञैर्महूर्तौ निष्पद्यते यदि सन्मुहूर्तः समन्वेष्टो नान्यैर्न सन्नसूचकैः इति अतएव कश्यपेन वेदे पारगसाहित्ये नैव नक्षत्रासूचकस्य
आहुते पूज्यत्वं स्मर्यते अरिर्विश्वभहंता च व्यगो न सन्नसूचकः काणः कुंठश्च मंदश्च श्वित्रो मूखः सुवृत्तवान् सर्वे आहुतेन योक्तव्या मिश्रिता वेद पारगैरिति दो
षोपि स्मर्यते प्रायश्चित्तचिकित्सां च ज्योतिषधर्मनिर्णये विना शास्त्रेण योत्र्यात्तमाह ब्रह्मघातक इति अतो सम्यक् शास्त्रवेदनादयथा शास्त्रे फलादेशको
न सन्नसूचकः ननु शास्त्रैकदेशवेतेतिसिद्धं अतएवोक्तगर्गादिभिः वनं समाश्रिता येपि निर्ममानिः परिग्रहाः अपिते परिपृच्छन्ति ज्योतिषांगतिकोविदो
मुहूर्ततिथिनक्षत्रमृतवश्चायने तथा सर्वाण्येवाकुलानि स्युर्न स्यात्सां वत्सरो यदि नासां वत्सरिके देशे वस्तस्य भूतिमिच्छता च सुभूतो हियत्रैष पापं तत्र न वि
द्यते इत्यादि मुक्तावल्यादिष्वपि दशदिनकृतपापहेतिसिद्धांतवेत्ता त्रिदिनजनितमहस्तत्र वेत्तानि हंतिकरणभगणवेत्ता चैकरात्रौत्यपापं जनयति बहुपापं च
कनसन्नसूचीति एकः केवलः न सन्नसूचकः अतो स्पशास्त्रस्यैकदेशाध्ययनेपि त्रैवर्णिकस्यैवाधिकारोस्तीति सिद्धं तत्राप्यार्यवाक्यानां पाठमात्रेणापि
फलमास्ति स्मृत्यादि पठनवदिति अथ विवाहादि सर्वकार्येषु नारदादिभिः प्रथममुद्दिष्टत्वात्पचांगशुद्धेः प्राधान्यं तत्रापि प्राधान्यं न सन्नशुद्धेः तथाचा
हुः भावांशशुद्धोदयमप्यशुद्धं भशुद्धिहीनं प्रवदन्ति संतः तस्माद्विशेषेण भशुद्धिमादौ विचार्य कार्येषु भमाह्वर्या इति अतः सैव प्रथममभिधीयते सा
तूक्तनक्षत्राणामेव अतः प्रथमशुभनक्षत्राण्युक्ता तत्प्रसंगेन शुभान्तरमासांश्चाह रवंशस्य वृत्ते ध्रुवाणि रोहिणी च्युत्तराणि अनुराधादौ निप्रसिद्धा
नि करोहस्तः तेषां समाहारे एकवद्भावः क्रीबत्वं च मघास्वात्यो प्रसिद्धे अयमकादशनक्षत्रात्मको गणः चेददृषणः वक्ष्यमाणपापवधादिदोषरहितो
तदा मृगीदृशां स्त्रीणां मृगजातिः स्त्रीमृगी तस्यां दृगिव दृग्यासां तासां करग्रहे विवाहमंगलकृत्या तवक्ष्यति चेत्सूरददृषणभूषणेत्यादि क्रूरवधादि
दोषैश्च शुभफलतत्र तत्र वक्ष्यति रवेरिति षण्णां गृहाणां समाहारः षड्रही मकरादिर्यस्याः सामकरादिः सा चासौ षड्रही च मकरादिषड्रही अमीना
मीनरहिता मकरकुंभमेषवृषमिथुनस्थोर्को विवाहमंगलकृत्ययः नन्वत्र नक्षत्रग्रहादीनां शुभफलकर्तृत्वं कथं युज्यते प्राचीनसदसत्कर्मविपाक

रामः

४

शः तज्जिज्ञासुरधिकारी एतदुक्तं भवति चतुराननमुखादिनिस्तस्यास्य शास्त्रस्य नारदवसिष्ठादिमुनिपरंपरयास्मिन् लोके प्रथितस्य ब्रह्मणा सह संबधः उ
 क्तं च नारदेन अस्य शास्त्रस्य संबधो वेदांगमिति धातुत इति अस्य शास्त्रवेदांगमिति कृत्वा धातुतः संबध इत्यन्वयः यद्वा वक्ष्यमाणभिधेयस्य तत्प्रतिपादकशास्त्र
 स्य च प्रतिपाद्यप्रतिपादकत्वेन संबधः न सन्नशुद्धिकालमिमांसा राशिमेककनवांशविचारग्रहागुणचंद्रताराबलराहुलतातिथ्यादिलग्नशुद्धिगोधूलिकगोचरनि
 र्णयशुभाशुभयोगभावफलयोगबलसामुद्रिकलक्षणादिमिश्रफलवधूवरप्रश्नादिकप्रतिपाद्यत्वाद्वाभिधेयप्रयोजनंतु जन्मजन्मांतराजितसहस्रकर्मवि
 पाकरूपशुभाशुभफलसूचकनक्षत्रग्रहफलादिना जगतः शुभाशुभनिरूपणं तत्राशुभफलं ग्रहशांत्यादिना ग्रहबलाद्युपेतः सत्समयेति वाहादिसंपादनेन वा
 सकृकुननिमितादिना वंचयिष्यत इति कृत्वा तथा तत्प्रतीकारनिरूपणं च उक्तं च नारदेन प्रयोजनंतु जगतः शुभाशुभनिरूपणमिति तज्जिज्ञासुरधिकारी स
 च द्विज एव न तु शुद्धादिः वेदांगत्वात् यतो द्विजैरेव सांगो वेदो ध्येतव्यो ज्ञातव्यश्च उक्तं च तस्माद्विजैरध्ययनीयमेव पुण्यं रहस्यं परमं च तत्त्वमिति अध्यापने
 तु ब्राह्मण एवाधिकारी सन्नियवैश्ययो रध्यापननिषेधात् महाप्रयोजनंतु वेदांगाध्ययनेन धर्मपरिपालनत्वात् जगतो शुभनिराकरणेन च सुरुतसंचयद्वा
 रात्रिकालदर्शित्वेन योगितुल्यावस्थागतस्य योगिवन्निरतिशयानंदावाप्तिरक्षणमोक्षावाप्तिः उक्तं च श्रीमद्भागवते गंगे प्रतिनंदेन ज्योतिषामयनं सासा
 द्यतत ज्ञानमतींद्रियं प्रणीतं भवता येन पुमान् च दूपावरमिति सिद्धांतं पियो ज्योतिषं वेत्ति नरः स सम्यक् धर्मार्थमोक्षानलभते यश्चेति गंगोपि ग्रंथतश्चाप्ये
 तश्चेतत्कृत्स्नं ज्ञानातियो द्विजः अग्रभुक् स भवेच्छास्त्रे पूजितः पंक्तिपावनमिति अत्र सम्यक्पदग्रहणेन असम्यक्शास्त्रपरिज्ञानादयथा शास्त्रविवाहादि
 फलादेशकस्य पंक्तिदूषकत्वमस्तीति गम्यते यत उक्तं तेनैव अविदित्वैव यः शास्त्रं देवज्ञत्वं प्रपद्यते स पंक्तिदूषकः पापो ज्ञेयो न सन्नसूचकः न सन्नसू
 चको द्विष्टमुपवासं करोति यः स ब्रजत्यं धतामिश्रं सार्द्धं स हविर्दं विनेति क्रस्रविदं विना न सन्नसूचकेन अतश्चायथा शास्त्रमादेशकस्य वनसन्नसूचकः
 नत्वकृत्स्नं शास्त्रपरिज्ञाता देवज्ञत्वं प्रपद्यत इत्युक्तत्वात् पूर्वार्जितसहस्रकर्मविपाको देवमित्युच्यते तज्जानातीति देवज्ञः तस्य भावो देवज्ञत्वं ब्रह्मस्य

पि. टी.
५

धातव्यः तथा च नारदः सर्वोऽश्रमाणा मास्येयं गृहस्थाश्रममुत्तमं यत्तत्तदपि योषायां शीलवत्यां स्थितं ततः तस्याः सखीललब्धिस्तु सुलभं वशतः खलु पिता
महोक्तां संवीर्य लस्य शुद्धिं प्रचक्ष्महे इति अतो देवयत्नयोरन्यतरेण फलसिद्धिर्न भवतीत्यत्र दृष्टं तदमाह याज्ञवल्क्यः यथा ह्येकेन चक्रेण रथस्य गतिर्भवेत्
तदस्युरुषकारेण विना देवं न सिध्यतीति अतएव ग्रंथ-कारेणैव स्थिति प्राक्कर्मबीजं सलिलानलोर्वी संस्कारवत्कर्मविधीयमानं शोषाय योषाय च तस्य तस्मात्
दासदाचारवतानहानिरिति यत्प्राक्कर्मस्य शोषाय योषाय च अधुनाविधीयमानं कर्म भवति किं वत् बीजं सलिलानलोर्वी संस्कारवत् यथा स ह्योजं शुभैः सलिला-
दिसंस्कारैः संस्कृतं सदुदेति वर्धते च तद्वत्प्राक्कर्म जपिरेहितेन स त्रयत्नेन वर्धते अन्यथा क्षीयत इत्यर्थः तस्मात्कारणाच्चास्त्रविहितविवाहादिशुभकालग्रहश-
तिचिकित्सादिसदाचारवतां पुरुषाणां सदानहानिः स्यात् अपि च देवं किल पुरुषनिष्ठं तद्देशकालवशतएव विषयते दुष्टमपि दुष्टांतरसाहित्ये नैव दृष्टकारिय

5

रवेरमीनामकरादिषड्गृहीकरग्रहे मंगलकृच्छरगीदृशाम् ३

थादुर्जनोरंध्रान्वेषणेन अतएवोक्तं श्रीपतिना अकालचर्यामृगयां च साहसं सुदूरयानं गजवाजिवाहनं गृहे परेषां गमनं च वर्जयेद्गृहेषु राजा विषमस्थितेष्विहेति
वसंतराजोपिनैतदेव मिहयेन देहिनां पूर्वकर्मविहितं कुतोपि हि देशकालवशतो विषयते युज्यते व्यवहितं कथं तु तदिति एतदेवं प्रामाण्यं शेषं स्पष्टं अतश्च दुष्टमपि
देवफलं विवाहादिसत्समयावाप्तिरूपयत्नेन निवर्त्यत एव यथाह स एव संप्रवहिविषकंटादिकं येन देवशरणापि मानवः दूरतस्त्यजति पौरुषं सदा तेन नः स्फुरति
देवतोधिकं पौरुषेण हृदये सितागतिं प्राप्नुवन्ति पुरुषाः सुमेधसः यांति देवशरणी लयं यथा पादयोर्ज्वलति दावपावके इति अतः शकुनगोचरादिना आवेदितं अ-
शुभं देवफलं शुभेन प्रयत्नेन संतो वंचयंत्येव तथा च स एवाह तन्निरूप्य शकुने न दुःखं वंचयति नियतं समुद्यतं पौरुषेण पुरुषाः सुमेधसः संश्रयंति पुनरा

रामः
५

रूपस्य देवस्यावश्यं भावित्वात् तथा च शौनकः येन तु यत्प्राप्तं तस्य विधानं सुरेश सचिवोपि यः साक्षात् नियतिज्ञः सोऽपि न शक्नोत्यप्यकर्तुं तद्विज्ञानोपा-
यलग्नविधानेन संप्रवक्ष्यामि जन्मन्यथा प्रश्नतत्सदृशफलविवाहेपीति अतो यथा क्ता विवाहादिसमयाद्देवपाकज्ञानोपायाः विवाहादिषु यादृशसमया-
वाप्तिस्तादृशं देवमस्तीति ज्ञेयं यत उक्तं तेनैव वरणप्रदानपरिणयशची प्रपूजाभिषेक करणानि सुशुभेति शौविलम्बेन भवन्ति किलात्यपुण्यानामिति अतो
विवाहादिशास्त्रं देवज्ञापकमेवेति नैवं सद्युक्तं मन्यसे विवाहादिषु विहितशुभकालस्य यन्त्रादिना प्रयत्नेन पुरुषसाध्यत्वात् सत्यभययोगे कर्मसिद्धिर्न केवलं
देवेनेति तथा च वक्ष्यति फलेद्यदि प्राक्तनमेव तत्किं कृष्याद्युपायेषु परः प्रयत्नः श्रुतिः स्मृतिश्चापि नृणां निषेधविध्यात्मके कर्मणि किं निषण्णेति यदितु देवमेव
फलेत्तदा सर्वोपि जनः कृष्याद्युपायेषु कथं प्रवर्तते किंच निषेधविध्यात्मकाः श्रुतिस्मृत्यादयोऽपि निरर्थकाः स्युः न च समासे हेनू कूपमवेक्षत न बाहुभ्यां न दोतरे न्न

ध्रुवानुराधामृगमूलरेवती करं मघा स्वातिरदृषणोगणः

संशयमभ्यापद्यतेत्यादीनामाश्वलायनादिकल्पानां श्रीकामः पुष्टिकामो वाग्रहयज्ञं समाचरेदित्यादिया-
र्थप्रसंगः स्यादित्यर्थः तथा च याज्ञवल्क्यः देवे पुरुषकारे च कर्मसिद्धिर्न वस्थिता तत्र देवमभिव्यक्तं पौरुषं पौर्व-
प्राप्तिलक्षणा सा च केवलं देवेन व्यवस्थिता अपितु पुरुषकारेपि पुरुषकारः प्रयत्नः अपि च पुरुषकाराभावे देव-
ति पूर्वदेहाजितं पौरुषमेव देवमित्युच्यते तच्च अल्पपुरुषकारादनंतरं महाफलोदयेन अभिव्यक्तं अतएवाहवसंतराजः पूर्वेज-
मदेवमिति संप्रचक्षते उद्यमेन तदुपाजितं तदा वाकितं फलति नैव केवलमिति तस्मात्प्रयत्नाभावे देवं नास्तीत्यतो विवाहादिषु शुभकालावाप्तिलक्षणो यत्नावि

वि. शी.
६

6

तं उक्तं च विवाहपटलांते तेनैव एवं बुद्ध्या मतिमान् भविष्यफलमादिशेत्समुद्वाहे इति अतो बौधायनादिविहितेन तच्छांतिरूपेण धर्मेण प्रयत्नात्मकेन त
न्निवर्त्यते धर्मेण पापमपनुदतीति श्रुतेः शुभकालेन तु अशुभदैवफलं निवर्त्यते शुभं तु वर्धते अतएव तत्रैव तेनैवोक्तं सुपरीक्षितं विलग्नं धर्मार्थसुखा
य भवति हं पत्योः तद्विपरीतं निमेषादनागतातीतिकालेन अपरीक्षितं विलग्नं न हि देयं पंडितेन देवविदा अयशो बुनिधौ मज्जति शास्त्रमविज्ञायो दद्यादिति
बृहस्पतिरपि आह स्वभावादेव कालोपयं शुभाशुभसमन्वितः अनादिनिधनः सर्वो न निर्दोषो न निर्गुणः तस्मान्निर्दोषकालार्थे मुहूर्तमधिगच्छतां कालः शु
भोगुणैर्युक्तो बलवद्भिः शुभप्रदः दोषैर्युक्तोऽपि च प्राणैर्बहुभिर्व्यत्ययं ह्येवेति अतः शुभकालबलेन पूर्वकर्मोपार्जितमशुभमपि निवर्त्यत इति सर्वमनवद्यं अ
तो न ह्यत्रादौ नाकालावयवत्वात्सर्वकर्मसु शुभाशुभफलदातृत्वमस्तीति सिद्धं ३ अथ पूर्वाफलानि पुण्यौ कैश्चिदुक्तौ तन्मतनिगमाथ माह इन्द्रवज्रोपेन्द्रव

प्राचेतसः प्राह शुभं भगर्षसीतातद्वृद्धानसुरवं शिषेवे

ज्जामिअणात्तिकोपजातिकेयं प्रकृष्टं चेत्तोयस्यासौ प्राचेताः तस्यापत्यं प्राचेतसो मुनिविशेषः स भगर्षपूर्वाफलानि न ह्यत्र शिवं शुभमस्मिन् विवाहे यत्प्रा
ह तस्मिन्नुत्सृजे ऊढा परिणीता सीता सुखनसिषेवे न सेवितवती वनवासरसोहरणादिकंदुःखमेवाप्यतो गगंशौ न कनारहादिभिर्नोक्तमिति कृत्वा तन्ना
दरणीयमिति भावः ननु विवाहे भगर्षविधायकस्य मुनिवचनस्य कथमयं प्रत्यक्षबाधः उच्यते तस्य सीता विवाहात्प्राक्पुगविशेषविषयत्वादिति योज
नीयं पुण्यस्तु अतिकामपुण्यति वर्द्धयति एवं कारणादस्मिन् विवाहविषये स पुण्यः प्रजापते ब्रह्मणः सकाशाच्छाप्य आप प्राप्तवान् पुणातिकायाणीति पु
ण्यः क्व वतो निपातः ब्रह्मणः किल विवाहः पुण्यं भूत् अनंतरं शंभुविवाहसमये पार्वती सौंदर्यदर्शनात्प्रचलितचेतसो ब्रह्मणः परिहितवस्त्रांतश्च्युतवीर्य

रामः
६

त्वनोहितमिति तदैव फलं दुःखदं समुद्यतं शकुनेन निरूप्य पुरुषाः पौरुषेण चंचयंतीत्यन्वयः अथानंतरोक्तेः सर्पवद्भ्यादिदृष्टान्तः पौरुषमेव फलसाधनं कथं
 न स्यात् उच्यते समानभूमिषु समानसलिलादिसंस्कारेपि फलवैचित्र्यदर्शनात्कारणांतरकल्प्यते तदेवैवमिति अत उभययोगे सत्येव फलसिद्धिरिति अथ केचिद्बु
 द्धिः कर्मानुसारिणीति मन्यमानाः प्रयत्नोपि देवानुरूप इति कृत्वा देवमेव फलसिद्धेः कारणमिति मन्यंते तन्न चतुरस्रं अनवस्थादोषप्रसंगात् तथा हि प्राक्कर्माजितपौ
 रुषमेव किल देवमुच्यते अत्रत्यः प्रयत्नः प्राचीनपौरुषलक्षणो न देवेन जन्यः तदपि पौरुषं तत्प्राचीनपौरुषजन्यं तदपि तत्प्राचीनपौरुषजन्यमित्यनवस्था अतः
 प्रयत्नोपि देवप्रेरित इत्यनुपपन्नं नैतन्नन्यामहे न स्वस्वियमनवस्थादुषणं अनादिसंसारे बीजांकुरन्यायदृष्टान्तसद्भावात् न चैतद्युक्तं न हि बीजांकुरन्यायाद्दे
 वमेव मूल इति निश्चयेते नापि प्रयत्नः अतः सत्युभययोगे फलसिद्धिरिति मतं चतुरस्रं एवं चेत्तर्हि शौनकोक्तवाक्यानां पूर्वोक्तानां कासंगतिः उच्यते देवं तु दृढक
 मरूपमदृष्टकर्मरूपं चेति द्विविधं तत्र दृढकर्मरूपस्यावश्यं भावित्वाद्दृष्टान्त्यादिरूपेण संपूर्णप्रयत्नेनापि तन्निवारयितुं न शक्यते दृढमूलत्वात् खरतरवाता
 घातेपि दृढमूलपादपवत् अदृढकर्मरूपं तु प्रयत्नेन निवार्यते प्रशियिलमूलपादपवत् तथा च जातके ये धर्मकर्मनिरता इत्यादि प्रयत्नाभावे तु विपच्यत इव त
 था च तत्रैव पापि शयेदुराचारादेव ब्राह्मणनिन्दकाः अपश्य भोजिनस्तेषामकालमरणं ध्रुवमिति अत एव चिकित्साशास्त्रेपि पूर्वजन्मकृतं पापं व्याधिरूपेण
 बाध्यते इति सर्वव्याधीनां साधारण्येन कर्मजन्यत्वेपि साध्यासाध्यत्वेन द्वैविध्यमस्ति तत्रापि क्लृप्तेषु पायः सुखोपायो द्विविधः साध्य उच्यते असाध्यो द्विधो
 धो ज्ञेयो साध्यो यश्चो प्रतिक्रियः साध्यासाध्यत्वमायाति साध्यश्चासाध्यतां तथा घ्नति प्राणानसाध्यस्तु नराणामक्रियावतामित्यादिना अचिकित्सितव्याधे
 र्दृढकर्ममूलत्वमन्येषामदृढकर्ममूलत्वं निश्चयेते अतो देवस्येदृशं द्वैविध्यमस्ति अतः शौनकादिवाक्यानां पूर्वपक्षरचितानामयमर्थः येन त्विति येन
 पुरुषेण यत्प्राप्तव्यं अवश्यं भाक्त्यदृढकर्मोपार्जितमिति यावत् तद्दृष्टान्तिरप्यन्यथा कर्तुं न शक्तः अर्थादन्यददृढकर्मोपार्जितमन्यथा कर्तुं शक्त इ
 त्यर्थः वरणप्रदानेति तद्विज्ञानोपायमिति अत्रायं भावः यस्य परिणयनादिकाले दृष्टदृष्टमस्ति चंद्रादौ दृष्टे सति तदैव पाकस्य तादृशमशुभमिति ज्ञा

वि.टी.
७

येविवाहइत्यादिनातौविधत्ते शौनकस्तुतौनिषेधति कुलदावैकार्तिकेमासि सौम्येपरवेश्मरताकलहपरादुःखसंतप्तेति शार्ङ्गधरादिभिस्तुतौमध्य
मौउक्तौसंवसतिदेशाचारतोत्रव्यवस्थानेया देशदेशेयास्थितिःसैवकार्येतिवराहोक्तत्वात् राशिणात्याहिमार्गशीर्षेविवाहंकुर्वति केचित् गुर्जराःका
र्तिकेपोत्यादिअतोग्रंथकृतास्वदेशाभिप्रायेणोदमुक्तं इतिसर्वमननुद्यं ५ अथनक्षत्रदोषान्विचक्षुर्वेधदोषस्यमहादोषांतःपातित्वेनप्राधान्यात्तमु
पजातिकाद्वयेनतावदाह याम्योत्तराःप्रागपराश्र्वपंचरेखेरचयेत विदिषुकौणेषुद्वेद्वेरेखेरचयेत् इदंपंचशलाकारव्यचक्रं तत्रचक्रेसहाभिजिद्विदि
गिद्वितीयार्गलिताग्नितारःभवर्गःभवेत् अभिजितासहवर्ततेसौसहाभिजित्तेनसहेतितुल्ययोगइतिबहुब्रौहिःतत्रसहस्यसादेशस्यवैकल्पिकत्वंविदि

7

याम्योत्तराःप्रागपराश्र्वपंचद्वेद्वेरेखेरचयेद्विदिषु विदिगिद्वितीयार्गलिताग्नितारःसहाभिजित्त्रभवेद्भवर्गःई त
स्मिन्नभिन्नाग्रगतंभिनत्तिग्रहोविवाहर्षमशेषमेव स्त्रीपुंसयोरायुरसौम्यवेधःसौम्यव्यधोहंतिसुखानिशश्चत् ७ ॥

शिद्वितीयायारेखातयार्गलितासंबंधाअग्निताराकृतिकायस्यसुतथा कोणस्यद्वितीयरेखातःकृतिका दीनिसाभिजिति नक्षत्राणिसव्येनमार्गेणअपसव्ये
नवान्यसेदित्यर्थः अपसव्यमार्गस्यशिष्ट गार्हितत्वात्सव्यमार्गोत्रश्रेयान् ६ तस्मिन्चक्रेअभिन्नाग्रगतंविवाहर्षअशेषंसमस्तमेवग्रहोभिनत्ति य
स्यारेखायांग्रहस्तदग्रस्यनक्षत्रंवेद्युतोत्यर्थःविवाहग्रहणंविवाहकृत्योपलक्षणं यथाहश्रीपतिःवधूप्रवेशेदानेचचरणेपाणिपीडनेवेधःपंच
शलाकारव्येनत्रसप्तशलाककेद्विदिअशेषग्रहणचरणवेधनिरासार्थेतद्विषयंवक्ष्यति वेधफलमाह स्त्रीपुंसयोरिति असौम्यवेधःपापग्रहवेधःस्त्री
पुंसयोरायुर्हन्ति स्त्रीचपुमांश्चस्त्रीपुंसौ अचतुरादित्वात्साधुःसौम्यव्यधःसौम्यग्रहवेधःशश्वदनवरतंसुखानिहन्ति ७ अत्रसहाभिजिदित्युक्तं

रामः
७

सहस्रद्वयेन पराष्टस्य तंतु मध्यस्थित कण सहस्रेभ्यो निष्पन्ना अंगुष्ठप्रमाणा षष्ठि सहस्रमितो बालखिल्यानाममुनयो भूवन्निति ब्रह्मपुराणादौ प्रसिद्धं
ततो नु तप्तो ब्रह्माज्ञानदृष्ट्या सम्यगवलोक्य पुण्यकृतविवाहनिमित्तमिदमिति कामोद्रेकरूपं वैकृतमिति निश्चित्य विवाहविषये पुण्यं शप्तवानिति कृत्वा गमो
दिभिः सनिषिद्ध इति भावः तथा च शौनकः अष्टचतुष्कात्कन्यागुरुकुले विहेषिणी भवति पुण्ये कृपणा पतिसंत्यक्ता वैधव्यं वा समाप्नोतीति अन्येपि ग्रहेण वि
होष्य शुभगन्वितोपीति अथ विवाहे प्राचुराकालादिकं कैश्चिदुक्तं तन्मतेनिरस्यति ४ इदं वंशवंशस्य मिश्रणात्मिको पजातिका प्राचुराः वसंतः प्रसिद्धः ऊजः
कार्तिकः सहामार्गशीर्षः तेषु करग्रहः परैरन्यैर्वात्स्यपराशरादिभिः उदाहारि उदाहृतः तन्मतहारि न हरतीति हारि मनोहारि न चार्चित्यर्थः तत्र हेतुमाह रवे

पुण्यस्तु पुण्यत्यतिकाममेव प्रजापतेरापसशापमस्मात् ४ प्राचुरा संतोर्जसहः करग्रहः परैरुदाहारि न हारि तन्मतं
रवेरवैसारिणमुत्तरायणं पुरंध्रिपाणिग्रहणे परायणं ५

इज्जइत्यभिधानात् पुरंध्रीणां स्त्रीणां पाणिग्रहणे परायणं अतिश्रेष्ठं अमीनोत्तरायणस्य गार्गादिबहुसंमतत्वादसिणांतः पातिनां प्राचुरादीनां ग्रहणमे
कदेशोयमतो नादरेणीयमिति भावः तथा च ज्योतिःसारे वात्स्यो वर्षमनुनमिच्छति तथारैभ्यो यनं चोत्तरं स्त्रीनामा नमृतं विहाय मुनयो मांडव्यशिष्या जगुः
चैत्रप्रोद्ध्य पराशरः परिणयेषौषं चंदौर्भाग्यदंत्वाणादादिचतुष्टयं न शुभदं कैश्चित्पदिष्टं बुधैरिति स्त्रीनामा क्रतुः प्राचुरा शरच्च शौनकस्तु वर्णविशेषेण क्र
तुविशेषमाह परिणयकालः शुभदः शरदि वसंतं च विप्राणां राजन्यवैश्ययोरपि शुभदोग्रीष्मः समुद्रिष्टः घनसमये मृदाणां शिशिरे चान्यत्र संका
रभवानामिति नारदस्तु अप्रबुद्धो हृषीकेशो यावत्तावन्नमंगलमिति शुक्लेकादश्युत्तरकार्तिकं मार्गशीर्षं च विधत्ते अन्येपि नाषाढप्रभृतिचतुष्टयं

वि. श्र.

८

मिति वेधविनिश्चय इति यत्तु क्रूरैरपित्यजेत्यादं केचिद्वचुर्मनीषिण इतिके पांचिन्मतं यन्तारदादिबहुमतविरोधान्नादरणीयमिति भावः १ एवं वेध
दोषानिरूप्य दोषांतराण्याह द्रुतविलंबितं यन्नसन्नमशुभैः पापग्रहैर्गतगम्यं अधिष्ठितं च अशुभश्च अशुभौ च अशुभाश्च अशुभाः इद्वैकशेषः एकै।
न अशुभेन द्वाभ्यां त्रिभिर्वा गतं भुक्तं गम्यं भोग्यं अधिष्ठितं युक्तं यदपि च न सन्नं त्रिविधैर्भौमांतरिखैरद्रुतैः दूषितं दिव्याद्रुतानि ग्रहसंजनिता निप्रत्य
कीदीनि भौमानि भूकपादीनि आंतरिक्षाणि उल्कादीनि येषामन्यतमं सद्रुतं यस्मिन् दिनन सन्ने जातं यदपि च तैरणीतारकतैः सूर्योधिष्ठितनसन्नाच्चतु
र्दशसंध्योदितमित्यर्थः तरणोस्तारकं न सन्नंतरणितारकं कनौनिकायां न सन्नंतरणितारकेति चेति विष्वः कनौनिकानेत्रतारा तन्न सन्नमखिलेपिशुभकर्मणि

यदशुभैर्गतगम्यमधिष्ठितं यदपि च त्रिविधाद्रुतदूषितं तरणितारकतोपि चतुर्दशंतदखिलेपि खलं शुभकर्मणि १०
रविनखैर्मितमर्कविधुंतुदौमुनिभिर्दिदुरखंडलमंडलः द्रुतवहाकृतिषड्जिनदतिभिः सितिसुतादभिलतयति ग्रहः ११

विवाहव्रतबंधयात्रादौ खलं पापं स्यादिति प्रत्येकं संबध्यते १० अथ लतादोषमाह द्रुतविलंबितं अर्कः सूर्यः विधुंतु इति व्यथयतीति विधुंतुदोराहः तौर
विनखैर्मितं स्वाधिष्ठितनसन्नाक्रमेण द्वादशविंशतितमं अभिसंमुखं लतयतः खंडमेव खंडलं खंडलं भागः छेदश्चेति सौरस्वामी नखंडलमखंडलं त
मंडलं यस्यासौ तथा संपूर्णमंडलश्चंद्रः मुनिभिः सप्तभिर्मितं अभिलतयति एतदुक्तं भवति संपूर्णमंडलश्चंद्रः किल पूर्णिमांते भवति तत्र यन्न सन्नंतस्मा
त्सप्तमचंद्रोभिलतयति तच्च कृष्णपक्ष्यासन्नं सदा स्यादिति द्रुतवहाकृत्यः आकृतिर्द्वादशविंशतिः षट्प्रसिद्धाः जिनाश्चतुर्विंशतिः दंतिनोष्टौ तैस्तुल्यं न सन्नं स्वा
धिष्ठितनसन्नात्क्रमेण सितिसुतादौ ममारभ्य ग्रहः अभिसंमुखं लतयति भौमादयः क्रमेण त्र्यादीनिलतयतीत्यर्थः अत्र सर्वेषां संमुखलतनमेवोक्तं

रामः

८

अतोभिजित्प्रमाणं तथा विवाहकृत्यादन्यत्र सप्परेखाचक्रवेध इत्याह रथोद्धृताः वैश्वदैवतमुत्तराषाढाः तस्य चतुर्लवश्चतुर्थोऽंतिमः श्रवः श्रव
णस्तस्य पंचभूलवः पंचदशांश आदिमः इयं इह वेधादिविषये अभिजिन्मितिः स्यात् अयमनंतरोक्तो व्यधो वेधः विवाहाकन्यावरणादिविवाहकृत्या
दन्यतः अन्यत्र सर्वत्र तत्र तं बंधवास्तु यात्रादिषु सप्परेखवलये सप्परेखचक्रे विलोक्यते तथा च श्रीपतिः वधू प्रवेशे दाने चेत्यादि अत्र विवाहपटले अन्य
कृत्या पयोगिवेधनिरूपणाद्देधादयः सर्वे वक्ष्यमाणा द्वाषाः साधारण्येन सर्वशुभकृत्येषु ज्ञातव्या इति सूचितं तथा च वक्ष्यतिते दखिले पिखलं शुभक
र्मणीति ८ अथ पादवेधं तद्विषयं चाह इत विलंबितं स अनंतरोक्तो वेधविधिर्द्वितीयोऽश्वरणयोस्तथा आदिचतुर्थयोश्चरणयोर्मिथः परस्पर

वैश्वदैवतचतुर्लवः श्रवः पंचभूलव इहाभिजिन्मितिः अन्यतः परिणयादयं व्यधः सप्परेखवलये विलोक्यते ८ सकि
लवेधविधिर्द्वितीयोऽश्वरणयोर्मिथ आदिचतुर्थयोः अशुभविद्वमशेषमुदुत्यजेच्चरणगं शुभवेधमसंपदि ९ ॥ ॥

रं स्यात् द्वौ च त्रयश्च तेषां पूरणौ द्वितीयौ तयोर्द्वितीयतृतीययोरित्यर्थः आदिश्च चत्वारश्च आदिचत्वारः तेषां पूरणौ आदिमचतुर्थयोरित्यर्थः प्र
थमचरणस्थिते ग्रहे विद्वनसंज्ञस्य चतुर्थचरणो विद्वश्चतुर्थस्य प्रथम इत्यर्थः एवं द्वितीयतृतीया च पिकिलेति प्रसिद्धार्थेन्यासक्रमेण प्रथमादि
चरणस्थिते ग्रहे तद्रेखाग्रनक्षत्रचतुर्थतृतीयद्वितीयप्रथमाश्चरणाः क्रमेण विद्वः स्युरिति प्रसिद्धपादवेधविषयमाह अशुभेति अशुभविद्वं
पापग्रहविद्वमुदुनसंज्ञस्य त्रयमशेषसमस्त्यजेत् शुभस्य शुभग्रहस्य वेधचरणस्थितं असंपदि असंपत्तौ अन्यनक्षत्रालाभे सतित्यजेत् अर्थादन्य
नक्षत्रसंभवे सति शुभविद्वमपिनक्षत्रमशेषमेव त्यजेदिति तथा च श्रीपतिः ऋक्षसौम्यग्रहैर्विद्वं पादमात्रं परित्यजेत् क्रूरैस्तसकलं त्याज्य

वि. टी.
२

स्थितयोश्चंद्रार्कयोरेकरेखागतयोरियं नयनार्गलास्यात् परस्परदृष्टिपातलक्षणाः एकार्गलः स्यादित्यर्थः कथं भूतयोः तुल्यसंगमगतयोः क्रसयोगम्यगते क्रसगम्यगते तुल्ये क्रसगम्यगते ययोस्तौ तथा एकतरस्य यावति न सत्रगते तावति अन्यस्य गम्ये सतीत्यर्थः अनेन पादवेधः सूचितः तद्यथा प्रथमचतुर्थचरणयोरन्योन्यकिलवेधः तत्रैकतरस्य प्रथमचरणस्य पादमात्रगतमन्यस्य चतुर्थचरणस्य पादमात्रगतमन्यस्यात् एवं द्वितीयतृतीययोरपि तथा च नारदेन महादोषेषु पठितं स्वार्जूरिकसमाधिभमेति १४ अत्र शीर्षभतो न्यास उक्तस्तद्धीर्षभं तथैकार्गलं फलं चाह रथोद्धता दुष्टयोगे सति तस्य दुष्टयोगस्य मितिः रूपसंयुता अर्थिता सती शीर्षभं भवति शेषमस्याः सा शेषिणी यदि सा शेषिणी भवति तदा सार्धं विश्व १३।३० युक् शीर्षभं स्यात् दुष्टयोगाः व्याघातमूल

विद्वात्रयोदशभिर्ध्वजैकैरेखास्वार्जूरिकंतदिह शीर्षभतो भवचक्रे न्यस्ते सहाभिजितितारकराजभान्वोस्तुल्यसंगम्यगतयो नयनार्गले यं १४ शीर्षभं भवति रूपसंयुता दुष्टयोगमिति रार्धिता सती शेषिणी यदि च सार्धं विश्वयुद्भंगलं गलति सार्गले विधौ १५ त्यक्त्वा गतेष्यस्य परंतु हेतुमुद्यंति न सत्रमशेषमेव एकार्गलस्यैव हि सा च भंगी संध्यागतं यद्गलहस्तयंति १६ ॥

परिघम्यति पातविष्कंभगंडातिगंडवज्रवैधृताः तत्र व्याघातसंख्या १३ रूपसंयुता १४ अर्थिता जातं ७ शीर्षभं एवं शूलादिषु तथा गंडोदुष्टयोगस्तस्य संख्या १० रूपसंयुता ११ अर्थिता ५।३० इयं शेषिणी जाता अतः सार्धं त्रयोदशयुता १९ जातं शीर्षभं मूलः रावमतिगंडेपि १७ मंगलमि सार्गले विधौ सति मंगलं गलति अर्गलयावर्तमानः सार्गलः एकार्गलतयोश्चंद्रार्कयोः सती मंगलं नश्यतीत्यर्थः १५ अत्रैकार्गलविषये परमतमाह इंद्रवज्रा परेश्रीपत्यादयः तुल्यसंगम्यगतयोरिति मंगलैष्यस्य हेतुं त्यक्त्वा एकार्गलविद्वनसत्रमशेषमेवोद्यंति त्यजंति

रामः
९

पूर्वेस्तु चतुर्णां पृष्ठलत्तनं चतुर्णामभिलत्तनं कथमुक्तं तत्र हेतुमाह ११ द्रुतविलंबितं इत्येवंविधेद्युसदांग्रहाणां अभिलत्तने संमुखलत्तने सति यदनुल
 तनं क्रुषित्रजैर्मुनिसंघैरुक्तं क्रजुमार्गेण सिध्यतीत्येवमपि तत्तु पश्चिमपूर्वविभागयोः नक्षत्रोत्तरपूर्वार्धयोः न्यू
 नाधिकदोषविवक्षया हेतुना उक्तं एतदुक्तं भवति ग्रहनक्षत्राणि प्राञ्चुस्त्वानि सन्ति तत्र पुरःप्रेरिता लत्ता अग्रस्य स्य पृष्ठे लगति पश्चात्प्रेरिता अग्रभागे अ
 तीः अग्रलत्तया लतितनस्य पूर्वार्धे अधिकदोषः उत्तरार्धे न्यूनः पृष्ठलत्तया तु पूर्वार्धे अल्पः उत्तरार्धे अधिकः स्यादिति अनेन हेतुना पृष्ठलत्तनं महर्षि
 भिरुक्तमित्यर्थः ग्रंथकृतानुलतितनस्य अखिलस्यापि निषिद्धत्वाद् अभिलत्तनमेवोक्तं १२ अथ लत्तायाः फलमाह द्रुतविलंबितं उडुनिनक्षत्रेशु भग्न

इति सतिद्युसदा मभिलत्तने यदनुलत्तनमुक्तमृषित्रजैः तद्दु पश्चिमपूर्वविभागयोरनधिकाधिकदोषविवक्षये १२
 उडुनिनिर्दलितेशु भलत्तयानफलमस्ति बलस्य गलतया अशुभलतितमत्ति तद्दु योर्धनसुतानसुतं पकरपरम् १३

हलत्तयानिर्दलिते सति तस्य नक्षत्रस्य यदि हितं शुभफलं तन्नास्तिकया हेतुभूतया बलस्य गलतया गलतीति गलत्तस्य भावो गलत्तात्तयानिर्बलत्वेनेत्यर्थः
 अशुभग्रहेण लतितयद्वेन सत्रे तत्र ऊर्ध्वयोः परिणीतयोर्दपत्योः परमत्यर्थं असुतापकरप्राणता पदं सत् धनसुतानत्तिखादयति अशुभलतितनस्य त्रे उ
 द्वाहितयोः प्राणतापो धनसुताश्च नश्यंतीत्यर्थः १३ अथैकार्गलदोषमाह वसंततिलका ऊर्ध्वगता एकारे स्वातिर्यकस्य ताभिस्त्रयोदशरे स्वाभिर्विद्वासती
 स्वाज्जैर्कनामचक्रं स्यात् दृष्ट्वा स्मिन् चक्रे वक्ष्यमाणशीर्षे नक्षत्रमारभ्य सहाभिजितिभ्यश्चक्रे न्यस्नेसति सह अभिजिता वर्तमानं तत्तथा बहुव्रीहिः प्राग्
 त् तारकराजभान्वाश्चंद्रसूर्ययोः कनीनिकायां नक्षत्रे तारकं तारकं तिचेति विश्वः तारकाणां राजा तारकराजः यद्वा द्यापो संज्ञायामिति द्रुतः स्वस्वनक्षत्र

वि. दी.
१०

शयेत एतदुक्तं भवति यथा विषप्रदिग्धशरेण विद्धमृगस्य मांसं सतव्यतिरिक्तं शस्तं तद्वद्यस्मिन्यादेः पापवेधः स एव दुष्ट इत्यन्ये वदन्ति तद्वयुक्तं यद्य-
पि विद्धमृगस्य सतव्यतिरिक्तं मांसं शस्तं तथापि तस्य मृगस्य गता सुत्वमापन्नस्य बलरूपसंपन्नश्च एवं तस्य पापवेधेन सन्नस्यापि एवं गले पादुका-
न्यायेन तेषां स्वपक्षस्यापकपदेनैव स्नानानिरिति अतो यदुक्तं अशुभः विद्धमृगशेषमुदृत्य जेदिति तत्सम्यक् १९ अथ चंडायुधरोषमाह उपजाति-
का हर्षणादीनां षण्णां योगानां अवसानस्थं यन्न सन्नं तस्मिन्नेव नक्षत्रे रोशं देवस्येदमैशं चंडमुग्रं अस्त्रं पतेत् चंडीशं चंडास्त्रपातः स्यादित्यर्थः तत्क-
लमाह मंगलेति मंगलानां भंगस्तदेवलक्ष्यं स्यत तथा मंगलभंजकमित्यर्थः २० अथ चंडायुधसंभवार्ययोगनिर्देशात् तस्माह चर्येण दुष्टयोगानां

विश्लेषमायातियथा सुभिः स्वैरेणः शरेणैकदिशि सतोपि तथा ध्रुवे धादपि तारकाणां क्रूरस्य नश्ये हलरूपसंपत् १९
यदंतं गहर्षणसाध्यं शूलगंडव्यतीपातकवेधतानां तत्रैव चंडोडनिचंडमैशमस्त्रं पतेत् मंगलभंगलक्ष्म २० गंशवि-
व्यातिषु षट्शरत्रिनिन्दषट्काघटिकाः क्रमेण ह्यमां त्यजेत् पारिघमिंदुभान्वोः पर्वण्यतीते दिनसप्तकं च २१ ॥ ॥

वर्ज्यविभागान्तत्प्रसंगेन ग्रहणदुष्टकालं चाह उपजातिका गंगंडः शूलः विविक्कंभः ववज्ज व्याव्याघातः अति अतिगंडः एतेषु योगेषु तेषां
मादिमाः क्रमेण षट्शरत्रिनिन्दषट्का ५। ३। ३। १। ६ घटिकास्त्यजेत् अत्राद्यस्य ग्रहणेनैव नामग्रहणं यथा बृहज्जातके शकुबुकुशुचरा-
द्याद्वितीयादीर्षवंत इति पाठस्येदं पारिघं आदिमं द्व्यंशं अहं त्यजेत् कुत्रचिन्मंशमिति पाठः सतु बहुवाक्यविरोधान्नादरणीयः इंदुभान्वोः पर्वण्य-
तीते सति चंद्राके ग्रहणानंतरं दिनसप्तकं त्यजेत् २१ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

रामः
१०

तेषामयमाशयः हि यस्मात्कारणात्संध्यागतं संध्योदितं न सत्रं सर्वमेव गलहस्तयंति परिवर्जयंति सैव भंगीरचनायुक्तिः एकार्गलस्य गले हस्ते न नो
हयंतीति गलहस्तयंति कल्पादित्वाणि च यद्दत्तं संध्यागतं रविणा पादविद्धमपि सर्वमेव त्यज्यते तद्देकार्गलस्य मपोत्यर्थः तिष्ठपुनर्वसोर्न सत्रं दृष्ट
त्यत्र इतरेतरयोगेऽपि पृथक्त्वज्ञापकात्सर्वोपि दृष्टो विभाषया एकवत्स्यात् अतो गतैष्यस्यैकत्वं अथ कैश्चित्कूरषट्भांतरितमृसमनिष्टमिति विशेषो
पितच्छांद्रजामित्रे परिणतमित्याह १६ उपजातिका भार्धमंतरं यस्य तत्तथा क्रूरस्य षड्भांतरमृसमनिष्टमेवमिति मेत्रकेषां चिद्विशेषवादः विशेषो
क्तिः असौ यस्मात्पादाद्भांतरमृस अस्मात्पाच्चतुःपंचलवेषु चतुःपंचाशदंशेषु चोदंजामित्रं पर्याणं शीत् परिणमति स्म चंद्रजामित्रेण परिणतः

क्रूरस्य भार्धोतरमृसमेवमनिष्टमित्येष विशेषावादः पापाच्चतुःपंचलवेषु चोदंजामित्रमस्मात्तवलुपर्यणं सीत्
१७ सतादृतेदिग्धशरीरितस्य शस्तमृगस्यामिषमेवमन्ये क्रूराधि वेधाय पदं वदंति ते नैव तेषां निजपसहानिः १८ ॥

न सत्रं हि चंद्रनिष्टं प्रति राशौ नवनवमांशः तस्माद्भांतरे स्थितः क्रूरश्चंद्राच्चतुःपंचाशदंश एव भवति अतः परिणामे चोदंजामित्रमेवेदमिति कृत्वा
नाय विशेष इति भावः यमिरमिनम्यानां शक्तेर्इदं सगागमश्च १७ अथ कैश्चित्स्यादवेधे युक्तिरुक्तातामनूद्य दूषयति उपजातिका विधादिनादि
गधेन परामृष्टेन शरेण अदितस्य विद्धस्य मृगस्य आमिषं मांसं सतादृते सतादन्यत्र शस्तं तद्द्वयत्रपादे वेधः स एव पादो शुभ इति एवमन्ये कंचित्कू
राधि वेधाय पदं विषयं वदंति ते नैव पदेन तेषां स्वपसहानिः स्यात् १८ एतदेव स्पष्टं वक्ति उपजातिका यथैकदिशि एकस्मिन् प्रवेशे शरेणा
सतो विद्धोपि मृगः स्वैः असुभिः प्राणैर्विश्लेषं वियोगमायाति प्राणवियोगं प्राप्नोतीत्यर्थः तथा क्रूरस्याधि वेधात्तारकाणां बलरूपयोः संपन्नः

वि. टी.
११

काले भवेदित्यर्थः ध्रुवेऽप्यतीपाताख्यः खंडे वैधताख्य इति ग्रंथनिर्माणकाले द्वादश अयनांशा आसन् तदभिप्रायेणेदमुक्तं ततो यथा यथा अयनांशा
अधिकास्तथा तथा तयोर्योगो न्यूनता चित्या तदानयनं श्रीगुरुणा केशवेनोक्तं त्रिघ्रायनांशानस्वभाजितास्तदीनां सार्धत्रिभुवोद्विपक्षाः तत्तत्पुतोर्ग
तयोर्विलोक्यः पातोऽप्यतीपातकवैधताख्य इति चेद्विदुर्भान्नोः क्रांत्यंतरमानार्धयोगाधिकं तदा एष दोषो न स्यात् चंद्रार्कयोः क्रांत्यंतरयावन्मानेका
धान्यूनता वदेव चायं दोष इत्यर्थः तदानयनं ग्रंथकृता करणकंठीरवे प्रतिपादितं दिव्यान्मन्त्रोक्तं २४ अथ नक्षत्रशुद्धेः प्राशस्त्यमाह द्रुतविलंबितं मृ
गां कस्य मृगीदृक् तस्या मृगां कस्य मृगीदृशः चंद्रनक्षत्रस्य यदि स्फुरद्दूषणभूषणकांतयः स्युः अदूषणं पापवेधादिरहितं भूषणं शुभदृष्ट्यादिकं कां

स्फुरद्दूषणभूषणकांतयो यदि भवन्ति मृगां कस्य मृगीदृशः करमवाप्यवरः सुतनोस्तदा शुभरसंभरसंभृतमश्रु
ते २५ इति विवाहवृत्तिपिकायां नक्षत्रशुद्धिप्रथमोऽध्यायः १ अथ कालमीमांसाध्यायः जन्मलग्नमिदं
गमंगिनां मे निरेमन इतीदुमदिरं

तिः प्रकाशः अक्षीणत्वादस्फुरत्स्फूर्तौ स्फुरन्तिताः स्फुरन्त्यः परिपूर्णाः ताश्च ता अदूषणभूषणकां
तयश्च तास्तथा तदा सुतनोर्वधाः करं अवाप्य करग्रहणकृत्वा वरः भरणसंभृतं परिपूर्णं शुभरसं शुभोपभोगं अश्रुते प्राप्नोति दोषरहितं नक्षत्रं पाणि
ग्रहकद्वयः अतिशुभं प्राप्नोतीत्यर्थः २५ इति श्रीसकलागमाचार्यवर्यश्रीकेशवसांवत्सरात्मजगणेशविरचिताया विवाहवृत्तिपिकायां विवाह
वृत्तिपिकायां नक्षत्रशुद्धिप्रकरणं प्रथमोऽध्यायः १ अथ कालमीमांसाध्यायो व्याख्यायते नक्षत्रशुद्धे मुख्यत्वादादौ तामभिधायेदानीं राशिघटितं विवक्षुस्त
त्प्रसंगेन तावत्कालमीमांसानिरूप्यते तत्रादौ जन्मराशौ रेवघटिता वलोकने युक्तिमाह रथादौ अंगमस्तीत्येषां गमंगिनः तेषां शरीरिणां दृष्टं

रामः
११

अथ ग्रहणादिसंबन्धिनसत्रदोषमाह शीलिनो यस्मिन्नुसेनसत्रे सैंहिके यो राहुर्दृश्यते ग्रहणं भवेदित्यर्थः ग्रहणं सर्वोत्पातानामुपलक्षणं यदपि चित्रि
विषोदूतदोषितमित्युक्तत्वात् वा इत्यथवा तारखेटयोर्भौमादिष्वन्यतमखेटयोर्भौमयोगः स्यात् तत्र न सत्रे आपण्मासं षण्मासपर्यंतं लग्नं दुभाजिलग्नं दुभ
जतीतिलग्नं दुभाक्तस्मिन्लग्नं दुभाजिलग्नस्य चंद्रवासतोत्यर्थः किंचित्कुम्भकर्म भ्राजिष्णुभ्राजतैतत् भ्राजिष्णुशोभमानं न स्यात् तद्यथा अश्विन्यां ग्रहणे जा
ते सत्रं शत्रयोदशभागांतः मेषलग्ने सति अश्विनौ लग्नस्य स्यात् एवं भरण्यादिष्वपि चंद्रस्य न सत्रमिति प्रसिद्धं उक्तं च व्यवहारतत्वे उत्पातैस्त्रिविधैर्ह
तं ग्रहणं चामासषट्कं तथेति २२ अथोत्पातादिदोषमुक्तं न सत्रस्य शुद्धिमाह उपजातिका उत्पातास्त्रिविधाः पापग्रहारविभौमादयस्तैर्मुक्तं तदुत्पन्नदो

यस्मिन्नुसेवीक्ष्यते सैंहिके यो भेदस्ताराखेटयोर्पत्रा स्यात् आपण्मासं तत्र लग्नं दुभाजिभ्राजिष्णुस्यान्नो शुभं कर्म किं
चित् २३ उत्पातपापग्रहमुक्तं सप्तद्वन्द्वराक्रम्य पुनर्भुनक्ति तदा तदहं सकलेशुकर्म सुत्यजेत् समक्रांतितनूरवीहोः २३
त्रिभागशेषध्रुवनाम्नि चंद्रव्यंशगतैः संप्रतिसंभवाः स्य मानार्धयोगाधिकमिदुभान्वाः क्रान्त्यंतरं चेन्न तद्दोषदोषः २४ ॥

षेस्त्यक्तं यन्न सत्रं ततदा एषु सकलेशु शुभेषु कर्मसु अर्हयोग्यं स्यात् तदा कदायदिद्वन्द्वः आक्रम्य पुनर्भुनक्ति दोषत्यागानंतरं चंद्रभोगे जाते सति द्वि
तीयचंद्रभोगे शुद्धं भवतीत्यर्थः अथैतत्प्रसंगेन पातदोषमाह त्यजेदिति रवीन्द्रोः समक्रांतितनू सकलेशुभकर्म सुत्यजेत् क्रान्त्योस्तनूस्वरूपे समेच
ते क्रान्तितनूचसमक्रांतितनू चंद्रार्कयोर्लवाद्ये क्रान्तीपावत्समेतावत्समेतावदित्यर्थः २३ अथ तत्संभवकालमाह उपजातिका ध्रुवनामा द्वादशयोगाः त
स्मिन्त्रिभागशेषे तृतीयांशावसिष्ठे सति सैंद्रे षड्विंशयोगे व्यंशगते च सति चकारोवार्थे अस्य क्रान्तिसाम्यलक्षणस्य संप्रतीहानो संभवः स्यात् तदा सन्ने

वि.टी.
१२

धौमकरांशगेमकरनवांशस्थिते सति उत्तराणं कथं नास्तीति अयं न हि राशिवशादेव न तु नवांशवशादिति प्रसिद्धं अतो राशयो रेवमेलक इति २ अथ राशिवशादे
वायनमित्यत्र प्रमाणमाह यस्मात्कारणान्मासषट्पणमासपर्यंतं दक्षिणादक्षिणस्यां दिशि दक्षिणादात् तद्विदित्वा सर्वविभक्तिरित्यव्ययं आदित्यः सूर्यः एतिग
कृतितत्तस्मात्कारणात् इति एवं विधमयनं श्रुतिर्जगौ जगाद यस्मात्कारणात् सूर्यो मासषट्पणं दक्षिणादिशंग कृतितत्तस्मात्प्रमाणमयनं श्रुतिर्जगादेत्यर्थः एवं
संयुक्तिकमागमप्रमाणमुक्त्वा प्रमाणान्तरमाह मूलसंक्रमेति नवांशापेक्षया मूलराशिविवस्वतः सूर्यस्य मूलसंक्रमो राशिसंक्रांतितत्समांतत्सदृशोऽकृतवोव
संतादयोपि स्वस्वभंगिंस्वीयस्वापरचनानि चिह्नमिति यावत् विभ्रतिधारयन्ति वसंतेषु षोडशमादि ग्रीष्मे निदाघादि इत्यादीनि यान्यनुचिह्नानि तानि राशि

12

मासषट्मयनं च दक्षिणादित्य एतितद्विदित्युतिर्जगौ मूलसंक्रमसमां विवस्वतः स्वस्वभंगि मृतवोपि विभ्रति ३ किं दिनर्शविरहे कर
ग्रहो नेष्यते तदुदयसणेष्वापि स्थूलमेव मखिलजगत्फलं तद्विषे षयति सूक्ष्मता गतिः ४

संक्रमवशेषु तत्तदनु प्रत्यसंदश्यते अतो राशिवशादे
वमेलक इति सिद्धं ३ अथ युक्तांतरमाह राशोद्धता दिनर्शस्य दिवसन सत्रस्य विरहे वियोगे सति करग्रहन सत्रालाभे सतीत्यर्थः तस्य करग्रहन सत्रस्य उदये सणे
पुमुहूर्तेष्वपि करग्रहः किं नेष्यते धिष्यतस्मिन्नेत्यभिस्योदयो वेतियस्मिन् धिष्ये यच्च कर्मोपदिष्टं तद्देवत्ये तन्मुहूर्तेपि कार्यमिति च कथितेपि दिनन सत्रालाभे स
तितदुदये तन्मुहूर्ते वा करग्रहो महद्भिः कथं नेष्यते अपितु नेष्यत इत्यर्थः अतो खिलं समस्तं जगतः फलं स्थूलमेवमिति एवं च तर्हि सूक्ष्मफलस्य गतिमाह त
दिशेषयतीति तत्र स्थूलफलं सूक्ष्मता गतिः सूक्ष्मफलस्य गतिः विशेषयति विशेषं करोति सूक्ष्मफलं स्थूलफलस्य विशेषतां करोतीत्यर्थः ४ तर्हि सूक्ष्मेव फ
लं प्रमाणं कथं न स्यादित्याशंका यामाह स्वागता प्रतिवेलांतत्तद्ग्रहनविकल्पसमूहैः अव्यवस्थितिः स्यादिति हेतोः मुनीन्द्राः स्थूलमप्यनुसरन्ति केवलमणीयान

रामः
१२

प्रसिद्धं जन्मलग्नं अंगं शरीरं पूर्वमुनयो मे निरे मन्यंते स्म इंदुमंदिरं चंद्रगृहं जन्मनियश्चंद्राशिः समनइति मे निरे तथा चाहुः शौनकादयः शरीरं लग्नं
वशात्सुखदुःखं मानसं शशाकं वशादिति हियस्मात्कारणात्सौहृदं मित्रत्वं मनसौरे वनतु देहयोः न कुलसर्पयोरपि सौमनस्ये सति सहवासित्वदर्शनात्
तस्मात्कारणादयं मेलकः इंदुगेहयोश्चंद्राश्यारे वस्यात् जन्मराश्यारे वधटितयोगो न तु जन्मलग्नयोरिति सुष्टुहृदयं यस्य सुष्टुचतुहृदयं चेति वा तस्य भा
वः सौहृदभावे अणुहृदयस्य हृदादेशः पूर्वपदादेर्द्विः यद्वासुष्टुहृदयं यस्यासौ सुहृत् सुहृदुहृदौ मित्रा मित्रयोरिति निपातः सुष्टुचतुहृच्चैति वा तस्य भा
वस्तथा ननु हृदगं संधत्ते पूर्वपदस्य चेति पूर्वोत्तरपदाद्योर्ध्वा सौहृदमित्यवस्यात् छंदसितु महते सौभगा येत्यादयः प्रयोगाः छंदस्येव तत्र सर्वविधो
नावि-कल्पविधानादिति प्रसादकारादयः यत्तु श्रीभागवते न तत्र सौहृदं धर्मसतोषाभूतसौहृदं इत्यादिषु दृश्यते तदपि संदिग्धं पुराणानामपि छांदस

सौहृदं हि मनसोर्न देहयोर्मेलकस्तदयमिंदुगेहयोः १ चंद्राशिवशमेव सौहृदं सस्मयोरपि न किं न वांशयोः स च मस्तु म
कराशगे विधौ कर्कटेऽपि किमु नोत्तरायणं २

लात् विशेषेण श्रीभागवतस्य अतोभाषायां सौहृदमिति प्रयोगः कथं युज्यते यदि तु ग्रंथकृता प्रयु
क्तस्तर्हिकथंचिदिति मात्रं चित्य-ते ओर्गुणद्वयेन संज्ञापूर्वकस्य विधेरनित्यत्वस्य ज्ञापितत्वात् उभयपदद्वयेरनित्यत्वमिति एवं वसुभंचलसौहृदय
स्त्रियोद्वेषादिति वराहोक्तमपि निवेदितव्यं ननु चंद्राश्यामेलकस्तर्हितं न वांशयोरपि कथं न मेलक इत्याह १ रथोद्धता सौहृदं मित्रत्वं चंद्राशिवशं चंद्र
राश्याधीनमेवेति यदुक्तं तत्सस्मयोर्न वांशयोरपि कथं न स्यात् जन्मनियद्वाशौ चंद्रः स जन्मराशिरित्युच्यते तयोश्च मेलको विलोक्यते तर्हितं तर्गतयोः
सस्मयोश्चंद्रनवांशयोरपि कथं न मेलक इत्याहोपः अपिः समुच्चये अत्रोत्तरं एवमस्त्विति चेदित्यध्याहारः एवं चेदस्तु भवतु तर्हिकर्कटे कर्कराशिस्ये वि

वि. टी.
१३

अवलिप्रावाचो अवलिप्राउपलिप्रावाक्येषां ते तथा एवमुक्तवतामित्यर्थः पुरुषाणां हृदयैः कस्यां नियतो समस्यां समाधानं एतु गच्छतु समसं सम
स्याक्यप् एवं सूक्ष्ममुक्तवतां हृदयेन कुत्राप्यवसानमास्ति सूक्ष्मस्य अपर्यवसाधनादिति भावः ७ एवं सूक्ष्मकालानां कलने सति सिद्धांतमाह इन्द्रवज्रासकिल
कालस्यैकदेशः अत्यंतसूक्ष्मः अतिदुर्लभः येन कृत्वा खिलानां प्राणिनां फलार्थिः फलसंपत्तिद्वारा भेदनशोला स्यात् भिन्नभिन्नेति यावत् छिदिविदिभिर्
कुरः सः सूक्ष्मकालः अस्मादृशा वयमिव दृश्यंते ते स्मादृशः तेषां चर्मचक्षुषां दृग्विषयो दृशिगोचरो न स्यात् दुर्ज्ञेय इति यावत् तथा च नारदः स्वस्थे तरे सु
खासीने यावत्स्यंदतिलोचनं तस्य त्रिंशत्तमो भागस्तत्परः परिकीर्तितः तत्पराकृतशोभागस्तद्विरित्यभिधीयते तदेः सहस्रभागो यो लग्नकालः स उच्यते

अत्यंतसूक्ष्मः सकिलैकदेशो येनाखिलानां भिदुराफलार्थिः नास्मादृशां दृग्विषयः स तस्मान्मूलानुकूलान्यवहारसि
द्धिः ८ इति सति यदि मूलसूक्ष्मभावांशलाब्धिस्तदा रितिलमपि सिद्धं नास्ति चेन्मूलसंपत्तौ तदुभयलवनाशो दुर्गम
त्वादृष्टानो परिणतिरिति रूढा कालमीमांसया नः ९ इति विवाहदृष्टावने कालमीमांसाध्यायो द्वितीयः ॥ २ ॥

ते देवोपितं न जानाति किं पुनः प्राकृतो जनः सकालोप्यन्यकालो वा पूर्वकर्मवशाद्भवेत् निमित्तमात्रं देवज्ञस्तद्वशाच्च शुभाशुभमिति सिद्धांतय तित
स्मादिति तस्मात्सूक्ष्मकालस्यादृग्विषयत्वात् सर्वजनानां व्यवहारसिद्धिः मूलानुकूला स्यात् मूलस्यानुकूलामूलानुकूला स्थूलानुसारिणी वत्सरमा
रभ्यनवांशपर्यंतमित्यर्थः अस्मात्साध्यत्वात् अथानयोः स्थूलसूक्ष्मयोः समाधानमाह ८ मालिनी इत्यनेन तरेके सति मूले स्थूलमध्ये यदि सूक्ष्मभावा
वांशलाब्धिर्लाभश्चेत्स्यात् तत्तद्वारिवलंसर्वमपि सिद्धं फलितं स्यात् एवं स्थूलतदंतर्गतं सूक्ष्मं च विलोकनीयमित्युक्तं अन्यथा बाधकमाह नास्तीति चे

रामः
१३

यो नरमणीयमित्यन्वयः वेलां वेलां प्रतीतिप्रतिवेलां वीप्सा र्थे व्ययीभावः तस्यास्तस्या वेलाया ऊहनं वितर्कस्तस्य विकल्पास्तद्व्यादयः तेषां समूहास्तैः कृत्वा
 अव्यवस्थितिरव्यवस्थास्यादिति हेतोर्मुनीन्द्रागर्गादयः स्थूलफलं वर्षमासतिथ्यादिकमप्यनुसरन्ति तत्र प्रवर्तते केवलमणीयः सूक्ष्मतरं फलं नरमणीयस्य
 त अतिशयितमणु अणीयः सूक्ष्मफलस्यानवस्थानात् स्थूलेष्वपि प्रवर्तते इति भावः एतदपि स्पष्टयिष्यति ५ एवं चेत्तर्हि सूक्ष्मफलमकिंचित्स्यात्तत्राह स्वागता
 भविष्यिव्यावर्तमानअयं भूयान् बहुतरो जनः जातावेकवचन एकधिष्यदिनजोपि एकनस्रतिथिजातोपि भिन्नफलभाक् विसदृशफलभागी भवतीति
 प्रत्यक्षं तेन कारणेन सूक्ष्मतापि गारिष्ठा गरीयसी स्यात् अपिः समुच्चये तर्हि स्थूलं त्याज्यं स्यात्तत्राह सा चेति सा च सूक्ष्मता मूलं स्थूलं अनुरुध्य अनुसृत्य विधे

अव्यवस्थितिरिति प्रतिवेलां तत्तद्दहनविकल्पसमूहैः स्थूलमप्यनुसरन्ति कृतीन्द्राः केवलं नरमणीयमणीयः ५ भिन्न
 भिन्नफलभाक् भुवि भूयानेकधिष्यदिनजोपि जनोयं सूक्ष्मतापि ननु तेन गारिष्ठा सा च मूलमनुरुध्य विधेया ६ सूक्ष्मो
 नवांशाद्विरसांश एव त्रिंशल्लवस्तल्लवतोपि सूक्ष्मः ततोपिलिप्तेत्यवलिप्तवाचां दृगे तु कस्यां निपतौ समस्या ७ ॥ ॥

या स्यात् स्थूलानुसारेण सूक्ष्मतापि ग्राह्येत्यर्थः ६ कथं स्थूलमनुरुध्य सूक्ष्मता ग्राह्येत्येतदर्थं सूक्ष्मताया अनवस्थानं प्रकटयति उपजातिका सूक्ष्मयोरपि न
 किं नवांशयोरिति नवांशः किल सूक्ष्म उक्तः नवांशादपि द्विरसांशो द्वादशांशः सूक्ष्मः द्वौ चरसाश्चतैः अंशः आदौ द्वांशः ततस्तत्सारसांश इति कृत्वा द्वादशांश
 एव सिद्धः यथा सूर्ये न दैर्हतं तत्स्यादायुर्मासादिकं स्फुटमित्यादिषु सूर्ये हतं सन्नं ददृत्तमिति व्याख्यायते न तु द्वादशाधिकनवशतैस्तद्वदत्रापि अत्र एव ह
 हज्जातके चंद्रोपगद्विरसभागसमानरूपमिति तल्लवतस्तस्माद्द्वादशांशादपि त्रिंशल्लवस्त्रिंशांशः सूक्ष्मः ततोपिलिप्ता कला सूक्ष्मा इतीत्यनेन प्रकारेण

विं.टी.
१४

मं अतो न पंचमनवमः सख्यविधिः अत्रानपत्यतेति फलमपि सूचितं द्विषति शत्रौ सति आयुर्नैव स्यात् शत्रुसांनिध्ये कथमायुरिति शत्रुः षष्ठं आयुरा
ष्टमं अतो षष्ठमष्टमन सख्यविधिः अत्रनायुष्यमिति फलं च अर्थी केषांश्चतुर्दशमत्तृतीयैकादशो भयसप्तमाः शुभाः एकराशित्वे विशेषं वक्ष्यति १ अथा
स्यापवादं ताराभैर्न चाह स्वागताय द्वासे त्रयोराशयोः सुहृदभिन्नपतित्वं दृश्यते तत्तदा अखिलेषु द्विद्वौ दशादिषु अपि मेलः सख्यं स्यात् मेलनं मेलः किं
पुनः शुभेषु चतुर्थदशमादिषु सुहृदौ अभिन्नौ च सुहृदभिन्नौ तौ चतौ पतौ च तयोर्भावस्तत्त्वं पत्योः सुहृत्वं एकत्वं चेत्यर्थः राश्याधिपांस्तत्सुहृत्वं च व
क्ष्यति तथा चोक्तं नवर्णं शुद्धिर्न गणानयोनि द्विद्वौ दशौ चैव षडष्टकेपि वरेपि दूरं यदि वा त्रिकोणं मेत्री यदि स्यात् कुभदो विवाह इति अथ ताराभैर्न भौरु

१५
दृश्यते सुहृदभिन्नपतित्वं सेत्रयोस्तदखिलेषु अपि मेलः भौरुभादचलपंचतृतीया शोकवैरविपदे वरतारा २ न सत्र
मेकं यदि भिन्नराश्यां रभिन्नराश्यां यदि भिन्नमृक्षं प्रीतिस्तदानीं निविडान्न नार्योश्चेत्कृतिकारोहिणिवन्ननाडी ३

भादिति भौरुः स्त्रीविशेषास्त्वं गनाभौरुः कामिनी वामलोचनेत्यभिधानात् तस्यानसत्रमारभ्य वरतारा वरनसत्रं अचलपंचतृतीया क्रमेण शोकवैर
विपदे स्यात् द्वंद्वैकत्वं क्लीबत्वं अचलाश्च पंचचत्रयश्च तेषां पूरणीतया सप्तमी पंचमी तृतीया चेत्यर्थः सप्तमी शोकाय पंचमी वैराय तृतीया विपदे इति
एतत्प्रथममनवके एव पुनर्द्वितीये तृतीयेपि केचिदेव सुभयभौभ्यामपीच्छति तथा चाहुः पुस्तशाद्रणयेद्यावत्कन्यसंकन्यभादपि वरभनवदृक्केश
ताराः संति परस्परमिति एतदन्यदेशेषु प्रसिद्धं ग्रंथकृतोक्तं तद्देश एव २ अथैकनसत्रे एकराशौ च विशेषमाह उपजातिका यदि न नार्योर्वैरव
धोः भिन्नराश्याः सतो न सत्रमेकं भवति अथवा अभिन्नराश्याः एकराश्या रपि भिन्नमृक्षं स्यात् अपि वार्यं तदानीं निविडा अतिशयितान्न नार्योः प्रीतिः

रामः
१४

कूलसंपत्त्यूललाधिर्नास्ति तदा तदुभयलवनाशः स्यात् तस्य फलजातस्योभयलवौ स्थूलसूक्ष्मलक्षणौ यौ विभागौ तयो द्वयोरपि नाशः स्यात् कस्मात् अणु
नामति सूक्ष्माणामुर्गमत्वा तदुःखेन गम्यते ज्ञायते तानि दुर्गमाणि तेषां भावस्तत्त्वं तस्मात् अतो न वांशपर्यंतं सूक्ष्मकालस्य मनुष्यगम्यत्वात् तत्पर्यं
तं स्थूलांतर्गतं सूक्ष्मविचारणायमिति सिद्धं अतो न वांशयोरपि मेलकः स्यादिति न वांशमेलकस्य जने व्यवहारो नास्तीत्येतत्स प्रपञ्चवक्ष्यति एतदेतन्म
यामनसिसमाहितमित्याह परिणतिरिति इतीयं कालमीमांसायां कालविचारणे न नोस्माकं परिणतिः रूढा सुफुरिता कालस्य मीमांसा विचारणमानते सा
र्थे स नूतनः प्रत्यया तादात्रैव अत्र कालविचारणे क्रियमाणे अस्माकमयं बुद्धिपरिणामो रूढ इत्यर्थः १ इति श्रीसकलागमाचार्यवर्यश्रीकेशवसांवत्सरा
त्मजगणेशविरचितायां विवाहवृंदावनटीकायां विवाहटीकायां कालमीमांसाध्यायो द्वितीयः २ एवं प्रसंगिकं कालमीमांसनं निरूप्य अधुना प्रकृतं

अथमेलकाध्यायः व्ययेनवित्तंनतपस्यपत्यंनारुर्हिषत्येववधूतराणां द्विर्द्वादशःपंचनवाष्टषष्ठोजन्मर्षयोः
सर्वविधिर्नहृष्टः१॥

मेलकाध्यायं निरूपयति तत्रादौ राशि मेलकं सोपपत्तिकमाह उपजातिका वधूवराणां स्त्रीपुरुषाणां जन्म
 क्षयार्जन्मराशयोर्द्विद्वादशः सरव्यविधिः --- मेलविधिर्नष्टः नलक्षितः पूर्वमुनिभिः द्वादशचद्विद्वादशतयोः पूरणोर्द्विद्वादशः एकस्य राशेः स
 काशादन्यराशिर्द्वितीयस्तस्मादप्यन्योद्वादश इत्यर्थः अत्र हेतुः व्ययेन वित्तमिति यतो व्यये सति वित्तं न स्यात् व्ययोद्वादशस्यानं वित्तं द्वितीयं यत्र व्यय
 स्तत्र कुतो धनमिति अनेनैवात्र हरिद्वत्त्वमिति फलं च स वित्तं भवति एवं तपसीत्यादि हेतुना पंचनवेत्यादि पंचचनवच अष्टचषट्च पंचनवाष्टषट्
 तेषां पूरणः पंचनवाष्टषट् पंचमनवमोष्टमषष्ट इत्यर्थः तपसि सति अपत्यं न स्यात् तन्न ब्रह्मचर्यादि नियमविधानात् तपो नवमस्यानं अपत्यं पंच

य्येतस्मिन्सति अयंभर्तातदधीनेयंभार्येति सर्वव्यवहारो गार्हस्थ्या हिरूपोनसंभवतीति अतएकांशकृत्वे सौमनस्येन स्यादिति भावः ५ अथना
 जीवेधमाह वसंततिलका रुद्रआर्द्रा अर्घमाउत्तराफाल्गुनी इंद्रोज्येष्ठा वरुणः शततारका एतानि चत्वार्यारभ्य प्रत्येकं द्वयं एवमष्टौ अश्विनोचएका
 किनी एवमेकोनवकः विश्वे उत्तराषाढा अग्निः कृत्तिका वायुः स्वाती फणी आश्लेषा एवद्वारभ्य प्रत्येकं युगं युग्मे एवमष्टौ अंत्यभंरेवती च एका किनी एव
 द्वितीयोनवकः शेषाणि पूर्वोफाल्गुनी चित्रा धनिष्ठा भरणी मृगपूर्वाषाढा नुराधा पुष्योत्तराभाद्रपदाः अयं तृतीयोनवकः इति नवकत्रयं स्यात् वधूवरयो
 र्जन्मोडुनी जन्मनक्षत्रे एकपाते एकस्मिन् नवकमध्ये प्राप्ते तदनाडी स्यात् किमर्थं वरवधूनिधनाया द्वायोरेकनाड्यां मृत्युः स्यादित्यर्थः अत्र रुद्रादिदेवता

रुद्रार्यमेंद्रवरुणद्वयमश्विनोचविश्वस्मिन् वायुफणिनां युगमंत्यभंच शेषाणि चेति नवकत्रयमेकपाते जन्मोडुनी
 वरवधूनिधनायनाडी ई प्रमीयमाणोपिमतैर्मुनीनां त्रिंशद्भिन्नक्षत्रभुवः कुमार्याः नाडी चतुः पंचतयस्य पक्षोन
 सोदवीथी विषयत्वमेति ७

निनिर्देशेन तन्क्षत्रनाडीदिगुह्यते लोके हि स्वामिशब्दं सेवके प्रयुजानादृश्यंते अतो देवताशब्दस्तन्नक्ष
 त्रतिथ्यादिषूपचर्यते तथा विधिवद्द्वयप्रयोगदर्शनाच्च नागोद्वाद्दशनाडीभिर्दिक् पंचदशभिस्तथा भूतोद्वाद्दशनाडीभिर्द्विषयस्युत्तरांतिथिर्मित्यादिनागः
 पंचमी दिग्दशमी भूतश्चतुर्दशीति ई अथ त्रिनाडिकाचक्राभिप्रायेण नाडीवेधोक्तः केचित्तु त्र्यंघ्रिभद्वाघ्रिभोत्यन्मकन्यायाश्चतुः पंचनाडीचक्रे वेधमाहुः
 तन्नातं दूषयति उपजातिका त्रयश्चद्वौ च अंग्रयो यस्य त्रिंशद्भिन्नक्षत्रभूतस्याः कुमार्याः क्रमान्नाडी चतुः पंचतयस्य
 चत्वारश्च पंचचतुः पंचतेव यवायस्य त्वच्चतुः पंचतयां नाडी चतुष्टयं नाडी पंचकं चेति संख्याया अवयवे तयप् तस्य पक्षः मुनीनां हारीतादीनां मतैः प्र

स्यात् तत्र नाडीदोषोपि नास्तीत्याह चेत्कृतिकेति चेत्कृतिकारोहिणि च तदनाडीन स्यात् यथा कृतिकारोहिण्योरेकनाडी त्वेपि एकराशौ सति नाडीदोषो
न स्यादित्यर्थः अनेनैव गणदोषोपि निरस्तः एवं शततारका पूर्वाभाद्रपदादिष्वपि तथा च गगर्गः एकराशिं विना नाडीयोगमादौ विवर्जयेत् न दोषस्त्वेकराशि
स्य भूकृदेन्येषु मृत्युदृष्टि भृगुरपि दंपत्योरेकराशिश्चेत्यथ गगर्गस्य दम्भवेत् वसिष्ठोक्तो विवाहः स्याद्गणनाडीन चिंतयेदिति एतदहममृतमुक्तामतांतरमाह
उपजातिका एको च तौ क्रसराशी च तौ तथा एकन सत्रे एकराशौ एक सत्यपीति अपिः स्वभावनायां नवांशभेदान्न सत्रचरणभेदात्सौमनस्य सुहृ
त्वं पराशरः प्राह एकन सत्रे एकराशौ व शुभमिति बहम तं प्रागुक्तं तत्रापि चरणभेदे सति शुभमिति पराशरमतमित्यर्थः तत्राप्येकांशत्वे चरणैकत्वेपि

पराशरः प्राह नवांशभेदादेकसराशयोरपि सौमनस्यं एकांशकत्वेपि वसिष्ठशिष्यो नैकत्रपिंडे किल नाडिवेधः ४
नाग्निर्दहत्यात्मतनुं यथा हि द्रष्टा स्वदृष्टेर्न हि दर्शनीयः एकांशकत्वेपि समप्रभावान्न भर्तृभार्या व्यवहारसिद्धिः ५

वसिष्ठशिष्यः सौमनस्यं प्रांड एतदृष्यिष्यति अत्र न सत्रैकेनाडीदोषो नास्तीत्याह नैकत्रेति द्वयोरपि न सत्रयोरेकत्र एकस्मिन् स्थाने पिंडे गोलके सति
किल निश्चयेन नाडिवेधो न स्यात् द्वयोर्व्यवहितयोः सत्येव वेधः स्यादेकत्वे तु न स्यादिति भावः नाडिरितीकारातः कृतिकारादक्तिन इति जीवंतोप्यस्ति ४ अथ
नाडीदोषाभावेन दृष्टांतमाह उपजातिका यथा हि अग्निः आत्मतनुं स्वमूर्तितेजोरूपां न दहति अपि च दर्शनीयोरमणीयः पुरुषः स्वदृष्टेर्द्रष्टान स्यात्
कर्मणि षष्ठी च सुष्मानपि द्रष्टा स्वदृष्टिं न पश्यतीति तथा एकत्र पिंडेनाडीवेधो न स्यादिति पूर्वोक्तान्वयः अथैकांशकत्वे दोषमाह एकांशकत्वेदिति
एकांशकत्वे चरणैकत्वे सति तु भर्तृभार्या व्यवहारसिद्धिर्न स्यात् कुतः समप्रभावात् समानसामर्थ्यात् अयं भावः नृनार्योरेकांशकत्वात् समानसाम

वि.श्री.
१६

शिवयमर्षे आर्द्राभरण्यौ अपंनसन्नवक्रानरिमनुष्ये भवेत् श्रुतिः श्रवणः स्वाती प्रसिद्धामित्रो नुराधा अदितिः पुनर्वसुः गुरुपुष्यः करो हस्तः अंत्यरेवती
अश्विनौ अश्विनौ शशिभं मृगशिरः अपंनवक्रः सुरेदेवे भवेत् परंचित्राज्येष्ठा धनिष्ठा विशाखामूलकृत्तिका शततारकामघाश्लेषा दुती देनवकंदेत्ये भवेत्
एवंगणत्रयं अस्पृश्यो जनमाहमृत्युरिति इनुजमनुजानां राससमनुष्याणां मृत्युः नृनार्यो रसो मानुषगणयोः सतो मृत्युः स्यादित्यर्थः निर्ऋतितनयानां राससा
नां अनिमिषे देवैः सह स्वैरमतिशयितं वैरं स्यात् कपरिणये विवाहे अर्थोच्छेषाणां मित्रत्वं ९ अथ स्वाभाविकं राशिवैरतया वश्यमैत्रं चाह शार्दूलविक्रीडितं च
पाजौ धनुर्मेषौ वृषभेण सह नित्यद्विषे नित्यविरोधि नौ चापेन अजेन वा सह वृषभे नित्यं शत्रुरित्यर्थः एवमुत्तरत्रापि कुंभमिशुनौ कर्केण मेषास्त्रिया कन्यया

परंदेत्ये मृत्युर्दनुजमनुजानामनिमिषैः सह स्वैरं वैरं निर्ऋतितनयानां परिणये ९ चापाजौ वृषभेण कुंभमिशुनौ कर्केण मेषास्त्रि
या शैलग्नीसविषेणिकार्मुकहरीनकेण नित्यद्विषौ तद्वत्कुंभतुल्येषेण वशगाः सिंहं विनान्ये नृणां तद्गोज्याजलचारिणो हरिव
शाः सर्वे विना वृश्चिकम् १०

शैलग्नीतुलामिशुनौ सविषेण वृश्चिकेन शैलग्नी इत्यत्र संख्या संज्ञया तत्संख्यौ राशी विवासितौ अतो न बहुत्वं यथा
निगमवाक्ये युग्माग्नि युगभूतानां षण्मुन्योर्वसुरंध्रयोरिति षण्मुन्योः षष्ठीसप्तम्याः वसुरंध्रयोरष्टमीनवम्याः एवमात्रापि कार्मुकहरी धनुः सिंहौ नकेण म
करेण तद्वन्नित्यद्विषौ कुंभतुल्येषेण मीनेन एतद्विद्वादशषडष्टकयोर्मध्ये नित्यवैरिणो उक्ताः शेषाणामैत्रं अत्रान्यहेतुमाह शत्रूमदसितौ इत्यादिसत्या
चार्यमते यदधिपत्योः शत्रुत्वमस्ति तएवैते पठिताः शेषाः श्रेष्ठाः तथा च तद्वाक्यमद्विद्वादशेषेषु वृषमिशुनावित्यादिषु षडष्टके च सिंहो मीनयुत इत्या
दिग्रंथकारस्तु सत्याचार्यमतमैत्रमसहमानो मुंहेतुं परित्यज्य राश्यारेव वैरं नित्यद्विषावित्यनेनावदत् ननु तदधिपतिवशनेति ग्रंथकारस्याशयः अथव

मीयमाणोपिप्रमाणंप्राप्नुवन्नपिआगमप्रामाण्यंप्राप्तोपि सौदवीथीविषयत्वंसौदस्यवीथीपदवीतस्याविषयत्वंविचारमार्गोचरत्वंनैतिनगच्छतिच्यं
 ध्रिभंरुत्तिकादिकं द्यं ध्रिभंमृगशीर्षादिकं तथा चहारीतःन्यं ध्रिभे द्यं ध्रिभेकन्याजातायागणयेत्क्रमात् वन्निभादिंदुभान्नाडौचतुःपंचसुपर्वस्विति अस्यावि
 षयमाह वृद्धगर्गःजांगलेचचतुर्मालापांचालेपंचमालिका त्रिमालासर्वदेशेषुविवाहेऋषिसंमतमिति एवंसौदेक्रियमाणेसपसोत्रदेशेव्यवहारंनप्राप्नो
 तीत्यर्थः ७ अथयोनिमैत्रमाह स्वर्गधरा अश्वस्तुरगःइमोहस्ती अजोमेषःउरगःसर्पःपुनरहिःसर्पःश्वाशुनकःखनकरिपुर्मूषकशत्रुर्माजोरःमेषअ
 जःपुनरोतुर्माजोरःहिःहिवारंआखुर्मूषकःगोधेनुःकालीमहिषीव्याघ्रःप्रसिद्धःपुनःकालीमहिषी पुनःपशुरिपुर्ब्याघ्रःहरिणोमृगःपुनरुणोमृगःपुनः

अश्वेभाजोरगाहिश्चखनकरिपवोमेषओतुर्हिराखुर्गौकाल्यौव्याघ्रकालीपशुरिपुहरणौणश्वकीशाःक्रमेणद्वौत्र
 भूकीशसिंहौतुरगमृगपतिक्कागमातंगमेवंनेष्टायोनिःसवैरावरयुवतिनृपामात्ययोरश्विनीतः ८ त्रियुग्मोरो
 हिण्यासहशिवयमस्योनरिसुरेश्रुतिस्वातीमित्रादितिगुरुकरात्याश्विशशिभं

कीशोवानरःसिंहःप्रसिद्धःतुरगोश्वःपुनर्मृगप
 तिःसिंहःक्कागोमेषःपुनर्मतंगोहस्ती द्वंद्वैकत्वेकीबत्वंएवंक्रमेणअश्विनीतःअश्विनीमारभ्ययोनिःस्यात् सायोनिःसवैरानेष्टाकयोःवरयुवतिनृ
 पामात्ययोःवरश्चयुवतिश्चवरयुवतीचपश्चअमात्यश्चनृपामात्यौ वरयुवतीचनृपामात्यौचतयोःपृथक्पृथक्द्वित्वविवक्षायांनबहुत्वंअश्वि
 नीतइत्यत्र तसिलादिषाकृत्वेषुचइत्यनेनपुंवद्भावेप्राप्तेउक्तपुंस्कृत्वाभावान्नस्त्रीप्रत्ययलोपः अत्रयोन्यौर्वरंलोकाद्धेयं गोव्याघ्रंगजसिंहमित्या
 दिना ८ अथगणमैत्रमाहशिवरिणौ त्रयाणामुग्मानांसमाहारस्त्रियुग्मी फल्गुनीद्वयंआषाढद्वयंभाद्रपदाद्वयंचेतिरोहिण्यासहरोहिणीचैत्यर्थः

विंश-
१७

दर्शनमुक्तं तत्तत्फलार्थमेव वास्तवंतु गृहेष्वराणां किमदृष्टमस्तीति अनुःकारणात्प्रभुसख्यं स्वामि मैत्रमेवाधिकमिति चेत् तदा समसप्रकस्यकुंभसिं-
हावित्यादिकस्य कागतिकः प्रश्नो गमनिको कथ्यतामिति १३ सिद्धांतरूपा गतिमाह उपजातिका स्वभावमैत्र्यादिषु चतुर्षु मध्ये पूर्वपूर्वगमे पूर्वपूर्वाल-
भे सति परः परः उत्तरोत्तरः गवेष्यः अन्येषणीयः आदौ राशयोः स्वभावमैत्री समसप्रकाशोका विलोक्या तदलाभे स्वपत्याः तद्वाश्याधिपयोः सखिता तस्य गृ-
हसख्यस्यालाभे वशित्वं राशयोर्वश्यत्वं वश्या — लाभे न्योन्यभयो न सन्नयोर्यो निशुद्धिः यो निवैराभावः चेत् युगपद्युतिश्चतुर्णामपि लाभस्तदा हस्ते त्रि-
वर्गी स्यात् त्रिवर्गो धर्मकामार्थैरित्यमरः धर्मद्वयः करगताः स्युरिति एवं पूर्वपूर्वस्यैकस्य अलाभे सति उत्तरोत्तरलाभे न तदपवाद उक्तः चतुर्णामपि ।

स्वभाव मैत्री सखिता स्वपत्योर्वशित्वमन्योन्यभयो निशुद्धिः परः परः पूर्वगमे गवेष्यो हस्ते त्रिवर्गी युगपद्युतिश्चेत् १४
आपार्श्वकेंद्रद्वयगाः प्रसूतौ तत्कालमित्राणि — मिथः खपांथाः न्यूनामपि स्त्री नरभृत्य राज्ञा तत्कालसख्यविशिनेष्टि
मैत्रम् १५

लाभेति शुभं नृपाणां द्वयोर्वालाभे तारतम्यं कल्प्यं १४ अथ स्वाभाविकगृहमैत्रस्यापि तत्कालसख्ये न न्यूनाधिकतामाह इन्द्रव-
ज्जा प्रसूतौ जन्मकाले यस्माद्गृहात्पार्श्वयोः केंद्रद्वयं पार्श्वकेंद्रद्वयं तन्मर्यादीरुत्पत्त्या पार्श्वकेंद्रद्वयं तन्न गच्छति तं आपार्श्वकेंद्रद्वयगा खपांथाः गृह-
स्वे आकाशे पथंति गच्छति ते खपांथाः तेन गृहेण सार्धमिथो मित्राणि स्युः एतदुक्तं भवति जन्मकाले यस्मिन् राशौ योग्रहः स्थितस्तस्मात्पृष्ठवर्ती केंद्र-
द्वयमस्थानं भवति अग्रतश्चतुर्थं तदवधित्वेन तदंतर्वर्तिस्थानानि दशमैकादशाद्वादशाद्वितीयतृतीयचतुर्थानि एष्वन्यतमस्थाने स्थितौ ग्रहौ तौ
तत्कालमिथो मित्रेस्तः अन्येतु शत्रव इति तथा च वैराहः तत्काले न दशायबंधुसहजस्वांत्येषु मित्रं स्थित इति प्रसूतिग्रहणं तत्कालसख्यस्य जा-

रामः
१७

तकशास्त्रोक्तेः अतो न्यत्रापि तद्विलोक्यमिति ज्ञेयं तदेवाह न्यूनामपि स्त्री नरौ च भृत्यराजा नौ च तेषां स्त्री नराणां भृत्यराजां च गृहवशेन या स्वाभाविकी मै
त्री ता एतत्तत्कालसख्यं विशिनष्टि विशेषपति कथं भूतामपि न्यूनामपि किंपुनः संपूर्णा तथा हि स्वाभाविको यो मित्रं समः शत्रुर्वा स चेत्तत्काले मित्रं भवति तदा
क्रमेणाधि मित्रं मित्रं समः स्यात् चेत्तत्काले शत्रुस्तदा समः शत्रुरधि शत्रुरिति १५ अथ वर्णमित्रमाह इंद्रवज्रा यजनया जनादीनि षट् कर्माणि तानियेषां तेषां
णः विप्राः तेषां शासितदेवदैत्यौ अधिपौ स्तः शासिताः सिंसिताः देवदैत्या भ्यां तौ गुरुशुक्रावित्यर्थः राजन्यानां सन्निपाणां समूहो राजन्यकं तस्याधिपती कुजा
कौस्तः विट्शूद्रयोः क्रमेण चंद्रबुधौ विशां चंद्रः शूद्राणां बुध इति संकीर्णानां संकरभवानां निषादादीनां पतिः शनिः स्त्री नृषु वधू वरेषु वर्णमैत्री स्यात् तद्यथा

षट्कर्मणां शासितदेवदैत्यौ राजन्यकस्याधिपती कुजाकौ विट्शूद्रयोश्चंद्रबुधौ शनिश्च संकीर्णपः स्त्री नृषु वर्णमैत्री १६
सुरगुरुर्जगुरुकविको विटो विरवयो विकुजा विरवौ देवः अशशिसूर्यकुजाः सुहृदारवे र्यवनयुक्तिरियं नयवीयसी १७ ॥

अधिपयोर्वर्णौ विलोक्यौ तत्रोत्तमवर्णः पुरुषः शस्तः समवर्णो मध्यः हीनवर्णो धम इति एतदुक्तं ग्रंथकृता स्वदेशप्रसिद्धेः अन्यदेशे तु मीना द्वा त्वाण पूर्वी
वर्णाः कन्या तमो वरः श्रेष्ठः मध्यस्थः समवर्णो नौ चो हीनो द्रवः पुरुष इति इयं वर्णमैत्री केवलं गुणमात्राय न तु मेलकं निर्णयाय अतो मेलकं निर्णयानंतरं
मेवोक्ता १६ एवं राशिकूटमुक्ता तदुपयोगि ग्रहमैत्रं जातकोक्तमत्राह एते हारभ्यः श्लोकाष्टकं द्रुतविलंबितं रवेः रविमारभ्य एते सुहृदः स्युः अर्थादन्ये श
त्रवः रवेः सुरगुरुर्मित्रः अन्ये शत्रवः चंद्रस्पबुधगुरुमित्रे शेषाः शत्रवः भौमस्पशुक्रबुधौ मित्रे अन्ये शत्रवः बुधस्य रवि व्यतिरिक्ताः मित्राणि रविः शत्रुः गुरोः
कुजव्यतिरिक्ता मित्राणि कुजः शत्रुः शुक्रस्य रवौ द्रुतव्यतिरिक्ता मित्राणि रवौ द्रुतशत्रू शनेः शशिसूर्यकुजव्यतिरिक्ता मित्राणि शशिसूर्यकुजाः शत्रवः इ

वि. टी.
१८

यं यवनाचार्याणां युक्तिर्न यवो यमोन कनिष्ठा स्थूलदूरयुवेति यवादेशः यवनाचार्यमतमिदं महदित्यर्थः १७ कथमिदं महदिति संस्थापयति विरोचनः सू-
र्यः मिहिरोपि सूर्यः अतो वराहमिहिरः इदं यवनमतं निजमते बहुज्जातकारावुदीर्य उक्तापि न दूषितवान् पुनर्वाक्यालंकारे अन्यमतं स्वमते नहि निवे-
श्यं यदि निवेशितं दूषितव्यं तर्हि नो चेत्तर्हि तत्समतमेवेति न्यायविदः वक्ष्यति च अतः कारणात्स वराहः इदं ग्रहमैत्रीशास्त्रं यवनेषु यथा तथं सत्यं ब-
हु अतिशयितं जयति सर्वोत्कर्षणवर्तत इति मन्यत एव वराहोपि यवनशास्त्रं याथार्थ्येन अतितरं मन्यत एवेत्यर्थः १८ एतदेव भग्यंतरेणाह यस्मात्कार-
णात्स्वमते स्वमतमध्ये निवेशितं निक्षिप्तं परमतं यदि न दूषितं तदा तन्मतं आहतं स्वीकृतमेवेति न्यायविदः तत्तस्मात्कारणात् नूनमित्यहं तर्कं इतीति

इदं सुदीर्य वराहविरोचनो निजमतेपि न दूषितवान्युनः सबहुमन्यत एव यथा तथं जयति शास्त्रमिदं यवनेष्वपी १८ पर-
मतं स्वमते विनिवेशितं यदि न दूषितमाहुतमेव तत् कलितकेवलसत्यमतः सतद्यवनयुक्तिषु नूनमनिस्पृहः १९ किमबहु-
त्वमयं मिहिरोदिशन् ग्रहसुहृत्वमिदं जगद्ब्रह्म उभयथापि समंसतितन्मतमहति केपि भवेमवयं यतः २०

कथं स वराहः कलित-
केवलसत्यमतः कलितं लक्षितं केवलं साकल्येन सत्याचार्यसमतं येन सतथा यवनपंक्तिषु यवनाचार्यवचनेषु अनिः स्पृहः निर्गतः स्पृहां निस्पृहः न
निस्पृह अनिस्पृह इति वराहोपि सत्याचार्यमतं सम्यगालोच्यापि यवनमतस्पृहयत्येवेत्यहं तर्कं इत्यर्थः १९ एवं चेत्तर्हि वराहो यवनमते अत्यमत-
त्वं कथमुक्तवानित्याशंकाह अयं मिहिरो वराहमिहिरः इदं यवनोक्तं ग्रहसुहृत्वं ग्रहमैत्रमादिशन् सन्नबहुत्वं अबहूनां मतमिति हृदि मनसि किंज-
गहे घृतवान् यवनग्रहमैत्रमुत्काकेषां चिदेवं मतमिति कथं उक्तवानित्यर्थः तथा च लक्ष्यं जीवो जीववुधौ सिते दुतनयौ व्यकौ विभौ माः क्रमादौ द्वौ

रामः
१८

तकशास्त्रोक्तेः अतो न्यत्रापितद्विलोक्यमिति ज्ञेयं तदेवाह न्यूनामपि स्त्रीनरोचभृत्यराजानौ च तेषां स्त्रीनराणां भृत्यराजां च गृहवशेन या स्वाभाविकी मे
 त्रीता एतत्तत्कालसख्यं विशिनष्टिविशेषयति कथं भूतामपि न्यूनामपि किंपुनः संपूर्णा तथाहि स्वाभाविको यो मित्रं समः शत्रुर्वा स चेत्तत्काले मित्रं भवति तदा
 क्रमेणाधिमित्रं मित्रं समः स्यात् चेत्तत्काले शत्रुस्तदा समः शत्रुरधिशत्रुरिति १५ अथ वर्णमित्रमाह इंद्रवज्राय जनयाजनादीनि षट् कर्माणि तानि येषां ते षट् कर्मा
 णः विप्राः तेषां शासितदेवदेवैर्यो अधिपोस्तः शासिताः सिद्धिताः देवदेवैर्यो भ्यांतौ गुरुशुक्रावित्यर्थः राजन्यानां सत्रियाणां समूहो राजन्यकं तस्याधिपती कुजा
 कौस्तः विट्शूद्रयोः क्रमेण चंद्रबुधौ विशां चंद्रः शूद्राणां बुध इति संकीर्णानां संकरभवानां निषादादीनां पतिः शनिः स्त्रीनृषु वधूवरेषु वर्णमैत्री स्यात् तद्यथा

षट्कर्मणां शासितदेवदेवैर्यो राजन्यकस्याधिपती कुजा कौ विट्शूद्रयोश्चंद्रबुधौ शनिश्च संकीर्णपः स्त्रीनृषु वर्णमैत्री १६
 सुरगुरुर्जगुरुकविकोविदौ विरचयो विकुजा विरचो देवः अशशिसूर्यकुजाः सुहृदौ रवेर्यवनयुक्तिरियं नयवीयसी १७ ॥

अधिपयोर्वर्णौ विलोक्यौ तत्रोत्तमवर्णः पुरुषः शस्तः समवर्णो मध्यः हीनवर्णो धम इति एतदुक्तं ग्रंथकृता स्वदेशप्रसिद्धेः अन्यदेशे तु मीना द्वा त्पणपूर्वौ
 वर्णाः कन्या तमो वरः श्रेष्ठः मध्यस्थः समवर्णो नीचो हीनो दूवः पुरुष इति इयं वर्णमैत्री केवलं गुणमात्राय न तु मेलकं निर्णयाय अतो मेलकं निर्णयानंतरं
 मेवोक्ता १६ एवं राशिकूटमुक्त्वा तदुपयोगिग्रहमैत्रं जातकोक्तमत्राह एते हारभ्यः प्रोक्ताष्टकं हुतविलंबितं रवेः रविमारभ्य स ते सुहृदः स्युः अर्थादन्येश
 त्रवः रवेः सुरगुरुर्मित्रः अन्येशत्रवः चंद्रस्पबुधगुरुमित्रेशेषाः शत्रवः भौमस्पशुक्रबुधौ मित्रे अन्येशत्रवः बुधस्प रविव्यतिरिक्ताः मित्राणि रविः शत्रुः गुरोः
 कुजव्यतिरिक्ता मित्राणि कुजः शत्रुः शुक्रस्प रवौ द्यतिरिक्ता मित्राणि रवौ दूशत्रू शनेः शशिसूर्यकुजव्यतिरिक्ता मित्राणि शशिसूर्यकुजाः शत्रवः इ

वि. टी.
१९

मन्त्रकिंतु कुर्वत्ययोग्यं बहुवर्गणाभिः आचार्यकत्वं तु बहुघ्नतो यामेकं तु यद्भूरितदेवकार्यमिति अत्रैवं मतभेदे सति सत्योपदेशो वरं तर्हि किंतु अन्ये स्वतुंगवा-
क्रवर्गोत्तमस्वगृहादिगते ग्रहे सति बहुवर्गणाभिर्गृहायुः कुर्वतितदयोग्यं अनवस्था दोषप्रसंगादिति भावः आचार्यस्य कर्म आचार्यकतस्य भावः आचार्य-
कत्वं आचार्यस्य सत्याचार्यस्यायमभिप्राय इत्यर्थः बहुवर्गणायां प्राप्तायां सत्यां यदेकमाधिकं वर्गणं तदेव कार्यमिति तद्यथा उच्चगतस्य उच्चगणो रूपत्र-
यं वक्रगतस्य चैष्टागुणोपिरूपत्रयं तत्तु घातमूलं स्फुटगुणोपिरूपत्रयं वर्गोत्तमस्वगृहादिगते आश्रयगुणोपिरूपत्रया सन्नः तत्स्फुटगुणयोर्घातमूल-
कर्मगुणोपिरूपत्रयं अतः उच्चवक्रवर्गोत्तमस्वगृहे द्रष्टाणादिगतेपि सक्त्रिगुणमित्येव अतो वराहेण गर्गसत्यादिमतानुसारेण यदुक्तं तद्युक्तियुक्तं ब-
हुमतं चेति अतो ग्रंथकृता बहुतरैः कृतमेवेत्यादिपदत्रोक्तं तन्न विचारणीयमिति एवं राशिसख्यं प्रसंगेनोक्ता इदानीं नवांशसख्यस्यापि ग्राह्यत्वप्रतिपा-

अभिदुरावधिपौस्तजतः शुभंशशिनवांशकयोरिति हेवलः तदपि चारुनचारुषितैर्मुरैर्व्यवहरंतितथावितथाशयाः २२

दितत्वात्तत्कथं नोक्तं तद्विषयमाह २१ जन्मकालेशशिनवांशयोश्चंद्रगतनवांशयोः अभिदुरौ नभिदुरं यतोस्तावभिदुरौ सुहृदौ मिदेर्भावेकुरच अधिषौश-
भंस्तजतः कुरुत इति हेवलो मुनिः प्राह तदपि चारुनचारुमणोर्यं पतत्काल- मोमांसयैव प्रतिपादितं तथा तेन प्रकारेण जनाः वितथाशयानव्यवहरंतिति वि-
तथमसत्यमाशयो येषां ते तथा असत्याभिप्रायाः कैः आईषतरुषितैः कुपितैर्मुरैः अयुक्तमनसि स्त्रीकृत्य किंचित्कुपितमुरैर्नव्यवहरंतौत्यर्थः यद्वा अवि-
तथाशयाः यथार्थमनोभावाः मनस्येवमेवास्ति परंतु तादृशैर्मुरैस्तथानव्यवहरंतिलोके अप्रसिद्धिभयादिति भावः २२ एवं देवलादिमते सत्यपि ये-
नवांशसख्यव्यवहारं न कुर्वंतितेषामनिष्टमाह ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

रामः
१९

विक्रजेदवुश्चसुहृदः केषांचिदेवंमतमिति अतोयवनमैत्रमबहुसंमतमिति वराहस्याभिप्रायइतिभावः अत्रोत्तरं उभयथेतितन्मतेतस्यवराहस्यमतम
हतिपृथुतरसतिउभयथाउभयपक्षेपिसमतुल्यस्यात् यतोयस्मात्कारणादयंकेचनकेपिभवेमस्यामावराहमतंमहत्तर्हि वयमपिमहांतो भवांमेत्युभय
त्रसमंउभयोरपिमानुषत्वादितिभावः २० एतन्निरस्यपुनः संस्थापयति सकृत्तौकुशलोवराहः बहुतरैर्भूयिष्ठैर्यत्कृतं तदेव अनुससर्ति अनुसरति बहुम
तानुसारमेववक्तीत्यर्थः स्रगतौ अयं धातुपाठे वैदिकधातुपाठे वैदिकधातुष्वेवबद्धादिषु पठितः भाषायांतुभ्यादिष्वेव अतोनुससर्तीति कंदस्येवघटते
भाषायांतुसरतीत्येव यडुलुकि तु ससर्तीति तस्मादयं कविप्रमादस्य च अतोत्रेदं पठितव्यं अनुससारतदप्ययथातथमिति इति चेन्नदपि अयथातथं सत्यं
न भवति अत्र हेतुः पृथगितियतः पृथगपि द्विगुणे त्रिगुणे प्राप्ते सकृन्निगुणमिति यदुक्तं सा अबहूक्तिः अबहूनामुक्तिः सा यथा वर्गोत्तमस्वराशिद्रेष्वाणाना

बहुतेरैः कृतमेव कृती स चेदनुससर्ति तदप्ययथातथं पृथगपि द्विगुणे त्रिगुणे सकृन्निगुणमित्यवहूक्तिरियं यतः २१

वांशके सकृद्दिगुणं वक्तोच्च योस्त्रिगुणितं द्वित्रिगुणत्वसकृन्निगुणमिति वर्गोत्तमादिष्वन्यतमगते वक्तोच्च योरन्यतरगते च गृहे सति तस्यापुषः पृथग्नि
गुणस्य त्रिगुणस्य च प्राप्नो एकवारमेव त्रिगुणतदायुः कार्यमिति वराहेण यदुक्तं तन्न बहुसंमतमतो वराहोक्तमपि न बहुसंमतमिति भावः तथा चोक्तं क
ल्याणवर्मणा बहुताडनसप्राप्तौ पां करोत्येकवर्गणा वराहेमिहिराचार्यः सानदृष्टापुराणनैरिति अतो वराहोपि बहुसंमतमेव वक्तीति न किंतु कदाचित्त्वम
नोरुचितमपि वक्तीत्यतोयवनोक्तग्रहमैत्रविषये केषांचिन्मतमिति वराहेणोक्तेपि तद्वाक्यस्याप्राप्त्याद्यवनोक्तमेव ग्रहमैत्रमहदित्यर्थः एतन्न वांशचिं
तायाजेनापि सम्यक्संस्थापयिष्यति एतद्व्यकृतः स्वपक्षस्थापनार्थं पांडित्यमानं वास्तवैतदिति वयं ब्रूमः यत उक्तं वराहेण बृहज्जातके सत्योपदेशो वर

वि.टी.
२०

यनोबुधः नैतच्चतुरस्रं अनंतरापत्ये फलकविधानात् केचिदपत्यमात्रेपि अणादीनि कृतं तदपि नानडादिष्वपाठात् एवमिदं विधानादर्शनाच्च एवं सति
तस्येदमित्याद्यपि निरस्तं यत्तु प्रायश्चित्तसूत्रे चोद्घातयणमिति प्रयोगः तदेवं व्युत्पादितं चेदस्य अयं नमिवायनं चरणं यस्मिन् कर्मणि तच्चोद्घातयणं संज्ञायाम् दीर्घः
एवं सोमायनादि अतो ग्रंथकृता अनंतरापत्ये चांद्रमासायन इति प्रयुक्तस्य गतिमात्रं चित्यते चेदमसंदेहं चांद्रमसं अयनं उत्पत्तिस्थानं यस्यासौ चांद्रम
सायनो बुधः तौ गुरुबुधौ यदि समवैरिणौ सतः तत्तदा वरपतिं वरयोर्वरवधोः पतिवृणुते सा पतिवरा संज्ञायाम् भर्तृवृजिधारि सहितपिदम इति स्वः वि
त्वा न्युम् इष्टफलेषु शुभफलेषु फल्युतानिः फलता स्यात् सतदुक्तं भवति लग्ननवांशः किल वरस्य स्थानं तत्सप्तमांशो वध्वाः अतस्तदधिपयोर्मित्रे स

२०
वरपतिं वरयोः समवैरिणौ यदि तदिष्टफलेषु फल्युत १ तदुदयदिपदांशं नियामको यवनसौ हृदमाद्रियतां ज
नः इतरथा कथमस्तु करग्रहस्तनुफलं हिलवानवलंबतः २

धिपती गुरुबुधौ तौ सत्याचार्यमते शत्रुसंहसिता वित्यादिना मिथः समवैरिणौ भवतः अतो न वरवधोः शुभं न स्यात् तस्माद्दुर्गेशान् ग्राह्य इत्यनि
ष्टं प्राप्ते १ अतो यवनमैत्रं ग्राह्यमित्याह ते तस्मात्कारणाज्जनः यवनसौ हृदयवनोदितमैत्रमाद्रियतां स्वीकुरुतां दृग्तौ तुदादिः कर्तारि लोहसौ हृदमि
त्यस्य गतिः प्राग्वत् कथं भूतो जनः उदयदिपदांशं नियामकः उदये लग्ने हि पदांशो नरराशं रांस्तं यच्छतीतया कर्तारि वृणु लग्ने हि पदांशं स्वीकारं नियम
मिव नमैत्रं ग्राह्यमित्यर्थः अन्यथा त्वेदोषमाह इतरयेति इतरथा हि पदांशान्गीकारे करग्रहः कथमस्तु अपितु मास्तु तत्कथं हि यस्मात्कारणात् तनुफ
लं लग्नफलं लवान् अवलंबते आश्रयते लवाधीनं लग्नफलमिति अयं भावः लग्नफलं नवभागे इत्युक्तत्वात् नवांशो मुख्यः सच हि पदरावभाव्यः तथा चोक्तं प्रा

रामः
२०

येहै ववितः करग्रहे लग्नदृशं विना लवहृशानवांशहृष्ट्यैव फलममंसत लुडि. मन्यंते स्म तेपि शशिनवांशसखित्वे पराङ्मुखाः किं स्युः तथाहि उदयगत
नवांशः स्वेशहृष्ट्युतो वा न भवति यदि मृत्युः स्यात्तदानीं वरस्येत्यादीनि नवांशहृष्ट्यैव लग्नफलं नवभागे इत्यशस्य मुख्यत्वात् तस्य
वमेलकार्थे च नवांशयोः सख्यकथनमन्यत इति तेषामनिष्टं अथैवमलमस्तु दूरतिष्ठतु तत्कथं जगद्विभंगतानुगतं गतमनुगतं गतानुगतं गतानुगतिको
लोकानलोकः पारमार्थिक इति कश्चिदित्यज्ञानाद्व्यवहरत् तथैवान्यस्तद्वहन्योपीत्यधपरंपरावदिति भावः २३ इति श्रीसकलागमाचार्यश्रीकेश
वसांवत्सरात्मजगणेशविरचितायां विवाहचंद्रावनटीकायां विवाहदीपिकायां मेलकाध्यायः स्तुतीयः ३ अथ सूक्ष्मलेग्नादिफलं विवक्षुस्तावन्नवांश

लवहृशैव हिलग्नदृशं विना फलममंसत येपि करग्रहे शशिनवांशसखित्वे पराङ्मुखाः किमलमस्तु गतानुगतं जगत २३
इति विवाहचंद्रावनटीकायां मेलकाध्यायः स्तुतीयः ३ अथ नवांशचिन्ताध्यायः नवलवाधिपती उदयास्तयोरनिमिषा चित्वा चंद्र
मसायनौ

चिन्तानिरूपयति तत्रादौ करग्रहोक्तनवांशोपपत्तिव्याजेन यवनोक्तग्रहमैत्रं संस्थापयति तथा हिलग्नं किल भर्तृस्थानंत
त्रत्यो नवांशोपि सप्तमं जायास्थानं तन्नवांशश्चेतयोः सख्ये वरवध्वोः सख्यं अतस्सुष्मयोरुदयोः शास्ताशयोः स्वामिवशात्सख्ये सति वधूवरयोरपि
मैत्रं स्यात् अतो येषां नवांशानामेव घटते तस्य वनवांशास्तुलाधरादयः पूर्वैः पठितास्तव यवनोक्तग्रहमैत्रस्यैव स्वीकारात् घटते अतो यवनोक्तमेव
ग्रहमैत्रं प्रमाणमिति सिद्धांतं मनसि मत्वा पूर्वांतरपक्षोरचयति नवलवेत्यादिना श्लोकषट्केन अत्राध्याये सर्वाणि द्रुतविलंबितानि उदयास्तयोर्ले
ग्नतत्सप्तमगतयोर्नवलवयोरधिपती अनिमिषा देवाः तैरर्चितः बृहस्पतिः चंद्रमसो नतरापत्यं चांद्रमसा

रणोतरपुत्रलाभतोहि अस्तांशोमेषः तयोस्तुलामेषयोरेकतरस्तुलाधरः असौ द्विचरणः शुभभं चास्ति अतस्तुलांशो गृह्यते इत्यर्थः अत्रोतरं अंगेत्यव्ययं संबो-
धने हेतव ईरितं उक्तमिदमसंगतमघटमानकस्मात् किल यस्मात्कारणाज्जगतिलोके एकवशात्सौ हृदं नास्ती सौ हृदं हि उभयगतो धर्मः स चैकस्मिन्नेव न घ-
टते अत एकतरोगृह्यते इति बह्वद्वयं इति तत्त्वानतदंगमिति ईरितमत्र भावे कुः तवेवेति शेषविवक्षायां षष्ठी सौ हृदमित्यस्य गतिः प्राग्वत् एवं सर्वविकल्पा-
न्यरिहृत्य परिशेषात्कलिते सिद्धांतमाह ५ खचरयो रुदयांशांस्तुलांशस्वामिनोः सुखितामित्रत्वं कारणं वक्तव्यं विकल्पांतराणां निरासात्सायदिकारणस्यात्ता-
हिंसासुखितायवनाध्वनियवनमार्गे नितरां अतिशयेन ध्वनति शब्दायते यवनशास्त्रे प्रसिद्धे इत्यर्थः सत्याचार्यमते तु तयोर्मेध्यभावात् अतो यवनमेव

द्विचरणः शुभभं च नवांशकः स्तदयमेकतरः परिगृह्यते इदमसंगतमंगतवेरितं जगति नैकवशात्किल सौ हृदं ५ ख
चरयोः सुखितायदिकारणध्वनितसानितरां यवनाध्वनि कलशसिंहनवांशपशुता परिणमत्युभयोरपि शास्त्रयोः ६
अथातयोः समसप्तसुहृत्यथः कथमसूक्ष्मगतिः सच नैकधा

मेव प्रमाणमिति भावः ननु कुंभांशं परित्यागः सत्याचार्यमते वैरसद्भावादिति चेत्तत्राह कलशेति कलशसिंहौ चतौ नवांशौ च उदयास्तनवांशौ तौ पातसौ तस्यौ तदधिपतौ तयोः शत्रुता वैरत्वं उभयोर्हयोरपि शास्त्रयोः परिण-
मति परिपाकं प्राप्नोति शनिसूर्ययोर्वैरयवनशास्त्रे सत्यशास्त्रेऽप्यस्ति अतो यवनमते शत्रुत्वसद्भावात्कुंभांशस्य कः ननु सत्यशास्त्रे वैरसद्भावादिति भावः
एवमंगे ग्रहमैत्रादिकं विचार्यते तर्हि राशावपि कथं नावलोक्यत इत्याशंकां परिहरति ६ अथानंतये हि यस्मात्कारणात्तयोर्यवनसत्यशास्त्रयोः समसप्त-
सुहृत्यथः कथमसूक्ष्मगतिः अपितु सूक्ष्मगतिरेव समाश्र्यते सप्तचसमसप्तः सुहृदां पंथाः सुहृत्यथः ऋक् पूरं पथामित्यप्रत्ययः समसप्तानां सुहृत्यथः समस-

ग्लग्नेहिपदग्रहाकुर्यादन्यांशकोदयोनाशमिति अतोहिपदांशादन्यनवांशेवरवध्वोर्नाशविधानात्करग्रहः कथं स्यात् अतोहिपदांशानियमे सति उदयान्ता
 शाधिपयोर्मेत्याभाव्यसाचधनुर्दशोयवनोक्त्यालभ्यते अतोयवनोक्तमेवग्रहमेतन् भाद्रिपतामिति २ अत्राप्यन्यस्याशंका मन्वृद्यदूषयति अथ प्रकारान्तरं अथ
 उभयसप्तमौ नरिपूतः समसप्तकयोः सदा राशिमेतौ अस्त्येव चतुर्दशमवत् अतो धनुर्मिथुनयोर्मेतन् सदा स्तोति यदा रंतदा कलशस्य हि पदतां नरां दधतो विभ्रंत
 षयशः अशुभत्वं किमागतं कुंभे हि उत्तराधौ मनुष्यः उदयास्तां शयोः सदा समसप्तकत्वा न्नैत्रं अतः कुंभांशः कथं न गृहीत इति अत्रोत्तरं अशुभसंतेति अशुभसं
 तापापग्रहभवनत्वं कुंभो हि पापग्रहभवनमतो नोक्त इति अत्र प्रत्युत्तरं एवं चेत्तर्हि वृषानिमिषौ वृषमीनौ किमुपेक्षितौ कथं परित्यक्तौ वृषमानौ सौम्य भवन्तवे

अथरिपूयदिनोभयसप्तमौ तदयशः कलशस्य किमागतं हि पदतां दधतो यशुभसंता यदि वृषानिमिषौ किमुपेक्षितौ ३ अ
 मनुजाविति चेत्किमुशोनको नवलवं द्रष्टुमाह तवान्मुनिः शुभग्रह हि पदास्तलवः स चेद्भवतु तत्र किमस्तु तुलाभूतः ४

पिकथं त्यक्ताविति ३ अत्रोत्तरप्रत्युत्तराणि तौ वृषमीनौ अमनुजौ मानुषौ न भवतः तदुदय हि पदांशानियामक इत्युक्तत्वात् दांत चेत्तर्हि शोनको मुनिर्दृष्टं म
 नं नवलवं कथमाह तवान् स्वीकृतवान् प्रहसितवद्नाचमीनां श इति मीनो हि जलचरः कथं शोनकेन गृहीत इति अत्रोत्तरं समीनः शुभग्रह हि पदास्तलवः शु
 भग्रह हि पदश्च अस्तलवो यस्य स तथा मीनस्यास्तांशः कन्या असौ शुभग्रह हि पदश्च अतो मीनांशः शोनकेन आहत इति अत्र प्रत्युत्तरं इति चेत्तर्हि तुलाभूतः
 किमस्तु तुलाधारस्य हि अस्तलवो मेषः स शुभग्रह हि पदश्च न भवति अतः कस्मात्तुलाधरः स्वीकृत इति ४ अत्रोत्तरप्रत्युत्तरे यद्येवमुक्तं त्वयान्तर्हि अयमेक
 तगेन वांशाद्विचरणः शुभमंचपरिगृह्यते उदयनवांशास्तनवांशयोरेकतरोनवांशो मनुजः सौम्यग्रहं च गृह्यते न तु द्वावपीत्यस्मात् कमाशयः द्वयोरेकस्य निधौ

वि. टी.
२२

स्तांशयोरेकतस्तादृशाग्रह्यतइतिचेत्तदपिनजगतिनेकवशाकिलसौहृदमितित्वयैवोपन्यस्तत्वात्अथचेत्तवेदमभिप्रेतंउदयदिपदांशनियामकइतितदपिनज
गतिनेकवशाकिलसौहृदमितित्वयैवस्मारितत्वात्अस्तांशोपिहिपदोभाव्यःअथपरिशेषात्प्राग्गुणेहिपदगृहात्कुर्यादस्यांशकोदयोनाशमित्यागमबलादिद
मित्येववक्तव्यं तद्व्यस्माकंफलितंमनोभिलषितं आगमएवकथं तुलांशादिषुकारणंतत्त्वोक्तव्यःकिमर्थकारणांतरंग्रहमैत्रंकल्पनोयंकल्पनालाघवात्शौन
केनमीनांशस्यअमनुजत्वेपिस्वीकाराच्चअतो नवांशोक्त्यायवनमैत्रशास्त्रस्यसंस्थापनंनसंयुज्यतेकिमनेननवलवाधिपतौइत्यादिनाग्रंथसंदर्भेणअतएववरा
हःज्योतिषमागमसिद्धंविप्रतिपत्तौनयोऽप्यस्माकंस्वयमेवविकल्पयितुंकिंतुबहूनांमतंवस्यइतिअतोवराहेणयवनमतेकेषांचिदेवंमतमित्युक्तंसत्योक्तंग्रहमैत्रबह
मतमतःसर्वजनेषुप्रसिद्धतरंयवनमैत्रत्वेकदेशीयमतोमहद्विरुपस्थितंकिमर्थमत्रग्रंथकृतोभिनिवेशःकिमपराहचसत्यादिभिःउच्यतेग्रंथकृद्भिःस्वगौ

लवपतिःकुरुते लवलग्नयोःपतिमृतिंत्रिवसुव्ययवित्तगः नवलवास्तपतिःप्रतिहंत्यसून्मृगदृशश्चतदस्तभयोस्तथा९

ग्वार्थंकिंचिदपूर्ववक्तव्यं दृष्ट्वैवमहतामप्युक्तिःकिंचिदुषणीयेत्यलंबहृत्तयाअथैषामप्यंशानांविशेषमाहअस्तपतीतिअस्तोस्तांशःतस्यपतिस्तस्यहिपन
शत्रुःसदृश्वरोयस्यनवांशस्यसतथाउदयास्तांशाधिपयोस्तात्कालिकशत्रुत्वेसनवांशस्याज्यइत्यर्थःतुलादिषुहिउदयास्तांशाधिपयोःस्वाभाविकशत्रुत्वाभा
वान् विशेषांतरमाहबलबन्धेतिबलेनबन्धःपतिर्यस्यनवांशस्यसतथायस्यांशस्यपतिस्थानादिवलेयदिहोनःतदातमपित्यजेदित्यर्थः८अथोदयास्तशुद्धि
माहलवपतिःलवलग्नयोस्त्रिवसुव्ययवित्तगःपतिमृतिंकुरुतेअशाधिपतिरंशाल्लग्नहात्तृतीयाष्टमहादृशद्वितीयस्थितोभर्तृमृतिंकुरुतइत्यर्थःइयमुदयशु
द्धिःअथास्तशुद्धिःनवलवेतिनवलवादस्तंसप्तमंतस्यपतिःतदस्तभयोर्लवलग्नयोरस्तभेसप्तमभवनेतयोःतथातद्वत्त्रिवसुव्ययवित्तगःमृगदृशोवधा

रामः
२२

प्रसुहृत्यथः वरवधूस्थानराशयोः सदा समसप्तकत्वादुभयमतेपि समसप्तकराशयोर्मित्रत्वमार्गः सूक्ष्मसुहृत्यथः सच सुहृत्यथः एकधा एकप्रकारेणास्ति तत्
 कालमैत्रादेरापि सद्भावात् उक्तं हि न्यूनमपीत्यादिना तत्तस्मात्कारणादिहास्मिन्निवाहे अखिलैः यवनादिभिः सत्यादिभिश्च खलखेदगृहाणि पापग्रहभवानि
 मेषसिंहादीन्यपिलग्नगतानि अनुमेनिरे अनुज्ञातानि अपिः संभावनायां पापभवान्यपि शुभानि किंपुनः शुभभवानोत्यर्थः ७ अथ प्रकृतस्य सिद्धांतमाह इत्युक्तहेतु
 मिः सिद्धंतुलाजितुमप्रमदाधनुः प्रथमखंडं सततमनवरतं अखंडफलं पूर्णशुभफलं जगुर्भवनादयः तुलाप्रसिद्धा जितुमो मिथुनः प्रमदाकन्याधनुः प्रथम
 खंडं धनुषः पूर्वाह्णं द्वैकत्वं नखंडं फलं यस्य तत्तथा तथा हि धनुः पूर्वार्धं कुंभोत्तरार्धं मिथुनतुलाधरकन्याद्विपदाः किलोक्ताः तत्र धनुषोऽस्तांशो मिथुनः तत्स्व
 मिनोर्गुरुबुधयो यवनमते मैत्रातो धनुरंशः शुभः एवं मिथुनोऽस्तांशो पितुलाया अस्तांशो मेषः तत् स्वामिनोः कुजशुक्रयोः यवनमते मैत्रमतस्तुलांशः कुंभः

इह हिलग्नगतान्यनुमेनिरेतदखिलैः खलखेदगृहाण्यपि ७ इति तुलाजितुमप्रमदाधनुः प्रथमखंडं मखंडं फलं जगुः सत
 तमस्तपति द्विषदीश्वरं नवलंबलवंध्यपतित्यजेत् ८

कन्याया अस्तांशो मीनः तत्स्वामिनोर्गुरुबुधयो यवनमते मैत्रमतः कन्यांशः शुभः कुंभ
 स्यास्तांशः सिंहः तत्स्वामिनोर्मैत्राभावात् कुंभांशो न शुभः अतएव नवांशाः शुभा अखिलैरुक्ताः तथा चाहुः प्राग्गने द्विपदगृहात्कुर्यादन्यांशकोदयोनां हि
 पदेष्वपि कन्यातौलिमिथुनधनंशकाः शस्ता इति अयं ग्रंथकृतोभिप्रायः सप्रपंचमया वर्णितः परमार्थिकत्वे तद्वर्वाचीनानां नयनावर्णमात्रं तद्यथा यत्पयासिद्धांति
 तंतुलादिषूक्तनवांशेषु उदयास्तांशाधिपयोः खचरयोः सखिताकारणमिति तर्हि मेषांशः तदधिपयोः सत्यपि मैत्रैक्यं त्यज्यते अशुभसत्त्वादिति चेत्तन्न वृषांशस्य स
 त्यापि मैत्रेत्यागात् अमनुजत्वादिति च तर्हि शौनकेन मीनांशः कथमादृतः शुभगृहद्विपदास्तलवः सचेनदपि न तर्हितुलांशः कथमाद्रीयत इति त्वयैवोच्यते उदया

वि० टी०
२३

ति अपितु अवयविन्यवलोकितेपिकदाचिदवयवोप्यदृश्यतां स्पृशत्येवेति द्वौ नौ प्रकृतार्थं ब्रूतः दृष्टेयवयविनिकदाचित्कश्चन तदवयवो न दृश्यत इत्यर्थः
तत्तस्मात्कारणादमतु केवललग्नदृशानमतो केवललग्नदृश्येषां तेषां मतं न अतर्कसहं अपितु तर्कसहमेव तर्कसहं तत्तर्कसहं वयं समुपास्महे अनुसरा-
मः येषां केवललग्नदृष्टिर्न समता अपितु उभयदृक् संमता तेषां मतं तर्कसहं तद्वयं मन्यामहे इत्यर्थः यदुक्तमुभयदृक् फलहेति तत्र केवललग्नदृष्टिं मन्यमानः प-
रआक्षिपति ११ ननु इत्यहो इह विवाहे अंशपतिर्लग्नविलोकने सति निजं नवांशं कलयति पश्यति तस्य लग्नात् तत्वात् अन्यथा त्वे अनिष्टमाह यमवलोकयते इति
नवांशपतिर्येनवांशमवलोकयते स यदि तजोः सकाशात् पृथगस्ति तदा तदिष्टफलाय तस्य लग्नस्य इष्टफलं तवापि संमतं तस्मै जलांजलिः स्यात् जलांजलिदानं म-

२३
ननु नवांशकमंशपतिर्निजं कलयतीह विलग्नविलोकने यमवलोकयते स तजोः पृथग्यदितदिष्टफलाय जलांजलिः १२
अपृथगस्ति स चेन्ननु पश्यता तनुमसौ बाधिपेन निरूपितः हृदयहारदृशे वमृगोदृशः प्रणयिना तरलस्तरलद्युतिः ॥ १३ ॥

तस्यैव अतो लग्नफलंगतमेवेत्यर्थः तनुफलं हिलवानवलंबले इति तवापि संमतं नवांशाधीनं लग्नफलमिति तस्य मज्जनमेव स्यादित्यनिष्टप्रसंजनं १२ अत्रापि
निष्टमुभयदृष्टिं मन्यमानः स्वयमाह ननु अहो स नवांशश्चेत् अपृथगस्ति लग्नात्तर्गत एवास्ति तदा तनुलग्नं पश्यता अवलोकयता अधिपेन लग्नस्वामिना अ-
सौ नवांशो निरूपितो दृष्ट एव स्यात् रूपं अवलोकने चुरादिः केन क इव प्रणयः प्रीणनं तदस्यास्तीति प्रणयी प्रियः तरलोहारमध्यमणिः कथं भूतेन प्रणयि-
ना मृगोदृशः अंगनाया हृदयहारदृशा हृदयेहारस्तं पश्यतीति हृदयहारदृक् तेन तथा कथं भूतो मध्यमणिः तरलद्युतिः तरलाचंचलाद्युतिर्यस्यासौ तथा प्रि-
येणांगनाया हारे दृष्टे सति तदंतर्गतो मध्यमणिर्दृष्ट एवेति तथा लग्नं पश्यता तदाधिपेन तदंतर्गतो नवांशो पिदृष्ट एवेत्यर्थः अतो नवांशपतिना नवांशो दृष्ट

रामः
२३

CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham

वि.दी.
२४

जननर्षविलग्नयोजनराशिजन्मलग्नयोरष्टमं भवनमभ्युदितं उदयंगतं विवाहेत्यजेत् जन्मराशेर्जन्मलग्नाद्वा अष्टमं लग्नं त्यजेदिति तात्पर्यार्थः कथं भूतं
व्यलिष्टं वृश्चिकवृषव्यतिरिक्तं वृश्चिकवृषावष्टमावपिनत्याज्यावित्यर्थः अत्र हेतुमाह सितपुलस्तीति तयोरलिवृषयोरीशतास्वामितातनुसमायो हिल
ग्नाधिपतिः स एव अनयोरिति इति हेतोः सितपुलस्त्योर्मते दूषणं न समेतिन संगच्छते तनुरितिस शेरषुपलक्षणं एतदुक्तं भवति वृश्चिकोष्टमो मेषस्यैव भवति
यो वृश्चिकस्याधिपः स एव मेषस्य एव वृषोष्टमस्तुलाया एव तयोरधिपतिरेक एव अतएकाधिपतित्वात् वृषवृश्चिकयोरष्टमत्वेन दोष इति केचिमुह्यते
पिनदोषमाहुः अष्टकुलीरवृषालिम्बगांगनाजननराशिविलग्नग्रहाष्टमाः शुभफलाभगुणा कथितास्तयोरधिपती सुहृदौ हि परस्परमिति १६ अथ चरन

२९ व्यलिष्टं जननर्षविलग्नयोर्भवनमष्टममभ्युदितं त्यजेत् सितपुलस्तिमतेन तदीशतातनुसमेतिसमेतिन दूषणं १६
चरलवंचरेशमगमुत्सृजेन्मृगतुलाधरगे मृगलक्ष्मणि युवतिरत्र भवेत्कृतकौतुकामदनवत्यनवत्यजनोन्मुखी ॥ १७

यसंनिपातदोषमाह चरलवंचरनवांशंचरवेशमगंचरराशिलग्नस्थितमुत्सृजेत् परित्यजेत् कस्मिन्सति मृगलक्ष्मणिमृगतुलाधरगे सति मृगः शशः
लक्ष्मलां छनेयस्यासौ तथा तस्मिन् चंद्रे मकस्येतुलास्थेवेति चरामेष कर्कतुलामकराः तत्र कर्कमेव स्थिते चंद्रे विवाहनसत्राभावात् मृगतुलाधरग
इत्युक्तं अत्र फलमाह युवतिरिति अत्र योगे कृतकौतुकयुवतिः मदनवती सती अनवत्यजनोन्मुखी भवेत् कौतुकं विवाहकंकणं कृतकौतुकं यस्याः सा
तथा विवाहितेत्यर्थः ननवः अनवः पुरातनस्तस्य जनेन तत्रोन्मुखी उत्तुका मदनार्त्ता सती पूर्वभर्तृपरित्यागे उत्कंठिता परपुरुषगामिनीत्यर्थः केचित्तुवर्गो
त्तमे सति नैष दोष इत्याहुः वर्गोत्तमे चरग्रहेन चरानवांश इति अतएवाहुरन्यपि कर्कलग्नस्थेवामेष घटांशो यदि दीयते तुलायां मकरे चंद्रे वैधव्यं लभते तदे

२
॥
रामः
२४

अथतियत्त्वयोच्यतेतद्यर्थमित्यनिष्टप्रसंजनं अतश्चप्रागुक्तकालमांसनाञ्चनवांशपतेर्लग्नदृष्टिस्तदंतर्गतनवांशदृष्टिश्चविलोके तिसिद्धंननुलग्न
 पतिनालग्नंद्रष्टव्यमस्तपतिनास्तल्लग्नमित्येतदपिकेषांचिन्मत्तमस्ति तदपिदूषयति १३ यदितनुपतिस्तनुंनपश्यति अथ अस्तपोलग्नात्सप्तमाधीशोस्तल
 ग्नात्सप्तमंनपश्यतितदातत्कृतंलग्नकृतं अस्तलग्नकृतंचशुभंनपश्यतिइतिपरःकश्चिदाह बृत्तअहो अस्मिन्मतेलवतरौलव तरुरिवतरुस्तस्मिनरौद्रःउग्रः
 शाणोद्भूतःअशनिःखड्गः परंपतेपरमित्यव्ययमुक्त्यर्थे अस्मिन्मतेनवांशदृष्टोपरि अत्यर्थे रौद्रशनिपातोभवेन्नवांशफलोच्छेदइत्यर्थःएवमयुक्तिकामुदया
 स्तशुद्धिमुक्त्वाधुनाजन्मराशिलग्नभ्यामंशसशुद्धिमाह १४ लग्नंचभंचलग्नभेजनेनलग्नभे जन्मलजन्मराशी तयोर्मतिशासितुः अष्टमस्यानाधिपतेःमति

तनुपतिस्तनुमस्तमथास्तपोयदिनपश्यतिनश्यतितत्कृतं इतिपरःपरमन्मतेपतेलवतरौचतुरौद्रइवाशनिः १४
 जनेनलग्नभयोर्मतिशासितुर्मतिगतस्यचराशिनवांशकाः तनुगतायदिततनुतेवधूरितिलकातिलकायजलांजलि १५

गतस्यताभ्यामष्टनस्थितग्रहस्यचराशीनांनवांशकाःयदिविवाहकालेतनुगतालग्नस्थितास्युःतदावधूरितिलका अभर्तृकासतीतिलकायभर्त्रेजलांजलीनत
 नुतेविस्तारयतिदहातोत्यर्थःतिलकःशृंगारकतिलकःनास्तितिलकोयस्याःसाअतिलकाविधवेत्यर्थःतिलकइवतिलकास्तिलकःभर्तृतियावत् मृतभर्त्रेस्वयमे
 वाजलिदानेनबद्धा अनपत्यापिसूचिताएतदुक्तंभवति कस्यचिज्जन्मलग्नवृषःजन्मराशिःकर्कःतयोश्चमभवनेधनुर्धरकुंभेतयोराधिपतौगुरुशनी एतौ
 नित्यौक्रदाचित्तत्रधनुषिकुंभेवाकश्चनग्रहःस्थितःसवेकुक्रःतेषांगुरुशनिशुक्राणांराशयोधनुर्मीनमकरकुंभतुलावृषाःएष्वन्यतमस्यनवांशोयदितस्यवि
 वाहेलग्नगतोभवतितदापरिणीतास्त्रीअनपत्याविधवाभवेदिति एवंवद्ध्वाअपिजन्मलग्नाज्जन्मराशेश्च १५ अथाष्टमलग्नदोषंतदपवादंचाह ॥ ॥

वि. शी.
२५

रणावलवानंशराशिस्तदायस्यकस्याप्यंशजनितस्यदुष्टस्यभयंनस्यादित्यर्थः १९ अथजन्मकालिकग्रहवशेनदोषांतरमाह जनुरनुक्रम्यअनुजनुरन्ययोभावः अथवा अनुगतोजनुः अनुजनुः अत्यादयः कांताद्यर्थेद्वितीययेतितत्पुरुषः पुंवत् जनुर्जननजन्मानेत्यमरः जन्मः कालानुक्रमेणयोग्यहोमृतिगजन्मलग्नादष्टमः यश्च जन्मलग्नान्मृतिपः अष्टमस्यानाधीशः संग्रहोयदिविवाहकालेतनुगतौ लग्नगतस्तदाशिवंशुभं क्वचिन्नतनुतो न कदाचि कुभं करोतीत्यर्थः इतोयं जन्मकालवशेनयाउक्ताविवक्तिः विवेकः विवेचनं विविक्तिः सा सदा तदाफलदास्यात् तदा कदाचेत्सजन्मकालो विवाहकालश्च इहकालस्फुटः सिध्यति यदाघटीपलात्मिकः स्फुटोजन्मकालो विवाहकालश्चाधितः स्यात्तदैवेदं सूक्ष्मफलविवेचनं स्यान्नान्यथेत्यर्थः २० इति श्रीसकलगमाचार्यवर्यश्रीकेशवसांवत्सरात्मजगणेश

२५
अनुजनुर्मृतिगोमृतिपश्चयः सतनुगस्तनुतेन शिवं क्वचित् इति विविक्तिरियं फलदा सदा सद्दहसिध्यति चेत्समयः स्फुटः २०
इति विवाहदृष्टावनेन वांशचिंताध्यायश्चतुर्थः ४ अथ लग्नबलाध्यायः अरिपराक्रमलाभविनाशगौरविरविश्रमसौख्यसुतार्थदः
मदनमूर्तिशयः शयसंग्रहे मृगदृशामशानिः शानिराहुवत् १

विरचितायां विवाहदृष्टावनेन टीकायां विवाहदोषिकायां न वांशचिंताध्यायश्चतुर्थः ४ ए
वं लग्ने न वांशशुद्धिमाभिधायाधुना ग्रहवलशुद्धिमाह तत्रादौ लग्नाद्वेः शुभाशुभस्थानान्याह अत्रापि द्रुतविलंबितवृत्तानि अरिः षष्ठपराक्रमस्तृतीयलाभका
दृशविनाशोष्टमेषुगच्छतीत्यालग्नादेषुवर्तमानोरविः मृगदृशांस्त्रिणां शयसंग्रहे पाणिग्रहे अविश्रमसौख्यसुतार्थदः स्यात् नास्ति विश्रामो विश्रांतिर्यस्य तद
विश्रमंतश्च तत्सौख्यं च तद्ददातीति तथा पंचशाखः शयः पाणिरित्यमरः शेषेष्वष्टसुस्थानेषु दृष्ट्यर्थसिद्धं तत्राप्यतिदुष्टस्थानद्वयमाह मदनेति मदनमूर्तिशयः अ
शानिः स्यात् अतिदुष्टः स्यादित्यर्थः मदनः सप्तममूर्तिलग्नतत्रशते सोमदनमूर्तिशयः सप्तमस्थालग्नस्थोवेत्यर्थः अशनिरिवाशनिसङ्गः घातक इति यावत् शनिराहु
रामः २५

अथ चतुर्थद्वादशलग्नस्य दोषं तदपवादं चाह तनुश्च जन्म च तनुजन्म नो तपोस्तनुजन्म नोः जन्मलग्नजन्मराशयोः सुखग्रहं चतुर्थं भवनं तनुगतमित्यनुवृत्तिः
सुखहृत्सुखनाशनं स्यात् कैः सुखकर्तृभिर्गृहेः अबलताशबलैः कालाच्चेति सप्तम्यर्थे तृतीया अबलानां भाव अबलता तया शबलामलिनास्ते बलरहितैरित्यर्थः
अर्थस्तु सुखकर्तारो ग्रहा यदि बलिनः स्युस्तदा जन्मलग्नराशिभ्यां चतुर्थलग्नं सुखहृत्स्यादिति अपीति तयोर्जन्मलग्नजन्मराशयोः व्ययभंद्वादशभवनमपि तनुगतं तदा
व्ययभंक्तु स्यात् व्ययभनक्तीति व्ययभंक्तु व्ययनाशनं तदा कदायदा धनकारिणो ग्रहाः विगतबाधनकाः स्युः विगतं बाधनकं येषां ते तथा वाधारहिताः निर्दुष्टा इत्यर्थः
यदा धनदातारो ग्रहाः दोषरहिताः स्युस्तदा जन्मलग्नराशौ द्वादशलग्नं व्ययनाशनं करं स्यादित्यर्थः अर्थादेते निर्वलास्तदा एतद्व्ययकरं स्यादिति तथा च गगर्गः चतुर्थद्वाद

सुखग्रहं सुखहृत्तनुजन्मनो रबलताशबलैः सुखकर्तृभिः अपितपोर्व्ययभं व्ययभंक्तु चेद्दिगतवाधनका धनकारिणः १८
अशुभकृत्वलगः खलु यो शको जनुरनेह सिनेहसितांशुगे तनुगतेपिशिवं युवयोषया बलवता लवतानभयं क्वचित् १९

दशकार्ये लग्ने बहुगुणान्विते इति अपि चाकार्ये योगबलाद्वादशे चतुर्थे इति अथ जन्मग्रहवशेन नवांशस्य दोषांतरं तदपवादं चाह १८ जनुषः अनेहा जनुरनेहा
स्तस्मिन् जन्मकाले अंशक अशुभकृत्वलगो भवति अशुभकरो तीत्यशुभकृत् स चासौ खलु अशुभकृत्वलः तंगच्छतीति अशुभकृत्वलगः जन्मकाले दुष्टकारि
पापग्रहो यस्मिन् नवांशे स्ति स नवांश इत्यर्थः इहास्मिन् नवांशे सितांशु सितांशुं चेद्दृगच्छतीति सितांशुगः तस्मिन् सितांशुगे तनुगते लग्नगतेपि अपिः वार्थे युवयोषि
तौ वरवध्वोः शिवं शुभं न स्यात् वरवध्वोर्जन्मकाले दुष्टकारो पापग्रहो यस्मिन् नवांशे स्ति स नवांशो यदि विवाहकाले च दृगत्तोलग्नगतो वा भवेत्तदा अशुभकृत् स्या
दित्यर्थः इत्यादिकस्यांशजनि तदुष्टस्यापवादमाह बलवत इति बलवतः बलयुक्ता लवतौ शाकाचिद्भयं न स्यात् चेज्जातकोक्तेन अधिपयुतो दृष्टो वेत्यादिप्रका

वि. शी.
२६

सप्रदः सप्तमाष्टमयोस्तु अतिदोषमाह सनियतमिति सबुधः मकरेणितमृत्युगः वधूवरं यमकरे नियतं विदधातिकरोति मकरेण दं गितं चेष्टितं यस्य समकरेणितो मदनः सप्तमं मृत्युरष्टमं तत्र गतो बुधो वधूवरं यमहस्ते विदधाति मारयतीत्यर्थः ४ अथ गुरोः अत्यं द्वादशमदः सप्तमं ताभ्यामन्यानि अनंत्यमदानितेषु द्वादश सप्तमव्यतिरिक्तेषु स्थितो गुरुः सुदं हर्षे श्रियं लक्ष्मीं च सृजति ददाति तत्राष्टमे महादोषमाह कालगृह इति कालो मृत्युः तद्गृहमष्टमं तत्र स्थितो गुरुर्गृहभंगदः स्यात् गृहभायां तस्याभंगो मृतिस्तत्प्रदः एतत्संगेन गुरोर्दोषांतरमाह अशुभकृदिति मकरेण स्थितो गुरुः करग्रहे अशुभकृत् स्यात् नीचराशिस्थितत्वात् दोषांतरमाह नम्रगेति मृगराजसिंहस्तत्र गतो गुरुः जगतो विश्वस्य करग्रहेन हितः न शुभः ५ अथ शुक्रस्य सहसहजं ततोपेकदेशग्रहणेन नामग्रहणात् सपत्नः श

२८ गुरुरनंत्यमदेषु सुदं श्रियं सृजति कालगृहे गृहभंगदः अशुभकृन्मकरेण करग्रहेन मृगराजगतो जगतो हितः ५ सह पत्न्या निमीलनमन्मथे प्रथमदेवगुरुर्गुरुभीति कृत् वहति शेषगृहेषु महोत्सवं व्ययगतः समता समतांतरात् ई खलक तातजुरोहिणि मित्रयोर्दुरधरा विधुरांकुरुते वधू ॥

तुः षष्ठं निमीलनं मरणमष्टमं मन्मथो मदनः सप्तमं एषु प्रथमदेवगुरुः गुरुभीति कृत् स्यात् प्रथमा देवा दैत्याः पूर्वदेवाः सुरद्विष इत्यभिधानात् तेषां गुरुः शुक्रः गुरुभीतिर्महाभयं मरणादितत्कारी भवेत् शेषगृहेषु सुस्थानेषु महोत्सवान्वा हति प्रापयति ददातीत्यर्थः तत्र द्वादशे विशेषः व्ययगत इति सशुक्रो व्ययगतो द्वादशस्थः मतांतरादन्येषां मते समतां मध्यत्वे वहति तथा च तद्वाक्यं केप्यादुरंत्ये शु भदौ सिते ज्याविति शनिराहुकेतूनां फलं विवदित्युक्तमेव एवं प्रातिस्विकं भावफलमुक्त्वा धुना कर्तरी लक्षणं विशेषफलं जामिन्नं फलं चाहर्दतजुर्लग्नो रोहिण्या मित्रो रोहिणि मित्रो रोहिणी भर्ता चंद्रः ज्यापोः संज्ञायामिति ह्रस्वः तयोर्लग्नमचंद्रयोः खलकता पापग्रहकृता दुरधरा वधू विधुरां वियुक्तांकुरुते दुरधरा जातके प्रसिद्धा ३

रामः
२६

वत्पथेषु स्थानेषु शनिग्राहकतथैव विरिति शनिग्राहकौ पीदमेव फलमिति भावः अत्राहुश्च न केतुरपि गृह्यते तस्यापि तद्वत्पत्वात् यतो वस्यति च वृत्तपातमपरं
 स्वपाततोरग्राहरेतीत्यादि अतएव स्पष्टमाह श्रीपतिः प्राग्गुणाद्विनन्दनेन शिखिना स्वर्भानुना च क्रमादिति १ अथ चंद्रस्य त्रयस्त्रतीये धनं द्वितीयं लाभकादृशं सु
 खं चतुर्थं एषु शशीशुभः स्यात् शेषेषु शुभः तत्राप्यतिदुष्टान्याह निधनेति निधनमष्टमं मूर्तिर्लम्भं रिपुः षष्ठं एष्वतिगर्हितोतिदुष्टः एतत्प्रसंगेन दोषांतरमाह अ
 शुभ इति अशुभश्च शुक्रश्च अशुभशुक्रौ तयोः सखा सतथा राजाहः सखिभ्यश्च पापयुक्तः शुक्रयुक्तो वेत्यर्थः असूत्राणान्खनति प्राणनाशको भवतीति अर्थः
 दुधयुक्तो गुरुयुक्तो वा शुभः दोषांतरमाह दिनकरोति दिनकरो न करः शंखं न करोति दिनकरो ण ऊनाः करारश्मयो यस्य सतथा अस्तंगत इत्यर्थः २ अथ भौमस्य

त्रिधनलाभसुखेषु शुभः शशीनिधनमूर्तिरिषुष्वतिगर्हितः अशुभशुक्रसखः सखनत्यसूत्रदिनकरो न करो न करोति शं २ अ
 वनिजस्त्रिभवादिषु वृद्धये मृत्तिकरो मृत्तिमूर्तिमदाश्रितः ॥ इह न भोयुजि जीवदृशविना च्युतनया तनयामिषभुग्वधूः ३ व्यय
 गृहं विरह्य हि मां शुजः सकलवैश्वसुखे मसुतार्थदः सनियतं विदधाति वधूवरं यमकरं मकरं गितमृत्युगः ॥ ४ ॥

अवनेर्जातो अवनिजो भौमः त्रिभवारिषु वृद्धये भवति शेषेषु न वसुदुष्टः तत्राप्यतिदुष्टानि मृतीति मृत्तिरष्टमं मूर्तिर्लम्भं मदः सप्तमं एतानि आश्रितः एषु
 स्थित इति यावत् मृत्तिकरः स्यात् इहास्मिन् भौमे न भोयुजि सति न भसायुनक्तीति न भोयुक्तस्त्रिभोयुजि दृशमस्ये सति वधूच्युतनया सती तनयामिषभुग्वधूः सति न
 च्युतस्य कौनयो यथा सा तथा अन्याये मार्गे वर्तिनी तनयस्यामिषं मांसं भुनक्तीति तथा अस्यापवादमाह जीवदृशविना तस्मिन् दृशमस्ये भौमे गुरुणा दृष्टे सति न
 यदोष इत्यर्थः ३ अथ बुधस्य हि मां शुजो बुधद्वादश गृहं विरह्य स्पष्टं कृत्य शेषेषु सप्ताष्टमव्यतिरिक्तेषु वैश्वसुस्थानेषु वैश्वसु गृहं सुताः पुत्राः अर्थोद्विणंत

वि.री.
२७

तिवशात् शुक्रस्य वक्रमध्यवपश्चिमास्तपूर्वोदयश्च भवती अतोर्कस्य प्रागतित्वात् शुक्रस्य पश्चिमगतित्वाच्च गतियोगेन तदंतरवृद्धत्वे सति अत्यदिनैरेवं शुक्रस्योज्ज्वलता स्यात् अतो न बालत्ववृद्धत्वमल्पदिनमुक्तं पश्चिमोदयपूर्वास्तौ तु मार्गगता वैवभवतः अतस्तत्र गत्यंतरे पांतरवृद्धौ सत्यां बृहदिनैरुज्ज्वलता स्यादतस्ते बृहदिनमुक्ते अतो न हेतुर्गतिवशादिति एवं लग्नाद्बृहबलान्युक्तानि तत्र केषामावश्यकत्वं तदाह शुभमणि सूर्यः जीवो गुरुः नवोदयो शिषुस्तौ लवोदयशासिनौ अंशपतिलग्नपतीतेषां चतुर्णामुदपतेष्वद्रस्य इति पंचवली विना चलभ्रुवां फलानि विरिंचिः कमलासन इत्यमरः तेन कृतान्यपि शुभं विरिंचिपरिणमंति पंचानां बलानां समाहारः पंचवली चलाचंचलाभूर्यास्ताश्चलभ्रुवस्त्रियः तासां फलानि विरिंचिः कमलासन इत्यमरः तेन कृतान्यपि शुभं विरिंचितानि शुभविरिंचि

शुभमणि जीवलवोदयशासिनामुदपतेरिति पंचवली विना परिणमंति फलानि चलभ्रुवां फलविरिंचिविरिंचि कृतान्यपि १० व्ययगृहं बुधमार्गवजीवयुग्ययदिनतकुलमित्रजनेष्वपि कृपणतो नरनीरजनेत्रयोरिति नशक्रमते क्रमते मतिः ११ इति विवाहचंदो वने लग्नबलाध्यायः पंचमः ५ अथ चंद्रबलाध्यायः

शुभनाशकानि प्रथमा बहुवचनं रिचिरेके कर्तरि किप् परिणमंति परिपच्यंते यत्र लग्ने शुभमणि जीवादीनां पंचानां बलं नलभ्यते तदा स्त्रीणां सर्वाणि फलानि ब्रह्म कृतान्यपि शुभनाशकत्वरूपं परिपाकं प्राप्नुवंतीत्यर्थः १० अथ द्वादशबुधगुरुशुक्राणां मतांतरमाह व्ययगृहं द्वादशस्थानं यदि बुधमार्गवजीवयुग्नभवति यद्येकोपि व्ययस्थाने न भवेत्तदा नरनीरजनेत्रयोः नरो वरः नीरजं कमलं तद्वन्नैत्रयस्याः सावधूः वरवधोः कृपणतो स्यात् केष्वपि कुलमित्रजनेष्वपि कुलमित्राणि कुलपरंपरागतमित्राणि यद्वा कुलं पुत्रभ्रात्रादिमित्राणि सुहृदः ते च तेजनाश्च तेष्वपि किंपुनरन्येषु इदं कस्य मतमित्याह इतीति इत्येव विधेशक्रमते इद्रमतविषये अस्माकं मतिर्नक्रमते न चलति एवं विधे इद्रमते स्माकं बुद्धिः न प्रवर्तते

रामः
२७

भयस्थितैर्दुरधरेतिलग्नचंद्राद्वाहितोयद्वादशस्ययोः पापग्रहयोः सतोः पापग्रहकृतादुरधरास्यात् सात्रकर्तरीत्युच्यते सावधुं विधवांकुरुते अथजामित्रदोषः श्रुता
 तितयोस्तजुरोहिणिमित्रयोश्चुतिशरांशंपंचांशदंशदंशतंप्राप्तमपुण्यं पापग्रहंत्यजेत किमिव अपुण्यमिव लग्नचंद्रोवायस्मिन्नवांशेस्ति तस्माच्चतुःपंचाशत्तमेनवांशेय
 दिपापोस्ति तं पापग्रहं पातकतदुरंत्यजेदित्यर्थः ७ अथगुरुशुक्रयोर्बाल्यादिदोषमाह सुरगुरुभृगुश्रगतेष्वयोरुदयास्तयोः सप्तदिनानि सिपतिशुभमिति शेषः कालनै
 रंतर्पेहितीयागुरुः शुक्रोवा सोदयादनंतरं सप्तदिनानि बालः अस्तात्प्राक्सप्तदिनानि वृद्धः सिपतिप्रेरयति नाशयतीत्यर्थः इहास्मिन्युगैयुग्मेगुरुशुक्रयुगुलेगलदो
 जसिसतिपुगस्यवधूवरस्यकरग्रहोविवाहः स्फुटमत्यर्थममंगलदः स्यात् उत्वणं विशदं स्फुटमित्यभिधानात् गलत् ओजो बलं यस्य तद्गलदो जस्तस्मिन् गलदो

श्रुतिशरांशमितंस्मरभेतयोर्ग्रहमपुण्यमपुण्यमिवत्यजेत् ७ सिपतिसप्तदिनान्युदयास्तयोः सुरगुरुश्रभृगुश्रगतेष्वयोः
 इहयुगैपिपुगस्यकरग्रहस्फुटममंगलदो गलदो जसि शिशुजरत्वमहापुदयास्तयोर्दशचतुर्दशचांगिरसः स्फुट उशन
 सोदशपंचचपश्चिमेगतिवशान्निदशाहमपाश्चिमे ९

जसिस्थानादिबलहीने अस्संगतेनीचस्थितेचेत्यादिसूचितं एवंमतांतरात्तान्येन

बालत्वद्वत्वेउल्काहनादिकपरत्वेनतयोः सयुक्तिकंविशेषमाह अंगिरसोवृहस्पतेः शिशुजरत्वंक्रमेणदशचतुर्दशअहानिस्फुटं स्यात् शिशुश्रजरंश्चाशिशुजर
 तौजीनोजीर्णोजरन्नपीत्यमरः तयोर्भावः शिशुजरत्वं दशदिनानिबलत्वंचतुर्दशवृद्धत्वमिति अत्रस्फुटमित्युक्तेः पूर्वसाधारण्येनाक्रमितिसूचितं उशनसः शुक्रस्य
 शिशुजरत्वं पश्चिमेपश्चिमदिशिक्रमेणदशपंचचअहानिस्यात् पश्चिमोदयेदशदिनंबालत्वंअस्तेपंचदिनंवृद्धत्वमित्यर्थः अपश्चिमेपूर्वदिशिनिदशाहंस्यात्
 त्रयश्चदशचनिदशनिदशचतानि अहानिनिदशाहस्तंकालनैरंतर्पेहितीया अहः शब्दात्तदचरात्रान्हाहाः पुंसिनिदिनंवात्यंदशदिनंवृद्धत्वमित्यर्थः कस्माद्

वि.टी.
२८

नक्षत्राणि द्वादशाष्टमगतानि लग्ननवांशादीनि सप्तपंचकं प्रतिपादितानि इत्यादीनि वरस्य त्वयापि गृह्यंते तर्हि एकं चंद्रबलं कथं न गृह्यते इति तस्यानिष्टं किं
च २ अस्य श्लोकद्वयस्य एवमादित्यनेन संबन्धः लग्ने भवेद्भाग्निकः नवलवो नवांशः यदि स्वामिना निजाधिपेन युक्तो वीक्षितो वा न स्यात् पुंसः अंतः पुमंतः अ
तो वसानं किंच संगममिति इंदुश्च तनुश्च इंदुतनुताभ्यां कामगः सप्तमगाजामित्रस्थितो ग्रहः पत्युर्भर्तुर्दीर्घनिद्रया सरणेन सह संगमं समागमं दिशति हहाति
दिशदाने भर्तुर्मरणरुदित्यर्थः ३ चंद्रमसौ तिचंद्रे उपचया बृहदे सकाशात्परिच्युते बलहीने सति कर्तुं वरस्य आयति शुभं उत्तरकालीनं शुभं उत्तरः काल आयति
रित्यमरः सभंगुरं सभंजनं भंजेर्भावेकुरः विनश्यदिति यावत् असितशौनकादयो मुनयो निर्दिशति कथयंति कैरपि परैर्भौमादिभिर्ग्रहेश्चारुगोचरचरैरपि

२२
लाग्निको नवलवः पुमांतकृत्स्वामिना यदि न युक्तो वीक्षितः संगमं दिशति दीर्घनिद्रया पत्युरिंदुतनुकामगो ग्रहः ३ चंद्रमस्य
पचयात्परिच्युते चारुगोचरचरैः परैरपि कर्तुं आयति शुभं सभंगुरं निर्दिशत्यसितशौनकादयः ४ एवमादिफलवादिना नृणां
मैदवं बलमुशति किं न ते भानुरप्युपचये नृजन्मतो यन्मतोक्तिप्रतदिष्टमेव नः ५ ॥

चारुश्चासौ गोचरश्च तत्र चरंति ते तथा
गोचरे शुभस्यानस्थितैरपि अयं भावः चंद्रे क्षीणत्वादिना बलहीने सति अन्यग्रहाणां गोचरबललाभे सत्यपि वरस्योत्तरकालीनं सर्वशुभफलं नश्य
तीत्यसितशौनकादयो जगुः उक्तं चैतः न कुर्वीतास्तगे चंद्रे दुःस्थिते जन्मराशितः क्रूरग्रहयुते तद्वन्मंगलान्यखिलान्यपीति ४ इत्याद्यनिष्टप्रसंगेन त
न्मतं दूषयति चृणां एवमादिफलवादिनः एवमादीनि फलानि पुरुषाणां इह कृतंति एकचंद्रबलं कथं न कृतंतीति तेषामनिष्टं अतस्तैरपि वरस्य चंद्रबलं
स्वीकर्तव्यमित्यर्थः यदुक्तं तैः पुंसारविवलग्राह्यमिति तत्स्वीकरोति भानुरपीति येषामतं यन्मतं यन्मतं उक्तं यः यन्मतोक्तयः तासु यन्मतवचनेषु नृजन्म

रामः
२८

तदुत्तरार्थः तथा चरं विवाहपटले बुधभार्गवजीवानामेकोपि यदि नव्यये तद्दोहार्थेन दंपत्योः पुत्रपित्रतिथिष्वपीति ११ इति श्रीसकलागमाचार्यवर्यश्रीकेश
वसोवत्सरात्मजगणेशविरचितायां विवाहवृंदावनटीकायां विवाहदोषिकायां लग्नबलाध्यायः पंचमोऽध्यायः ५ एवं लग्नबलमुत्काधुना वधूवरयोश्चंद्रबलविचार
आरभ्यते तत्रादौ मतांतरमनूय दूषयति अत्राध्याये रथाहृतवृत्तानि कन्यकाया वितरणं दानं तस्मै कन्यादानाय पुरुषो वरः पुरुषाः पुरुषानरा इत्यमरः पात्रमात्रं
पात्रमेव पात्रमात्रं इति हेतोरस्य वरस्य रं दवं बलं इंदोरिदमैदवं चंद्रबलं केचित्कोविदा बुधाः सन्मुधोः कोविदो बुध इत्यमरः तवितरंति न ददति वरः पात्रमात्रमि
ति हेतोर्वरस्य विवाहे चंद्रबलं नावलोक्य मिति केषां चिन्मते तद्वाक्यं च नाधिकारो नराणां च विवाहे गर्भशोध इति तेषामुपहासमाह कोविदमिति तेषामनस्तन्म

कन्यकावितरणाय पुरुषः पात्रमात्रमिति नैदवं बलं केचिदस्य वितरंति कोविदाः कोविदो किल करोतु तन्मनः १ ईदृशं यदि त
तः प्रतिग्रहग्राहिणो स्थे किमभिप्रपंचितैः सांशनाडिगण योनिशुद्धिभिर्जन्मलग्नभव नव्ययाष्टमैः २

नः किल कः विहां करोतु विचारय

तु न कोपी तेषां मानसंत एव जानंत्वित्यर्थः विहां कुर्वेत्वन्यतरस्यामिति आम् लोदो लोपः लोडंतः कृतो नुप्रयोगश्च तेन विहामित्यामंतमव्ययं अतो न योर्व्यवधा
नेपि प्रयोगो घटते यथारघुकाव्ये तं पातयां प्रथममासपपातपश्चादिति १ एवं येमन्वानास्तेषामनिष्टमाह ततस्तस्मादुक्तहेतोः यद्दोहं पात्रमिति हेतोर्व
रस्य चंद्रबलं दद्यादिति तदास्य प्रतिग्रहग्राहिणो वरस्य सांशनाडौत्यादिभि अभिप्रपंचितैः सविस्तरं प्रतिपादितैः किं पचिविस्तारे प्रतिग्रहं प्रतिग्रह्लातीति प्रतिग्रह
ग्राहो अंशश्च नाडिश्च गणश्च योनिश्च तेषां शुद्धयः ताभिः सह वर्तमानानितानितथा जन्मनिलग्नभवनेताभ्यामव्ययाष्टगानितानितथा अयं भावः यत्त्वयोच्यते व
रः प्रतिग्रहग्राहक एव पात्रमात्रं अतोस्य नैदवं बलं एवं चेत्तर्हि वरस्य पराशरः प्राह नवांशभेदादित्यादिनां शशुद्धिः नाडौ योनिगणानां शुद्धयश्च जन्मलग्नज

वि. टी.
२९

रिष्टं न कार्यं तच्च तेषामप्यस्ति अतो वरस्यापि चंद्रबलं ग्राह्यमिति सिद्धं १ एवं न केवलं पुरुषफले जातकेन चंद्रः स्वीकृतः किं त्वन्येषूपीत्याह होरया जातकेन हिमराशिमाहतः स्वीकृतः केषु सुनफादिष्वपि पुंस्फलेषु योगेषु पुंसां फलं येषां ते तथा रविर्वज्रहादशगैरनफाचंद्राद्वितीयगैः सुनफा इत्यादिषु चंद्रयोगेषु अन्येष्वपि चंद्रकृतेषु राजयोगादिष्वपि जातकेन पुरुषफले चंद्रः स्वीकृत इत्यर्थः अतो वरस्यापि चंद्रबलं विलोक्यमिति सिद्धं अथ कृष्णपक्षे केचित् तारां बलीयसीमाह स्तद्विषयमुप न्यसति अत्रिरिति बहुले कृष्णपक्षे पितारकापते चंद्रस्य बले सति तारकां बलीयसीं अत्रिर्मुनिराह कृष्णपक्षे पितारकापते केवलतारा बलीयसी किंतु तारकापतिबले सति अतः कृष्णपक्षे चंद्रबलाभावे सति ताराबलं न प्रमाणमिति मुनेराशयः ८ अथ मतांतरं दूषयितुमुपन्यस्यति विकलं वर्षा शरीरं यस्यासौ विकलवर्षा शरीरं वर्षा विग्रह इत्य

होरयापि हिमराशिमाहतः पुंस्फलेषु सुनफानफादिषु अत्रिराह बहुले पितारकां तारकापतिबले बलीयसीम् ८ प्रोषिते विकलवर्षाणि प्रियेतोलिलिः स्त्रियमियेष कार्यिणी अस्तु किंतु न पति प्रतीपतां सान्यथा घटायितुं पटीयसि ९

भर्तरिसतितोलिलिर्मुनिः स्त्रियं कार्यिणीं इयेषे कृतं कार्यं विद्यते यस्याः सा कार्यिणी कार्यं कर्त्री अत इति टनाविति मत्वर्थे इतिः कृतस्य या तस्य निषेधे पिक्वचिद्धि धानात् कृष्णपक्षे चंद्रस्य शीघ्रशरीरत्वात् वने स्यत्यादिषु प्रोषितत्वाच्च तस्य त्यास्तारा या एव बलं मुख्यमिति भावः एतदभ्युपेत्य दूषयति अस्तु किं त्विति तारकापतिं अस्तु तर्हि किंतु सा तारा अन्यथा प्रकारात् तरेण पतिप्रतीपतां भर्तारमभिप्रताह परीत्यं पटयितुं नटीयसी न समर्था अतिशयेन पटः पटीयसी सा स्वयं कर्त्री भवतु परंतु भर्त प्रतिकूलकार्ये न समेत्यर्थः अतः कृष्णपक्षे चंद्रबलाभावे ताराबले न ग्राह्यमिति सिद्धं अथ अतिकृष्णपक्षे नष्टं चंद्र इत्युच्यते तद्विषयमाह ९ स चंद्रमाः बहुले कृष्णपक्षे केवलं कार्यमेति अमां वसन् सन्नेवन श्यति तमां कूरस्य भावः कार्यं अतिशयेन नश्यति तमां आख्यातमट आमचातदंतमव्ययं कृष्णपक्षे चंद्रः कूरत्वमेव प्राप्नो

रामः
२९

तः नरस्य जन्मराशेः सकाशाद्भानुरूपचयेभाव्य इत्यध्याहारः गोचरे हि भानुरूपचयस्यानुरवगस्तः तन्नोस्माकमपि इष्टं संमनमेव तथा च तद्वाक्यं योनि
स्त्रीणां शिशिरकिरणश्चित्रभानुश्च पूसा इत्यादि अत्र यदुक्तं स्त्रीणामेव चंद्रबलं नान्निराकृतं यदुक्तं रविवलमिति तदस्माकमपि इष्टमिति भावः अतो वरस्येव
ध्या अपि गोचरेण चंद्रबलं रविवलं च ग्राह्यमिति सिद्धं वक्ष्यति च योषितां गुरुपुतंगोचर इत्यादिसवमनिष्ठप्रसंगेन तन्मतं निरस्य युक्त्यंतरेणापि पुनर्दृष्ट
यतिष्वत्रिवर्गपतिनानरेण शशिवलं न समाप्यते कन्याया कृत्वा समाप्यते लभ्यते त्रिवर्गपतिनेति हेतुगर्भं धर्मार्थकामानां स्वामिना पुरुषेण कन्याद्वारा यदि चंद्र
बलं प्राप्यते तर्हि इह विवाहसमये यत् गोमही महिष्यादि दीयते तर्हि तद्वलं तेषां गोमही महिष्यादीनां यच्चंद्रबलं तत्तत्स्वरस्य दिशो देहि गोर्धेनुः मही सत्रवाटिकादि

न त्रिवर्गपतिनानरेण चेत्कन्याया शशिवलं समाप्यते दीयते यदि ह गोमही महिष्यादि तर्हि दिशतस्तद्वलं मूर्द्धं दुरिंदुवदनानुगं ब
लं यच्छतीह युवतिग्रहो यतः तन्त्राणामपि कथं षडष्टगः खड्ग इत्ययमसूत्रसूतिषु ७

महिषी प्रसिद्धा आदिशब्देन दासी दासशय्यादीनां ग्रहणं य
दि वा त्रमात्रमिति हेतोः कन्याया यच्चंद्रबलं तदेव वरस्य तर्हि गवादि कं यदीयते तस्यापि यच्चंद्रबलं तदपि वरस्य भवेदित्यतिप्रसंगः यद्वा यमन्त्रयः च त्रिवर्गपतिना
नरेण शशिवलं न समाप्यते न प्राप्यते यदि कन्याया समाप्यते तर्हि इह विवाहे यद्वादि कं दीयते तस्य गवादेस्तद्वलं तस्य चंद्रस्य बलं दिशत्यतिप्रसंगः यच्च परमते
योनिः स्त्रीणां शिशिरकिरण इत्यादितनुवदनदूषयति इंदुश्चंद्रमाः इंदुवदनानुगं बलं यच्छतीह यति इंदुरिव वदनं यस्याः सा इंदुवदनाता अनुगच्छतीति इंदु
वदनानुगं अंगनानुसारं यत इंदुः युवतिग्रहः स्त्रीग्रहः नस्मात्तद्वलं स्त्रीणामेव न तु नराणामिति चेत्तर्हि अयं चंद्रमाः प्रसूतिषु जन्मकालेषु षडष्टगः सन्त्राणां पुरु
षाणामपि असूत्राणां कथं खड्ग इति अयमर्थः चंद्रमा स्त्रीग्रह इति कृत्वा विवाहे स्त्रीणामेव चंद्रबलं ग्राह्यं तर्हि तेनैव हेतुना जन्मकालेषु षडष्टगेन चंद्रेण नृणां म

वि. टी.
३०

30

तं ययोस्तौतांडविनौतौवाहयस्यासौतथा उच्चैर्नर्तितवाहुः सोपहासमिदंविशेषणं अत्रास्मिन्निषयेतत्यथविमाथिनीसंहितास्मृतिसहायिनीश्रुति
वहति तस्यपंथास्तत्यथः ऋक्पूरुषः पथामानसइत्यप्रत्ययः तविमश्रातितथा तस्यवराहस्ययोमार्गस्तस्यभंगकर्त्रीसंहिताश्चस्मृतयश्चताः सहायाः
संति अस्याः सातथासंहितास्मृतिसंहिताश्रुतिर्वहतिप्रसिद्धास्तीति यावत् राहुर्नास्तीतिवराहेणयदुक्तं तत्संहितास्मृतिश्रुतिभिरागमैर्विरुद्धमितिभावः
नद्यथा वराहेणवृक्षस्यस्वकायेत्यादिनाश्वसुपरागकारिणमुक्तमिदं दिव्यदृष्टिभिराचार्यैः राहुरकारगमस्मिनित्युक्तः शास्त्रसद्भावादिति योसावसुरोराहु
रित्यादिनाचग्रहणाराहुनेकारणमितिप्रतिपादितं तद्विरुद्धाः संहिताजिह्वावलेद्विपरितः स्तिमिरतुदोमंडलंयदिसलेहमिति अशनिभयसंप्रदायीपाट
लिकुसुमोपमोराहुरित्यादयः स्मृतयश्चसर्वभूमिसमंदांसर्वैर्ब्रह्मसमाहिजाः सर्वगंगासमंतोयराहुग्रस्तेनिशाकरेइतिसर्वेषामेववर्णानांस्तत्कराहु

संहितास्मृतिसहायिनीवहत्यत्रतत्यथविमाथिनीश्रुतिः १ नैर्ऋतोदिगियमस्पदिक्पतेर्ध्यानदानबलिभिः फलाप्तये ॥

दर्शनमित्यादयः श्रुतयश्च तत्रमाध्यंदिनीश्रुतिः स्वर्भादुर्हतो आसुरिः सूर्यतमसाविद्याधेति अथर्वश्रुतौहंसोपनिषदिचसोहंघनमितिघनमिति
किलिकिलिलस्यराहोः शिरमाच्छादयतिभोक्त्रिंशपाप्यावैकायारजनोरूपापापानं करोदुराधर्षयतिघृणीविराश्मि विरेचयतिपृथ्वीमाच्छादयतिदीप्तिमाच्छा
दयतिद्युतिमाच्छादयतीत्यादयः एतत्त्वकौशलदर्शनायग्रंथकृतः पांडित्यमात्रं यतोराहुर्नास्तीतिवराहो नब्रूतेकिंतुग्रहणोसौनकारणमिति नच्छादकइ
त्यर्थः अस्यस्मृत्यादिविरोधोपितैनैवपरिहृतः योसावसुरोराहुस्तस्यवरोब्रह्मणापुरातनः आप्यायनमुपरागेदत्तहुतांशेन तेनभवितातस्मिन्काले
सान्निध्यमस्यतेनोपचर्यतेगहोरित्यादिनाच अथवराहोक्तिः सम्यगेव १ अथराहोरस्तित्वप्रमाणान्तराण्याह अस्यराहोर्दिक्यतेदिशाधिपतेरियंप्रसि

रामः
३०

ति सीणत्वात् दर्शितवर्तमानश्वेनोनातितरां नश्यति किंतु अहगोचरेण व अतो नष्ट इत्युच्यते यद्वा अमावसन्निति पाठः तत्र अमेत्यव्ययं सहाय्ये अमासाकं समं सहेत्य
 भिधानात् सूर्येण सह वसन्नित्यर्थः एष चंद्रः तत्र अमायां अमा समीपे च यदि नास्ति अतितरां नष्टं भवति तदा जनिषु जन्मकालेषु तत्कृता तेन चंद्रेण कृतारिष्टरौद्रता कथं
 स्यात् तुरिष्टस्य रौद्रता उग्रत्वं रिष्टस्य अतिशयता यदि तत्र चंद्रस्य सर्वथा अभावस्तदा तज्जनितमत्युग्रमरिष्टं कथं स्यात् अतोऽमायां नैव नश्यतीति किंतु प्रकाशहीनस्ति
 ष्टतीति ग्रहगणिते प्रत्यक्षमप्यस्ति यदि स नष्टो भवति तदा तत्कृतसूर्यग्रहणं कथं स्यादित्यादि १० अथ सिद्धांतमाह दुर्बलेऽपि निजपतोऽसमर्तैरिषां पर्वगे समीपे च ति
 निसतिकुटं विनीकुटं वनिर्वाहकात् तत्पत्नी तदभीष्टकार्यं कृत्यात् तस्य भर्तुः यदभीष्टं कार्यं तदेव करोति न तु तत्प्रतिकूलं एव तारकापिशशिनश्च द्रस्यानुकूलता संभ

क्रौर्यमेति बहुले सकेवलं नैव नश्यति तस्मात्समां वसन् नास्ति चैष यदि तत्र तत्कथं तत्कृता जनिषु रिष्टरौद्रता १० पार्श्वगे निज
 पतो कुटं विनी दुर्बलेऽपि तदभीष्टकार्यं कृत् तारकापिशशिनोऽनुकूलता संभवे भवति पक्षपातिनि ११ इति विवाहवृद्धावने च
 इवलाध्यायः षष्ठः ६ अथ राहुसत्ताध्यायः यद्वा राहुमिहिरो न राहुरित्याह तां उवितवाहु रुच्चकैः

वेनुकूलत्वालाभे सति पक्षपातिनि अनु
 कूलत्वं विलोक्यमित्यर्थः अतः कृष्णपक्षेऽपि चंद्रबलसद्भावे ताराबलं ग्राह्यमिति सिद्धं तथा चाहुः चंद्रस्य सर्वदा बलमसिते ताराबलं ग्राह्यमिति ११ इति श्रीस
 कलागमाचार्यवर्यश्रीकेशवसांवत्सरात्मजगणेशविरचितायां विवाहवृद्धावनटीकायां विवाहदीपिकायां चंद्रबलाध्यायः षष्ठोऽध्यायः ६ अथ केचिद्ब्रह्मत्वे रा
 होर्नमन्यं ते तदर्थं स्वकौशलं दर्शयन् राहुसत्ताध्याये वदति तत्रादौ वराहोक्तमागमप्रामाण्ये न दूषयति सतदारभ्य त्रयोदशरथोद्धतवृत्तानियद्वा राहुमिहि
 रो न राहुरित्याह राहुर्नास्तीति ब्रूते कथं भूतः उच्चकैस्तां उवितवाहुः उच्चैरेवोच्चकैः अव्ययसर्वनाम्नामकुचप्राकुटे रित्यक् तां उवन्त्यविशेषः तां उवन्जा

वि.री.
३१

वृत्तयोः संपाते कथं राहुरस्तीति तत्राह पतनं पातः वृत्तयोः शरवृत्तक्रांतिवृत्तयोः पतनमेव पात इत्याहुर्गोलविदः यतो वृत्तयोः संपातस्ततः पात इत्युच्यते अत्र
पाते स्थितो राहुः आपतंतं आगच्छंतं अमृतद्युतिं चंद्रमसमासते गृहीतुमवलोक्यते किलेत्यागमे तमेवागमं विशेषणद्वारेणाह सुधेति सुधा अमृतं सुधा च स्नान
दानहवनं च तेषां शोविभागस्तत्रालसस्तत्परः अत्र संपाते स्थितो राहुरमृतांशो ग्रहणनिमित्तस्नानादौ नामंत्राश्च ब्रह्मवरप्रदानान्ममभविष्यतीति चिंत
यन्मृतद्युतिं गृहीतुमीक्षत इति भावः चंद्रो हि अमृतद्युतिः राहुश्च सुधा लालसः अतस्तं गृहीतुमीक्षत इति युक्तं रविग्रहेऽपि चंद्रकायासां निधमस्येव ब्रह्मव
रप्रदानादिकं ब्रह्मपुराणादौ प्रसिद्धं अत आगमात्तत्र संपाते राहुरस्तीति भावः एतदेवोक्तं वराहेण यो सावेसुरो राहुस्तत्र वरो ब्रह्मणा पुरातनः आप्यायनमुपरा

४१

वृत्तयोः पतनमेव पात इत्याहुर्न किल राहुरीक्ष्यते आपतंतं ममृतद्युतिं सुधा स्नान दानहवनां शलालसः ४ सैंहिके यग
हतामुपेयुषो दूरगो विद्यति वृत्तपातयोः ग्रासमेति नरविने चंद्रमा गृह्यते सखलु पाश्वरगस्तयोः ५

एवं चेत्तर्हि प्रतिपर्वणि ग्रहणं कथं न स्यात्तत्राह सिंहिकाया अपत्यं सैंहिके यो राहुस्तस्य गृहंतस्य भावः तां सैंहिके यगहतां उपेयुषोः प्राप्त्रयोः उपेयुरित्युपेयुषां
सौतयोरुपेयुषोः दृग्गतौ उपयिवाननाश्चाननूचानश्चेति कसंतो निपातः वृत्तपातयोः शरवृत्तक्रांतवृत्तसंपातयोः दूरगोरविर्विद्यति आकाशे स्थितः ग्रासं नै
ति न प्राप्नोति न च चंद्रमा ग्रासं गति तयोर्वृत्तपातयोः पार्श्वगः समीपवर्ती सरविश्रं द्रश्च खलु निश्चितं गृह्यते राहुणेति शेषः यदा कर्मकर्तारिरूपे एतदुक्तं भव
ति शरवृत्तक्रांतिवृत्तयोर्द्वौ किल संपातौ एकश्चंद्रपातस्थानं द्वितीयं स्तत्सप्तमं चेति ते द्वे अपि राहुस्थाने एकं राहोरपरं केतोश्चेति तयोर्दूरगोरविश्चंद्रो वा ग्रा
सं नैति शरबाहुल्यात् शरो हि राहुचंद्रविषममध्यधोरंतरं अतो मानैक्यार्थादूने शरे सत्येव ग्रहणं न त्वधिकं संतद्ग्रहगणिते प्रसिद्धं एव गणितेन राहुसद्ग

रामः
३१

हानैर्ऋतीदिक अस्ति प्राच्यादीशारविसितेत्यादि नाराहो नैर्ऋतीदिक प्रसिद्धा किंच अयं ध्यानदानबलिभिः फलाप्तये अभीष्टफलसिद्धये भवति तत्र ध्या
ने ब्रह्मयामलाहौ करालवदनः खड्गचर्ममालीवरप्रहृत्यादि दानं गोमेदादिबलयः पूजा कृष्णपुष्पोपहाराद्यैस्तैः फलाप्तये भवति राभिः प्रमाणैराहुरस्ती
तिभावः ननु यथान्येषां ग्रहाणां क्रांतिवृत्तेषां दिग्द्वेषु भ्रमणमस्ति तद्वदस्य नास्तीति चेत् तत्राह वेश्मचेति अस्मिन् राहोः शशभृदिमंडलक्रांतिमंडलमिथश्चतुष्यं वे
श्मचास्ति चत्वारः ग्रंथानः समाहृता इति चतुष्यं हि गोः क्रीवत्वं पूर्ववदप्रत्यः विमंडलं विहोपमंडलं नामैकदेशेन नामग्रहणं शशभृतः विमंडलं च क्रांतिमंडलं च
तयोर्मिथः परस्परं चतुष्यं शशभृदिमंडलक्रांतिमंडलमिथश्चतुष्यं चंद्रस्य शरवत्तक्रांतवृत्ततोर्यः संपातश्चतुष्यं रूपस्तदेवा स्य स्थानमित्यर्थः तच्चलने

वेश्मचास्य शशभृदिमंडलक्रांतिमंडलमिथश्चतुष्यं २ सौंधकारचरतां वहन्महीच्छा यया विशति सोममंडलं दीपिता
परदलेंदुमंडलच्छायया सह सूर्यमंडलं ३

न अस्यापि चलनं सिद्धं तदेव चंद्रस्य शरपातस्थानं ग्रहगणिते प्रसिद्धं ननु दिकूदेशकालावरणादिभे
दान्मच्छादकोराहुरिति व्रवंतीति ग्रहगणिते प्रत्यक्षं तद्विरुद्धाः स्मृत्यादयः सन्ति २ अतस्तत्समाधानमाह सराहुरंधकारचरतां वहन्महीच्छा यया सह सोममं
डलं विशति अंधकारचरतीति अंधकारचरस्तस्य भावस्तथा भूच्छाया किलंधकाररूपिणी सोप्यंधकारचरः अतस्तत्साहित्येन चंद्रमंडलं विशति आच्छादयतीत्यर्थः
दीपितेति अंधकारचरतां वहन्महीपिता परदलेंदुमंडलच्छायया सह सूर्यमंडलं च विशति दीपितमपरदलेंदुपरिस्थितदलं यस्य तत्तदीपिता परदलेंतच्च तदिदमंड
लं च तस्य छाया तथा दर्शकिलचंद्रस्योर्ध्वदलं प्रकाशं अतौधकाररूपस्य चंद्रमंडलाधोभागस्य छायाया सह सोप्यंधकाररूपः सूर्यमंडलं प्रविश्य छादयतीति अनेन
गोलगणितस्य स्मृत्यादीनां च विरोधः परिहृतः तथा चोक्तं गोलध्याये राहुकुभामंडलगः शशांकं शशांकगः छादयतीति विविमिति ननु शरवत्तक्रांतिवृत्तयोः संपाते

क्रयराहुरीति तत्राह ३॥

वि.री.
३२

चंद्रस्य शरच्चक्रांतितृत्तयोः संपातएवचंद्रपातस्तद्वाहोस्थानमिति किलोक्तं तस्मात्सुदृभांतरे द्वितीयः संपातस्तमपरंचतृत्तपातं राहुरेति गच्छति तत्राप्यस्ति
तद्योकेकेतुरुच्यते तदपिराहोः स्थानकस्मात् स्वयं भुवो ब्रह्मणः समयां त्वरस्य संकेतात् समयः शपथाचारकालसिद्धांतसंविदइत्यमरः संपातद्वय
स्यापि समीपवर्तिनो श्रद्धाके योगे ग्रहणसंभवः अतो ब्रह्मवरप्रदानात् संपातद्वयेपिराहोरवस्थितिरागमसिद्धांतद्वयस्तस्मिन् द्वितीयसंपाते गताराहर्ज
गतिरुहलोके दिव्यरिष्टवत्यज्यते दिवि भवेदिव्यंतच्च तद्विष्टं च तद्वत् दिव्यान्यरिष्टानि ग्रहनसन्नजानितेषु मुख्यदिव्यकेतुः अतो न दिव्यरिष्टशब्देन केतुर्ग
ह्यने द्वितीयसंपाते गताराहुरेव लोके केतुना स्मात्पज्यत इति भावः यतो ब्रह्मपुराणादिषु विष्णुना सुदर्शनछिन्नराहोः शिरो राहुः परं केतुरित्युक्तं अतएक

32

वृत्तपातमपरं स्वपातताराहुरेति समयात् स्वयं भुवः मंदिरं तदपि तस्य तद्वत् तस्य ज्यते जगति दिव्यरिष्टवत् ८ पातवद्वतिव
शनशीतगोरुच्चमस्तु फलदं किलेति चेत् अस्तु किंतु न हितं निवेशितं राहुवेद्गहपदे विरिचिना ९ किंच गोलगणितानियम्
होमध्यकेंद्रमधिकृत्य ते निरे ॥

मेव शरीरं द्विधा भूतं राहुकेतुसंज्ञमिति ८ ननु राषशेषखगत्यादिना यदुक्तं सर्वग्रहेषु मध्ये फलदात्वे चंद्रस्य मुख्य
त्वात् स्यापि फलदात्वं तर्हितदुच्चस्यापि तत्कथं न भवेदित्यनूद्य परिहरति शीतगोः उच्चफलदं किलास्तु किंवत् पातवत् केन हेतुना गतिव शनयथा प्राग
क्तं चंद्रस्य फलदात्वं मुख्यत्वात् तस्या तस्य फलदात्वं गतिसिद्धावात् तद्वत्तदुच्चस्यापि गतिसिद्धावात् फलदात्वं किलास्त्विति भावः इति चेदस्तु तर्हि किंतु हि
यस्मात्कारणात्तदुच्चविरिचिना ब्रह्मणा ग्रहपदे ग्रहपंतौ न निवेशितं न स्यापितं उच्चस्य ब्रह्मवराभावात् न फलदात्वं त्वमिति भावः एवं चंद्रोच्चस्य फलदात्वं त्वमाग
माभावान्निरस्य गोलयुक्त्यापि दूषयति ९ किंच युक्त्यंतरेणापि दूषणमस्ति यत्तगोलगणितोद्योनिकसावृत्ताद्योनिमहोमध्यकेंद्रमहोमध्यवृत्तस्य मध्यं किल

रामः
३२

वंप्रतिपाद्य अधुना संहिता जातकाभ्यामप्याह ५ सराहुः सूर्यवद्वावगोचरफलैर्न होयते यतो सौराशिवृत्ते वसति राशिवृत्ते क्रांतिवृत्ते वसतिः स्थानं यस्य स
 तथा सूर्यो हि क्रांतवृत्ते स्तितत्र राहुरपि चंद्रपातत्वात् अतः संहितासु सूर्यस्यादृशानि भावफलानि तादृशानि राहोरप्युक्तानि अतो राहोर्भावगोचरफल
 सद्भावाद्वाहुरस्तीति भावः एवं जातकेऽपि रिष्टभंगेति सराहुः रिष्टभंगजनने कनायको भंगश्च जनने च भंगजनने रिष्टस्य भंगजनने रिष्ट भंगजनने तयोरेक
 आसौ नायकश्च स तथा होरा विदति तै होरिकाः तैः कैः कीर्तितः अपितु सराहुः सर्वैर्जातकविद्विः रिष्टभंगस्य रिष्टजननस्य च एक एव कर्ता कीर्तित एव त
 यथा राहुश्चतुष्टयस्थो मरणाय निरीक्षितो भवति पापैरित्यादीनां रिष्टजननाना अजवृषभकर्किलग्नैरसातिराहुः समस्तपीडाभ्यः इत्यादीनां च कर्ता ग्र

राशिवृत्तवसतिः स सूर्यवद्वावगोचरफलैर्न होयते रिष्टभंगजनने कनायको होरि कैरपि स कैर्न कीर्त्यते ६ एष
 शेषरवगपाततुल्यता नैति चंद्ररविपर्वगवितः जातकादिषु यथेदुमंदि राक्ते तथा न फलमन्य राशितः ७ ॥

हांतरानपेक्ष्य एक एव कीर्तितः अतो सावपि जातके नापि स्मि कृत इति भावः ६ न न्यसौ किल चंद्रपातस्तस्य चेद्दहत्वं तर्हि भौमादिपातानामपि कथं न ग्रहत्वमि
 ति तत्राह एष चंद्रपातः शेषरवगानां भौमादीनां ये पातस्तुल्यता नैति न प्राप्नोति यतो यं चंद्ररविपर्वगवितः चंद्ररविपर्वणागवितः चंद्ररविग्रहणकर्तृ
 त्वेन गर्वे प्राप्नोति यतस्तस्य संहिता वेव चंद्राको ग्रासं प्राप्नुतः न तितरेषां अतो सावन्यपातसाम्ये न प्राप्नोतीत्यर्थः किंच जातकादिषु जातकसंहितास्वरशा
 स्त्रयामलादिषु यथा इदुमंदि रा चंद्रराशेः फलं तथा न्येषां भौमादीनां राशितः फलं नास्ति अतो यथा सर्वत्र फलानि वंद्य राशेस्तथा तत्पातराशेरपि अत आसौ
 शेषपातसाम्ये नैति ७ एवं प्रथमे संपाते राहुस्थितिमुक्ता द्वितीये पितृस्थितिमाह ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

वि.टी.
३३

भावः तथा चोक्तं एकतस्तुग्रहाः सर्वे एकतः शशलांकनः ततोधिकतरश्चंद्रस्तस्माच्चंद्रं परीक्षयेदिति ११ अत्र यः संपातः स एव राहुरित्यर्थे प्रमाणांतर
फलमाह किंच प्रमाणांतरमप्यस्ति जिष्णुजो ब्रह्मगुप्तः सोमः प्रसिद्धः रोमकोमुनिः मयो मया सुरः आदिशब्देन पितामहवसिष्ठादीनां ग्रहणं ननु एते तान्त्रिकाः शा
स्त्रप्रणेतारः राहुपातयोर्नामनी पर्ययेणैव विदधुः पातपर्यये राहुशब्दप्रयुज्यते घटकलशब्दतः तथा चोक्तं कुमुदिनी पतिपातो राहुमाहुरिह केपितमेवेति अतो
यः पातः स एव राहुरिति सोमरोमकादीनामुक्तेर्वृत्तसंपात एव राहुरित्यर्थः ननु पात एव राहु भवेत्तु उच्चस्य फलदा तत्त्वाभावे किमापातं तत्र व्युच्चहेतुमिति कारण
मुपन्यस्तं तदपि सस्मदृश्याविचार्यमाणे संहिग्धमित्याशंकां मनसि धत्वा तन्निरासे युक्त्यंतरमाह १२ तदुच्चं यदि पृथग्भवेत्फलदा तत्त्वे स्वतंत्रं भवेत्तर्हि सो

८३

किंच गोलगणितेषु जिष्णुजः सोमरोमकमयोदयोपि च पर्ययेण ननु राहुपातयोर्नामनी विदधुरेव तान्त्रिका १२ ॥
अर्कमर्कजकुजायतुंगता किं नयंति यदि तत्पृथग्भवेत् कल्पना तदियमुच्चमुच्चरन्कोपि रोपितफलं न च श्रुतः १३

मरोमकादयः अर्कजकुजायतुंगता अर्कं किं नयंति आर्योगुरुः अर्कजकुजार्याणां तुंगंतस्य भावस्तथा शनिभौमवृहस्पतीनां शीघ्रोच्चं सूर्य एवेति कथं
वदंतीति यद्येषां सूर्य एव शीघ्रोच्चं तदा तस्य फलदा तत्त्वे पृथक् न स्यात्तत्तस्मात्कारणादियं कल्पना उच्चं हि कल्पना मात्रं मंदफलानि साधनायेति उक्तं
च गोलार्धाध्यायो यः स्यात्प्रदेशः प्रतिमंडलस्य दूरे भुवस्तस्य कृतोच्चं संज्ञा सोऽपि प्रदेशश्चलतीति तस्मात्प्रकल्पिता तुंगगतिर्गतिहेति अत उच्चस्य कल्प
ना मात्रत्वान्न फलदा तत्त्वं तर्हि पातोपि शरसाधनोपकल्पनात्र कथं तस्यापि फलदा तत्त्वं भवेदित्याशंका यामाह उच्चमुच्चरन्निति उच्चरोपितफलं मुच्च
रन्कथयन्कोपि न श्रुतः रोपितं फलं यस्मिन् तत्तथा उच्चस्य फलं कुत्रापि न श्रुतं तस्य फलश्रवणाभावात् कल्पना मात्रत्वमिति भावः अतः पातस्य ग्र

रामः
३३

केंद्रमुक्तमिति सिद्धांतोक्तेः तत् अधिकृत्य प्राथम्येन धत्वा ते निरे विस्तृतानि कर्मकर्तरि रूपं यतः सर्वेषां कक्षावृत्तनाडिकावृत्तादीनां मध्यं भूगर्भं यवतद्वत्
 स्तस्मिन् भूगर्भे स्थितो नरः पातवर्त्मनि पातमार्गे स्थितं स्फुरं शनिनं व्युच्चहेतुमीक्षते पश्यति अपिरेवार्थे विगतः उच्चहेतुयस्यासौ तथा उच्चस्थहेतुं विना पात्यर्थः
 एतदुक्तं भवति फलभंग्या कक्षावृत्तस्य भूगर्भमध्यं प्रतिवृत्तस्य मध्यं भूगर्भद्वितीयफलज्यांतरे तत्र प्रतिवृत्ते मध्यमचंद्रस्तदुच्चं च तन्मध्ये चंद्रकेंद्रं कक्षावृत्ते तु स्फुरं च
 इः तत्रैव तस्या तश्च उक्तं च चंद्रस्य कक्षावलेये हि पातइति अतो भूगर्भस्योद्देशक कक्षावृत्ते स्फुरं चंद्रं पश्यति तत्रैव तस्या तश्च अतो नयोरेकवृत्ते चारित्वा चंद्रवशेन तस्या
 तस्यापि फलराहृत्य न तूच्चस्य अत उक्तं व्युच्चहेतुमिति एततग्रंथकृतोक्तं जनानां व्यामोहनमात्रं वास्तवं तु नैतत् तथा हि यद्यपि प्रतिवृत्तस्य नीचोच्चवृत्तस्य वा य

तद्वत्तः शशिनमीक्षते स्फुरं व्युच्चहेतुमपि पातवर्त्मनि १० अत्र येन विकलादलार्धमप्यहियांति फलमस्तु किंततः तावदेव
 फलगौरवंगतिर्यावतीत्याधिफलः कलानिधिः ११

उच्चस्थानंतदेवोच्चमित्यस्ति तथाप्युच्चहेतुं विना कक्षावृत्ते स्फुरं चंद्रदर्शनं कथं स्यात् स्फु
 रं चंद्रस्य कारणमुच्चं भवत्येव उक्तं च सूर्यसिद्धांते अदृश्यरूपाः कालस्य मूर्तयो भगणाश्रिताः शीघ्रमंदो न पाताच्च ग्रहाणां गतिहेतव इत्यादि अतो व्युच्चहेतु
 मितियदुक्तं तच्च चतुरस्रमिति प्रतिभाति अत एव युक्त्यंतरं वक्ष्यति अकर्मके जेत्यादि अथ यदुक्तं गतिवशेन तद्वदयन् अन्यपातानां फलराहृत्या संभवप्रति
 पादयन् चंद्रस्य फलगौरवं ददयति १० अत्र ये भौमादीनां पाताः विकलादलार्धं विकलायादलं तदर्थमपि अन्हिदिवसेन यांति न गच्छंति तेभ्यः फलं किंस्तु अपितु ना
 स्तु न हितैव वर्षशतेनापि कलामात्रं चलंति अतो यावती गतिस्तावदेव फलगौरवं यथा यथा गतिरधिका तथा तथा फलगौरवं अल्पकालेनैव फलवैचित्र्यात् इ
 ति हेतोः कलानिधिश्चंद्रमाः सर्वग्रहेभ्योधिफलः अधि अधिकं फलं यस्यासावधिफलः अन्यग्रहाणां गतियोगोपि चंद्रगतिसमो न स्यादतो सावधिकफलः इति

वि.दी.
३४

ग्रहणेचश्यंतत्सांनिध्यात् अतश्चराहोर्गतिसिद्धावात् ग्रहत्वंफलदातृत्वंचसिद्धं १५ एवंराहोर्ग्रहत्वादिकंसंस्थाप्यानपैवयुक्त्याकेतोरपिग्रहत्वंसंस्थापय
तिदुतविलंबितंयदादिविभाकाशेतत्परंतत्पराहोःपरंपश्चिमकायःउदयंशतितराकेतुरपिप्रतिवासरंचरतीतिस्यात् एतदुक्तमवतिष्ठत्तपात्तमपरमित्यादि
नाराहोःषड्भांतरेयोदितोयःसंप्राप्तस्तस्यग्रहंसंकेतुरितिप्रतिपादितं तत्सांनिधावपियद्ग्रहणंतदपिप्राग्वच्चलतिअतःकेतोरपिगतिःसिद्धा गतिसिद्धौसत्यांग्रहत्वं
फलदातृत्वंचसाधयति भवतीतिगतिविनाग्रहणवनभवतिकथंभूतःजगतिइहजनेकर्मविपाकवदावदःकर्मणोविपाकस्तवहतीतिकर्मविपाकवदावदःपचा
दित्वादच वारिचलिपतिवरीनांवाहित्वमव्याकाभ्यासस्येतिहित्वमभ्यासस्यात्वंचपस्यहिगतिरस्ति सस्यग्रहोभवति अतोसौपूर्वकर्मविपाकजनितस्यशुभाशुभस्य

३५

उदयमेति यदादिवितत्परंचरतिकेतुरपिप्रतिवासरं भवतिनग्रहणवगतिंविनाजगतिकर्मविपाकवदावदः १६ परिहरंत्यपरा
गपरागतंतमउपप्लवस्यवसकिग्रहःइतिमणित्यवचांसिविवृण्वतामतमतस्यतमोजमहोभुजा १७

त्वंफलदातृत्वंचसिद्धं १६ ननुग्रहणेतमस्यवप्रत्यसंदृश्यतेसकथंग्रहोभवेदितिपरमताशंकाभोजराजेनदृष्टितेत्याह दुतविलंबितं उपरागेग्रहणेपरागतंप्राप्त
मःउपप्लवोरिष्टमेवेतिपरिहरतित्यजतिसकिग्रहःसग्रहणवनभवतीतितथाहिचंद्रार्कयोर्ग्रहणेस्वाभाविकदोषैरवरोधकंप्रत्यसंयत्तमादृश्यतेतदुत्पातएव
प्रकृतेरन्यत्वमुत्पातइत्युक्तत्वात्परिवेषादिवत् अतस्तत्तमउत्पातएवेतिपरिहरंति आचार्याइतियन्मतंतत्तमणित्यवचांसिविवृण्वतांमणित्यवाक्यानांविवर
णंकुर्वताभोजमहोभुजाभोजराजेनअतस्तत्तमउत्पातइत्युक्तत्वात्परिवेषादिवत् अतस्तत्तमउत्पातएवेतिपरिहरंति आचार्याइतियन्मतंतत्तमणित्यवचांसिविवृण्वतांमणित्यवाक्यानांविवर
हिगणितागतान्नोपलभ्यतेग्रहणंहिसम्यगुपलभ्यते अतो नोत्पातःकिंचउत्पातोहिदोषविशेषेणयत्रकचनदृश्यतेचंद्रग्रहणंतुसर्वदेशेअतश्चनोत्पातइतिग

रामः
३४

इत्थं युक्तं उच्चस्य फलदात्वाभावे ग्रंथं कृता किमर्थमेतावत् पंचितं पर्यवसानं तु आगम एव अतः प्रथमत एव तत्रागमाभावः कारणं कथं न वक्तव्यमिति १३ ननु दिनादेराधिपत्यं तस्य पातस्य कथं नास्तीति तत्राह शालिनी वृत्तं अहोरात्रो ह्यहोरात्रवर्षाधिपत्यं नास्ति अहोरात्रं चारः वर्षवत्सरः तौ मासहोरादीनामुपलक्षणं तेषां स्वामित्वं राहो नास्तीति सत्यं सत्यमेवेति व्यंग्योक्तिः तथापि सर्वव्योमगानां अधीशो पुष्यवंतौ चंद्राकौ यस्य राहोः छायापि नष्टि चूर्णयति पिषूपेषणे तस्य राहोः स्वामिताया विनष्टिः विनाशः क्वास्ते न कुत्रापि सक्तयोक्त्या पुष्यवंतौ दिवा करनिशाकरावित्यमरः ग्रहाधीशौ चंद्राकौ यस्य छाया मात्रं विद्वलयति तस्य स्वामित्वं नास्तीति वक्तुं न शक्यते अतः पारंपर्येण दिनवर्षादीनामप्याधिपत्यं तस्यास्येवेति भावः अथ गतिवशात्फलमि

राहोर्नाहोरात्रवर्षाधिपत्यं सत्यं सर्वव्योमगानां अधीशो यस्य छाया पुष्यवंतौपि नष्टि क्वास्ते तस्य स्वामिताया विनष्टिः १४
प्रतिदिनं स्वचरः प्रचरन् फलं किमपि यच्छति चारं फलं हि सः ग्रहणं क्रूरगणवसचेन किंचलति किंचिदुपप्लवणवतत् १५

ति प्रतिपादयन् १४ राहोर्गति सद्भावे प्रमाणमाह इत विलंबितं स्वचरः प्रतिदिनं प्रचरन् सन् किमपि फलं यच्छति हि यस्मात्कारणात् स्वचरः चारं फलं चारणगत्या फलं यस्यासौ तथा यस्मात्स्वचरः चारं फलं द्रुत्युच्यते तस्याद्यथा यथा या ग्रहः किंचिच्चलति तथा फलं यच्छतीत्यर्थः सराहः ग्रहणं क्रूरगणवसति ग्रहणेन सन्नेस्थित एवास्ति क्रूरक इति प्रकृतिकत्वं विपक्षे प्रत्यक्षबाधमाह स चेदिति सराहः चेद्ग्रहणं सगो नास्ति तर्हि उपप्लवः किंचित् किंचलति उपप्लवो ग्रहणं एतदुक्तं भवति ग्रहणे राहो सान्निध्यमस्येवेति प्राक् प्रतिपादितं ग्रहणं हि किंचित्प्रतिमासं सार्धं कभागप्रमाणेति षण्मासे न वभागेऽष्टतश्चलत्येव तत् एकं ग्रहणं यस्मिन् सन्नेष्टं तत्परं तत्सृष्टं न सन्नेष्टं तत्परमपि तत्सृष्टं न सन्नेष्टं इति प्रत्यक्षं दृश्यते अतो ग्रहणचलनं सैव राहुगतिः ॥

वि. टी.
३५

३५

सिद्धांते विरोधपरिहारः दिनं सुराणामयनं यदुत्तरं निशेतरत्सांहितकैः प्रकीर्तितं दिनोन्मुखेर्केदिनमेव तन्मते निशा तथा तत्फलकीर्तनाय तदिति १९ अथैतदे
वस्पष्टयति उपजातिका व्याख्यातप्रायमेतत् हि यस्यात्कारणात्कर्कगते अर्के सति सुराणां देवानां अपराहः स्यात् अन्ह अपरं अपराहः दिनोत्तरार्द्धे अस्य
फलं पुनः फलपुरात्रिवदाहः नक्रं मकरे गते अर्के सति एषां देवानां अपररात्रं स्मरंति रात्रेः अपरं अपररात्रः अहः सर्वैकदेशे त्यक्त्वा न्नाहाः पुंसीति पुंस्त्वं एत
त्परं एतस्मात्परं वासरवत्स्मरंति संहिताकारादयः अस्य दृढीकरणार्थ एतद्दृष्टं तमन्यत्राप्याह २० उपजातिका किलेत्यहंतेर्के अतेऽश्वेतोः दशमीष्वपि प्राक्पूर्
वकापालिको वेधविधिरुक्तः निशार्धदिनार्धपर्यंतं प्राक्कपालं दिनार्धान्निशार्धपर्यंतं पश्चिमकपालं ग्रहगणिते प्रसिद्धं तयोः कपालयोर्भवः कापालिकः अ

कर्कगतेर्केहिसुरांपराहः फलं पुरात्रिवदाहुरस्य नक्रं गते चापररात्रमेषामेतत्परं वासरवत्स्मरंति २० अतश्च
कैश्चिद्दशमीष्वपि प्राक्कापालिको वेधविधिः किलाक्तः मासोन्यस्य वन्नियमव्रतादौ पित्र्ये निशार्धे सति पूर्णिमा स्यात् २१॥

यं भावः दशमीशेषसंयुक्तो यदि स्याद्गुणोदयः वैष्णवैस्तु न कर्तव्यं तद्विनेकादशी व्रतमित्यादिवाक्यैरुणोदये दशम्याविद्धैकादशी यथा वैष्णवैस्त्यज्यते
तद्वत्कैश्चिन्निवादि तस्य संप्रदायिभिरधरात्रे दशम्याविद्धैकादशीत्यज्यते अर्धरात्रादुपरि उत्तरदिनप्राप्तेः तदा कथं च अर्धरात्रेपि केषांचिद्दशमीवेध इष्यते अ
तश्च धर्मशास्त्रे पित्र्याशौचार्तवादिषु केचिदधरात्रादुपर्युत्तरदिनमिहंति अतश्च विष्टिरंगारकश्चैव व्यतिपातश्च वेधतिः प्रत्यरिर्जननसंक्रमणान्हात्परतः
शुभमित्यादिवाक्यानामवकाशः अपि च मासोन्य इति एवमनेनैव हेतुना पौर्णमास्यां पित्र्ये निशार्धे सति नियमव्रतादावन्यो मासः स्यात् पितृणामिदं पित्र्यं पि
तुर्यत्नियमाः चातुर्मास्ये शाकदधित्यागादयः व्रतानि कार्तिकव्रतादीनि तेषामारंभः पूर्वमासस्य पूर्णमासीमारभ्य वयतस्तत्र पितृणां निशार्धे तथा हि चं

रामः
३५

पितागतप्रत्यक्षं आगमश्च ब्रह्मणो वरप्रदानादि ग्रहचारे तत्फलकथनं च लोकप्रसिद्धिश्च राहुकृतं ग्रहणं स्याद्वा गोपालांगनादिसिद्धिमिति ब्रह्मगुप्तः अन्य
 अपितुरस्तादृकायुक्तयश्च इत्यादिप्रमाणैस्तच्च तं भोजराजेन निराकृतमिति भावः नन्वागमप्रामाण्येन राहोः सिद्धिरस्ति परंतु दिग्देशकालावरणादिभेदे गोलवास
 नायां सिद्धिर्नास्तीति तत्राह १७३ पजातिका अथापि यद्यपि असौराहुः केवलायां एकस्यामेव गोलवासनायां सिद्धिर्नायाति तदपि नोस्माकं प्रियं मास्तु गोलवासन
 यासिद्धिः तत्कथं अकीयनाभ्यां सुयस्यात्तरदक्षिणायनाभ्यां सुराणां देवानां चुरात्रमहोरात्रं अवासनं वासनावाहं भवता त्वयैव किं न भजे किं न स्वीकृतं अपितु
 स्वीकृतमेव बुद्धयव्यं दिनवाचकमिति शीरस्वाम्यादयः एतदुक्तं भवति मेरुगतानां देवानां नाडिका मंडलं सिति जंतस्मादुपरिस्थिताः कान्तिवृत्तं मेघादयः षट्

अथाप्यसौ केवलवासनायां नायाति सिद्धिं तदपि प्रियं नः अवासनं किं न सुरात्रमकीयनाभ्यां भवतैव भजे १८ सि
 द्धांतपक्षस्तु परं दिनार्थान्निशानिशाधोत्परतो दिनश्रीः एवं पुराणे गणिते च साम्यं मकीयनाभ्यां सदसत्फलेषु १९

राशयोदृश्याः तुलादयः षट् अधस्थिताः अदृश्याः अतो मेघादि षड्राशिस्थितेर्के देवानां दिनं तुलादिस्थिते रात्रिरिति चुरात्रं गोलवासनासिद्धं शिशिरपूर्वं
 मनुत्रयमुत्तरं हयनमाहुरहश्च तदामरमित्यादिना पुराणादिषु उत्तरायणं दिनदक्षिणायनं रात्रिरित्यागमस्य विरोधभयादि देवासनाबाह्यमपि चुरात्रं त्वया
 पिसिद्धं तमतोस्माभिरप्येकमिदं अवासनमागतं भयात्स्वीकृतमिति भावः १८ अथानयोर्विरोधपरिहरति उपजातिका सिद्धांतपक्षस्त्वयं सिद्धांतस्यापमा
 शय इति दिनार्थान्निशानिशाधोत्परतो दिनश्रीर्दिनलक्ष्मीर्दिनमेवेति यावत् एवं सत्यकीयनाभ्यां सकाशात्सदसत्फलेषु विषये पुराणे गणिते च साम्यं स्या
 त् एतदुक्तं भवति गणिते किल कर्कसंक्रमे दिनार्थं तत्परं रात्र्युत्पत्त्याद्वात्रिरित्युच्यते एवं मकरसंक्रमे निशाधं तत्परं दिनोत्पत्त्याद्वात्रिरित्युच्यते

वि. टी.
३६

समाप्तिप्रतीतेश्च २३ इति श्रीसकलागमाचार्यवर्यश्रीकेशवसांवत्सरात्मजगणेशदेवतचिरंवितायां विवाहचंद्रावनटीकायां विवाहरीपिकायां
राहुसत्ताध्यायः सप्तमः ७ अथ षडुर्गादिफलानिविविधस्तुतावस्तन्वादिभावानयनं जातकशास्त्रीयसम्यक्त्रसौकर्यमाह नवशालिनीवृत्तानिल
ग्नार्कवद्रात्रिखंडं कृत्वा तस्य घटीभिर्भूयः पुनर्व्यस्ये लग्नं कार्यं तद्यथा लग्नमेव सूर्ये प्रकल्प्य अयनां शान्दत्वात् समाचरं कृत्वा रात्रिदलं कार्यं तमिष्टका
लं प्रकल्प्य तस्मात्सायनां शलग्नात् लकोट्यै भोग्यादिकं कृत्वा लग्नं कार्यमिति अर्थात् चतुर्थलग्नं स्यात् ते ह लग्ने चक्रार्धेने षड्भाज्यने कार्ये एवं ते तत्कालं अ
स्तमध्याह्नलग्ने क्रमेण जायेयातां उत्पन्ने भवेतां १ लग्नं तुर्याच्चतुर्थलग्ना क्रोध्यं तुर्यमस्तात्सप्तमलग्ना क्रोध्यं अस्तमध्याह्नमर्गो क्रोध्यं मध्यमैर्द्वी विलग्ना

अथ षडुर्गाध्यायः कृत्वा लग्नार्कवद्रात्रिखंडं भूयो व्यस्ये स्तद्वृत्तिभिर्विलग्नं चक्रार्धेने ते च तत्कालं एवं जायेयातामस्तम
ध्याह्नलग्ने १ लग्नं तुर्यात्तुर्यमस्ताद्विशोध्यं मध्याह्नमध्यमैर्द्वी विलग्नात् शेषत्रयं शान्द्विद्विराद्येषु दद्यादेव भावाः सा
धिरैर्तद्दलैक्यं २ संधौ खेटोनिः फलोभावभागैस्तुल्यः सम्यक्भावपंक्तिं व्यनक्ति ॥

वलग्नमित्युच्यते तस्मान्मध्यं शोध्यं शेषाणां चतुर्णामपि षष्ठ्यष्ट्यं शान् आद्येषु लग्नादिषु द्विवारं दद्यात् एवममुना प्रकारेण भावाः स्युः तद्यथा
लग्नं चतुर्थाद्विशोध्यं तस्य त्र्यंशं लग्ने दत्वा द्वितीयभावो भवेत् पुनरपि तमेव त्र्यंशं द्वितीयभावे दत्वा तृतीयभावो भवेत् एवं तुर्यमस्ताद्विशोध्यं तत्र्यंशं
तुर्ये दत्वा पंचमषष्ठौ भावौ स्तः एवमष्टमनवमादयः एतयोर्दलैक्यं संधिः स्यात् तद्यथा द्वादशभावलग्नयोरेकदलं तन्मध्यवर्ती संधिः स्यात् एवं लग्न
द्वितीययोर्द्वितीयतृतीययोरित्यादि २ अथ ग्रहफलानां भावकल्पनवशात्तारतम्यमाह संधौ स्थितौ ग्रहोनिः फलः शुभफलोऽथ शुभफलोऽपि भावभागैस्तु

रामः
३६

इस्योर्ध्वभागेव संतः पितरः स्वमस्तकोपरिदर्शं सूर्यं पश्यन्ति अतस्तत्र दिनां र्धं एवं पूर्णमास्यां सूर्यस्य अर्धोर्ध्वस्थितत्वात् र्धरात्रः कृष्णपक्षार्धे सूर्योदयः शु-
 कपक्षार्धे सूर्यमय इति पित्र्यमानस्य वासनया सिद्धांते प्रसिद्धं २१ अथ राहुसद्भावे प्रमाणं तत्र माह द्रुतविलंबितं तत्तस्मादिति हेतोः सराहर्विद्यत एव परैरन्ये
 हेतुभिः किं अन्ये हेतवस्तिष्ठन्तु तमेव हेतुमाह रुधिरं रुधिरं विंदुवपु येन तथा येतामसकीलककेतवो विलसन्ति ते स्वपितराह समर्थं न हेतवः स्युः रुधिर-
 स्प विंदवायस्मिन्तद्रुधिरं विंदुतच्च तदपुश्च तत्तथा वपुः शरीरं तामसकीलकाश्च ते केतवश्च ते तथा स्वपिता स्वपिता तस्य समर्थं न संस्थापनं तत्र हे-
 तवस्ते तथा तामसकीलकाख्याये केतवस्ते राहुसुता इत्युक्तत्वात् तेषां केतूनां पितराह रस्तीत्यर्थः तथा चोक्तं वराहसंहितायां सप्तजानलानुरूपाः त्रिशूलताराः

तद्विदित्विद्यत एव स किंपुरै रुधिरं विंदुवपुर्विलसन्ति ये ॥ तद्रहतामसकीलककेतवः स्वपितराह समर्थं न हेतवः २२ यः
 पर्वगस्तस्य गतिर्न दृष्टा स वेग्रहत्वापि महत्प्रमाणं विलोमगामौ विधुपात एव तस्माद्ब्रह्मराहुरिति प्रतीतः २३ इति विवाह-
 वृंदा वने राहुस्तथा ध्यायः सप्तमः ७

कुजात्मजाः षष्ठिः नास्ति च कौंकुमारस्ते सौम्याशा संस्थिताः पापाः त्रिंशत्त्रिंशत् अधिकाराहोस्ते तामसकीलकाद-
 तिख्याताः रविशशिगादृश्यन्ते तेषां फलमर्कवच्चोक्तमिति २२ राहोर्ग्रहत्वं प्रागुक्तप्रमाणेन भग्यन्तरेण दृश्यति उपजातिकायः पर्वगो ग्रहणगो राहुस्तस्य गतिः
 साह्यान्नदृष्टा किं तनुमानेन ग्रहणक्रशूगणवेत्यादिना अतो गतिरस्तीत्यनुमानसिद्धं सैव गतिर्ग्रहत्वे महत्प्रमाणं हियस्मात्कारणादेव विधुपातो राहुर्विलोम-
 गामौ सदा वक्रचारी अस्ति यथा चंद्राकौ सदानुलोमगामिनौ तथैवायं सदा विलोमगामौ तथैव भूपालः राहुकेतू सदा वक्रौ शीघ्रगौ शशिभास्कराविति तस्मा-
 द्ब्रह्मराहुरिति प्रतीतः प्रत्ययं शप्तः एतद्वाक्यं ग्रंथकृतो न भवतीति प्रतिभाति प्रतिदिनस्वचर इत्यादिनापौ न रुक्त्यापत्तिः तद्विदित्विद्यत इत्यनेनाध्याय-

रिकाज्ञानं विविधसुस्तदर्थं तावत्संक्रांतिज्ञानमात्रेण सूर्यज्ञानं लग्नांशज्ञानं चाह ५ अंतर्मध्ये वासराः अंतर्वासराः संक्रांत्योरंतर्वासरास्तथा तैद्युदंदादिन
गणाद्यद्वादि राश्यादिलब्धं तत्तमेषादि राशिभिर्मिश्रं युक्तं भानुः स्यात् तद्यथा संक्रांतिमारभ्य दृष्टदिनपर्यंतं योगतो दिनगणः स पूर्वसंक्रांतिमारभ्य उत्तरसं
क्रांतिपर्यंतं पेषमध्यवर्तिनो दिवसास्ते भक्तः तस्माद्वाश्यादिपल्लव्यंतत्संक्रांतिवशेन गतराशिभिर्युक्तराश्यादिको भानुः स्यात् अथ लग्नांशज्ञानं भक्तादिति लग्नस्य
भुक्तायेन वांशास्ते हि निघ्नारामैर्भक्तास्त्रिंशदंशाभागा भवेयुः तद्यथा यथोक्तविधिना लग्नशुद्धिनं वांशशुद्धिं च विचार्य अजस्रगाननतौ लीत्यादिव स्यमाणो
क्त्या लग्नादिमंशमारभ्य दृष्टनवांशात्पूर्वं येन वांशाभुक्तास्तदंशस्त्रिभक्तास्तल्लग्नराश्याधोभागाः स्युरितिराश्यादिलग्नं स्यात् ६ अथाभ्यां कालमाहारा

संक्रांत्यंतर्वासरैर्यद्युदंदा लब्धं भानुर्भादिमेषादिमिश्रं भक्तारामैर्लग्नभुक्तानवांशादिभिर्निघ्नारामैर्भक्त्यास्त्रिंशदंशाभागा भवेयुः ईरात्रौ
भानुर्भाधयुक्सायनांशस्तत्त्वर्कांशाः स्वोदयघ्नाः पृथक्ते त्रिंशद्भक्ताभुक्तभोग्याः फलादितादृक्कालो मध्यगः स्वोदयाद्व्यः ७

त्रौ भानुर्भाधयुक्षड्राशियुक्तः दिवा तु यथा स्थित एव सायनांशः अयनांशसहितौ दिवारात्रौ च अर्था ल्ग्नं च सायनांशं कार्यं तत्त्वर्कांशाः क्रमेण भुक्तभोग्याः
पृथक् स्वोदयघ्नाः त्रिंशद्भक्ताः पलादि स्यात् अर्थाद्भुक्तभोग्यं च तद्यथा तनो लग्नस्य भुक्तभागालग्नोदयेन गुणिताः त्रिंशद्भक्ताः फलादिभुक्तं स्यात् एवमर्कस्य भो
ग्यभागाः अर्कोदयेन गुणितास्त्रिंशद्भक्ताः पलादिकं भोग्यं स्यादिति तादृक्कालः स्यादयाद्व्यो मध्यगः स्यात् तदिव दृश्यं तसौ तादृक् स चासौ कालश्च तादृक्कालः
पलादिभुक्तभोग्यकालः स्वोदयेर्मध्यवर्तिभिरुदयैराद्व्यः मध्यगः लग्नार्कयोर्मध्यवर्ती कालस्यात् ७ अथ लग्नकालमुक्त्वा लग्नात्कालहोरा माह सचासौ काल
श्च तत्कालः तत्कालैर्कः तेन न्यूनं तच्च तल्लग्नं च तस्य अंशाः तेषां पिंडः समूहः पंचसो णिभिः पंचदशभिर्भक्तः भुक्तहोराः स्युः तदोशाः तासां होराणामीशाभास्वरा

त्यारवेरः सम्यक्परिपूर्णाभावपंक्तिं भावफलं व्यनक्ति प्रकटयति दृष्टातीति यावत्संधेः सकाशाद्नाधिक्यमाप्तः प्राप्तः खेटगतैष्यभावाधीनं स्वपाकं संद-
धातिसंधेरूलोग्रहोगतभावजं फलं अधिकस्त्वेषभावजं फलं दृष्टातीत्यर्थः तस्य दं पोदोधेमेति त्रैराशिकेन कल्पेण वमनेन विधिना यत्र भावे स्थितो ग्रहस्तत्फ-
लं भावजं लग्नराशेः सकाशाद्यावतिराशौ स्थितो ग्रहस्तत्फलं स्वाभाविकं ३ अनयोर्विभेदे सति निर्णयमाह भावेन भावकल्पनया ये जाता गुणास्तेषां गुणानां
नांगीकारः नस्वीकारः तस्माद्भावकल्पनवशाद्ये दोषास्तेषां दोषाणां तत्त्वतः साकल्येन त्याग एव अत्र प्रथमस्योदाहरणभावेति स्वाभाविके लग्नात्सप्तमः स-
प्तसप्तिः सूर्यो भावव्यक्तौ सत्यां भावकल्पनया अष्टमंगतो पित्याज्य एव सप्तसप्तयोश्वाः यस्यासौ तथा एतदुक्तं भवति सूर्यः किल सप्तमो दुष्टः अष्टमः शुभः

संधेरूनाधिक्यमाप्तो गतैष्यभावाधीनं संदधाति स्वपाकं ३ नांगीकारो भावजानां गुणानां तद्वेषाणां तत्त्वतस्त्याग एव भाव-
व्यक्तावष्टमत्वंगतो पित्याज्यो लग्नात्सप्तमः सप्तसप्तिः ४ प्रत्यारख्येयः पाशिको पीह दोषः सम्यग्व्यापी यो गुणः सोऽनुगम्यः
यस्मादंशैर्गेहभावाधिकः सन्नस्याद्भूत्यै भार्गवः पंचमोऽपि ५ ॥

स्वाभाविकेन सप्तमः सूर्यः यदि भाववशाद्दृष्टमो भवेत्तदा सौ शुभोऽपि त्या-
ज्य एव ४ अथ सप्तुक्तिकं दितो योदाहरणमाह यस्मात्कारणादोषः पाशिकोऽपि प्रत्यारख्ये यस्याज्यः गुणस्तु यः सम्यग्व्यापी सोऽनुगम्यः अनुसरणीयः सम्य-
ग्व्याप्नोतीति सम्यग्व्यापी सर्वसंमतः पक्षांतरंगतोऽपि दोषस्त्याज्यो गुणस्तु सर्वसंमत एव ग्राह्य इत्यर्थः तस्मात्कारणान् पंचमोऽपि भार्गवः अंशैर्भागेर्गेहभावा-
द्भूतभावभागेभ्यः अधिकः सन्नभूत्यै शुभाय न स्यात् अयं भावः पंचमः शुक्रः किल शुभः षष्ठो शुभः भावादुभयतो यो संधीत इतर्वर्तिनोऽंशस्ते तद्भावस्य अतः
पूर्वसंधेः सकाशादंशैरधिको ग्रहवृत्तरभावस्थितो भवेत् अतः स्वाभाविकेन पंचमः शुक्रो यदि भाववशेन षष्ठो भवेत्तथा पित्याज्य एवेति अथ लग्नात्तद्

वि.टी.
३८

लवारप्रवृत्तिः लंकायां यत्स्थितिजंतदन्वदेशोऽर्धं डलं उत्तरगोले स्वस्थितिजादूर्ध्वमुन्मंडलं दक्षिणेत्यधः तदंतरं चरमेव अत उत्तरगोले मध्यरेखायां स्वा-
दयादुपरिचरपले वारप्रवृत्तिः दक्षिणेतु पूर्व मध्यरेखास्वदेशो दययोरंतरदेशांतरपलानितैः पलैः रेखायाः पश्चिमदेशोऽर्धमुदयः पूर्वदेशेत्यधः अतो
नेन विधिना चरदेशांतरयोः संस्कारवशादूर्ध्वमधोवावारप्रवृत्तिरिति अत एवोक्तं सिद्धांते अर्को दयादूर्ध्वमधश्चेत्यादि तथा च संहितायां सप्तर्षिभिश्च उ-
त्तरदक्षिणचरदलहीनयुतानाडिकारवैरुदयात् प्राक्यश्चांतरदेशांतरयोजनखाष्टशकेनापीत्यादि अन्यैश्च सौम्यगोले सवितुरुदयादित्यादि अत उ-
क्तमनेन तद्गोलवासनाविरुद्धं सप्तर्षिप्रमुखवचनैर्विरुद्धं अथ वक्तव्यमस्य पाठांतरमस्तीति चेत्तन्नयतः सर्वत्राप्ययमेव पाठः अथ च वक्तव्यमस्यार्थांतरमस्ती-
ति चेत्तदपि न उक्तानार्थत्वे सत्यर्थोतरासंभवात् अर्थांतरमविष्यति चेद्दिचारयंतु नास्त्येवार्थांतरं अथ वक्तव्यमसौ मध्यरेखायाः पश्चिमदेशनिवासो भविष्यति

योगे पुरारव्युदयाद्वियोगे पश्चात्प्रवृत्तिर्दिनवारकर्तुः १० द्विघ्नेष्टनाडीशरलब्धतुल्यावारप्रदेशादपि कालहोराः

अतस्तेन स्वदेशाभिप्रायेणेदमुक्तमिति तदपि न उत्तरगोले देशांतरपले भ्योहीने चरे सति व्यभिचारात् तथा हि तदा वयोः संस्कारे क्रियमाणे पश्चिमदेशांतर-
स्यावशेषत्वात्तुल्यैः पलैः पूर्वमेव वारप्रवृत्तिर्भाव्या असौ तु वदति वियोगे पश्चादिति अतः कुत्राप्यनालवने सतीदं वक्तव्यं अनेन पश्चिमदेशनिवासित्वा-
त्स्वदेशाभिप्रायेणेदमुक्तं यत्तत्तरगोले अल्पचरे सति व्यभिचर्यते तत्कदाचित्कृत्वा तन्नोपेक्षितमिति मंतव्यं १० अथ होरा नयनं इन्द्रवज्रावारप्रवेशाद्वारप्रवे-
शमारभ्य द्विघ्नाश्च तादृष्टनाड्यश्च ताभ्यः शरैः पंचभिः यल्लब्धं तेन तुल्याः कालहोराः कालहोरे शाः स्युः अपि मतां तरेद्योतने प्रागुक्तहोराः स्युरेता अपि भवे-
तीत्यर्थः तासु होरासु संख्यागणना --- उक्तवत्स्यात् भास्वच्छक्रतेत्यादिना अनयोर्मतयोः फलितमाह परोति यद्युभाभ्यां प्रकाराभ्यां क्रूराहोरा भवेत्कृ-
रामः ३८

रवोवारमारभ्यसंख्यायेरनगणयेरनकर्मणिलिङ्गः भास्वानसूर्यः शुक्रः प्रसिद्धः शोबुधः दृष्टश्चंद्रः सौरः शनिः आर्यो गुरुः भोमः प्रसिद्धः ८ अथ पापहोराभंग
 माहसौम्यग्रहहोराशुभापापहोराशुभेतिस्पष्टमर्थसिद्धं च सौम्यवर्गैः अधिकंतस्मिन्सौम्यवर्गाधिकैलम्नेसतिकूराः पापहोराभंगानिः फालाः सुगहोरीचंद्र
 गोचस्पतितत्रचतुराधिकाः सौम्यावर्गोश्चेत्युक्तदासौम्यवर्गाधिक्यमितिस्पष्टं किंचवारैरात्र्याचक्राहोराभंगः स्युः सौम्यवारैसहारात्रौ क्रूरवारैसत्यपीत्यर्थः
 तथाचवर्गः क्रूरवारैक्रूरहोराभंगस्तदाहमंगले नातिदृष्टाशुभवारैरात्रौ स्वत्यफलामतेतिवैद्यनाथः नलग्नं सचतुर्वर्गदुष्टतैकालहोरेयेति एतत्प्रसंगेन
 अन्यस्यापापजनितस्याशुभफलस्यभंगमाह पापारिष्टमिति पापारिष्टं पापग्रहजनितमरिष्टं अशुभं निः फंस्यात् कस्मिन्सति शक्तिभाजांचलिनांसहृहाणांसौ

तत्कालार्कन्यूनलग्नांशपिंडोभक्तः पंचशोणिभिर्भुक्तहोराः भास्वच्छक्रसेंदुसौरार्यभोमाः संख्यायेरन्वारतस्तेतदीशाः ८
 होराः क्रूराः सौम्यवर्गाधिकैस्युलग्नमोघाः सौम्यवारैचरात्र्या पापारिष्टनिः फलं शक्तिभाजांस्यात्षड्वर्गैलम्नेसहृहाणां ९
 चरार्धदेशांतरयुगवियोगौक्रमेणयाम्योत्तरगोलगोर्के

म्यग्रहाणांषड्वर्गैलम्नेसति ९ एवंकालहोराणांमतांतरमुत्कासर्वसंमतंवश्यनत
 तृथतावहारप्रवृत्तिमाह उपजातिकाचरार्धदेशांतरंचग्रहगणितेप्रसिद्धं तत्रचरार्धमेवचरमुच्यतेदेशांतरयोजनानिस्वचतुर्थोशोनितानितत्पलानिस्युः
 तेषांचरार्धपलानांदेशांतरपलानांचक्रमेणयुगवियोगौकार्यौकस्मिन्सति याम्योत्तरगोलगोर्केसति याम्यगोलेयोगः उत्तरगोलगोर्वियोगइत्यर्थः तत्रयो
 गेसतितैः पलेर्दिनवारकर्तुः प्रवृत्तिरस्युदयात्युरापूर्वस्यात् वियोगेसति पश्चाद्भवेत् अतोदृष्टिगोलेसहापूर्ववारप्रवृत्तिरुत्तरगोलेपश्चादितिदिनस्य
 दिवसस्यवारस्यकर्ता वारएवेतियावत् इयमुक्तावारप्रवृत्तिरसंगतावासनावाह्यत्वात् सप्तर्षिवराहादिवचनविरोधाच्चतथाहिलंकायांसूर्योदयात्सर्वदेशोकि

वि.शे.
३९

दयः तत्र केचिन्मृत्युयोगं सर्वदेशेषु जंति तद्वाक्यं च सर्वदा सर्वदेशेषु मृत्युयोगं विवर्जयेदिति १२ अथ लघुषड्वर्गशुद्धिमाह शार्दूलविक्रीडितं राशेः अं
शाः राश्यंशाः राशिभूतंशाः राशीन्संत्यज्य अंशाग्राह्या इत्यर्थः ते चतुर्ष्वस्थानेषु क्रमेण राशिभूतंशेषु गृह्यताः १।१।३२ ईसणोदौ शेषास्पष्टाः तिथ्यभ्रभू
दिकुशरैर्भक्ताः १५।१०।१०।५ अभ्रभुवोदशशेषाः प्रसिद्धाः लब्धानि भार्धदयोवर्गाः स्युः भार्धहोरादृक्काणोद्रेष्काणः नंददिनकृद्गागौनवांशद्वादशांशौ एवं
चत्वारोवर्गाः यस्य गृहस्य यद्गृहं तत्स्यैव अयमेको गृहाख्यः अथ त्रिंशांशः समराशां सितारोनां पंचादयस्त्रिंशांशाः त्रिंशतः पूरणास्त्रिंशाः शतं त्रिंशते
श्चेति उपत्ययः त्रिंशत्तु अंशांश्च त्रिंशांशाः तद्यथा समराशावाद्याः पंचभागाः शुक्रस्य ततः सप्तबुधस्य ततो ह्यौगुरोः ततः पंचशनेः ततः पंचभौमस्य

राश्यंशाः राशिभूतंशेषु गृह्यतास्तिथ्यभ्रभूदिकुशरैर्भक्ता भार्धदृक्काणोद्रेष्काणोददिनकृद्गागौनवांशद्वादशांशौ एवं
चत्वारोवर्गाः यस्य गृहस्य यद्गृहं तत्स्यैव अयमेको गृहाख्यः अथ त्रिंशांशः समराशां सितारोनां पंचादयस्त्रिंशांशाः त्रिंशतः पूरणास्त्रिंशाः शतं त्रिंशते
श्चेति उपत्ययः त्रिंशत्तु अंशांश्च त्रिंशांशाः तद्यथा समराशावाद्याः पंचभागाः शुक्रस्य ततः सप्तबुधस्य ततो ह्यौगुरोः ततः पंचशनेः ततः पंचभौमस्य

ति ओजर्षेषु विषमराशिषु व्युत्क्रमात् भागानामधिपतीनां च तद्यथा आद्याः पंचभौमस्य ततः पंचशनेः ततो ह्यौगुरोः ततः सप्तबुधस्य ततः पंचशुक्रस्येति अत्र सितारोना
मेवोक्तमइति न्याय्येयं गर्गादिवचनविरोधात् इतीयं षड्वर्गिका स्यात् षण्णावर्गाणां समाहारः षड्वर्गो मेव षड्वर्गिका १३ अथ सौम्यपापवर्गज्ञानाय
राश्याधिपानाह दुतविलंबितं कुजादयो भवनपाराश्याधिपाः स्युः मेवादीनां द्वादशराशीनां कुजादयो द्वादशयोर्द्वादशक्रमेणाधिपाः स्युरित्यर्थः एवं गृह्याधी
शाः अथ नवांशस्य एते लवपानवांशपतयश्च स्युः नवांशराशोरप्यधिपाः स्युरित्यर्थः तमेव नवांशराशिमाह तद्वादपइति तस्य नवांशस्योदयः प्रथमाः अ

रामः
३९

वर्गः पापवर्गाधिकं च तदाति दोषो महादोषो भवेत्तदा तल्लग्नं सर्वथा त्याज्यमेवेत्यर्थः ११ अथैतत्संगेनान्यांश्च महादोषानाह शाईलविक्रीडितं गंडांतानित्रि
विधानि शूलवैधृतवरीयसामित्यादिनावश्यमाणानिवैधृतः सप्तविंशो योगः संक्रांतेः सकाशाद्यामहये उभयतः संक्रांतिकालात्प्राक्पश्चाच्चषोडशघटिकासित्यर्थः
यामार्धे अर्धयामः सतुशास्त्रांतरोक्तः मनोषिणोर्ध्वप्रहराद्वितीयादित्यादिना व्यतिपातः सप्तदशो योगः विष्टिर्भद्रासप्तमं करणं कुलिको नंतरमेवोक्तः सतैर्गंडांतादि
दोषैर्भग्नं विलम्बजगुर्मुनयः एष्वन्यतमे दोषे सति लग्नभंगः स्यादित्यर्थः अत्र कुलिकमाह द्विद्वाना इति द्वाभ्यां द्वाभ्यामूना द्विद्वानाः मनवश्चतुर्दश अर्कतः सूर्यमा
रभ्य कुलकिनो मुहूर्ता भवन्ति कुलिकोस्ति येषां ते कुलकिनः रवौ चतुर्दशो मुहूर्तौ कुलिकश्च द्वादशे भौमे दशमे इत्यादि निशितु व्येकाः रवौ नयोः दशे च द्वादशे

संख्योक्तवृत्तास्वययद्युभाभ्यां क्रूरकुवर्गश्च तदातिदोषः ११ गंडांतेष्वपि वैधृतावभयतः संक्रातियामहये यामार्धव्यतिपा
तविष्टिकुलिकैर्भग्नं विलम्बजगुः द्विद्वानामनवोर्कतः कुलकिनो व्येका मुहूर्ता निशित्याज्यास्तिथ्युद्धारजाश्च न परदा
षाः खशादीनिना १२

इत्यादि दिनस्य रात्रेर्वापंचदशांशो मुहूर्तः प्रसिद्धः अथैतत्संगेन अन्येषां वारादिदोषाणां विषयमाह त्याज्या इति ये मया
त्रउक्ता दोषाः तेभ्यः परेभ्येतिथ्युद्धारजा दोषाः खशादीनिना न त्याज्यः आदिशब्देन हूणवंगनाग्रहणं तिथिश्च उद्धारश्च तेषां जातास्तथा तत्र तिथिजा
दग्धातिथ्यादयः न ह्यत्र जा उपग्रहादयः नारजाः कंदककालवेलादयः ते खशादिष्वेव वर्जनीयान्यत्रत्यतोत्रनोक्ता इति ये तत्रोक्तास्ते सर्वे देशे त्याज्या इत्यर्थः
उक्तं च तिथ्युद्दिनपतिजाता योगाग्राह्यास्तु हूणखशवंग इत्यादि पक्षातिथिश्च उद्धारचतिथ्युद्धारचतिथ्युद्धारचवारश्च तिथ्युद्धारः तेषां जातास्ते तथा ति
थिवारजान ह्यत्र वारजाश्चेत्यर्थः उक्तं च श्रीपतिना विरुद्धयोगास्तिथिवारजाता इत्यादि तिथिवारजाः संवर्तकादयः उद्धारजाः मृत्युयोगकालदंडा

वि.टी.
४०

46

रं भुक्तिश्चंद्रस्यैवयोगश्चंद्रार्कभुक्तियोगः तद्यथात्रयस्त्रिंशत्तं षष्ठ्यासंगुण्यत्रिधा संस्थाप्य क्रमेण चंद्रार्कभुक्त्यंतरेण चंद्रभुक्त्या चंद्रार्कभुक्तियोगेन
चविभज्यतिथिनक्षत्रयोगानां संधिना ड्यः सुरित्यर्थः तिथिशब्दस्य स्त्रीलिङ्गेऽपि सत्त्वात् कृदिकारात् डोषिकृतेतिथीति सिद्धं उक्तं च सिद्धांते शशितनुवि
कलाभ्य इति एता एव मध्यगत्या आनीय वक्ष्यति नक्षत्रयोगे त्यादिना चंद्रार्कयोः संक्रमणकालमाह इंदोरिति इमा अनेनैव प्रकारेण साधिता अंतरना
ड्यः इंदोः पुण्यारवेः सुपुण्यतमाः स्युः एतदुक्तं भवति खेचंद्रस्यापि बिंबं च यस्त्रिंशत्कलाः अतो न ये चरीत्यात्रयस्त्रिंशत्तं षष्ठ्यासंगुण्यस्वगत्या वि
भज्य अंतरकालः स्यात् सचंद्रस्य पुण्यः रवेस्त्वतिशयितपुण्यः अयं कालो नक्षत्रयोराशयोर्वा अंतराले भवेत् संक्रमणकालत्यर्थः १६ अथ भौ

तिथीभयोगांतरना ड्य इंदोः पुण्यारवेः पुण्यतमास्त्विना स्युः १६ कुजादिकानामपि बिंबलिप्ताः खषड्गुणाः स्वस्व
जवेन भाज्याः नाड्यादिकः संक्रमणांतरालकालः स्फुटस्तत्स्फुटभुक्तिविंबे १७ रवेर्भवेदेकग्रहाधिकस्य यदंश
द्वंद्वं खलु सायनस्य ॥

मादीनामपि संक्रमणकालमाह उपजातिका कुजादिकानां भौमादीनामपि प्रागुक्ता बिंबलिप्ताः खषड्गुणाः स्वस्वज
वेन स्वस्वगत्या भाज्याः संक्रमणांतरालकालो नाड्यादिको भवेत् अत्र बिंबानि मध्याने वाक्तानि तेभ्यः कृतोपसंक्रमणकालः सोऽपि मध्याने भवेत् तत्स्फु
टभुक्तिविंबैः स्फुटः स्यात् तेषां भौमादीनां ग्रहगणितोक्त्या स्फुटभुक्तिभिः स्फुटविंबैश्च स्फुटकालः स्यात् एषा संधिकालादीनामर्धतदंतादुभयत्रेत्य
र्थसिद्धं १७ अथ क्रत्वादिसंधीन्विषयः क्रत्वा नयनं तावदाह उपजातिका एकग्रहाधिकस्य एकराशियुक्तस्य सायनांशस्य अयनांशसहितस्य रवेर्यदं
शद्वंद्वं भागसमूहो भवेत् तद्वाशिद्वयभागैः षष्ठिभिस्तदं भक्तं यल्लब्धं तेव संताद्व संतमारभ्य क्रतुवो भवन्ति मृगादि राशिद्वयभोगादित्युक्त्या मीनादी

रामः
४०

जमृगाननतौलिकुलीरकाःस्युःमेषराशौप्रथमनवांशोमेषराशौषमकरःमिथुनेतौलीकर्ककटस्यव एवंपुनःसांहेमेषःकन्यायांमकरइत्यादिएवंप्रथमन
वांशंज्ञात्वातमारभ्यप्रागानीतभुक्तनवांशान्गणयित्वावर्तमानोनवांशराशिःस्यात्तदधिपोनवांशाधिपतिरिति१४अथहोरादीनाहवसंततिलकासमेसम
राशौअब्जखगयोहोरेस्तःअब्जश्चंद्रःखगःसूर्यःखगःपूषागभस्तिमानित्यभिधानात्विषमेराशौक्रमेणहोरेस्तःप्रागानीतलब्धवशात्समेराशौप्रथमाहोरा
चंद्रस्यद्वितीयासूर्यस्यविषमेप्रथमासूर्यस्यद्वितीयहोरित्यर्थःअथद्वेक्षाणाधीशाःद्वेक्षाणकाइतिस्वगृहात्प्रथमपंचनवेष्वराणांद्वेक्षाणाःस्युःतद्यथाय
राश्यालब्धं तदाप्रथमोवर्तमानःयदाएकंतदाद्वितीयइत्यादिअनेनविधिनाप्रथमोद्वेक्षाणाराश्याधिपस्यैवद्वितीयस्तस्माद्वाशेःपंचमाधिपस्यतृतीयो

मवुनपालवृषाश्चतदाहयस्त्वजमृगाननतौलिकुलीरकाः१४होरेसमेब्जखगयोर्विषमेरवींद्वेक्षाणकाःप्रथमपंच
नवेष्वराणां स्युर्द्वादशांशपतयःस्वगृहाकुभानिभानिग्रहाश्चनिजमित्रशुभांशभाजः१५भजेतभुक्त्यंतरभुक्तियोगैः
एथक्थक्षष्टिगुणान्गुणाग्नीन् ॥

नवमराश्याधिपस्येतिअथद्वादशांशःस्वगृहातद्वादशांशपतयःस्युःस्वायलब्धवशात्तद्वेक्षाणव
त्त्रिंशांशानांस्वामिनएवोक्ताःएवंषड्वर्गाधीशाउक्ताःअथेषांशुभत्वमाहशुभानीतिशुभानांसौम्यग्रहाणांभानिराशयःशुभानिःस्युःषड्वर्गस्यराशेरधि
पःशुभःसर्वर्गशुभःस्यादित्यर्थःनकेवलंराशिकितुग्रहाश्चनिजमित्रशुभांशभाजःशुभाःनिजश्चमित्रचशुभश्चतेषामंशानवांशःतंभजंतितेतथा
स्वसुहृकुभानानवांशस्थिताइत्यर्थःवर्गराशेरधिपःएवंविधस्तदैवद्वर्गःशुभइतिभावः१५अथतिथ्यादीनांसंधिकालमाहउपजातिकाषष्टिगुणा
न्गुणाग्नीन्एथक्थक्भुक्त्यंतरभुक्तियोगैःभजेत्क्रमेणतिथौभयोगांतरनाड्यस्युःभुक्त्यंतरंचमुक्तिश्चभुक्तियोगश्चतेतथाचंद्रार्कयोर्भुक्त्यंत

वि.री.
४१

रथोद्धतं शूलश्च वै धृतश्च वरीयांश्च एषां योगानां यत्प्रागागतं अवांतरं यच्च पंचमेषु तिथिषु पंचमी दशमी — पंचदशीषु यच्च रेवतींद्रफणिभोद्धवंतदप्यागता हि गुणमुत्सृजेत्सुधीः २१ न सत्र
लोज्येष्ठाश्लेषोद्धवंतदपि आगता देवांतरा हि गुणमुत्सृजेत्सुधीः २१ न सत्र
व्यवहारार्थं मध्यगत्या नीय पठति वसंततिलको न सत्र योगतिथीनां संधिषु एकानादिका क्रमेण तिथ्यष्टविंशतिपलैः सहिता उभयत्र पूर्वपश्चाच्चत्याज्या
एकानादिका पंचदशपलैः सहिता उभयत्र पूर्वपश्चाच्चत्याज्या एकानादिका पंचदशपलैः सहिता न सत्र संधिः अष्टपलैः सहिता योगसंधिः विंशतिपलैः सहि
ता तिथिसंधि इत्यर्थः लग्नसंधिमाह कर्कालीति कर्कालिमीनतनूनां कर्कचक्रिकमीनलग्नानां संधिषु दिक्पलानि दशपलानि उभयत्र त्याज्यानि एषां अंता

शूलवै धृतचरीयसांचयत्पंचमेषु च तिथिष्ववांतरे रेवतींद्रफणिभोद्धवंतदप्यागता हि गुणमुत्सृजेत्सुधीः २१ न सत्र
योगतिथिसंधिषु नादिकैका तिथ्यष्टविंशतिपलैः सहिता उभयत्र कर्कालिमीनतनूनां संधिषु दिक्पलानि त्याज्यानि शेषवि
वरेष्वपि पंचपंच २२ अमातिथिः पार्श्वतिथिद्वयेन समं न मांगल्यमुपादधाति ॥

पुपंचपंचपलानि उभयत्र त्याज्यानि एषसंधिरंशानामपि ज्ञेयः लग्नोपलक्षणात् २२ अथ माससंधिमाह उपजातिका अमा अमावास्या तिथिः पार्श्वयोस्ति
थिद्वयेन समं सह सार्द्धं साकं समं सहेत्यमरः चतुर्दशी प्रतिपत्सहितेत्यर्थः मांगल्येन उपादधातिनधारयति अत्र हेतुमाह लोकमिति यस्मात्कारणात् तत्र त
स्मिन् तिथित्रये लोकं दृष्ट्वा माः लोकं दृष्ट्वाति असौ लोकं दृष्ट्वाः एपा लन पूरणयोः कर्तरि शः शित्वा तना लोकस्य दृष्टे इति मुमतिथेः प्रणेता प्रवर्तकः पीयू
षवपुरमृतशरीरः वपुश्चान्प्रशस्तं वपुर्गत्यासौ वपुश्चाज्जाति चतुर्दश्यादिषु कृष्णपक्षे यत्तद्विधस्य चंद्रस्य अस्तंगतत्वादित्यर्थः चंद्रो ह्यमृतकिरणलो

रामः
४१

वसंतरंभः अत उक्तं एकग्रहाधिकस्येति यावद्विरंशैरयनच्युतिः स्यादित्युक्तत्वात्सायनस्येत्युक्तं एवं केचिद्वत्तयनादीनिसायनार्कादिकुंतितदभिप्रायेणो
 रमुक्तं केचित्तु केवलादेव उभयादपिकेचित्कालनिर्णयकारादयः १८ अथ क्रत्वादीनां संधिकालमाह तेषां क्रतूणां संधयः अंगांगघटीसमाः षट्षष्टिघटि
 का तुल्याः स्यः तदंतास्त्रयस्त्रिंशद्घटिकाः पूर्वपश्चाच्चेत्यर्थः चेद्विषुवायनीयास्तर्हि हिंसगुणाः द्वात्रिंशदधिकशतघटिकाः इत्यर्थः विषुवं च अयने च विषुवायने नयो
 र्मि विषुवायनीयाः विषुवं मेषतुला संक्रमौ अयने कर्कट मकर संक्रमौ तत्पूर्वपश्चाच्च षट्षष्टिघटिको इत्यर्थः यत्र कालेशेषशून्यं भवेत् राशिद्वयभागतष्टमिति क्रि
 यमाणे यदाशून्यं शेषं भवेत् एकस्यां तोन्यस्यादिरित्यर्थः संधिसंधिर्भवेत् संधैरपि संधिः संधिसंधिः एष कालविशेषपुण्यः अतिशयितपुण्यः अत्र संधि

यदत्र राशिद्वयभागतष्टलब्धं वसंतादृतवो भवन्ति १८ तत्संधयोंगांगघटीसमाः स्युर्हि संगुणाश्चेद्विषुवायनीयाः ससं
 धिसंधिः खलु यत्र शेषः शून्यं भवेत् तेषां विशेषपुण्यः १९ संधौ पुरंध्री शुचमेति वंध्या मृतप्रजावायदिसंधिसंधिः च दंतिवात्स्या
 क्रतुना विमूढानि शीथमध्यदिनसंधिषूदा २०

संधौ पुण्ये विशेषग्रहणात्संधिकाले साधारणपुण्यमस्तीति सूचितं १९ अथैषां संधी
 नां फलमाह उपजातिका संधौ तिथिनक्षत्रादिसंधिकाले पुरंध्री स्त्रीशोकं सति प्राप्नोति यदि संधिसंधिस्तदा पुरंध्री वंध्या मृतप्रजावा भवेत् अथैत
 त्संसर्गे न मध्यं दिनमध्यरात्रसंधिकालयोः फलमाह वदंतीति निशीथमध्यदिनसंधिषु उदा विवाहितां क्रतुना मूढां आतेवरहितां वात्स्या मुनयो
 वदन्ति वत्सस्यापत्यानि वात्स्याः निशीथोदरात्रः मध्यं दिनस्येति मध्यं दिनं तेषां संधयः तत्परिमाणमुक्तं ग्रंथांतरे मूर्तः कालो निवासति महानिशाया
 च दिनद्वये यस्मात् दशपूर्वदशपरतस्तस्माद्द्वयानि च पलानीति २० अथ शलादियोगसंधौ नाविशेषमाह ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

वि.टी.
४२

द्वौ दिनस्य येवेति ज्येष्ठमासस्य विशेषमाह यज्येष्टेति यज्येष्ठगर्भजमपत्यं पुनः कन्यावातज्येष्ठमासे महोत्सवं चो लोपनयनविवाहादिकं उपेतं प्राप्तं
तद्वेश्यं वृद्धिनद्यात् न प्राप्नुयात् ज्येष्ठापत्यज्येष्ठमासे मंगलं शुभं नैत्यर्थः २५ अथेषां गुणदोषाणां विवेककर्तुः प्रसंसा माहरथोद्धतं इति यदुक्तं गुणा
गुणमयं गुणाश्च अगुणाश्च गुणा गुणाः तैः प्रचुरंगुणा गुणमयं अतीन्द्रियदृशो दिव्यद्रष्टारो मुनीश्वराः निरूचिरे निजगदुः विदितजन्म ते च तः लग्नलग्न
धीः देववित्कीर्तिभाग्यवति तच्च तन्मते अस्य तच्छब्दस्य पूर्वेण यच्छब्देनान्वयः जन्म च तन्मते च जन्म तन्मते जन्म ते येनासा तथा एवं विधगुणदोषविचा
रचतुरोलग्ननिहतैकबुद्धिः कीर्तिमान्भवतीत्यर्थः २६ इति श्रीसकलागमाचार्यवर्यश्रीकेशवसांवत्सरात्मजगणेशदेवज्ञविरचितायां विवाहचंद्रावन

५२
इत्यतीन्द्रियदृशो निरूचिरे यद्गुणा गुणमयं मुनीश्वराः देवविद्विहितजन्म तन्मतेः कीर्तिभाग्यवति लग्नलग्नधीः २६
इति विवाहचंद्रावने लग्नषड्वर्गाध्यायोऽष्टमः ८ अथ गोधूलिकाध्यायः प्राचीं कुंकुमचर्चितामिव दिशं सुक्ताफलस्य
ग्विणीं कौसुभां शुक्रभासिनीमिव दिशं प्राचेतसां दर्शयन्

टीकायां विवाहदिपिकायां लग्नषड्वर्गादिशुल्क्यधिकारोऽष्टमोऽध्यायः ८ एवं सर्व
लग्नानां शुद्धिमभिधायेदानीं गोधूलिकलग्नविशेषशुद्धिरारभ्यते तत्र तावत्तस्य कालं दर्शयन् स्वकविताकौशलं दर्शयति शार्दूलविक्रीडितं तावत्पर्यंत
मंगलग्नसुरभीरेणोः कुमार्याः करं पाणिं गृह्णतः स्वीकर्तुः पुरुषस्य मंगलं भवति सुरभीणां धेनूनां रेणुः धूलिः सुरभीरेणुः अंगेषु लग्नाः संसक्ताः सुरभीरेण
वोयस्याः सा तथा धेनुधूलिघुसराया इत्यर्थः तावत्कथं यावद्विः सूर्यः संध्याकुरंगो दृशा सह करग्रहं याति कुरंग्यादृगिव दृग्यस्या सा तथा मृगलोचना
संध्येव कुरंगो दृक् संध्याकुरंगो दृक् तया अत्र संध्यासायं संध्येव तत्र सुरभीरेणुनां संभवात् किं कुर्वन् कुंकुमचर्चितामिव प्राचीं दिशं प्रति आत्मानं द

रामः
४२

काष्पायकस्तिथिप्रवर्तक इति अन्यैश्चंद्रबाल्यत्वाद्द्वितीयानिषिद्धा तन्मतं निषेधयन् किंचिद्विशेषमाह २३ उपजातिका अयं चंद्रमाः प्रतिपत्समाप्तौ प्र
तिपदं ते उदेति च सामीप्ये सप्तमी प्रतिपदं ते तत्समीपे वेत्यर्थः दृक्कर्मादिसंस्कारवशात् स उदितश्चंद्रः कृशोपि वर्धिष्णुतया हेतुना प्रशस्तः वर्धनशीलो व
र्धिष्णुः तस्य भावस्तथा यथा शिशुर्वर्धमानतया प्रशस्यते तद्वच्चंद्रोपीत्यर्थः अतोऽस्य बालत्वदोषो नास्तीति सूचितं तस्यापि विशेषमाह दीपेति द्विर्गता आ
पो यस्मिन् तद्दीपं तस्मादन्यद्दीपं द्वीपांतरं तत्र तिष्ठतीति द्वीपांतरस्यः देशांतरदृष्ट्यर्थः देशांतरदृष्टश्चंद्रस्तावद्विफलः तावत्कथं यावत् पृथ्वी नयना ध
नी नो नास्ति पृथ्वी शब्देन तत्र स्याज्जनालक्ष्यं ते तेषां नयनानि पृथ्वी नयनानि तेषां मध्यामार्गस्तस्मिन् लंगच्छतीति पृथ्वी नयना ध्वनीनः अध्वनो यत्वा

लोकं एणस्तत्र तिथेः प्रणेता यस्मान्न पीयूषवत्पुर्वपुष्मान् २३ उदेति चायं प्रतिपत्समाप्तौ कृशोपि वर्धिष्णुतया प्र
शस्तः द्वीपांतरस्थो विफलोऽपि तावच्चावन्ने पृथ्वी नयना ध्वनीनः २४ नो जन्ममास तिथिभेषु न चाधिको नेमास इति
यौ च पृथुमंगलमा म नंति यज्येष्टगर्भजमपत्यमुपेतमेतज्ज्येष्टे महोत्सवमवश्यमियान्न दृढिम् ॥ २५ ॥

वित्यलंगम्यर्थे स्वः आत्मा ध्यानोखे इति अतः प्रकृतित्वं यद्वा पृथ्वी नयना ध्वनिर्देना समर्थः पृथ्वी नयनमार्गं सम इति एतदुक्तं भवति शास्त्रेण दृष्टश्चंद्रो दे
शांतरदृष्टः इदं लंकापुरे कस्य यद्दोहयः स्यात्तद्वादिना धंयमकाटिपुर्यामित्यादिगौलवासनया प्रसिद्धं अतः स्वदेशभूमिस्थितेर्जनैर्पोषणं दृष्टं तावद्विफल
इत्यर्थः अभादिना तु अदर्शनेन दोष इति प्रसिद्धमेव २४ अथ जन्ममासादीनां निषेधमाह वसंततिलकाजन्ममास तिथिभानि तेषु जन्ममासि जन्मतिथौ
जन्मनश्च त्रेवेति पृथुमंगलं चौलोपनयनविवाहादिकं नो आमनंति न कथयंति न च अधिको नेमासे अधिमासे स्य मासे चेति अधिको नेति थोचदिन

वि. शी.
४३

गने एवं विधयेन वो भवन्तीति भावः अस्य प्राशस्त्यमाह दोषैरिति कथं भूतलग्नं अन्यैः सह द्विर्दोषैः मनून सहितमपि अयं भावः गोधूलिकलने सरासप्तमः
सूर्योऽस्येव अयं महादोषः मदनमूर्तिशय इत्युक्तत्वात् गतद्वयैर्महादोषैरष्टमभौमादिभिः सहितमपिलग्नशुभभवेदिति यद्येवं तर्हि केचित्पञ्चाष्टमचंद्रस
तिलग्नस्य भंगमाह स्तनिरस्यति २ गोधूलिकेऽपि अष्टमषष्ठमूर्तिविधुं यत्केचिन्नोचयन्ति त्याजयन्ति तत्तस्मात्कारणादयं स्वरुचिप्रपंचः अष्टमचषष्टच अष्टमषष्ठत
योमूर्तिर्दोषस्यासौ तथा अष्टमषष्ठस्थित इत्यर्थः तद्वाक्यं च जामित्रं न विचिंतयेद्बहुयुतमित्यादि हित्वा चैत्रमसंघट्टमगतं गोधूलिकं शस्यते इति अयं
स्वरुचैः स्वस्याभिरुचैः प्रपंचो विस्तारः यद्वा स्वरुच्याकृत्वा प्रपंचो व्यामोहनं जनानां तस्मात्कृतः यस्मादिदं गोधूलिकं विवाहाधिष्ये सहपंचांगशुद्धिमयं

गोधूलिकेऽपि विधुमष्टमषष्ठमूर्तियन्मोचयन्ति तदयं स्वरुचिप्रपंचः पंचांगशुद्धिमयमेव विवाहाधिष्ये यस्मादिदं सततम
स्तगते पतंगः ३ नांशो न लग्नमिह दृष्टयुतं स्वभत्रो नाकारसौरतमसामपि संगभंगः किंच द्विचारं भयमेकमिहास्तु किंचिन्ना
त्र प्रमाणवचनं किमपि श्रुतन्नः ४ ॥

मेव पंचांगशुद्ध्या प्रधानं पंचांगशुद्धिमयं गोधूलिके विवाहनसूत्रेषु सत्सु पंचांगशुद्धिरेव मुख्यानलन्य
तलग्नशुद्ध्यादिकमिति पंचागादीनि तिथ्यादीनि प्रसिद्धानि तेषां शुद्धिः स्वाभाविकदोषविरहः यथा रोहिण्यादिषु विवाहे हितत्वात् तर्हि विवाहाधिष्ये
ति पौनरुक्त्यं तन्न सूत्रस्य प्रधान्यात् उक्तधिष्यमधिकृत्य पंचांगशुद्धिर्विलोकेत्यर्थः एतदग्रप्रपंचयिष्यामः एतत्कथं यस्मात्कारणादिदं गोधूलिकं सत
तं नित्यं अस्तगते सप्तमगते पतंगे सूर्ये सति भवेत् एतादृशे महादोषे गृहीते सति किं त्वन्येषां अष्टमचंद्रादय इति भावः अनेनैव अष्टमभौमादयोऽपि निराकृताः रामः
किंच ३ इहास्मिन् गोधूलिके अंशो न वांशः स्वभत्रो स्वस्वामिना दृष्टयुतो नास्तुलग्नं च स्वभत्रो दृष्टयुते नास्तु अकारसौरतमसां सूर्यभौमशनि राहूणां

शयन् इवोत्प्रेसायां कुंकुमेन चर्चिता मंडिता तां दृशोर्णिजंतत्वादिकर्म कत्वं सायं काले प्राच्यां कुंकुम सदृशः स्वाभाविकः संध्या रागः सकुंकुममिव लु
 सेसा कथं भूतां प्राचीं मुक्ताफलस्रग्विणीं मुक्ताफलानां स्रक् मुक्ताफलहारः सोस्ति यस्याः सामुक्ताफलस्रग्विणीतां मत्वर्थी विनिः अर्थान्न सत्रमाले व
 मुक्ताफलस्रक् कामिव दृश्यन् प्राचेतसीं दिशमिव प्राचेतसो वरुणस्येयं प्राचेतसीतां प्रतीचीं इव यथार्थे यथा प्राचीं तथा प्राचेतसीमिति तेन प्राचीरि
 शं प्राचेतसीं च दिशन् दर्शयन्ति भावः कथं भूतां प्राचेतसीं कौसुं भां शुक्रभासिनी कुसुंभ्याः पुष्पाणि कुसुंभानि तैरक्तं कौसुंभं तच्च तदंशुकं च तेन भा
 सते सा तथा अर्थोत्संध्या राग एव कौसुंभां शुक्रमिति यद्वा कौसुंभां शुक्रमिव भासते सा तथा यावत्सायं संध्या काले एतादृशः संध्या रागः सुरभीरेण वश्च दृ

यावद्यातिकरग्रहं सहरविः संध्या कुरंगी दृशा तावच्चंगलमंगलमनसुरभीरेणोः करंग्रहः १ उत्कर्णतर्णकविलो
 कनवल्गुवल्गात्पीनस्तनोदृषितदुर्धरधेनुधूलिः गोधूलिकं सृजति गोपपृथग्जनानां दौषे महद्विरपिलग्नमनू
 नमन्यैः ॥ २ ॥

श्यते तावत्काले करग्रहकर्तुमंगलं स्यादिति तात्पर्यार्थः १ अथ गोधूलिकप्रशंसां तदधिकारणश्चाह वसंततिलकापं
 च स्लोकाः उद्धूर्ध्वैकणो येषां ते उत्कर्णाः ते च ते तर्णकाश्च तर्णकावत्साः तेषां विलोकनं तेन वल्गावः शोभमानाः वल्गातिता वल्गात्यः वल्गाने गतिविशेषः
 पीनामां सलास्तनायासां ताः पीनस्तनाः उद्धूर्ध्वेण दृषिताः संतुष्टा उद्धृषिताः हृषेर्निष्ठायां वेदुत्वंदुःखेन धर्तुं शक्यं ते ताः दुर्धराः उत्कर्णतर्णकविलोक
 तेन वल्गावश्च तावल्गात्यः पीनस्तना उद्धृषिता दुर्धराश्च ताधेन वश्च तासां धूलयस्तास्तथा ताः कर्मा गोधूलिकं लग्नं कर्तुं गोपपृथग्जनानां सृजत्युत्पा
 दयति दृष्टातीत्यर्थः गवां धूलयस्तत्र भवंतदुपलक्षितकाले जातं लग्नं तद्गोधूलिकं गोपाः पशुपालकाः पृथग्जना हीनवर्णाः गोपादीनां गोधूलिल

वि. शी.
४४

लार्गलार्गलानियतयेमुनिभिः रचयां बभूवे अरचिणिजंता द्रुचतेः कर्मणिलिदिभुवोनुप्रयोगः तपनस्य अर्धबिंबं तस्य वेलाकालः तस्य व्यवस्थिति रच
स्थानं कालस्य अर्गला तस्यानियतिर्नियमः इयमर्धबिंबात्मिका वेला व्यवस्थितिः कालमध्यनियमा यरचिता किंतु तत्पूर्वतत्पश्चाच्च कालांतरमस्ति अ
र्धघटिकात्मकवाक्यांतरदर्शनादिति भावः तथा चाहुः दिनांते सूर्यबिंबार्धपूर्वपश्चाद्दृष्टं कालार्गले वेलायां धात्रोद्वाहाय निर्मितेति अत्र गोधूलिके
पिविधमष्टमषष्ठेत्यादि यदुक्तं ग्रंथकृता तत्सम्यग्विचारपदवीनाधिरोहति तथा हि यदुक्तं हेतुः पंचांगशुद्धिमयमेव विवाहधिष्ण्यैरित्यादिना तत्र
एकतेकेयं पंचांगशुद्धिरिति पंचांगानिति ध्याहीनिप्रसिद्धानि नारदवृत्तिदिभिः पंचांगशुद्धिविरहदोषस्त्वाद्यः इत्यादिना महादोषप्रकरणेभिहितानि
तेषां शुद्धिर्दोषविरहः दोषोद्धिर्धैवप्राकृतिक आगंतुकश्चेति यस्मिन्कर्मणि पदभिहितं न तिथ्यादिकं तस्मिन्प्राकृतिको दोषः यथा विवाहे दर्शयति पातभर

कालार्गलानियतयेतपनार्धबिंबवेला व्यवस्थितिरियं रचयां बभूव ईदृति विवाहं
रावने गोधूलिकाध्यायोनवमः १॥

पंचांगानां प्राकृतिकदोष एवात्र शुद्धिः नत्वा गंतुकदोषविरहः तस्य योगकरणयोरनभिधानात् अपि च शुद्धिशब्देन आगंतुकदोषविरहे उच्यमाने वारदोषः
स्वार्जूरिकसमाग्निभमित्यादि नारदादिपठितेषु दोषेषु पौनरुक्त्यापत्तिः एकविंशतिपरिगणनाया असंभवश्च तस्मात्पंचांगानां प्राकृतिकदोषविरह एव शु
द्धिरिति स्थितं अतएवं विधाया पंचांगशुद्धिस्तन्मयमेव गोधूलिकं इत्युक्तं भवति अथ यदीदृशं ब्रूषे पंचांगशुद्धिमयमेव विवाहधिष्ण्यैरिति वदतो यमाशयः
विवाहविहितं न सन्नेसति पंचांगानां ग्रहादिजनितदोषाभावलक्षणा शुद्धिविहितं तदपि न योगकरणयोस्तस्यासंभवात् यथा संभवमिति चेत्तदपि न पं

रामः
४४

गो योगस्तेन भंगो लग्नभंगः सोपि नास्तु एवं सत्येकं चंद्रचारभयं किमस्तु चंद्रस्य चारस्तस्माद्भयं हि त्वाचंद्रमसं षष्ठाष्टमगतमिति एतदेकं कथमस्त्विति अपि तु तदपि नास्तु न चानागम एव प्रमाणमिति चेत्तत्राह किंचेति किंच अन्यच्च अत्रास्मिन् चंद्रचारविषये वायुष्माकं प्रमाणवचनं किमपि न श्रुतं अस्मिन् विषये यद्वाक्यं प्रमाणीकर्तव्यं तादृशं महर्षि संमतं वाक्यं नास्तीति भावः तर्ह्यत्र किंचिलोक्यमिति आह ४ तद्गोधूलिकं शनौ शनिवारं सार्कं कार्यं दृश्यं रवौ सतीति चित्रशिखंडिनः सूनौ गुरुवारं विकार्यं विगतोरविर्यस्मिन् तद्विरवि अस्तंगते कसतीति कस्मात् कुलिकयामदलोपलंभात् कुलिकश्च यामदलचतयोः रूपलंभप्राप्तिः शनौ हिरात्रौ प्रथममुहूर्ते कुलिकः अतः सार्कं गुरौ तु अष्टमयामार्धं अतो विरवीतिके वले मिदमेव पंचांगमध्ये वारदोषसद्भावात् न त्वन्यदि

रवि
सार्कं शनौ विरवि चित्रशिखंडि सूनौ तत्केवलं कुलिकयामदलोपलंभात् प्रायेण संकरभुवामशुभर्षपक्षकूरक्षणे शुभकृत्करपीडनस्यात् ५ अत्रोभयत्र घटिकादलमिष्टमाह ग्राह्यस्तदंबरमणोरपि नार्धविंबः ॥

ति एतत् किंतत्राह प्रायेणेति संकरेण जातिसंकरेण भवन्ति ते संकरभुवः तेषां ह्येनवर्णा नां करपीडनं प्रायेण बाहुल्येन अशुभर्षपक्षकूरक्षणे शुभकृत्स्यात् ऋक्षं च पक्षश्च ऋक्षपक्षौ अशुभौ च तौ ऋक्षपक्षौ च तौ तथा कूरश्चासौ क्षणश्च स तथा अशुभर्षपक्षौ च कूरक्षणाश्च ते तथा एतदुपलक्षणाद्दृष्टवारयोगादिष्वपि एष्वपि हीनवर्णानां पाणिपीडनं शुभं किंपुनः पंचांगशुद्धाविति भावः तथा च शौनकः अत्यानामशुभर्ष इत्यादियदुक्तं सार्कमित्यादितत्परिमाणमाह ५ अत्रास्मिन् गोधूलिके यस्मात्कारणादुभयत्र अधोस्तमयाम्नागपश्चाच्च घटिकादलमिष्टमाहः तत्तस्मात्करणादंबरमणोः सूर्यस्य अर्धविंबोपिकालेन ग्राह्यः अर्धविंबकोले यस्मिन् स तथा तर्हि तद्वाचकवाक्यानां अर्धोदितेर्धास्तमिते सूर्यविंबे दृशगत इत्यादीनां गतिमाह कालार्गलेति इयंतपनार्धविंबवेलाव्यवस्थितिः का

वि.री.
४५

योः किल लोकत्रयस्य युगपत्प्रवृत्तिः तत्र चंद्रार्कयोः समकलत्वाच्चांद्रमासादिः स एव मेषगता र्कत्वात् स एव चैत्रमासः तदानीमादित्यस्येव होरा अर्कचारः
इत्यादिसर्वपौषेमकरादिस्थितेर्केन घटते यतः सौरवर्षमासादेः प्रवृत्तिः संहिताकारैर्मकरादेरेव स्वीकृता उक्तं च मृगादि राशिद्वयभानुभोगादिति अतश्चंद्र
वमुख्य इति ग्रंथकारोक्तिः नैतच्चतुरस्रप्रवृत्तिकाले मेषादिगता र्कत्वात् सौरमासस्यापि प्रवृत्तेः साफलकीर्तनायैव वास्तवं तु मेषादेरेव ग्रहगणिते प्रसिद्धा
तथा चोक्तं दिनसुराणामयनं यदुत्तरमित्यादिकिंच प्रवृत्तिकाले चांद्रदिनं वर्षादेरपि प्रवृत्तेस्तस्यादिमुख्यत्वं कथं न वक्तव्यं तस्मादनया युक्त्या चांद्रमासस्य प्र
वृत्तं वक्तुमनुचितं किंतु युक्त्यंतरसंहितागमवलात् तदुच्यते नक्षत्रेण युक्तः कालः सास्मिन्यौर्णमासीति संज्ञायामिति च पाणिनेरनुशासनात् पौषादिसंज्ञा

४५
एवं पौषे मृगमुख्यगते भास्वति स्यान्न चासावुक्तः श्रेयान्यरिणयविधा विंदुमासोऽस्ति तस्मात् १ नेष्टः पौषो मृगयुजि
रवावाह तश्चेत्प्रवौणेश्वारुश्चैत्रोप्यजसह चरभास्करे सुंदरीणाः॥

यस्मिन्नासे पौर्णमासीयेनधिष्ठेयं न संयुता तन्नक्षत्राद्वयोमासः पौर्णमासी तदाह या तत्पक्षौ शुक्रकृष्णारख्यौ देवपित्र्यौ च तावुभाविति अभिधानं च पक्षौ पूर्वाप
रौ शुक्रकृष्णौ मासस्तु तावुभाविति अतएव सिद्धांते युक्तं मासास्तथा च त्रिषु हिनां शमानात् इति अतः सौराहो मासप्रयोगो गौणवृत्त्या योजनीय इत्यस्मा
कं सिद्धांतः तर्हि रवेरवैसारणमुत्तरायणमिति विवाहे सौरमासाः कथमुक्ताः नाषादप्रभृतिचतुष्टये विवाह इत्यनेन चांद्रमासाग्रंथांतरे उक्ताः अनयोर्विरो
धे सतिसयुक्तिकं निर्णयं वक्तुं पूर्वपक्षमाह मंदाकाता सुंदरीणा मुपयामे विवाहे मृगयुजिमकरगते रवौ पौषो नेष्टः मकरगता र्कस्य शुभत्वेऽपि अशुभपौ
षयोगात् स नेष्ट इति भावः ननु विपरीतं कुतो न स्यादित्यत्राह आह त इति प्रवौणैः पंडितमन्यैः मृगयुजिरवौ पौषश्चेदाह तः स्वीकृतः मकरार्कस्य शुभत्वा

रामः
४५

चपदस्यवैयर्थ्यात् अतः शुद्धिशब्देनप्राकृतिकदोषाभावः सौकर्तव्यस्तर्हिपंचांगशुद्धिबाह्यैः साकंशनावित्यादिनाकुलिकार्थयामौक्यं त्यज्यते वारदोषादितिचेत्त्रनारदवसिष्ठादिभिः पंचांगशुद्धिविरहइत्यादिपठितदोषेषुवारदोषस्यपृथगग्रहणात् तर्हिकुलिकंक्रांतिसाम्यंचेत्यागमबलान्कुलिकार्थयामौक्यं त्यज्यते यद्येवंषष्ठाष्टमचंद्रेणकिसंपराद्धे सौण्यागमबलात्त्यज्यते नान्नप्रमाणवचनंकिमपिश्रुतमपिचेत्तदपिनयत् आगमप्रमाणंवाक्यानि संत्येवषष्ठेष्टमेमूर्तिगतेचचंद्रेगोधूलिकेमृत्युमुपैतिकन्याकुजेष्टमेमूर्तिगतेथवास्तेवरस्यनाशंप्रवदंतिगर्गः धिष्यंक्रूरपुतत्याज्यंमूर्तोषष्ठाष्टमेचंद्रं कुजंरधास्तलग्नंविनारंध्रंशुभैर्युक्तंगोधूलंशुभदंभवेदित्यादिनि एतान्यबहुसंमतानीतिचेत्तदपिनप्रत्याख्येयः पासिकोपीहदोषइत्युक्तत्वात् किमुतबहूक्तेः अतःषष्ठाष्टमचंद्रादयोगोधूलिकेउक्तदोषास्तपित्याज्याइतिसिद्धं इतिश्रीसकलागमाचार्यवर्यश्रीकेशवसांवत्सरात्मजगणेशदेवतवि

अथमासगोचरविचाराध्यायः चैत्रेमासिप्रतिपदितिथौवासरेर्कस्यसर्वैर्मेषादिस्थैर्गगनगतिभिर्भूर्भुवःस्वःप्रवृत्तिः

रवितायांविवाहवृंदावनटीकायांविवाहदोषिकायांगोधूलिकाध्यायोनवमः ९ अथविवाहमासगोचरविचाराध्यायोव्याख्यायते तत्रादौसौरचंद्रमासयोर्विचारमाहमंदाक्रांता यस्मात्कारणाच्चैत्रेमासिशुक्रप्रतिपदितिथौरवर्वासरेसर्वैर्गगनगतिभिःख्यादिग्रहैःमेषादौस्थितैर्भूर्भुवःस्वःप्रवृत्तिः आसीत् भूर्भुवःस्वरित्यव्ययानिक्रमेणलोकत्रयवाचकानि तथोक्तंभूर्लोकारव्योदक्षिणोव्यस्यदेशात्तस्मात्सौम्योयंभुवःस्वश्चमेरुःइतिअतःपृथिवीसतल्लोकत्रयाधिष्ठितारुषांलोकानांप्रवृत्तिःप्रथमनिर्माणंसृष्ट्वाभवत्कंकमलोद्भवेनेति लंकानगयोमुदयाच्चभानोरितिचपदकृतं तस्यौषमासेमृगमुखगतेमकरादिस्थितेभास्वतिभास्करेनासीत्तस्मात्कारणायविधौदुमासश्चांद्रमासः श्रेयानश्रष्टउक्तःअयंभावःलंकायांसितिजगतयोर्मेषादिस्थितिचंद्रार्क

वि. टी.
४६

गोचराष्टकवर्गयोर्वलावलमाह रथोद्धतानि३ योषितांस्त्रोणांगुरुपतंगयोः गुरुसूर्ययोगोचरेशोभनेसतिगोचरविधिनागुरुबलेरविवलेचसतीत्यर्थः
करग्रहः शुभकरस्यात् तदत्यये तस्यगोचरबलस्यात्यये अलाभेसति अष्टवर्गविधिनागुरुपतंगबलेसति मनांतरमाह सूर्यशुद्धिमिति अपरेनृणां
पुरुषाणां सूर्यशुद्धिजगुः नतुगुरुशुद्धिगोचरविधिना तदलाभे अष्टवर्गविधिनेति उक्तं च प्राक् भानुरप्युपचयेति पुरुषाणां गुरुशुद्धिस्तु व्रतबंधसंबन्ध
तानविवाहे शब्दादीनां तु व्रतबंधाभावाद्दिवाहस्य गुरुशुद्धिः सूर्यशुद्धिश्चेति ५ नन्वत्रगोचरस्य कथं मुख्यत्वं तत्राह जातके अष्टकवर्गफलमेवास्ति त
त्रपञ्चदशशिफलं तदेव गोचरफलं संहितासु पठितं अतोस्य अष्टवर्गफलस्य परिणयेति मुख्यता किं न स्यात् गोचरफलं ह्येकस्माच्चंद्राशेरेव अष्टवर्ग

योषितांगुरुपतंगगोचरेशोभने शुभकरः करग्रहः अष्टवर्गविधिना तदत्यये सूर्यशुद्धि मपरेनृणां जगुः ५ अष्टवर्गफ
लमेव जातके नास्य किं परिणयेपि मुख्यता सत्यमुद्धनजन्मशास्त्रयोरन्यता मुनिभिरेव सस्मरे ६ क्रूरमष्टमम
रिष्टमिष्टदं सप्तमं शुभमुशंतिजन्मनि ॥

फलं त्वष्टराशिभ्यः अतोस्याधिकात् परिणयेपि तस्याधान्यं कथं न स्यादिति भावः एतदर्थं गीता
रेण परिहरति सत्यमिति जातके अष्टवर्गफलं मुख्यमिति मन्यामहे परिणयेपि मुख्यतेति न सहामह इति कथं उद्धनजन्मशास्त्रयोः विवाहशास्त्रज
न्मशास्त्रयोरन्यता अन्यत्वं मुनिभिरेव सस्मरे स्मृता विवाहशास्त्रस्य जन्मशास्त्रस्य च भेदो मुनिभिरेव स्मृत इति ६ अत्रोदाहरणमाह जन्मनि जन्मकाले
अष्टमं क्रूरमरिष्टमशुभमुशंति सप्तमं शुभग्रहं दृष्टं शुभप्रदमुशंतिकां शंतिमुनयः ह्यपमुद्धनरोतिर्दिवाहमार्गे न भवति तथा हि जन्मकालेष्टमः क्रूर
ग्रहो शुभः विवाहे तु शुभः जन्मकाले सप्तमः शुभग्रहः शुभः विवाहत्वे शुभः अतो नयोः -- शास्त्रयोरन्यता इति हेतोरत्र विवाहे सौ गोचरपयोगोचर

रामः
४६

तत्तदाचैत्रोपि भजसहचरेमेषगतेभास्करेसतिचारुःशुभस्यात् नचैवमस्ति किंच अस्य प्रसिद्धस्य फाल्गुनस्य माहव्याधेः स्मृतशुभफलस्य प्रसंगाद्यो
गात्मीनोमीनमताकोपि अविश्रुतफलः किं न स्यात् अपितु अविश्रुतफल एव न विश्रुतफलं यस्यासौ तथा यथा च तत्फल एवेत्यर्थः शुभस्यापि फाल्गुनस्य यो
गात् दुष्टोपि मीनो दुष्टफल एवेति भावः न चाप्येवमस्ति एवं सौर प्राधान्यं स्वीकर्तुं निष्टद्वयं २ एवं सति सिद्धांतमाह उपजातिका यदि फाल्गुने द्युषोमीनग
तार्कस्तदाननिर्णयः चांद्रस्य मुख्यत्वात् एतत्संगेन व्रतबंधोपनिर्णयमाह मेषइति मेषो मेषगता र्कस्तु यदि वैशाखगतस्तदाननिर्णयः मेषे र्कच व्रतं न होतु
तरे शुभस्यापि मेषस्य शुभवैशाखयोगाकुभत्वमिति भावः प्रकृतमाह मध्याश्रितेति मध्याश्रितौ चैत्रमासगतौ हौमीन मेषगता र्कावपि वर्जनीयौ चैत्रस्य

माहव्याधेः स्मृतशुभफलस्यास्य किं नोपयामेमीनोपि स्यादविश्रुतः फलः फाल्गुनस्य प्रसंगात् २ द्युषो न निर्णयो यदि फा
ल्गुने स्यादजस्तु वैशाखगतो न निर्णयः मध्याश्रितौ हौवपि वर्जनीयावित्यादिवाचा मियमेव मुक्तिः ३ प्रायः सौरमानमिष्ट
विवाहेतर्कं चांद्रमासमाहः फलेन यस्मात्सम्यक् तत्फलाप्तिस्तदैको सौरमासः केवलः किंचिदूनः ४॥

तएवाशुभः मेषस्तु चैत्रयोगादिति चांद्रस्य मुख्यत्वादिति सर्वत्र हेतुः इत्यादिवाचांद्रत्यादिवशिणां युक्तिरियमेव इत्यादिकमुक्तवतां युक्तिरियमुक्तैवे
त्यर्थः यदि हि चांद्रमुख्यत्वं तदा एव कसौरमानं कथमुक्तमित्याशङ्क्याह ३ शालिनी यदि प्रायोबाहुल्येन सौरमानं विवाहे स्वीकृतं तत्तदा फलेन चांद्रमास
किमाहुः शौनकादियः धनमानपरिभ्रष्टा चैत्रे चात्प्रमैथुनात् सतीत्यादिना यस्मादेतौ सौरचांद्रमासौ विवाहे उक्तौ तस्मात्तदैको तयोः सौरचांद्रमास
योरेकत्वे सति फलाप्तिः सम्यक् परिपूर्णा स्यात् केवलः सौरमासः चांद्रापेक्षया किंचिदूनः चांद्रस्य मुख्यत्वादित्यर्थः ४ एवं सौरचांद्रयोर्बलाबलमुक्ता

वि. टी.
४७

तस्य यमनमाकर्षणं तत्रोत्सुखः विभ्रमो विलासो यस्यासा तथा विभ्रमो भ्रांतिहा वयोरिति विश्वः अखिलानि च तानि केंद्राणि च तेषां सखायस्ते तथा च च
तुर्षापिकेंद्रेषु गतैः खलखेचरैः पापग्रहैः वापि नामयोगो भवति इहास्मिन् योगे अपितु पुंस्करा अपितो दत्तः पुंसे वराय करो यया सा परिणीतेत्यर्थः युव
तिः स्त्री उद्भितकांतगृहासती उद्भितं त्यक्तं कांतगृहं भर्तृगृहं यया सा तथा जनयितुः पितुर्गृहे कुरुतोत्सवान् कुरुते कुत्सितानि कुरुतानि कुरुतानि कुशब्दाः तेषां
सुत्सवा आनेहाः ३ गगनं दशमं तोयं चतुर्थं तपो नवमं तेषु यथा तथं स्थितैः शुभग्रहैः शंखसंज्ञयोगं भृगुमुनिर्गदति असौ योगः अशमसुखं स्वलयति प्र

सगुणलाभवतो भवतौ गितैः प्रियमनो यमनोत्सुखविभ्रमा २ अखिलकेंद्रसखैः खलखेचरैर्भवति वापि रिहापित
पुंस्करा युवतिरुद्भितकांतगृहागृहे जनयितुः कुरुते कुरुतोत्सवान् ३ गगनतोयतपत्सु शुभे भृगुर्गदति शंखम
शंसवलयसौधनयशोनयशोभितनुश्रिया परिणयेन पयोरुहचक्षुषां ४ एकादशे कुजरवीरविजः सपत्न्ये वि
तैविधुस्तपसि शेषनभश्चराश्चेत् श्रीवत्स एष सुखयत्यपि रूपरिक्ता सौभाग्यभोगभरभंगितरंगितांगी ॥ ५ ॥ ॥

तिबधाति निराकरोतीत्यर्थः केन परिणयेन कासां पयोरुहचक्षुषां पयोरुहं कमलं तद्वच्चसूर्यासां तास्तथा तासां स्त्रीणां कथं भूतानां धनयशोनयशो
भितनुश्रिया धनं च यशश्च नयश्चेतैः शोभते सा धनयशोनयशोभिनी तनोर्वपुषः श्रीकांतिः तनुश्रीधनादिशोभिनी तनुश्रियासां तास्तथा ४ वसंतति
लका एकादशे कुजरवीरविजः शनिः वितेधने विधुः तपसि नवमेशेषनभश्चराः कुजरविशनिचंद्रयतिरिक्ताश्चेत्सुः तदा श्रीवत्सो ना
मयोगः एष योगः रूपेण रिक्ता रूपरिक्ता सौंदर्यहीना तामपि स्त्रियं सुखयति कथं भूता सौभाग्येति सौभाग्यस्य भोगः तस्य भेरोभारः तस्य भंगिरच

रामः
४७

मार्गः रथोद्धतः रथैरुद्धतः अतिघृष्टः अस्य मार्गेष्वेषः गोचरमार्गः पारं पर्यागतः स्फुट इत्यर्थः रथोद्धत इति कुंड सोपि नाम सूचितं १ इति श्री सकलागमा
चार्यवर्यश्री केशवसांवत्सरात्मजगणेशदेवज्ञविरचितायां विवाहचंद्रावनेमासगोचरविचाराध्यायोद्देशः १० अथ प्राति
स्विकभावफलमुक्त्वा योगजमाह शालिनी चक्रस्य प्राचिपश्चादर्थक्रमेण कूराकूरैः कृत्वा चक्रमितियोगमामनंति मुनयः एतदुक्तं भवति दशमभा
वभागानारभ्य चतुर्थभावभागपर्यंतं चक्रस्य पूर्वार्धं चतुर्थभावभागानारभ्य दशमभावभागपर्यंतं पश्चिमार्धं तत्र चक्रस्य पूर्वार्धं यदा कूराग्रहाः पश्चिमा
र्धे सौम्यास्तदा चक्रं नाम योगः स्यादिति अस्य फलमाह अत्रेति अत्र योगे ऊहायाः परिणीतायाः सुभ्रुवः सुष्टुभ्रुवौ यस्याः सा सुभ्रूः तस्या योषितश्चित्तवृत्तिः

नेयमुद्धहनरोति नित्यसावन्नगोचरपथोरथोद्धतः १ इति विवाहचंद्रावनेमासगोचरविचाराध्यायोद्देशः १०
अथ ग्रहयोगाध्यायः चक्रस्यार्धप्राचिपश्चादर्थक्रमेण कूराकूरैश्चक्रमित्यामनंति अत्रोहायाः सुभ्रुवः स्वैरिणी
त्वेभ्राम्यत्युच्चैश्चक्रमवचित्तवृत्तिः १ तनुनिमीलनगैश्च शुभाशुभैर्ध्वजइतीह कृतोद्धहनावधूः ॥ ॥ ॥

मनोवृत्तिः स्वैरिणीत्वेपौश्चत्यविषये चक्रमवदुच्चैर्भ्राम्यति चतुर्थे स्वैरिणी प्रोक्ता पंचमेवं धुकी स्मृतेति स्मृतिः चतुर्थे चतुर्थपुरुषोपभोगेपौश्चत्यविषयेत
स्यामनोवृत्तिरितितरां चक्रमवदुद्धमतीत्यर्थः अयं सर्वग्रहकृतो योगः १ इति विलंबितानि तनुलंघननिमीलनमष्टमतन्नगतेः क्रमेण शुभाशुभैः लग्नस्थैः शुभै
रष्टमस्थैः पापग्रहैरित्यर्थः अयं ध्वज इति योगः इहास्मिन्योगे कृतोद्धहनावधूः सगुणलाभवती भवति कृतमुद्धहनं यस्याः सा तथा गुणैः सह वर्तमानः सगुणः
स चासौ लाभश्च सोऽस्यास्तीति सगुणलाभवती पुनः कथं भूतादंगितैः स्वचैष्टितैः हावभावादिभिः प्रियमनोयमनो नुस्वविभ्रमाप्रियस्य भर्तुर्मनः प्रियमनः

वि. टी.
४८

चारिणीत्यर्थः ८ रविः सूर्यः कविः शुक्रः रविजः शनिरिंदुश्चंद्रः एभिर्ग्रहेर्व्ययोद्वाद्दशं धनं द्वितीयं षट्पञ्च निधनमष्टमं एषु यथाक्रमं स्थितैः एषः कूर्मो नाम
योगः इहास्मिन्योगे विहितः कृतः करग्रहायुस्याः सा तथा परः शतानि गृहाणि भ्रमति शतेभ्यः पराणि परः शतानि पारस्यरादित्वात्सुदयद्वा परः शब्दो निपा
तइति भोजराजः शतेभ्योधिकानीकानीत्यर्थः कया हेतुभूतया भुजिष्यतया होसत्वेन भुजिष्यायाभावो भुजिष्यता त्वतलोगुणवचनस्येति पुंवद्भावः नियो
ज्यकिं करप्रेष्य भुजिष्य परिचारक इत्यमरः ९ भवः एकादशे परिभवः षष्ठ्यविक्रमस्तृतीयं एभिः स्थानैः द्युमणिः सूर्यः मही सुतो भौमः सूर्यस्यापत्यं सौरिः
शनिः तैर्यथाक्रमं सनाथैर्युक्तैः कृत्वा दलं दुरर्ध्वं चंद्रो नाम योगः परिणमति परिपाकं प्राप्नोति किं करिष्यन् इंदुमुख्याश्चंद्रवदनायाः स्त्रियः कुलपुग

रविकविरविजेंदुभिः क्रमेण व्ययधनषणिधनेषु कूर्म एषः इह विहित करग्रहा गृहणी भ्रमति भुजिष्यतया परः शता
नि ९ भवपरिभव विक्रमैः क्रमेण द्युमणि मही सुत सौरिभिः सनाथैः परिणमति दलं दुरिंदु मुख्याः कुलपुग लोडति धूये तां
विधास्यन् ११ व्ययनिधनतनूषु मेदचंद्रा रुणा किरणैर्मुसलजगुर्मुनीन्द्राः इह दृष्टिा कुलांतके कुमारी कुलमारी नच कापि
कार्यसिद्धिः ११

लोडति धूये तां विधास्यन् करिष्यन् कुलपुगलंपित् कुलं भर्तु कुलं चेतितस्योदतिरुद्धरणं धुरं वदतीत्यर्थः औपकुंदसिकं १० व्ययो
द्वाद्दशं निधनमष्टमं तनूर्लग्नोस्त्रयोमूर्तिस्तनूस्तनुरित्यमरः तेषु यथाक्रमं मेदः शनिः चंद्रप्रसिद्धः अरूणा किरणः सूर्यः तैः स्थितैः कृत्वा मुसलं नाम योगं मु
नीन्द्रा जगुः इहास्मिन् दृष्टिा कुलांतके योगे दृष्ट्या योयाद्वाः तेषां कुलंतस्यांतकं संहारकं मुसलमि त्यर्थः क्रीडद्विर्योदवैः शां बजठरे यद्वेष्टितं मुसलं तेने मुस
लेन याद्वा विनष्टा इति भागवताहो प्रसिद्धेः अस्मिन् मुसले योगे कुमारी कुलमारी कुलनाशिनी भवति नच कापि कार्यसिद्धिर्भवति केवल कुलनाशिन्येवेत्य

११
रामः
४८

नातयातरंगितानितरंगाः जाताः येषु तानितरंगितानि तानि अंगानियस्याः सा तथा ५ शालिनी मूर्त्तौ लग्ने सौम्याः स्वां त्पराशयोर्द्वितीय द्वादशयोर्
 या तथा असौम्याः पापाः कार्मुकं नाम योगं कुर्युः अस्मिन्योगे परिणीता कन्यका कांतवेषासती वेश्या रामं रमीति अतिशयेन रमत इति रमीति य
 जोलुक वेश्याः रमयतीति वेश्या रामः वेश्योपभोगी तमध्येषा अतिशयेन रमयतीति कयास्वरत्या निजोपभोगकौशलेन किं कृत्वा विषादौः विषश
 स्नादधनादिभिः कांतभर्तारकृत्वा दसूनी पंचमेशुक्रः दुश्चिकेत्येतौ ये सागिराः सगुरुः गौररश्मिश्चंद्रस्तदांगनाभ्युद्गमश्चेत्यात् अंगनाया अभ्यु
 द्गमोभ्युदयः विवाह इति यावत् यद्वा अंगनाभ्युद्गमः कन्यालग्नं तदायं आनंदो नाम योगः तेन योगेन सुंदरी सांद्रसौख्या सांद्रनिविडं सौख्यं यस्याः

सौम्या मूर्त्तौ स्वां त्पराशयो रसौम्याः कुर्युर्योगं कार्मुकं कन्यकास्मिन् हत्वा कांतं कांतवेषा विषादौर्वेश्या रामं रमीति स्व
 रत्या दसूनी शुक्रः सागिरा गौररश्मिश्चंद्राश्चिकेत्येतौ ये सागिराः सगुरुः गौररश्मिश्चंद्रस्तदांगनाभ्युद्गमश्चेत्यात् आनंदो यं सुंदरी सांद्रसौख्या तेन आनंदेवंशयो
 विस्तृणाति ७ व्यय रिपुहिबुकेषु वक्रशुक्रद्युमणिसुतैः क्रमशः कुठारेणैवः इह विहरति संहतस्ववंशा विटपटले
 पटले खिताभिसारा ८ ॥

सा तथा वंशयोः पितृभर्तृवंशयो रानंदं विस्तृणाति विस्तारयति णिजंतर्भावः ७ पुष्पिताग्राणि ३ व्ययोद्वाद
 शरिपुः षष्ठं हिबुकं चतुर्थं एषु वक्रोभौमः शुक्रः प्रसिद्धः द्युमणिसुतः शनिः एभिः क्रमशः स्थितैः एष कुठारो नाम योगः स्यात् इहास्मिन् कुठारे योगे
 परिणीता विटपटले भंडसमूहे विहरति क्रीडते कथं भूता संहतो मारितः स्ववंशो यया सा तथा पटे वस्त्रां चले लेखितः अभिसारी यस्याः सा तथा
 असंशयमति सारिणीत्यर्थः नरभोगार्थिनी याति संकेतं साभि सारिकेति अभिधानात् यद्वा अभिचारेति पाठः अभिचारो व्यभिचारो तस्या देव्यभि

वि. टी.
४९

जीवो गुरुः इंदुजो बुधः नितांतं धनं तदस्य स्याः सा तथा धरानंदनो भौमः रुजादहनदस्य भिर्विधुरितां जनयंति रुजो रोगः रापंचैव हलं तानामिति राप दहनो
ग्निर्देस्य वज्राः सर्पादयो वा विधुरा वियुक्ता भर्तृहो ना तस्याभावो विधुरता वै धव्यं पुंस्त्वपूर्ववत् अर्कोत्तमजः शनिः सुतेषु पुत्रेषु पिविषये मितं पचां मलिनमूर्तिर्न
नयति मितं पचां मूर्ति मितं पचां रूपणामितं नखे चेति खशखित्वा न्युममतिना मूर्तिर्यस्याः सा तथा युतीनां पतिः सूर्यः सहजदुर्भगां जनयति सहजातं सहजं स्व
भाविकतनूदुर्भगं अदेवयस्याः सा तथा यदा सहजे सोदरविषये दुर्भगा पस्याः सा तथा २ अथ तृतीयस्य द्रुतविलंबितं सहजे तृतीयभावे दशनरीरवि शनी वधूं स

49

नितांतं धननीं धने सितसितां शुजी वेंदुजा रुजादहनदस्य भिर्विधुरितां धरानंदनः सुतेषु पिविषये मितं पचां मलिनमूर्तिर्न
जः स्त्रियं सहजदुर्भगां जनयति युतीनां पतिः २ इति शनी सहजसधुनां वधूं तनु धनीं सचिवः सुभगां शशी सुकृतिनीं क
रुतः कुजसोमजानयति देवरीं देवरीं पूषनी ३ सारि द्यारवि रचनी सुतो वरांग व्याघातं गुरुभृगुजेंदुजाः प्रभुत्वं बाल्ये न्जः
प्रियवियुति शनिस्तनां भः शून्यत्वे सृजति सुखे सुवासिनीनां ४

धनां धनसहितां कुरुतः सचिवः शक्रसचिवो वृहस्पतिः तनुधनां करो

तितनु कुरु शंधनं यस्याः सा तथा शशी चंद्रः सुभगां सुदुर्भगां भाग्यं यस्याः सा तथा कुजसोमजौ भौमबुधौ सुकृतिनीं कुरुतः सुकृतं पुण्यं तदस्य स्याः सा
तथा देवरीं पूषनीः शक्रः देवरीं देवरीं नयति प्रापयति देवरागामिनीत्यर्थः देवानां रिपवो दैत्याः तानुपनयते सो देवरीं पूषनीः दैत्यगुरुः देव इति कका
रांतः समौ तु देव देवरावित्यभिधानात् ३ अथ चतुर्थस्य प्रहर्षिणी सुखे चतुर्थभावे रविः दारिद्र्यं सृजति अचनी सुतो भौमः वरांग व्याघातं वरांगं शि
रः तस्य व्याघातो भगः गुरुभृगुजेंदुजाः प्रभुत्वं सृजति गुरुवृहस्पतिः भृगुजः शुकः इंदुजो बुधः प्रभुत्वं स्वामित्वं अज्ज श्रंद्रमाः बाल्ये बाल्ये प्रियवि

रामः
४९

पुष्पिताग्रं तनुर्लग्नं नवनवमं भवत्कादृशं तेषु गतैः यथाक्रमं बुधः प्रसिद्धः विबुधार्चितो गुरुः पंगुः शनिः सभिः कृत्या गजो नाम यो गः स्यात् इहास्मिन् गो
 युवतिः स्त्री अहं कृताहंकारप्राप्ता सती कृतानिष्पादिताश्च ते अर्थाश्च तान्वितरतिरदातिवा इत्यथवा युवतिः दैवत दैवतपरा स्यात् दैवतानि च दैव च दैवत
 देवानि तेषु तत्परा देवार्चनरता भाग्यरता चेत्यर्थः भाग्यवतीति यावत् १२ इति श्रीसकलागमाचार्यवर्यश्रीकेशवदैवज्ञसुतगणेशविरचितायां विवाहवृत्ता
 वनटीकायां विवाहेदीपिकायां ग्रहयोगाध्यायोऽकादशः ११ पूर्वमेरिपराक्रमेत्यादिना साधारण्येन ग्रहफलान्युक्तानि अधुना प्रतिस्थानं तानि सविशेषा
 ण्याहतत्रादौ लग्नस्य ग्रहाणां फलानि शिखरिणीमूर्तौ लग्ने स्थितौ जीवः मृगदृशं स्त्रिये चिरं जीवां सृजति चिरजीवतीति चिरं जीवाचिरमित्यव्ययं विभक्तिप्र

तनुनवभवगैः क्रमेण योगो बुधविबुधार्चितपंगुभिर्गजः स्यात् इह युवतिरहं कृता कृतार्थान्वितरतिरदैवतदैवतपरा वा १२
 इति विवाहवृत्तावनेग्रहयोगाध्यायोऽकादशः ११ अथ ग्रहाणां भावकुंडलिकाध्यायः चिरं जीवान् जीवः कविरविरलान्
 गसुभगां शशांकोर्वोपुत्रो यमयुवतिपार्श्वप्रणयिनीं बुधो भर्तुर्भक्ता मृगदृशमशीलां शनिरपित्रयो मूर्तिर्मूर्तौ सृजति शि
 खिशस्त्रादिनिधनं १

तिरूपकं कविः शुक्रः अविरलानं गसुभगां सृजति अविरलो निविडश्चासौ अनंगश्च अनंगो महनः तेन सुभगा सौभाग्यवती श
 शांकश्चंद्रः उर्वोपुत्रो भौमस्तौ यमयुतिपार्श्वप्रणयिनीं सृजतः यमस्य युवतिः तस्याः पार्श्वसामीप्यं तत्र प्रणयः प्रीतिरस्ति अस्याः सा तथा तां यमलोककां
 सिणीमित्यर्थः बुधो भर्तुः भक्ता सृजति शनिरपि अशीलां दुष्टशीलान्नयो मूर्तिः सूर्यः शिखिर्वाग्निः शस्त्रं प्रसिद्धं ते आदिर्येषां तानि शिखिशस्त्रादौ नितेभ्यो
 निधनं यस्याः सा तथातं १ अथ धनभावस्य पृथ्वीवृत्तं धने द्वितीयभावे स्थिताः सितसितांशुजीवेंदुजाः नितान्तधनिनो जनयंति सितः शुक्रः सितो शुश्रूहः

वि. टी.
५०

50

अस्ते सप्तमभावे स्थितो बुधः स्त्रिय वंध्यां जनयति इंदुश्चंद्रः परिवितं सपत्नी परिभवां सपत्न्याः संबंधी परिभवः पराभवः सपत्नी परिभवः परिवितः परिवृद्धः
सपत्नी परिभवो यस्या सा तथा पंगुः शनिः गलद्रुग्गलतश्च वंतः गर्भो यस्याः सा तथा दानवगुरुः शुक्रः परनररतां परपुरुषगामिनीं अर्कः सूर्यः अवीरो
नास्ति वीरो भर्ता यस्याः सा तथा गुरुः अमरसेवा व्यसनिनीं अमरसेवायां व्यसनं विद्यते यस्याः सा तथा माहेयो भौमः अतिरजस्कां जनयति अतिशयितं रजो
यस्याः सा तथा प्रददव्याधियुक्ता मित्यर्थः १ अथाष्टमे मालिनी मृत्युवेश्मनि अष्टमभावे सितसितकिरणे ज्याद्रुहिणगृहमुखीनां स्त्रीणां मरणाय भवन्ति
सितशुक्रः सितकरणश्चंद्रः ईज्यो गुरुः इहिणो ब्रह्मा तस्य गृहं पद्मं तदनुखं यासां तास्तथा सूर्यसौरो शनिशनी अनवरतसुखायुः संपदे भवतः सुखं च

सितसितकिरणे ज्या — — मृत्युवे मृत्युवेश्मन्यनवरतसुखायुः संपदे सूर्यसौरी भवति पतिशरीरद्रोहकृद्रोहिणे योद्रु
हिणगृहमुखीनां यस्मिन् सोणिजन्माः शशिसुतगुरुशुक्राः सांद्रसौभाग्यलीलां सरलहसितकांतस्वांतकेलिं कुमारीं र
विरविसुतवक्त्राः कैतवाक्रांतशीलांतपसितुहिनरश्मिः स्त्रीसवित्रीं करोति १॥

आयुश्च संपच्च सुखायुः संपत् दंडै कलं क्रीवत्तं च

अनवरतमुखंडितं च तत्सुखायुः संपत्तस्मै रोहिण्या अपत्यं रोहिणे यो बुधः पतिशरीरद्रोहकृतस्यात्पत्युः शरीरं तस्य द्रोहः अपघातः तं करोतीति
तथा सोणिजन्मा भौमः यस्मिन् व्याधये भवेत् अथ नवमे मालिनी तपसिनवमभावे शशिसुतगुरुशुक्राः कुमारीं सांद्रसौभाग्यलीलां सरलहसित
कांतस्वांतकेलिं कुर्वन्ति शशिसुतो बुधः गुरुशुक्रौ प्रसिद्धौ सांद्रनिविडिं च तत्सौभाग्यं च तस्य लीलायस्याः सा तथा सरलं कजुतच्च तद्वसितं च ततथा रामः
कांतस्य भर्तुः स्वांतमनः कांतस्वांतं सरलहसितेन कांतस्वांतकेलिः क्रीडा यस्याः संबंधेने सा तथा रविरविसुतवक्त्राः कैतवाक्रांतशीलां कुर्वन्ति रविः सूर्यः वि

रामः
५०

युतिं भर्तृवियोगं शनिः स्तनां भः शून्यत्वं स्तनयोरं भः स्तनां भः स्तन्यदुग्धं तस्य शून्यत्वं अभावे सृजतिका सां सुवासिनीनां प्रौढांगानां चिरं दीप्तु सुवासि
नोत्पमरः ४ अथ पंचमस्य प्रहर्षिणी असुराश्च सुराश्च असुरसुराः तेषामिज्यो शुक्रगुरू सोमपुत्रो बुधः एतेषु तत्स्थाः पंचमभावस्थिताः कुमारी सत्पुत्रा
सृजेयुः कुर्युः रविः पुत्रारिं सृजेत् पुत्राणामरिः पुत्रघातिनो हि जेंद्रश्चंद्रो सुतप्रजासुतेभ्योन्या असुतासा प्रजायस्याः सा तथा कन्या प्रसूः अवनिसुतो भो
मः शोकांती शोकेन क्रता पाडिता ऐनिः ईनस्या पत्य ऐनिः संताने सतति विषये सततनित्यं क्रकुरोगो यस्याः सा तथा तां सृजेत् ५ अथ षष्ठेष्ट्वीवृत्तं

सत्यन्नामसुरसुरेज्य सोमपुत्राः पुत्रारिर विरसुतप्रजा हि जेंद्रः शोकांती मवनिसुतः सुतस्य ऐनिः संताने सतत रुजं स
जेत् कुमारी ५ विधुर्निधनमिंदुजः परभयजयभानुमान् कुजः कुशलमकं भूविगतवैरतां वैरगः रिपुत्वमुशना सहस
हचरेण चारुभ्रुवां व्यनक्ति वचसां पतिः पतिमजातशत्रुश्रुतिं ह्रुवधो बंध्या मिंदुः परिचितसपत्नी परिभवांगलद्र
भीपगुः परनररता हानवगुरुः अवीरामस्ते कौगुरु रमरसे वा व्यसनिनो विवाहे माहेयः स्त्रियमतिरजस्कां जनयति ७

वैरिः षष्ठभावगः विधुः चारुभ्रुवां चारवो भ्रुवो यासां ताः तासां स्त्रीणां निधने व्यनक्ति प्रकरयति दहातीत्यर्थः इंदुजो बुधः परभयं शत्रुभयं भानुमा
नभानवोरश्च यः संत्यस्या सौ तथा सूर्यः जयं कुजो भोमः कुशलं होम अकां द्रवतीत्यर्थः भूः शनिर्विगतवैरतां विगतं वैरं यस्याः सा विगतवैरा तस्या
भावो विगतवैरता प्राग्वत्संस्त्वं उशना शुक्रः सहचरेण भर्ता समं सार्द्धं रिपुत्वं शत्रुत्वं सहचरेतीति सहचराः वचसां पतिर्वहस्यतिः भर्तारं अजातशत्रु
श्रुतिव्यनक्ति शत्रूणां श्रुतिः श्रवणं अजाता शत्रुश्रुतिर्यस्या सौ तथा शत्रुरिति श्रवणमपि नास्तीत्यर्थः ६ अथ सप्तमेशिरवारिणी विवाहे विवाहकाले

वि.शे.
५१

आ तांशानिः सुरारुचिंसुरायां रुचिर्यस्याः सा तथा विधुश्चंद्रः दुर्विधां विधानं विधादुर्विधां दुष्टकर्म कुजो भौमः अदक्षिणा वयव रुजं अदक्षिणा आसा वयवश्च
तस्य रुग्रो गो यस्याः सा तथा वामांगव्याधितारं विरतिरुचिरा अति सुंदरामपि स्त्रियं विरूपयति विरूपां करोति रुचिरैति कुंदसोपि नाम १२ अथैषां भावफलादी
नां प्राशस्त्यमाह इत्यनेन तरोक्तं इदं लम्नादिभावस्थितग्रहाणां फलमशेषं समस्तमनुश्रितरेखं भवेत् न उश्रिता अनुश्रितारे स्वायेन तत्तथा अत्यक्तमर्यादं यथा
वद्ववतीत्यर्थः कथं भूतं मुनिजनमतं मुनिजनानां समतं अतनुः पृथुः वितर्को यस्य तत्तथा यद्यप्युत्तानार्थमेव दृश्यते तथाग्रहबलादिविचारवशाद्बहुवि

51

व्यये शुभाः सद्यः कर्षितांशानिः सुरारुचिं रचयति दुर्विधां विधुश्च अदक्षिणा वयव रुजं कुजोरविर्विरूपयत्यतिरुचिरा
मपि स्त्रियं १२ इति मुनिजनमतं अतनु वितर्कं प्रतिग्रहचरस्वचरोद्यदुदकं परिविगणय्य विशेषमशेषं फलमिदमशेष
मनुश्रितरेख १३ इति विवाहवृद्धावनेग्रहाणां भावकुंडलिकाध्यायोद्वादशः १२ अथग्रहयोगादिवला बलाध्या
यः षट्त्रयाप्येष शुभाः शुभायनिधनं द्यूनात्यवर्जं परे न्यायार्थेषु शशी मृतौ शनिरवीभंगाय तत्रापरे ॥ ॥ ॥ ॥

तर्कमित्यर्थः पुनः कथं भूतं प्रतिग्रहेति ग्रहं ग्रहं प्रति प्रतिग्रहं प्रतिग्रहं चरति ते प्रतिग्रहचराः ते च ते स्वचराश्च ते भ्यउदेति उद्ववतीति प्रतिग्रहचरोचरोद्य
न्सउदकः उत्तरकालीने शुभाशुभं फलं यस्मिन् तत्तथा किं कृत्वा अशेषं परिविगणय्य प्रागुक्तं समस्तं विशेषं बलाबले रूपं विचार्येत्यर्थः १३ इति श्रीस
कलागमाचार्य श्रीकेशवसावत्सरात्मजगणेशविवाहवृद्धावनेग्रहाणां भावकुंडलिकाध्यायोद्वादशः १२ अयोक्तभावफला
नां व्यवहारार्थमुपसंहारादिकं तथान्यदपि शुभाशुभयोगादिकं बलादिकं च निरूपयन् ग्रहबलाध्यायमारभ्यते तत्रादौ भावफलोपसंहारादिशार्द

रामः
५१

सुतः शनिः चक्रो भौमः कैतवंकपटं तेन आक्रांतं युक्तं शालं यस्याः सा तथा तुहिनरश्मिश्चंद्रः स्त्री सवित्रो करोति सूते सा सवित्री स्त्रीणां सवित्री कन्या प्रसू-
 ९ अथ दशमे मालिनीव्योम्नि दशमभावे शनिः कन्यकां अनियमशौचाश्च यतिकरोति नियमेन रहितं शौचं यस्याः सा तथा शुचित्वहीनामित्यर्थः विधुश्चंद्र-
 अन्यकार्यैः परकर्मभिः अतिविधुरां गीं रचयति अतिशयितं विधुराणि विकलानि भंगानि यस्याः सा तथा चक्रो भौमः शाकिनी डाकिनी सुद्रदेवता विशेषः शाकि-
 नी वशाकिनी मांसभक्षिकेत्यर्थः रविः सूर्य उग्रां अशीलां कोविदो बुधः कर्मण ज्ञां कर्मणं सुद्रकर्म विशेषः तज्ज्ञानातीति तथा आर्यशुक्रौ गुरुशुक्रौ अविकृ-
 तसुकृतश्रीमालिनी रचयतः सुकृतं च श्रीश्च सुकृतश्रियौ पुण्यलक्ष्म्यौ अविकृते पूर्णे च ते सुकृतश्रियौ च ताभ्यां मालते शोभते सा तथा अत्र मालिनीति

शानिरनियमशौचां कन्यकामन्यकार्ये विधुरति विधुरां गीं शाकिनीं व्योम्नि वक्रः रचयति रविरुग्रां कोविदः कर्मण ज्ञा-
 मविकृतसुकृतश्रीमालिनी आर्यशुक्रौ १० एकादशे दशशतां शुमुखाः सुखानिरत्नांबरद्रविणभोगभरोन्मुखानि पाणि-
 ग्रहददति दीर्घदशां गृहेंद्राः सर्वे पिसर्वभवनेष्वबलानि किंचित् ११

कुंदसोपि नाम सूचितं १० वसंततिलकादीर्घदृग्लोचनं यासां ता-
 स्तां सां स्त्रीणां पाणिग्रहेण कादशस्थाने दशशतां शुमुखाः दशशतानि अंशवः किरणायस्यासौ तथा सन्मुखमादिर्येषां ते सूर्योदयो ग्रहेंद्राः रत्नांबरद्रविणभोगभरो-
 न्मुखानि सुखानि ददति रत्नानि च अंशवराणि च द्रविणचतेषां भोगः तस्य भोगभारः तस्मादुन्मुखानि उदितानि अथ श्लोकावशेषे सति अत्रैव ग्रहाणां भावफलेषु व-
 त्प्रशस्त्यमाह सर्वे पीतिसर्वे पिग्रहा अवलाः स्यानादिबलहीनाः संतः सर्वभवनेषु लग्नादिसर्वभावेष्वपि किंचित् कुभं नानदद्युः अर्थादेतत्फलमुक्तं तत्सब-
 लानामेवेति ११ अथ व्ययेरुचिरावृत्ते व्ययेंद्रादशस्थिताः शुभाः बुधगुरुशुक्राः स्त्रियंसद्व्ययकार्षितां रचयति कुर्वति संश्रामौ व्ययश्च तेन कर्षिता रुशत्वं प्रा-

वि. शी.
५२

रगोर्मोसलः रश्मिभिः पुष्ट इत्यर्थः सप्तमदशमोपि चंद्र एवं विधः शुभः स्यादिति भावः अत्रापि अकायकोणकेंद्रेति पाठः तत्र अकायकोणकेंद्राणि चतुर्थ
सप्तमदशमनवमपंचमानि तथा च शौनकः त्रिकोणसप्तमावर्ययोपगोविलग्नतः हिमयुतिः शुभसंगः शुभे सितश्च शोभन इति अच्ययस्योपि गृहीतः सतुना
रदेन महादोषेषु पठितो अतो सौगंध्यकृतात्यक्तः २ अथ शुभयोगानाह मालिनी तनया तदतिप्रत्येकं संबध्यते शशितनयो बुधः सितः शुक्रस्ताभ्यामनुगता
भ्यां क्रमेण नंदभद्रौ योगौ स्तः बुधेन लग्नगतननंदः शुक्रेण भद्र इति उभाभ्यां बुधशुक्राभ्यां लग्नगताभ्यां जय इति योगः जीवे गुरौ तनुयाते जीव इति योगः
असुरसुराणां गुरुशुक्रगुरुताभ्यां तनुयाताभ्यां स्थावर इति योगः तेज्यशुक्रे बुधशुक्रे स्तनुयातौ विजय इति योगः तमेव योगं विशुक्रं शुक्रवर्जितं

शशितनयसिताभ्यां नंदभद्रावुभाभ्यां जय इति तनुयाते जीव इत्येष जीवे असुरसुरगुरुभ्यां स्थावरो तेज्यशुक्रैर्विजय
इति विशुक्रं तं च जीमूतमाहः ३ इति शुभफलयोगाः सप्तसप्तर्षिमुखैर्मुनिभिर्भहितास्ते जन्मयात्रास्वपिप्सुः भज
तियुवतिरेभिर्भूपसीमंतिनी त्वंग्रहयुतिबलयोगादुत्तराधर्यमस्मिन् ४ ॥

मुनयः ३ अथैषां फलमाह मालिनी इति सप्तशुभफलयोगाः सप्तर्षिमुखैर्मुनेर्द्वैर्भहितास्ते योगाः जन्मयात्रास्वपिप्सुः न केवलं विवाहे किंतु जन्मकाले या
त्राकाले च शुभफला इत्यर्थः तर्हि शुभफल इत्याह भजतीति श्रुतिर्योगैर्युवतिः भूपसीमंतिनी त्वं भजति भूपस्य सीमंतिनी तस्याभावस्तथा नारी सीमं
तिनी च धूरित्यमरः राजपत्नी भवतीत्यर्थः अस्मिन् शुभफले ग्रहयुतिबलयोगादुत्तराधर्यस्यात् ग्रहाणां युतिर्योगः तत्र बलयोगः सबलत्वं तस्मात् उ
त्तरं च अधरं च उत्तराधरे तयोर्भावः उत्तराधर्यं योगकर्तृग्रहाणां बलवशाद्धुभफलस्याधिक्यं न्यूनत्वं च कल्पमिति भावः ४ ॥ ॥ ॥ ॥

रामः
५२

लविक्रीडितं षट्षष्टं त्रयस्त्रयोपं आयकादशं रषशुभाः पापग्रहाः शुभायभवतां शेषेष्वशुभायनिधनमष्टमं द्युनंसप्तमं अत्यं द्वादशं सप्तानि वर्ज
यित्वा न्येषुनवसुस्थानेषु परे सौम्यग्रहाबुधगुरुशुक्राः शुभायभवन्ति शेषेषुनिधनद्युनात्येषु अशुभायशशीचंद्रः त्रयोयार्थेषु ततोपेकादशद्वितीये
षु शुभायभवेत् शेषेष्वशुभाय तत्राष्टमे सर्वेषां विशेषमाह मृताविति मृतौ अष्टमेशनिरेवी शुभायभवतः नत्वशुभाय अत्ररवेरूपलसृणाद्राहुरप्यष्टमे
शुभः तत्स्वरूपांतरं केतुश्च राहुफलस्य रवेरिति देशोक्तैः तत्राष्टमे स्थाने परे न्ये चंद्रमौमबुधगुरुशुक्राभगायभवन्ति लग्नभंगकर्तार इत्यर्थः अन्यानपिल
ग्न भंगानाह क्रूरद्युनेति शशितनू क्रूरद्युनवृत्तान्विते भंगायभवतः द्युनेवृत्तमाह तं ययोस्ते द्युनवृत्तच अन्विते च द्युनवृत्तान्विते क्रूरेण द्युनवृत्तान्विते ते तथा च

क्रूरद्युनवृत्तान्वितेशशितनू अस्ते सितज्ञौ विधुर्लग्ने सोमसिताधिपा द्विषसितः सैंदुर्विनष्टौ शयः १ अतूर्यकायकेंद्रगः सु
हृत्स्व सौम्यवर्गयुक् सुहृच्छुभे सितः शुभः शशी मूरवमांसलः २

इत्यलग्नस्य वा सप्तमक्रूराक्रांतं भवेत् यद्वा चंद्रो लग्नं वा क्रूरान्वितं भवेत्
हा लग्नभंगः स्यादित्यर्थः अस्ते सप्तमे लग्ना चंद्राद्वासितज्ञौ शुक्रबुधौ वा सोपि भंगाय लग्ने विधुश्चंद्रः भंगाय द्विषिषष्ठे सोमसिताधिपाः भंगाय स्युः सोम
श्चंद्रः सितराक्राधिपाः स्वामिनः लग्नां शट्कोणां ना अत्र षष्ठं लग्नादेव न तु चंद्रात् सोमग्रहणात् सितः शुक्रः सैंदुः सचंद्रः भंगाय शुक्रयुक्तचंद्र इत्यर्थः
अशपोनवाशाधीशो विनष्टोस्तंगतो भंगाय स्यात् १ अथ सप्तमदशमचंद्रस्य विशेषमाह प्रमाणिका तु र्यचतुर्यकायोलग्नं ताभ्यामन्यानि अतूर्यकानितानि
चतानि केंद्राणि च तत्रगतः सप्तमदशमग इत्यर्थः शशी शुभः स्यात् कथं भूतः सुहृत्वादि सुहृच्चस्वसौम्यश्च तेषां वर्गः तेन युनक्तीति तथा सुहृद्वर्गगः स्व
वर्गगः सौम्यवर्गगावेत्यर्थः सुहृच्चशुभश्च ताभ्यामीहितः सुहृद्वृष्टः शुभं दृष्टश्चेति बहुमांसमस्य सौमांसलः सिध्यादिभ्यश्चेति मत्वर्थी योलः मयूरवैकि

वि. शि.
५३

पिनो यदा बलिनः योषिद्गृहसंदृष्ट्या पतिद्वयंगच्छते नारीति अथ द्वितीयं योगमाह युग्मद्वंद्ववितियुग्मे समराशौ स्थिते द्वौ चंद्रौ अशुभदृशं पापदृष्टिमुपेतं
प्राप्ते पापग्रहदृष्ट्यर्थः तदा कन्यका अन्यकाम्या स्यात् काम्यते तत्काम्यं अन्यस्य काम्यं यस्याः सा तथा परपुरुषकांक्षिणीत्यर्थः तथा च शौनकः क्रूरग्रह
संदृष्टे समरगेशशिनिभजति पतिमन्यं स्त्रीणामन्यत्र गते सौम्ये दृष्टे शुभं भवतीति ६ अथ ग्रहविशेषेण फलवशात्कलांतराण्याह उपजातिकानरग्रहैः
पुरुषग्रहैः उत्कटकांतिवीर्ये कांतिश्च वीर्ये च उत्कटकांतिवीर्ये येषां ते तथा अतिशयितप्रकाशे रतिबलैरित्यर्थः तदानोरजलोचनां स्त्रीणां नरो भर्ता प्रि
यः स्यात् नारीनभोगैः स्त्रीग्रहैर्बलशालिभिः बलेन शालंते शोभंते ते बलशालिनः तदानारीनृणां चित्तहरा प्रिया स्यात् कैः स्वभोगैः निजभोगकौशलेः

नरः प्रियो नीरजलोचनां नानरग्रहैरुत्कटकांतिवीर्यैः नारीनृणां चित्तहरा स्वभोगैर्नारीनभोगैर्बलशालिभिस्तु ७ पति
रस्तपतिविरोचनः श्वसुरस्तत्प्रमदा मद्ग्रहः अबला बलिनो दिशं त्यमी सुदृशां तेष्वशुभं शुभं क्रमात् ॥ ८ ॥

पुरुषस्य नारी प्रिया स्यादित्यर्थः बुधसूर्यसुतौ न पुंसकार्यौ शशिशुक्रौ युवती नराश्च शेषा इति स्त्रीग्रहद्वित्वे सति नारीनभोगैरिति बहुत्वं कथमुपप
द्यते उच्यते शौनकीये योषिद्गृहे रिति बहुत्वमस्ति अतोऽस्य पूज्या र्थत्वादित्यादि गतिश्चिंत्या किंच ७ वैतालीयं सुदृग्पासांताः सुदृशः तासां स्त्रीणां
पतिः अस्तपतिः सप्तमाधीशः स्यात् विरोचनः सूर्यश्च सुरः मद्ग्रहः शुक्रस्तस्य श्वसुरस्य प्रमदां स्त्रीश्च सूरित्यर्थः अमी पत्यादयः खचराः अबलानि
बलाः बलिनः सबलाः क्रमात्सुदृशां स्त्रीणां तेषु पत्यादिष्वशुभं शुभं दिशंति ददति किंच ८ वैतालीयं करग्रहे पाणिग्रहसमये शशिसूर्यसुतावनीसु
तैः चंद्रशनिभौमैः यथा तथा वस्थितै ररिनी चास्तगैः तैः अरिः शत्रुग्रहं नीचग्रहं अस्तमस्तमयः तत्र गतेः अपिः समुच्चये तन्वधिपेनापि अरिनी चास्त

रामः
५३

अथाशुभयोगानाह मालिनी तनोर्गहंतनुगहं तेनयुनक्तीति तनुगहयुक् तस्मिन्लग्नगतद्वयर्थः एतत्प्रत्येकं संबध्यते दिनकररुधिराभ्यां लग्नगताभ्यां क्रमेण व्यालपातालवक्रौ योगौ स्तः रविणा लग्नगते ज्यौषा लौभौ मेन पातालवक्र इति रविपुत्रे शनौ लग्नगते सप्तद्वितीयो गः सैहिके ये राहौ लग्नगते तमस्कमि-
तियोगः केतौ लग्नगते अंतक इति योगः एवं पंच तेषु योगेषु पंच जासी नारी शो कव्यसननिधनताभिः तस्य ते कर्मकर्तारिरूपं निधनताभिरितिकरणं यद्वा कर्मणि रू-
पंतदा विधनताभिरिति कर्ता एतत्प्रत्येकं फलं ५ अथान्यदुष्टयोगद्वयमाह मालिनी तनुर्लग्नं तुहि नमरी चिश्चंद्रः तयोर्लग्नचंद्रयोः चरगृहगतयो चरराशि-
स्थितयोः आधारे सप्तमी अंगनाखेटशुक्रः तस्य दृष्टौ सत्यां चरराशि स्थौ लग्नचंद्रौ शुक्रेण दृष्टावित्यर्थः चेद्यापिनो ग्रहा अविदिशि स्थिताः सतो बलिनः स्युः त-

दिनकररुधिराभ्यां व्यालपातालवक्रौ सप्तद्वितीयो गः सैहिके ये तमस्कं तनुगहयुजिके तावंतक्रस्तेषु शो कव्यसननिध-
नताभिस्तस्य ते पंच जासी ५ तनु तुहि नमरी च्या रगनाखेट दृष्टौ चरगृहगतयोः स्यात्कांतयुग्मकुमायोः अविदिशि ब-
लिनश्चेद्यापिनो युग्मद्वंद्वौ वशुभद्वंद्वौ मुपेतै कन्यकात्वन्यकाभ्या ६॥

दाकुमार्याः कांतयुग्मं भर्तृद्वयं स्यात् एतदुक्तं भवति जातके प्राच्यादिषु जीवबुधावित्यादिनादिग्वलार्थेन्यासे लग्नं प्राच्यां भवति चतुर्थमुदीच्यां सप्तमं प्रतीच्यां दशमं दक्षिणादिति शिष्टान्येते तन्मध्यवर्तिषु चत-
स्रषु विदिसु भवंति कोणगतादिग्विदिगित्युच्यते तस्या अन्या अविदिक्सादिगेव प्राच्यादिका तस्यां स्थिताः यापिनो ग्रहाः लग्ने चतुर्थे सप्तमे दशमे च-
त्यर्थः यासुंशीलयेषां ते यापिनः स्यातुंशीलयेषां ते स्थापिनस्तस्यैव पौराः उभयविलक्षण आक्रंदः ते वराहेणोक्ताः रवि राक्रंदो मध्ये पौरः पूर्वे परे स्थि-
तो यायी पौरा बुधगुरु रवि जानित्यंशीतांशु राक्रंदः केतुकुजराहु शुक्रा यापिन इति अयं योगः शौनकेन स्पष्टमुक्तः लग्ने दूचरा शोके द्र स्याया ।

वि. टी.
५४

कंहरिजदिवसचंद्रात्सप्तमक्रूरदोषस्य कृदमरपूज्यः सोमपुत्रः सितो वा उदयहिबुकधर्मव्योमपुत्रालयस्थो यदि च सकलदृष्ट्या लोकयेहीतरश्चिमिति ११
तत्र परिपूर्णजामित्रदोषाभंगत्वमाह वैतालीयं यदि हिमरश्मिनवांशकाच्चंद्रस्थितनवांशकात्त्वलखेटः शरसायकांशके पंचपंचाशत्तमेन वमांशे भवति
अयमुपसर्गडंबरः दोषाडंबरः निबिडैः परिपूर्णैरयन्यगुणैर्नहन्यते चेज्जामित्रगोपिपायः यदि षड्भांतरे भवति तदा यं दोषः केनापि गुणेन न भज्यत इत्यर्थः १२
अथेषां योगानां विचारगम्यत्वमस्तीत्याह वैतालीयं केपिकेचनशरीरधारिणः संपूर्णाप्रत्यक्षदृश्यमाना योगानिः फलाः स्युः किंवत् शिखिदग्धबीजव
त् शिखिनावह्निना दग्धं यद्बीजं तद्वत् यथा वह्निदग्धबीजं प्रत्यक्षसंपूर्णावयवमपि कार्यसमं न भवेत्तद्वत् केचिद्योगाः संपूर्णाः प्रत्यक्षदृश्यमाना

५४
हिमरश्मिनवांशकात्त्वलो यदि खेटः शरसायकांशके अयमन्यगुणैर्नहन्यते निबिडैरप्युपसर्गडंबरः १२ मोघाः शि
खिदग्धबीजवद्योगाः केपिशरीरधारिणः दृढगूढफलोदयाः परे पणी कीर्णद्विताशराशिवत् १३ इतियः प्रतिकूलकार
कग्रहभावांशनिवेशदृष्टिभिः॥

अपिमोघाः स्युरित्यर्थः निर्वलानां ग्रहाणां संपूर्णा अपियोगाः मोघाः स्युरिति भावः परे केचन योगाः दृढगूढफ
लोदयाः संहृदगूढः आकृन्तः फलोदयः फलप्राप्तिर्येषां ते तथा किंवत् पणी कीर्णद्विताशराशिवत् पणैः आकीर्णः आकृन्तश्चासौ हताशराशिवत्तद्वत्
यथा पणी कृन्तो वह्निः प्रत्यक्षमदृश्यमानोपि स्वकार्यसमो स्येव तथा केचन योगा अप्येत्यर्थः सबलानां ग्रहाणां अत्ययोगोपि परिपूर्णफलः स्यात् इ
त्यर्थः १३ एवंविधविचारवतो देवतस्य जगत्सु पूज्यत्वं स्यादित्याह वैतालीयं सदैव वित्सतां विदुषां अवतंसतां प्राप्नोति अवतंसः कर्णपूरः तस्य भाव
स्तथा सतामपि वद्यः किमुतान्येषामिति सकः यदित्युक्तप्रकारेण प्रतिकूलकारकग्रहभावांशनिवेशदृष्टिभिः कृत्वा तन्नादिफलेषु दत्तदृक्प्रतिकूलदुष्टं

रामः
५४

गतेन एवं योगेनितं विनीस्त्री निरपत्या अपत्यरहिता सती नियतं निश्चितं तप्यंते तापं प्राप्नोति अत्र सप्रमभवेने निर्बले मतीति प्रशेषं तथा च शौनकः ल
 ग्नपतौरेषु भवने नो चे वार वि सु तार जनी करैः बलरहिते च द्यूने स्त्रीणां न भवत्यपत्यानि अथ शास्त्र विरुद्धं किंचिलो के स्ति स्तदुपहसति ९३ पजातिका व
 ती यस्य कवेः शुक्रस्य रेखा शुभाय भवेत् लग्नस्य ग्रह बलावलोकने गणनार्थं प्रतिग्रहमेकैकारे स्वाक्रियत इति ज्योतिर्विदां संप्रदायः तत्र तृतीयः शुक्रः शुभ
 इति कृत्वा रेखा क्रियत इत्येकारोतिः नभस्थो दशमस्थो भौमः लग्नं नभनक्ति लग्नभंगकर्तानभवेदित्यन्यारीतिः तद्वद्वायेद्वा दशसौरिः शनिरपिलग्नं नभन
 क्ति तितृतीया रीतिः इयं रीतिः पद्धतिर्जनेषु कुतस्या जागर्तितरां इयं रीतिः सर्वथानिर्मूला लोकेषु कस्माद्देतोर्जाता अतिप्रसिद्धा स्तीति अस्यानकुत्रापि मूलं दृ

शशिसूर्यसुता वनीसुतैररिनी चास्तगतैः करग्रहे अपितन्वाधिपेन तप्यते निरपत्या नियतं नितं विनी ९ कवेस्त्वतीयस्य शु
 भाय रेखा लग्नं नभस्थो नभनक्ति भौमः तद्वद्वाये सौरिरपीति रेभिर्जनेषु जागर्तितरां कुतस्या १० उशना गुरु री
 दुनंदनः शशिजामित्रगपापतापहृत् नवपंचमकेंद्रमित्रभप्रणयो पुष्टदशाविधुं स्पृशन् ११

यित्वा जागर्तोति जागर्तितरां आख्याता त्तरप् आमचतदंतमव्ययं १० अथ जामित्रहोषस्य भंगमाह वैतालीयं उशना शुक्रः गुरुश्च हस्पतिः इंदुनंदनो व
 धः अयमेकोपि शशिजामित्रगपापतापहृत्स्यात् शशिनः जामित्रगच्छतीति तथा सचासौ पापश्च तस्य तापः अशुभं तंदरतीति तथा च द्राक्षपपापस्य दो
 षहता भवतीत्यर्थः कथं भूतः नवपंचमेति नवपंचानां पूरणे नवपंचमेते च केंद्राणि च नवपंचमकेंद्रं तच्च तन्मित्रभं च तत्र प्रणयो स्य स्यासौ तथा नव
 पंचमकेंद्रगतः सन्मित्रग्रहस्थित इत्यर्थः अपि च पुष्टदशाविधुं स्पृशन् पूर्णदृष्ट्या चंद्रं पश्यन्तित्यर्थः अत्र केंद्रसप्तमविरहितं ज्ञेयं अशुभत्वात् तथा नो

वि. टी.
५५

इंद्रवज्रागवस्वप्रादिकः फलाद्वा फलमागः विविधो नेक प्रकारोऽस्ति स्वप्नो निद्रा विशेषजज्ञानां ननु म्यानिद्रा शयनं स्वापः स्वप्नः संवेश इत्यभिधाने निद्रा
स्वप्नयोरभेदो सत्यं तथाप्य वान्तरविशेषाद्देहोऽस्य ववनगहनवत् तथा हि जाग्रतस्वप्नसुषुप्तिरुपा इत्यवस्था चतुष्टये योगशास्त्रे प्रसिद्धं तत्र जगतः प्र
सिद्धमनसो निरिन्द्रियप्रदेशावस्थाने निद्रासद्विधा स्वप्नः सुषुप्तिरिति यत्र दुष्टांतः करणजं ज्ञानमस्ति सा स्वप्न इत्युच्यते यत्र तु एतन्नास्ति सा सुषुप्तिः एतन्निद्रा
यं सर्वजनानुभवसिद्धं तिसृभ्योऽपि लक्षणासात्तुरीया सा च योगिनामेव स्वप्नावस्थायां तद्वत् ज्ञानमपि स्वप्नशब्देनोपचर्यते यथा श्रीमद्भागवते स्वप्नो निद्रानु
गोपय्येति नैषधकाव्येऽपि नृसानि शिस्वप्नगतं दर्शयति अतस्तल्लक्षणा माह नैष्यायिकाः योगजधर्मानुगृहीतस्य मनसो निरिन्द्रियप्रदेशावस्थाने
निद्रातत्र दुष्टांतः करणजं ज्ञानं स्वप्न इति एवमत्र स्वप्नशब्देन निद्राविशेषजं ज्ञानमुच्यते तस्मात्फलादेशाय मेको मार्गः निमित्तानि सुतदुर्वचनादीनि

55

स्वप्नो निमित्तं शकुनाः स्वकर्मशरीरमागंतुकमद्भुतानि रोषाचारग्रहचारकालकाम्यानि चैवं विविधः फलाध्या ॥ २ ॥

शकुनाः पूर्णकुंभादयः स्वकर्मनिजप्राचीनकर्मविपाकः शरीरं सामुद्रिकलक्षणादि आगंतुकं भविष्यत्कृतवकं जातकादि अद्भुतानि उत्पाताः दिव्यभौमांतरि
क्षाः रोषावोत्पत्तयश्चादयः स्वाभाविकाः शरीरस्थाः तेषामभिचारः प्रचारः स्वरविधानादिग्रहचारगोचरवक्रमागोस्तो दयः कालः संवत्सरमासल
गनादिः काम्यं कांक्षितं ऐहिकं पुरुषचैष्टादितया च शौनकः तिथिकरणशनिशाकरविलम्बपरिकल्पनामयगर्गः पाणिग्रहणफलं वदंति पवनाचसिष्ट
अग्रहराशिगोचरभवं जातकविहितं च देवलः प्राह शकुनरुतज्ञाः शकुनैर्निमित्तकुशलानिमित्तैश्च कर्मसमुत्पन्नान्ये कुलदेशस्त्रीस्वभावमपरेतु इच्छन्त्येव
नयः कालविशेषादिशेषफलमिति एव स्वप्नादिः फलमार्गो नानाविधोऽस्ति अतो वरवध्वाः सामुद्रिकलक्षणास्वस्थारिष्टादिकमप्यस्माभिरप्युच्यते इति भा

रामः
५५

कुर्वन्ति ते प्रतिकूलकारकाः ते च ते ग्रहाश्च भावाश्च अंशाश्च प्रतिकूलकारकग्रहभावांशास्तेषां निवेशः स्यान्तत्र दृश्यः ताभिः तन्वादीनां फलानि तेऽदत्ता
दृश्येन सत्तथा दुष्टकारका ये ग्रहा भावाश्च अंशाश्च तेषां यानि स्थानानि तेऽदृष्टिदत्ता तन्वादिक फलेषु च दृष्टिदत्ता तद्वलीबलं विचार्य यदा दृष्टं तदन्य
थान स्यादिति कृत्वा सदैव विस्तृतां वंद्यः स्यादित्यर्थः १४ इति श्रीसकलागमाचार्यवर्यश्रीकेशवसांवत्सरात्मजगणेशविरचितायां विवाहचंद्रावने
रीकायां विवाहरीपिकायां ग्रहयोगादिबलाबलाध्यायस्त्रयोदशः १३ अथ स्त्रीपुंसयोः सामुद्रिकलक्षणपूर्वको मिश्राध्याय आरभ्यते तत्राक्षेपकारण
माह उपजातिकावरः कुमारीं वृणुयात् कैर्निमित्तैः यल्लिंगिबालकेत्यादिनावश्यमाणैः किं कृत्वा सामुद्रिकलक्षणानि उल्लिख्य प्रकटीकृत्य समुद्रे

तन्वादिक फलेषु दत्तदृक् संप्राप्तोत्पद्यतं सतां सतां १४ इति विवाहचंद्रावने ग्रहयोगादिबलाबलाध्यायस्त्रयोद
शः १३ अथ मिश्राध्यायः उल्लिख्य सामुद्रिकलक्षणानि वरः कुमारीं वृणुयात् निमित्तैः एवं कुमारीवरमप्युद
र्को तर्ह्येकधारंतिरधारिधोरैः १

णप्रणीतानि लक्षणानि सामुद्रिकलक्षणानि सामुद्रिकानि स्त्रीपुंसयोः शुभाशुभलक्षणानां मुख्यप्र
वर्तकः समुद्र एव यथा व्याकरणस्य पाणिनिः कुंदसश्चपिंगलः अतस्तानि सामुद्रिकलक्षणानि तु च्यते कुमारीः सामुद्रिकलक्षणेः प्रश्नकाले निमित्ता
दिभिश्च शुभं ज्ञात्वा तां वरयेदित्यर्थः एवं वरमपि कुमारीवरयेत् वरस्यापि शुभं ज्ञात्वा तां वरं कुमारी वृणुयादित्यर्थः एवं चेत्तर्हि प्रागुक्तेन फलसंदर्भेण
किमित्याशंकायामाह उदकं इति हि यस्यात्कारणादुदकः उत्तरं कालीनं फलं धोरैर्गर्गादिभिरेकधारकप्रकारं अरं निश्चितं न निर्धारितं भाविफलम
नेनैव प्रकारेण ज्ञेयमिति न निश्चित इति भावः तदेव प्रपंचमाह ॥ १ ॥ ॥ ५ ॥ ५ ॥ ५ ॥ ५ ॥ ५ ॥ ५ ॥ ५ ॥ ५ ॥ ५ ॥

वि.री.
५६

नवृक्षमारोहेन कूपमवेक्षेत्तनबाहुभ्यां नदीं तरेन संशुषमभ्यापयेत्तेत्यादि आश्वलायनादिकल्पानां श्रौकामः पुष्टिकामो वाग्रहयज्ञं समाचरेदित्यादियाचव
वत्क्यादिस्मृतीनां चिकित्सादिशास्त्रस्य च वैष्यार्थं प्रसंगः स्यादित्यर्थः एतदपि सप्रपंचं प्रथममेव निरूपितं अतो यदुक्तं तत्सम्यक् अथ प्रकृतं तत्र ताव
त्स्वस्थारिष्टान्याह श्लोकसप्तकेन ४ उपजातिका अमुं च नष्टं गौरान्नित्युत्तरेण सर्वत्र संबंधः अमुकं यः विधोः छायां कलंकं न आलोकयेत्तत्र ध्रुवं न सन्नमा
लो न ह्यन्नमंडलं न च मातृ चक्रमालोकयेत्मातृ सजाः तारा विशेषास्तारा चक्रमंडलं यस्य च कर्दमादौ खंडं पदं भवति कर्दमधूलिप्रभृतिषु सिद्धपदस्य प्रतिरू
पं खंडं भवतीत्यर्थः यस्य कफः श्लेष्मा उदके च्युतः निष्कृतः सन् अंबुचुंबी मज्जाति अंबुचुंबतीत्यंबुचुंबी जलमाकृष्य बुडतीत्यर्थः ५ यस्य च उरः उरस्थलं उ

56

छायां विधोर्न ध्रुवमृक्षमालामालोकयेद्यो न च मातृ चक्रं खंडं पदं यस्य च कर्दमादौ कफश्च्युतो मज्जातिचांबुचुंबी ५
उरः पुरः शुष्यति यस्य चाद्वै न मांति ति स्त्रांगुलयश्च वक्त्रे स्नातस्य मूर्धन्यपि धूमवल्ली निलीयते रित्तमुखः स्वर्गो वा ई
ना कीर्ण कर्णः शृणुयाच्च घोषेन वा सुभक्तोऽपि धृतिं न धत्ते निश्चीरकस्मात्सुतरां च सुश्रीः रुशः स्थवीयानपि योऽप्यकस्मात् ७

दृक् चंदनादिना आर्द्रक्लिन्नं सदस्य स्यात्कुरीरस्थानात्पुरः पूर्वमेव शुष्यति शुष्कं भवति यस्य च वक्त्रे मुखे कनिष्ठांगुष्ठौ विहाय मध्यमास्ति स्त्रांगुलयः पूरस्परकु
क्षिसंलग्नाः न मांति न समाविशंति अपिः वार्ये यस्य या उदके न स्नातस्य मूर्धनि मस्तके धूमवल्ली धूमशिरवा स्यात् यस्य वामूर्धनि फलधान्यादिनारित्तमुखः
रित्तं चंचुः स्वर्गः पक्षी न लीयते निर्विशति ई यश्चांगुल्यादिना आकीर्ण कर्णः आहत कर्ण रंध्रः सन् अंतर्वर्तिनं स्वाभाविकं घोषेन शृणुयात् यो वा सुभक्तोऽपि
अतिक्षुभे तं भुक्तोऽपि धृतिं न धत्ते अतिभुक्तः सन्नपि तृप्तिं न प्राप्नोतीत्यर्थः यश्च सुश्रीरप्यकस्मात्सुतरां निश्चीरं भवति शश्च निश्चीरप्यकस्मात्सुतरां सुश्रीर्भ

रामः
५६

वः तथा चाहुः जातकनिमित्तशुद्धां शुभलक्षणास्थितां कुलोद्भूतां वरयेत्सुतसौख्यार्थो यवो यसीं कन्यकामिति वी यसीं न्यूनां वयसा प्रमाणातश्चरं एवं फलमा
 गेष्वनेकेषु सत्सु तत्समाधानमाह उपजातिका एतत्प्रागेव व्याख्यातं प्रायं पूर्वजन्मनि यदुपाजितं सदसत्कर्म तत्प्राक्कर्मस्य च ते देवदेवं यदेहिकं कर्म तत्प्रयत्नः
 पौरुषं चोच्यते यत्प्राक्कर्म तस्य शोषाय पोषाय पुष्ट्यै च अधुनाविधीयमानं क्रियमाणं कर्म भवतीत्यन्वयः किं वत् बीजं सलिलानलोर्वी संस्कारव
 त्सलिलं जलमनलोऽग्निः उर्वी भूमिः आसां संस्कारः तद्वत् यथा सद्बीजं सद्भिः सलिलादिसंस्कारैः संकृतं सदुदेति वर्धते च अन्यथा क्षीयतीति तद्वत्स प्राक्कर्मैहिकं
 न सत्प्रयत्नेन वर्धते अन्यथा क्षीयतीति तस्मात्कारणात्सदाचारवतां श्रुतिस्मृत्यादिषु यः विहितः सदाचारस्तद्वतां पुरुषाणां सदा कदाचिदपि न हानिः

प्राक्कर्म बीजं सलिलानलोर्वी संस्कारवत्कर्म विधीयमानं शोषाय पोषाय च तस्य तस्मात्सदा सदाचारवतां न हानिः ३॥
 फलेत्यादि प्राक्तनमेव तत्किं कृष्याद्युपायेषु परः प्रयत्नः श्रुतिः स्मृतिश्चापि नृणां निषेधविध्यात्मकं कर्मणि किं निषण्णा ॥ ४ ॥

स्यात् अंशुभ्रमपि कर्मफलं सत्प्रयत्नेन निवार्य तद्व्यादिकं प्रपंचितं प्राकृतस्मात्स्वप्ननिमित्तशकुनसामुद्रिकलक्षणादयोऽपि प्रयत्नलक्षणा अवश्यं विलोक
 नीया इति सिद्धं एतदस्माभिः संप्रपंचं प्रथममेव निरूपितं अथ केचित्प्राक्कर्मैव फलतीति मन्यमानास्तन्मतं निरस्यति ३ विपरीतारख्यानकी प्राग्भवं प्रा
 क्तनं कर्म यदि प्राक्तनं कर्मैव फलेत् न तु प्रयत्नस्तदा कृषिवाणिज्यादिषु पायेषु आगमप्रकारेषु परः प्रयत्नः किं कथमेतेषु कृष्यादिषु प्रयत्नः कर्तव्यः यद
 वश्यं भावितव्यं वेति कृत्वा सर्वजनेन कृष्यादिषु न प्रवर्तितव्यं स च प्रवर्तते अतः प्रत्यस्य विरुद्धं तदित्यर्थः न केवलं प्रत्यस्य विरुद्धं किंच आगमविरु
 द्धमपीत्याह श्रुतिरिति नृणां निषेधविध्यात्मको निषेधविधिरूपे कर्मणि श्रुतिः स्मृतिश्च किं निषण्णा कथं ग्रहता आत्मानं सत्तत्तं गोपायेत्यादि श्रुतिः

वति अपिः कार्ये निर्गता श्रीः शोभाय स्यात् सौ तथा यश्च रुशोप्य कस्मात् स्थवीयान् भवति यश्च स्थवीयान् कस्मात् रुशो भवति अति शयित स्थूला स्थवीयान्
दूरे ति स्थवारे शः ७ यश्च अहेतोः ज्वरादि हेतुं विना अतीव अति शयितं तु च्छूमल्यं अति भक्ष्यं यन् भस्मकादि व्याध्यादि हेतुं विना अतीव बहु भूरि अति य
श्च सद सत्प्रवृत्तौ विषये अतीत सात्त्व्यः सच्च असच्च सद सती तन्न प्रवृत्तिः तस्या अतीतं तत्कं सात्त्व्यं स्वाभाविकं येन स तथा यः स्वभावेन सत्प्रवृत्तिः स न स
चेद सत्प्रवृत्तिरित्यर्थः अपि कार्ये यो वा अंगुलि क्रांत विलोचनातः स न चंद्र कं मे च कं ने सते अंगुलीभिः क्रांतौ आक्रमितौ लोचनांतौ नेत्र प्रांतौ येन स तथा मे
च क वर्णो मयूर पत्र निभः चंद्र कं खद्योता इव द्योतमानं स्वानुभव सिद्धं मध्ये ललाटं स्येति मध्ये ललाटं पारे मध्ये षष्ठ्या वैत्यम्ययो भावः मणिबंधधारय

अतीव तु कं बहु चात्य हेतोरतीत सात्त्व्यः सद सत्प्रवृत्तौ अप्यंगुलि क्रांत विलोचनांतौ न मे च कं चंद्र कमी सते यः ८ म
ध्ये ललाटं मणिबंध धारी न चाल्पिकां पश्यति यः कलावी अहेतुकं यः शवगंधिगात्रः सर्वत्र सीमंति तमूर्धजो वा ९ ॥
अपि सरद्रोम नखः शरीरात् सद्यः स्ववद्वाम विलोचनो वा निरीक्षते सत्वममानुषं वा विस्मस्तनासानयनश्रुतिर्वा ॥ १० ॥

तीति मणिबंध धारी यो ललाट मध्ये मणिबंधं धृत्वा अल्पिकां कृशां कलावीं न पश्यति तलहस्ता धस्तं धर्मि मणिबंधः तदधो हस्त भागः कलावी स्त्रीणां करभूष
णस्थानं यश्च अहेतुकं अकारणं शवगंधिगात्र शवस्पगंध वगंधो येषां तानि शवगंधो नितानि गात्राणि यस्या सौ तथा यो वा सर्वत्र सीमंति तमूर्धजः सीमं
ताः संजाता येषां ते सीमंति ताः ते मूर्धजाः केशा यस्या सौ तथा सीमंतः स्त्रीणां ललाटादूर्ध्वं केशवेषा विशेषः प्रसिद्धः ९ अपि कार्ये यो वा शरीरात् सरद्रोम नखः
सरंति गलंति रोमाणि न खानि च यस्या सौ तथा यो वा अमानुषं मानुषादन्यं सत्वं प्राणिनं पिशाचादिकं निरीक्षितो यो वा विस्मस्तनासानयनश्रुतिः नासानासिका

वि. टी.
५८

निरोमशानिरोमादेः शङ्कति मतुवर्थे शः रोमशानि अंगानि यस्य सा तथा अंगगानेति डीप् कृशालघुः कुरिलावक्राचलती अस्थिरा कूरा उग्रा सकृद्वा
सकपटा उपधिः कृद्वा कैते वदत्यमरः एवंविधा दृष्टि र्गस्याः सा कृशकुटिलचलक्रूरसकृद्वा दृष्टिः वामा अप्रदक्षिणा आवर्ती रोमा यस्य सा तथा विकटं वि
सदृशं नटतः नृत्यतः ते विकटनटतो ते भ्रुवौ यस्मिन् तद्विकटनटद्भुविशालं विस्तीर्णं उन्नतमुच्चं विकटनटद्भुललाटं यस्य सा तथा वद्वचत्वा नडीष
विशालोन्नतललाटा विकटनटद्भुत्यर्थः अस्या गुलिभ्यां कनिष्ठिकोपकनिष्ठिकाभ्यां उर्वी भूमि न स्पृशन्ती अर्थाच्चरणस्य यस्य श्ररणगत कनिष्ठिकोपा
कनिष्ठके भूमि न स्पृशत इत्यर्थः अनियतमसंख्यातं बहुभूरेभुनक्तोति अनियतबहुभुक् एवंविधा गोहिनी गृहिणी देहिनी रुक् स्यात् देहोस्ति यस्य साः

वामावर्ती विशालोन्नतविकटनटद्भुललाटा स्पृशन्ती नोर्वी मंस्यां गुलिभ्यामनियतबहुभुगोहिनी देहिनी रुक् १६ यास्फि
ग्ललाटोदरलंबिनी सा स्यात्कांतकांतानुजंतातहं नो नितंबिनी स्वल्पनितंबगुह्यादुह्यात्पतिर्दीर्घगलाकुलघ्नी ॥ १७ ॥

सा देहिनी स्त्रीः रुग्जाचोपताप इत्यमरः सा स्त्री मूर्तिमान् रोग एवेत्यर्थः १६ उपजातिः यानितंबिनी स्त्री स्फिग्ललाटोदरलंबिनी सा क्रमेण कांतकांतानु
जतातहं नो स्यात्स्त्रियां स्फिजौ कटिप्रोथावित्यमरः स्फिजौ चललाटं च उदरं च तैलंबते सा तथा दीर्घस्फिकुदीर्घललाटो दीर्घोदरोत्यर्थः कांतश्च कांतानु
जतातौ च ते तथा कांतो भर्ता कांतानुजो भर्तृ कनीयान् कांततातः श्वसुरस्तेषां क्रमेण नाशयतीति या स्वल्पनितंबगुह्यासापतिं दुह्यात् विरोधयती पश्चान्ति
तंबः स्त्री कस्या इत्यमरः — गुह्यं योनिः स्वल्पनितंबास्वल्पगुह्या चेति या दीर्घगलासाकुलघ्नी भर्तृकुलनाशिनी १७ उपजातिः या स्त्री धमनौ शिरा
यां अतिदृक्सा अतिरुशासापुंरंध्रीनिः स्वानिर्धना भवति यस्य अतिरुशाः शिरा इत्यर्थः नाडी तु धमनिः शिर इत्यमरः दाराः स्यात्कुटं विनीपुंरंध्रीत्यमरः तत्र

रामः
५८

धर्मान् आरंभेषु कार्यारंभेषु कार्यारंभेषु रुचिः प्रीतिर्यस्यासौ तथा प्रशस्तं यशो स्यात् सौ यशसौ प्रशंसा यां सत्वस्यैविनिः १३ आख्या न कीदृशणे नेत्रे स्निग्धाः स
 स्नेहाः इह सणे चत्वकचनखाश्च दंतश्च केशश्च यस्यासौ तथा युवा मध्यमवयस्क सुष्ठु वा सो यस्यासौ तथा अमलिनवस्त्रः परिवीता अतिसंवृता चेष्टा शरीरेणित
 यस्यासौ तथा व्येज्जसेनरणे स्त्रियाः मुखमिव मुखं यस्यासौ स्त्रीमुखः न च स्त्रीमुखः नितरां प्रभा यस्यासौ प्रभा शांता मूर्तिर्यस्यासौ तथा अतिकृष्णो ह्मणतार
 को वा न भवति इह सणयो नेत्रयोस्तारके इह सणस्तारके अतिकृष्णो ह्मणतारके यस्यासौ तथा १४ उपजातिका उचितयोग्यं तस्य भावः औचित्यं तच्चरति आ
 चरतीति तथा शुचिरनिदिता चारुः इंगितं परस्परचेष्टितं तज्जानातीति तथा विशालं विस्तीर्णं हस्तौ च आननं च बाहु च वक्षश्च यस्यासौ तथा मुख्यलक्षणान्या

स्निग्धे ह्मणत्वङ्मुखदंतकेशायुवासुवासाः परिवीतचेष्टः ॥ न स्त्रीमुखो निप्रभशांतमूर्तिर्न चातिकृष्णो ह्मणतारको वा १४
 औचित्यचारी शुचिरिगितज्ञा विशालहस्ताननबाहुवक्षाः सर्वोपि सत्त्वाकृतिमाकुलीनः कन्याप्रदानाय वरानशरी १५
 रश्मश्च श्यामोन्नतोष्ठीष्टशुकरचरणाद्रुस्वरुग्राग्रकेशा निःशौचारामशागी कृशकटिलचलच्छूरसंछद्मदृष्टिः ॥ ॥ ॥

ह सर्वोपीति सर्वोपि एभिः सर्वलक्षणैः संपन्नोपि नरः सत्त्वाकृतिमान् कुलीनः नरोगी स्यात् सत्वस्य आकृतिर्यस्यासौ तथा सात्विकप्रकृतिरित्यर्थः कुलीनो
 विख्यातसकुलप्रसूतः नरोगी अव्याधितः किमर्थं कन्याप्रदानाय एवं वरलक्षणान्युक्ता वधूलक्षणान्याह १५ स्निग्धराश्मश्च श्यामोन्नतोष्ठीष्टशुकरचरणाद्रुस्वरुग्राग्रकेशा
 उन्नतो उच्चो औष्ठौ यस्याः सा तथा कासिकोदरेति डीपू करोच चरणौ च करचरणं पृथुकरचरणं यस्यासा तथा पृथुहस्ता पृथुचरणा चेति रुक्षाणि अस्नि
 ग्धानि अग्राणि येष्वांते रुक्षाग्राः द्रुस्वरुग्राग्रकेशा यस्याः सा तथा अन्नडीषो विकल्पान्नडीपूशुचेर्भादः शौचनिःशौचाशौचहीनारोगाणि संति येषु ता

वि. टी.
५९

बंधः रहिता जगह बंधना य भवति गृहं गृहिणी तस्या बंधन मति प्रीतिः सा च रेखा बंधो य सो अति शयेन बहुला बंधो य सो वंश विवर्धना य भवति प्रिय स्थिरे
त्यादिना बहुलस्य बंधा देशः २१ उपजातिः जीवित रेखा आयुष्य रेखा कनिष्ठिका जीवितयोर्मध्ये करभ प्रदेशे स्थिताः मिश्रः परस्परं कांत कलत्र रेखाः सुः पुः
षट्स्तेता वंस्तस्य भायाः स्त्री हस्ते ता वंस्तस्य साः कांता इत्यर्थः मणि बंधा कनिष्ठं करस्य करभो बहिरित्य मरः परे उर्वरिते अस्मिन् करभे स्थिताः सां मातुर
वर्गस्य रेखाः अपत्यरीत्या ज्ञेयाः समातुर पत्या नि सां मातुराः सो दराः मातुरुत्संख्या संभद्रपूर्वा या इत्यण उच्चयथा गुष्ठ तल पुत्राः कन्याश्च लक्षिता स्तेषा मायु
ष्य तद्ददस्मिन् जीवित रेखा या अधस्थिते करभे भ्रातरो भगिन्यश्च तेषा मायुश्च लक्षणी यमिति भावः २१ अनामिकाया मूलं तस्य विभूषणमेव विभूषणं या

५९

रेख्य रेखा शिखरेण मूलाद्यु नक्तिया सौ पितृ वंश रेखा नीरं ध्रु बंधा गृह बंधना य वंधो य सो वंश विवर्धना य २१ कनिष्ठि
का जीवित रेखा याः स्यान्मध्यमिथः कांत कलत्र रेखा अपत्यरीत्या करभे परस्मिन् भवति सा मातुर वर्ग रेखाः २२ अनामि
का मूल विभूषणं या पुण्यस्य रेखा तद्वाप्ति हेतुः निः सीम सीमंति त पंचशाखा करोर्ध्व रेखा न करोति राज्यं ॥ २३ ॥

रेखानित्यनपुंसकत्वात् स्त्री विशेषणत्वेऽपि क्लीबत्वं अनामिका मूले उर्ध्वस्थितेत्यर्थः सारेखा पुण्यस्य रेखा कथं भूता तद्वाप्ति हेतुः तस्य पुण्यस्य अवाप्तिः
प्राप्तिः तस्य हेतुः नित्यपुल्लिंगत्वात् स्त्री विशेषणोऽपि पुल्लिंगत्वं तस्यां सत्यां पुण्यप्राप्तिरस्तीत्यर्थः निर्गता सीमा यस्य सा सीमः सीमंति तः पंचशाखा यस्मिन्नि
ति सीमंति तः पंचशाखा यस्य सा सीमंति तः पंचशाखा यस्या सा तथा सा ऊर्ध्व रेखा कस्य राज्यं न करोति अपितु सर्वस्यापि राज्यं करो
तीत्यर्थः पंचशाखा शयः पाणिरित्य मरः योर्ध्व रेखा हि धा कृतमिव पाणि न लं भवति सा वश्यं राज्यं प्रदेत्यर्थः इत्यादीनां सर्वा सामपि शुभाणां रेखा साधारण्ये

रामः
५९

तस्यांधमनौया अतिष्ठुः सा प्रचंडा अत्युग्रा स्यात् यस्याः शिरा अतिस्थूला इत्यर्थः याहसिते ह्यास्ये सति कपोलकृपा कपोलयोगेण्डयोः कूपौ गर्ते यस्य स्याः सा
तथा सा अशीलादुराचारा भवति या कूर्मोदरी कूर्मसदृशजठरासादुःखदरीदुरात्मा भवति दुःखस्य दरी वदरी दुःखदरी दुःखगुहादुरात्मा दुष्टस्वभावादाव
भान्या मन्यतरं स्यामिति दाप् एवं वरवध्वोः सर्वशरीरलक्षणमुक्त्वा विशिष्टं हस्तचरणगतरेखालक्षणमाह श्लोकसप्तकेन १८ इंद्रवज्रा अंगुष्ठतले
हस्तांगुष्ठमूलाधः स्थिताभिरेखाभिः विपुला लिपिकाभिः क्रमेण पुंस्त्री प्रसूतिर्विचयाया वंत्यो विपुलरेखास्तावंतः पुत्राया वंत्यः रुशास्तावंतः कन्या इत्य
र्थः अमूभिः रेखाभिः अकिंनभिनाभिः अकिंनभिः अभिन्नाभिश्च अस्याः पुंस्त्री प्रसूतेः आयुरायुष्यं अखंडं परिपूर्णं वाच्यं तदन्याभिस्तद्विपरीताभिः

निःस्वातिह स्वाधमनौपुरंध्री प्रायेण तत्रापिष्ठुः प्रचंडा कपोलकृपा हसितेष्वाशीला कूर्मोदरी दुःखदरीदुरात्मा १८ रे
खाभिरंगुष्ठतले गनानां पुंस्त्री प्रसूतिर्विपुला लिपिकाभिः अकिंनभिनाभिः रखंडमायुः खंडं तदन्याभिरमूभिरस्याः १९ ए
कातिर्यै कृतजर्जनीयातिरेखा तर्जन्यंगुष्ठांतराले तदन्या ते द्वे स्यातामायुरैश्वर्यरेखेतत्सौंदर्यं सुंदरत्वतयोः स्यात् ॥ २० ॥

किंनभिनाभिः खंडमल्पमायुर्वाच्यं तासुरेखा सुयायारेखा अकिंनभिना तदपत्यं पूर्णा युः याकिंनभिना तदन्यायुरित्यर्थः १९ शालिनी एकारेखा त
र्जनीं प्रदेशिनी प्रतिति र्यग्याति तदन्यारेखा तर्जन्यंगुष्ठयोः रंतराले स्थिता द्वे क्रमेण आयुरैश्वर्यरेखे स्यातां प्रथमा आयुष्यरेखा द्वितीया रेखर्यरेखेत्यर्थः
तयोरेखयोः सौंदर्ये सति अरुसगंभीरेति वक्ष्यमाणसौंदर्ये सति तयोः आयुरैश्वर्यरेखयोः सुंदरत्वं चारुत्वं स्यात् २० उपजातिः यारेखामूलात्पाणिमूला
न्निर्गता सत्यैश्वर्यरेखायाः शिखरं अग्रं तेन सार्द्धं युनक्ति योगं प्राप्नोति सा पितृवंशरेखा भवति तादृशः पितृवंशो ज्ञेय इत्यर्थः सारेखानीरध्रवंधानिः किंन

वि. टी.
६०

अथनिमित्तानि तत्रवरणकालेपश्चिचेष्टितमाहउपजातिःवरस्यकन्यावरणसमयेयदावरःकन्यावरीतुमिच्छतितस्मिन्कालेयःकश्चनःपुल्लिंगःपक्षी
दक्षिणचेष्टितःदक्षिणांगेकंदूयन्कंपनादिभिश्चेष्टितोभवतिसवरेण्यःअतिशुभःस्यात्काद्वदुर्गाद्वदुर्गाकृष्णाचाटिकास्त्रीलिंगपक्षिषुमध्येदुर्गापिदक्षि
णचेष्टिताशुभेत्यर्थःअर्थादनयोवामचेष्टितमशुभमितिकुमारीनरंचेदृणयातस्मिन्कालेतयोःपुल्लिंगपक्षिदुर्गयोःअदक्षिणंवामांगचेष्टितंइष्टशुभमाहः
२७अथशुनश्चेष्टितमाहअनुष्टुप्पत्रकुमारीकाक्षिणीवरवरीतुमिच्छतितत्रशुनःशुनकस्यदक्षिणांस्तकौयदक्षिणभागेगतिरिष्टाशुभायत्रवरःसत्ताकुमारीववर्ष
तिवरीतुमिच्छतितत्रशुनोगतिरदक्षिणास्वस्यवामभागेचेतदाशुभा२८अथोपश्रुतिशकुनमाहशादूलविक्रीडितंअसत्तैस्तंदुलैःपरिपूरितेप्रस्थादि

60

वरस्यकन्यावरणेवरेण्योदुर्गेवयोदक्षिणचेष्टितश्चअदक्षिणंचेष्टितमिष्टमाहस्तयोःकुमारीवृणयाद्वरंचेत२७॥
शुनोगतिरदक्षिणांशुकुमारीयत्रकाक्षिणीअदक्षिणायत्रतत्रवरसत्ताववर्षति२८आरोप्यासत्तपूरितेगणपतिप्रस्था
दिपात्रेशनैःसंमार्जन्यववेष्टितेयुवतयस्तिस्त्रैःसकन्यानिशिनिर्यातारजकादिवेश्मसुकरैकृत्वातमभ्यर्चितंयावाचं
शृणुयुस्तदर्थसदृशीसिद्धिकिलोपश्रुतौ२९॥

पात्रेप्रस्थकुटपादीनांमानपात्रेसंमार्जन्याअववेष्टितेआकृादितेगणेशप्रतिमामारोप्यप्रक्षि
प्यसकन्याःएकयाकुमार्यासहितास्तिस्त्रोयुवतयःसुवासिन्यःनिशिरात्रौरजकादीनांवस्त्रनिजकरैमद्यकारादीनांवेश्मसुगृहसमीपेशनैर्निर्याताःकिं
त्वाएवंविधगणपतिगंधपुष्पादिभिरर्चितंपूजितंकरैहस्तेकृत्वातस्मिन्गृहेस्थितानांमनुजानांयावाचंयद्वचनंशृणुयुःआकर्णयेयुःतस्यार्थःअभि
प्रायःतेनसदृशीसिद्धिःचिंतितत्कार्यस्यसिद्धिर्ज्ञेयाकिलेतिनिश्चयेअत्राधिवासनमंत्रादिकंविधानमालाद्युक्तंज्ञेयंइत्यादिलक्षणैःपरीक्षितांकन्यांव

रामः
६०

न अतिशयितत्वमाह २३ विपरीताख्यानकी अरुसाः स्निग्धाः गंभीरानिम्ना मनोहराः सुंदराः अंतः अभ्यंतरे मधुचपिङ्गलाः न च अतिबद्धाः न अतिसंकीर्णाः
 एतादृशाभिरुक्ताभीरेखाभिः पुंस्त्रीफलयोः स्फुटत्वं शुभफलाधिकं स्यात् केषु अवामवामेषु अंगेषु पुरुषस्य दक्षिणहस्तचरणद्विषु स्त्रियां वामेष्वित्यर्थः
 अथ करे चरणे वाराज्यचिन्हा न्याह २४ शिखरिणी सरोजं कमलं श्रीवृक्षो विल्ववृक्षः ध्वजकेतुर्गजो हस्ती तिमिरमत्स्यः स्तंभकलशौ प्रसिद्धौ स्त्रकमाला आ
 दर्शो मुकुटः कृत्रमातपत्रं अंकुशः प्रसिद्धः कुलिशं वज्रभृंगारः करकः गिरिः पर्वतः रथः प्रसिद्धः अश्वस्तुरगः श्रीवत्सो विष्णुवत्ससिरोम्णां प्रदक्षिणा

अरुसगंभीरमनोहराभीरेखाभिरंतर्मधुपिङ्गलाभिः न च अतिबद्धाभिरवामवामेष्वंगेषु पुंस्त्रीफलयोः स्फुटत्वं २४ स
 रोजश्रीवृक्षध्वजगजतिमिस्तंभकलशस्तंभादर्शकृत्रांकुशकुलिशभृंगारगिरिभिः रथाश्वश्रीवत्सव्यजनयवयुप
 प्रभृतिभिर्नगरानां राज्यादधितिपदपाणिप्रणयिभिः २५ अर्चितं वचनमुन्नतं मनोनिर्विशेषसुखदं वपुर्दृशां अस्ति
 चेदघपराङ्मुखामतिर्लक्षणेः किमपरैर्नृयोषितां २६

वर्तः नंदुपचारात्प्रदक्षिणां वर्तमानं गृह्यते व्यजनं तालं यवो धान्यविशेषः यू

पो यज्ञस्तंभः प्रभृतिभिरित्यादिभिश्चिन्हैः पदपाणिप्रणयिभिः चरणगतैपाणिगतैर्वानराः पुरुषाः नार्यस्त्रियः राज्यं दधति धारयंति सभिल्लक्षणे राज्यं
 प्राप्तिरित्यर्थः २५ अथ मुख्यलक्षणान्याह रथोद्धतं यदि वचनं भाषणं अर्चितं पूजितं स्यात् मनोहरमित्यर्थः मनः मानसं उन्नतं पृथुलं नात्यविषये मनः
 प्रवृत्तिरित्यर्थः वपुः शरीरं दृशां नेत्राणां निर्विशेषसुखदं निर्विशेषं अधिकं सुखं तत्प्रददातीत्यर्थः मतिर्बुद्धिः अघपराङ्मुखी पातकात्परावृत्ता तदानीं यो
 षितां पुरुषाणां स्त्रियाणां वा परैर्लक्षणेः किं एषु चतुर्षु लक्षणेषु सत्सु अन्येषां शुभलक्षणानां किमपि न प्रयोजनमिति भावः इति सामुद्रिकलक्षणानि २६

वि.री
६१

मानुष्यश्चेति तत्र देव्यो गौरी पद्मेत्यादयो ब्राह्मी माहेश्वरीत्यादयश्च मानुष्यः मातृमातामह्यादयश्चतुर्विंशतिमतोक्ताः तासां यज्ञः पूजादिकं कुलकर्म
शांतयः कुलोक्ताचारवशात्तोयाः शांतयः कुलदेवताराधनादयः ता अविघ्नमातराः तनुविस्तारे निविघ्ननिष्पादिताः अशुभं घ्नंति नाशयंति चः समुच्चये
पुलोमजा पूजनं च अशुभं हंतीत्यर्थः अतः शुची मातृका पूजादिकमवश्यं कर्तव्यमिति भावः ३२ इति श्रीसकलागमाचार्यवर्यश्रीकेशवसावत्सरात्मज
गणेशविरचितायां विवाहहृदावनदीकायां विवाहदीपिकायां मिश्राध्यायश्चतुर्दशः १४ अथ बधूवरप्रश्नाध्याय आरभ्यते तत्राहो बधू प्रश्नमाह वसंत
तिलका अस्माकमस्याः कन्याया लालाभो भविष्यति न वैत्यस्मिन् प्रश्नकाले यत्नं तस्मात्तुलनादिकर्मोपसृज्य सहजस्मरणः दशमेकादशयं च मत्तृतीयसप्त

६१
घ्नंति चाशुभमविघ्नमातरा मातृयज्ञकुलकर्मशांतयेत् ३२ इति विवाहहृदावनदीमिश्राध्यायश्चतुर्दशः १४ अथ
बधूवरप्रश्नाध्यायः कर्मोपसृज्य सहजस्मरणोपगमांकः स्त्रीपुंससंगमयिता यदि जीवदृष्टः स्वर्गाणि शुक्रशशिदृ
ष्टयुतानि कन्यालब्धौ बधूगृहदृक्काणनवाशकावा १

मौसृगांकश्चंद्रो जीवेन गुरुणा दृष्टस्तदा स्त्रीपुंससंगमयिता स्यात् स्त्रीपुंसेति चतुरा
दित्वात्साधुः तयोः संगमं मागमं करोतीति स्त्रीपुंससंगमयिता कन्यालाभं करोतीत्यर्थः अयं योगः कन्याया वरलाभप्रश्नेऽपि अविशेषात् योगांतरमाह स्व
र्गाणि शुक्रशशिभ्यां दृष्टानि युतानि वा स्वर्गाणि लग्नगतानि खराशयश्च शुक्रराशयः कर्कितलो वृषभाः कन्यालब्धौ कन्यालाभाय भवन्ति योगा
तरमाह बधूगृहेति बधू सजाः समराशयो वृषकर्कटादयस्तेषां गृहाणि दृक्काणावानवांशकावालमनगताः शुक्रशशिदृष्टयुताः कन्यालब्धौ भवन्ति योगा
तरमाह १ युग्मसंगो समराशिस्यितौ शशिसितौ द्विपदश्चासावंगनां शश्च सचकन्या शयवतत्र स्थितौ तनुं लग्नं इह समाणौ पश्यतौ

रामः
६१

रोवरयेत्कन्यापिवरमित्युक्तं तत्र कन्यावरणनक्षत्राणिकुलधर्मानतिक्रमणं चाह २९ उपजातिः श्रुतिः अवर्णः त्रिपूर्वाः पूर्वात्रितयं वसवो धनिष्ठा व
 न्हिः कृत्तिक मित्रो जराधा विश्वे उत्तराषाढा अनिलः स्वाती एषु नक्षत्रेषु कुमार्यावरणं स्यात् अथ कुलधर्मः पत्न्यार्याः वृद्धतमाः स्वकुलोक्तस्वकुलपरंपराया
 तानां आचरेयुः तच्चेतसापि नावमन्येत तस्यावज्ञा मनसापि न कार्यं किंपुनः साक्षात् अतस्ते कुलधर्मा अवश्यं कर्तव्या इत्यर्थः तत्राप्यागमविरुद्धाः न कार्यो दे
 शाचाराः कुलाचारा ये तु विध्यविरोधि न इति स्मरणात् ३० अथ वेदिकानिर्माणं तत्प्रभृतीनां कालं चाह रथोद्धृता ३ वेदिकां तथारचयेत् तथा कथं यथा द
 यं वेदिकाग्रहं प्रविशतः पुरुषस्य दक्षिणे भागे भवति तस्याः लक्षणभूषणादिकं नारदादिभिस्तुक्तं ते यं इत्यादीनां विवाहकृत्यानामारंभकालमाह स्युरिति

श्रुतित्रिपूर्वा वसुवन्हि मित्रविश्वानिलर्हो वरणां कुमार्याः तच्चावमन्येत न चेत्तसापि यदाचरेयुः स्वकुलोक्तमार्याः ३० वेदि
 कां विरचयेद्यथा तथा स्यादियं प्रविशतश्च दक्षिणे स्फूर्जनाश्रययवोप्तिवर्णिकाः षण्णवन्निदिवसेषु नाग्रतः ३१ कन्यका
 कविधिवत्सुलोमजा पूजनसंयुवतिः समाचरेत्

जनाश्रयो मंडपः मंडपो लीजनाश्रय इत्यमरः यवोप्तिर्यवापः अंकुरार्पणमिति याव

त तत्प्रकारः शौनकस्य स्यादिषूक्तः वर्णिकालोक्तप्रसिद्धाः अपूपविशेषाः पद्मावर्णिकारंगवत्यादयः एते दुपलक्षणे नदलनकंडनवारकारिगृह्यते सा
 तानि अग्रतः पूर्वेलग्नदिनमारभ्य षण्णवन्निषु षष्ठतृतीयनवमेषु दिवसेषु नस्युः पश्चादपि तदुद्वासनादिकंच ज्ञेयं केचित्तु नवमदिनं शुभमाहुः देशाचा
 रतो व्यवस्था ३१ अथेन्द्राणी पूजनादिकमाह युवतिभिः सुवासिनीभिः सहिता संयुवतिः कन्यका उक्तविधिवत् शुभगमथेन्द्रपत्नीघटकारमृदासुलक्षणा
 वयवामित्यादिना शौनकाद्युक्तविधिना पुलोमजा तपोलोमजा इन्द्राणी तस्याः पूजनं समाचरेत् अथमातृकादिपूजाघ्नतीति मातरो द्विविधा देव्यो

वि. टी.
६२

कवत्स्यात् अतोवधूवरस्येत्येकत्वं ३ अथ वधूवरप्रश्नकालेशुभाशुभयोगानाह प्रश्नकाले उदयः प्रश्नोदयः प्रश्नोदयः प्रश्नलग्नंतस्मात्प्रश्नोदयादमृतरोचिषिचं
इमसिषण्मृतिस्थेष्वेष्टे अष्टमस्थे वासति अयमेकश्चंद्रकृतो योगः तत्र तस्मिन् चंद्रमसि मूर्तौ लग्नस्थे सति अवन्या अष्टम्यमावनेयः भौमः रुदिका राति
डोषिकृते स्त्रीव्योदक तस्मिन् भौमे मदनस्थे शिशुप्रमस्थे वसति चः समुच्चये अयं चंद्रभौमकृतो द्वितीयो योगः नन्वस्तयोर्लग्नं सप्तमयोः अशुभसंगतयोः
पग्रहपुक्तयोः सतोः अयं पापद्वयकृतस्तृतीयो योगः एषु योगेषु क्रमाद्दसुमहीमुनिसंमिते च वरस्य नाशः स्यात् प्रथमे योगे अष्टमे वर्षे द्वितीये एकवर्षे
तृतीये सप्तमे वर्षे इत्यर्थः ४ जामित्रगौ सप्तमस्थौ विधुसितौ चंद्रशुक्रौ वधुं विधवां कुरुतः सौरिः शनिः कुजो भौमः जामित्रगः असाध्वी दुराचारांक

62

प्रश्नोदयादमृतरोचिषिषण्मृतिस्थे मूर्तौ च तत्र मदनस्थे शिशुवावनेये तत्त्वस्तयोरशुभसंगतयोर्वरस्य नाशः क्रमा
द्दसुमहीमुनिसंमिते च ४ जामित्रगौ विधुसितौ विधवां मसाध्वी सौरिः कुजो सुरमहेज्यबुधो धनाढ्यदीर्घायुषं वपु
षिसुप्रसवाप्रसूतो स्त्रीजातकोक्तमखिलं खलु चित्यमत्र ५

रोतिशौनकीये तु शनिर्मृतप्रजां भौमो मरणयुक्तामिति तथापि फलं दृष्ट
मेव महाश्वसौ दृज्यश्च महज्यः असुराणां महज्यः शुक्रः बुधः प्रसिद्धः तौ जामित्रगौ धनाढ्यां कुरुतः वपुषि लग्ने स्थितौ दीर्घायुषं कुरुतः प्रसूतो पंक्ते स्थि
तौ सुप्रसवाशुभसंततिं कुरुतः कुत्रचित् सुरमहेज्येति पाठः तद्सत्यत् आह शौनकः यदि एकलग्नस्थौ भृगुसौम्यौ जीविनीं कुरुतः पंचमसंस्थौ पुत्रान्
जामित्रगतौ विपुलं धनमिति अस्मिन् वधूवरप्रश्नकाले स्त्रीजातकोक्तमखिलं शुभाशुभचित्यं एवं कन्यावरोपलाभिमुक्ता तद्भावे सति दलनकं
नादिविवाहकृत्येषु शुभकालमाह ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥

शुभः
६२

तदा तौ तदाप्तिपिशुनौस्तः तस्याः कन्याया आप्तिस्तस्याः पिशुनौ सूचकौ कन्या लाभसूचकावित्यर्थः अत्र वलिनाविति शौनकीये विशेषोस्ति योगांतरमाह नारीति उदितमुदयप्राप्तं लग्नगतमित्यर्थः उदितं नारी नवांशस्त्री नवांशं वृषकर्कादिकं शशिसिता वीक्षमाणौ तदाप्तिपिशुनावित्यनुवृत्तिः योगांतरमाह स्ववरा इति परेपिशुनश्च नैश्वर्यव्यतिरिक्ता अपि स्वचरास्त्रैणार्सगाः समराशिस्थिताः स्त्रीणां मिमानि स्त्रैणानि स्त्रीपुंसाभ्यां नज्ज्ञायाविति नज्ज्विलसंतः स्त्रिगधाः उज्ज्वलाः प्रकाशमानाः वीर्यभाजः सबलाः उदितं नारी नवांशमीक्षमाणाः कन्याप्राप्ति सूचका इत्यनुवृत्तिः २ अथ कन्याया वरोपलाब्धिप्रश्नमाह एवमनेन स्वर्षाणि शुक्रशशीत्यादिविधिना नराः पुरुषानितं विनीनां स्त्रीणां पुनर्मति समागच्छंतिलब्धा भवन्तीति यावत् कैः नरदकाणनवांशदृग्भिः पुंस्त्वे चरैः

युग्मर्षगौ शशिसितौ द्विपदांगनां शेषातां तदाप्तिपिशुनौ तनुमीक्षमाणौ नारी नवांशमुदितं स्वचराः परेपि स्त्रैणार्सगा विलसदुज्ज्वलवीर्यभाजः २ एवं नरानरदकाणनवांशदृग्भिः पुंस्त्वे चरैरुपनमतिनितं विनीनां पल्लिगि बालकपशुप्रभृतीनां तस्यात्प्रश्नक्षणे तदुत्तये वधूवरस्य ३

नराविषमराशयो मे षमिथुनादयस्ते च ते दकाणनवांशाश्च नरद्वेः काणाः नरनवांशा इति तावत्प्रसंगे तिते नरदकाणनवांशदृशः तैपुंस्त्वे चरैः पुरुषग्रहे रविभौमगुरुभिः एतदुक्तं भवति स्त्रीग्रहो किल शशिसितौ यत्र शशिसिता वृत्तौ तत्र पुंग्रहाग्राह्याः यत्र स्त्री दकाणस्तत्र नरदकाणः यत्र स्त्री नवांशस्तत्र नरनवांशः यत्र स्त्री राशिस्तत्र नरराशिरिति एवमनेन विधिना उक्तयोगैरेव कन्याया वरोपलाब्धिर्ज्ञेयेति अथ निमित्तानि यल्लिंगातिप्रश्नक्षणे प्रश्नकाले लिंगिनः कापालिकाः बालकाः प्रसिद्धाः पशवः छागवृषतुरगादयः प्रभृतिग्रहणाद्विष्णुकोत्पत्तादीनां ग्रहणं तेषां पद्विगितं चेष्टितं तद्वधूवरस्य तथैव भवति उरित्यवयं निश्चयेति प्यपुनर्वस्वोर्नक्षत्रद्वंद्वइत्यत्र इतरेतरयोगद्वंद्वे कत्वज्ञापकात्सर्वोपि द्वंद्वो विभाषया

वि. शी.
६३

मानास्तेषां च दंतद्वयमिषोणयतीति तथा अयं भावः यथा कश्चन आतपेपीड्यमानो वने गत्वा सुखेन रमते तद्वत्परमैः पीड्यमानोऽस्मिन् वृंदावने सुखे
नरमत्तामिति अथांते श्रीप्रयोगः समाप्त्यलंकारे यथा त्रयं ग्रंथारंभे ७ इति श्रीसकलागमाचार्यवर्यश्रीकेशवसावत्सरात्मजगणेशविरचितायां विवाहवृंदाव
नटीकायां वधुवरप्रश्नाध्यायः पंचदशः १५ अथ स्ववंशवर्णनपूर्वकं ग्रंथालंकारमाह उपजातिः भरद्वाजश्चासौ महर्षिश्च तस्य वंशे भरद्वाजगोत्रे विश्वा
वतंसे अवतंसेः कर्णपूरः विश्वस्य अवतंस इवावतंसः तस्मिन् विश्ववंश इत्यर्थः जनार्दनो नामाभूत् कथं भूतः श्रुतीति श्रुतीनां वेदानां तत्त्वं याथाार्थ्यं तद्दे
तीति तथा औदीच्या औदीच्यजातीयजनाः तस्मिन् देशे ज्ञातयौनेकविधाः प्रसिद्धाः तेषां चारित्रं प्रचारस्तस्य पंथाः मार्गस्तं प्रवर्तयतीति तथा औदीच्या

अथ विवाहवृंदावने स्ववंशवर्णनः अभूद्भरद्वाजमहर्षिवंशे विश्वावतंसे श्रुतितत्त्ववेदो औदीच्यचारित्रपथप्रवर्तो
जनार्दनो याज्ञिकचक्रवर्ती १ अस्ति श्रियादित्य इति स्मृतस्य सूनु श्रियादित्य इति द्वितीयः त्रिस्कंधपारंगतरंगमल्ल
स्तदात्मजो राणगत इत्युदीर्ये २ श्रीकेशवः सुकविरध्ययनाध्वनी न व्यूहान् प्रतर्पयितुमर्थपयः प्रवाहैः ॥ ॥ ॥

चारमार्गप्रवर्तक इत्यर्थः अनेन स्वधर्मोपासक इति सूचितं याज्ञिकेषु चक्रवर्ती वचक्रवर्ती श्रेष्ठतम इत्यर्थः तस्य जनार्दनस्य द्वितीयः सूनु श्रियादित्य
इत्यस्ति स्म आसीत् इति असूर्यनामेत्याह क इव श्रियादीप्या आदित्य इव तस्य श्रियादित्यस्य आत्मजः उदीर्ये राणगत इत्यासीत् उदीर्यते तदुदीर्यकथ
नोयं तस्मिन् आसीति यावत् राणगनामेत्यर्थः कथं भूतः त्रिस्कंधेति त्रिस्कंधाः होरागणितसंहिताख्याः तेषां पारंगता अशेषज्ञातारः तेषां राणो युद्धभूमौ मल्ल
इव मल्लः मल्लो वाहुयुद्धकुशलः त्रिस्कंधज्योतिः शास्त्रविदापराभवक इत्यर्थः ३ वसंततिलका अस्य देवज्ञस्य राणगस्य सुतः श्रीकेशवः सुकविः शोभ

रामः
६३

इतविलंबितं दलनकंडनादिषु सकलकर्मशुभतिथिवारफलानि न सन्नादिफलानि परैरन्ये पदे पदे विरचितानि पदे पदे इति लौकिकाभिप्रायेणोक्तं अत्य-
 कृत्येषु अपि पृथक्फलानि विशेषाभावे पृक्तानात्यर्थः तानि पृथक्फलानोतिकारणाहस्माभिर्नोक्तानि केचित्परोह्माभावेपि भूतमात्रे लिट्मिक्तं तितथाच
 मुग्धबोधेभवद्वृत्तभयेषु क्वाद्यस्त्रयस्त्रिंशद्वृत्ति अतएव वराहादिप्रयोगाः होरां वराहमिहिरोरुचिरां चकारेति दृश्यं न स्यादित्येतेनेकिरणव-
 लीमिति इतीतिकथं हि यस्मात्कारणात्तदुपक्रमस्तेषां सकलकर्मणां दलनकंडनादीनां यउपक्रमः आरंभः सविवाहभविवाहनसन्ने एव शुभेदिने स्या-
 तशुभेव्यतिपातविष्ट्यादिमहादोषरहितेषु नवत्रिदिवसेषु नाग्रतद्विनिनिषिद्धादन्यदिने च तथा च श्रीपतिः विवाहकृत्यं निखिलं विवाहभेविलोक

भतिथिवारफलानि पदे पदे विरचितानि परैरिति नोचिरे सकलकर्मसुयस्तदुपक्रमः सहिविवाहभयवशुभेदिने ई प्रा-
 योविवाहपटलं तटलं बमानस्तंबोपमं न सहते न यचालनानि वृंदावने परमतातपपीड्यमानं वृंदावने नुरमतामिह
 सन्मतिश्रीः ७ इति विवाहवृंदावने वधूवरप्रश्नाध्यायः पंचदशः १५

येनान्नवलं हि मद्युतेः न च त्रिषष्टोपि चवारकः शुभइति अथ नि-
 जकृतस्यास्य विवाहपटलस्य पूर्वभ्यो वैशिष्ट्यमाहर्द्वसंततिलका प्रायो बाहुल्येन विवाहपटलं विवाहफलसमूहः न येन तर्केण चालनो निन सहते
 हेत्वादिना चालयितुं न शक्यते आगमसिद्धत्वादिति भावः अत्र विशेषणद्वारेण दृष्टांतः तटेति तटे न हीनटे लंबमानः प्रशिथिलमूलो यस्तंबः स्तृणस्तंबः
 तेनोपमीयते तत्तथा यथा तटस्यो लंबमानस्तृणस्तंबो न चालनं सहते चारिते लघुः पतनमेव तद्वद्विवाहपटलमपीत्यर्थः अतद्वद्विवाहपटलं वृंदावने नाग्निवि-
 वाहपटले सन्मतिश्रीः संतां विदुषां मतिः बुद्धितस्याः श्रीः संपद्मतां सुखेन क्रीडतां अत्र हेतुः कथं भूते परमतेति परेषां मतानि तदेवातपउपांतेन पीड्य

वि. टी.
६४

शेषज्ञः ज्ञानलवदुर्विदग्धं ब्रह्मापितं नरं नरं जयति इति ४ इति ग्रंथालंकारः अत्र ग्रंथकृतपुक्तिममलां व्याख्याय सम्यक्तत्तस्तुत्रापि महद्दिरोधिकहचिद्य
यैवैवोक्तितं सद्युक्ता तु निरस्य सारमुदितं तत्स्य तां सज्जनास्तद्दिश्या सवतां प्रतीतिरिह न स्यात्तं निरासं विना १ पश्चात्सागरपूर्ववर्तितदगे ग्रामे त्रनं
द्यादि मेरुभापूगरसालशार्पे निचुलकाया विताने वसत नानाशास्त्रकलाकलापचतुरः श्रीकेशवो स्यात्तज्जष्टीकां युक्तिमतीं गणेशविबुधो चंद्रावनस्याक
रोत्तरसनगमनु १४१६ तुल्येशाक आनंद वर्षे विद्युत्तिमकृतशस्तां दीपिकाख्यां गणेशः यदि हलिखितमल्या नल्पकं वा स दोषं न दति विमलधोभिः शो
ध्यमित्यर्थयेतान् ३ इति श्रीमकलागमाचार्यवर्यश्रीकेशवसांवत्सरात्मजगणेशदैवज्ञविरचितायां विवाहचंद्रावनटीकायां विवाहदीपिकायां स्ववंशवर्णनः

६५
ध्रुवानुराधामृगमूलरेवतीकरं मघा स्वातिरदृषणोगणः रवेरमीनामकरादिषड्दृष्टीकरग्रहे मंगलकृच्छ्रगीदृशां १ क्रूरोऽस्ति तं द्विः
शशिभोगतो वा कृतदाप्यमाद्यं च शुभं न भवति न च अष्टार्कविंशं चक्रजाकिं भानुस्वभाभुतः सन्निविधाद्भुतं च २॥

होपपदं चंद्रावनं व्याख्याय केशवं तत्कृतां लग्नशुद्धिं च गणेशो व्याचिकीर्षति १ तत्राहो विहितनसत्रादिकमाह ध्रुवादिकरांतोयमेकादशानसत्रात्म
को गणेशश्च ददृषणः च स्यमाणपाद वेधादिशेषरहितस्तदा मृगीदृशां स्त्रीणां करग्रहे मंगलकृत्स्यात् १ अथ श्लोकत्रयेण न सत्रशुद्धिमाह क्रूरेण
पापग्रहेण उदितं त्यक्तं भनसत्रं न शुभं स्यात् तदाप्यतेन क्रूरग्रहेण आप्यप्राप्यं भोग्यं आद्यं युक्तं च अथ लत्तात्र्येति कुजो भौमः अर्कः शनिः भानुर
विः स्वर्भानुराहुः तेभ्यः सकाशाक्रमेण अष्टार्कविंशं तृतीयमष्टमं द्वादशं विंशं च सन्निविधाद्भुतं त्रिविधैर्दिव्यभौमांतरिसेरुद्रैरुत्पातैः सहितं च द्विः श
शिभोगतो वा कृतदाप्यमाद्यं च शुभं न भवति न च अष्टार्कविंशं तृतीयमष्टमं द्वादशं विंशं च सन्निविधाद्भुतं त्रिविधैर्दिव्यभौमांतरिसेरुद्रैरुत्पातैः सहितं च द्विः श
शिभोगतो वा कृतदाप्यमाद्यं च शुभं न भवति न च अष्टार्कविंशं तृतीयमष्टमं द्वादशं विंशं च सन्निविधाद्भुतं त्रिविधैर्दिव्यभौमांतरिसेरुद्रैरुत्पातैः सहितं च द्विः श

रामः
६४

नकविरस्मिन् हंदावने सुतपः अये मुनिगवो निवहं दुहो ह मुनयो गावश्च मुनिगव्यः उपमितं व्याघ्रेति तत्पुरुषः गोरतद्धित लुकीति दुच्छटित्वा त् जीप्ता सां
निवहः समूहस्तं दुहो ह दुग्धवान् किमर्थं अध्ययना ध्वनी न व्यूहान् अर्थपयः प्रवाहेः प्रतर्पयितुं अध्ययनस्य अध्या अध्ययना ध्यातमलंगामिन इत्यस्य
ध्ययना ध्वनीनाः अध्ययनमार्गज्ञानशीलाः यध्वनो यत्तवावित्यलंगामीत्यर्थः स्वर्गात्मा ध्यानौ खेदति अवः प्रकृतित्वं तेषां व्यूहाः समूहाः तान् अर्थ
पय इव अर्थपयः तस्य प्रवाहा ओघाः तैः सुष्ठु तपो येषां ते सुतपसः सुपुण्याः तैः श्रीयते सेव्यते ततथा अत्रायं श्लेषः सुतपो निःसेव्यमाने वने अध्वगम
नेन स्विन्नात्ययः प्रवाहैस्तर्पयितुं गावो दुह्यंते तद्वत्सुपुण्यैः सेव्यमाने स्मिन् हंदावननास्मिन् ग्रंथे अन्यग्रंथाध्ययनेन स्विन्नानर्थप्रवाहैस्तर्पयितुं मुनयो

देवज्ञराणां सुतः श्रुतयः अये स्मिन् हंदावने मुनिगवो निवहं दुहो ह ३ अबहुदृष्टिधियः कियदप्यदः पदगभीरमधीरभि
रस्यते विषदशास्त्राधियात्विदमेकदा श्रुतिगतं रसनासुविदृत्स्यति ४

मया दुग्धा इति तद्वचनेभ्यः सारं संगृहीतमित्यर्थः अतएत
त्सु हेभ्य एव रोचयिष्यति कथं मजेभ्य इत्याशंकायामाह ३ इत विलंबितं न बहुदृष्टं यथा सा अबहुदृष्टा सा धीर्यस्यासौ अवहदृष्टधीः तस्य अत्यदृष्टशा
स्त्रस्य अदः एतदपि कियत् किं परिमाणं मस्येति कियत् विशिष्टगुणमप्येतत्तस्य न किंचिदिति भावः अधीरबुद्धिः अभिरस्यते अभिरामं प्रा
प्यति अत्र विशेषणद्वारा हेतुः पदेति पदैः गभीरं गभीरपदं अतिमहद्बुद्धिस्तु अर्थं जानातु न वा पदं गभीरत्वाद्वाह्लादपि च्यतीत्यर्थः विशदशास्त्राधियां तु
तुर्विशेषे विशदा अत्यधिकशास्त्रे धीर्येषां ते तथा तेषां तु इदमेकवारमेव श्रुतिगतं कर्णप्राप्तं सत् रसनासुजिह्वा विदृत्स्यते विदृष्टिप्राप्त्यतिगोप्यं रसनागतं
सद्यस्य कस्य कस्यापि नोच्यते इदं कर्णपथे गतं सत् रसनासुविदृत्स्यत इति रुच्यति शयोक्तिः उक्तं हि भर्तृहरिणा अन्नः सुखमाराध्यः सुखतरमाराध्यते वि

वि. टी.
६५

ष्व शुभाय निधनमष्टमं च न सप्तमं अंत्यं द्वादशं सप्ततानि वर्जयित्वा अन्येषु नवसु स्थानेषु परे सौम्यग्रहा बुधगुरुशुक्राः शुभायस्यः शेषेषु निधनं
नात्येषु शुभाय शशी चंद्रस्यैवार्थेषु तृतीये कादशद्वितीयेषु शुभाय भवेत् शेषेषु शुभाय तत्राष्टमे सर्वेषां विशेषमाह सताविति मता वष्टमेशानित
मः सूर्योः शुभायस्यः नक्षत्रशुभाय अत्र राहुग्रहणात् तत्त्वरूपांतरं केतुश्च परे न्ये चंद्रभौमबुधगुरुशुक्राः सतौ स्थिता भंगदाः लग्नभंगायस्यः अन्या नपि लग्नभं
गानाह कूरयूनेति शशितनू कूरयू न च तान्विते भंगाय भवतः चून च तमाचृतं ययोस्ते चून च ते ते च ते अन्विते च चून च तान्विता क्रमेण चून च तान्विते ते तथाल
ग्नस्य चंद्रस्य वा सप्तमं कूरान्वितं भवेत् यद्वा चंद्रो लग्नं वा कूरान्वितं भवेत् तदा लग्नभंगः स्यादित्यर्थः अस्ते सप्तमे लग्ना चंद्रा द्वादशितौ शुक्रौ बुधौ वा सौम्यभं

कूरयू न च तान्वितो शशितनू अस्ते सिततौ विधुर्लग्ने सोमसिताधिपाद्विषिसितः सेंदुर्विनष्टो शयः ५ अंशाः षड्विनवाद्रय
स्तदधिपे लग्ना शयोर्द्वादशद्विच्यष्टासु न लग्नमस्तलवपेतत्सप्तमाभ्यां तथा गडातेषु च वैधृता बुभयतः संक्रातियामद्वये
यामार्धे व्यतिपातविष्टिकुलिके मासे न्हि चो नाधिके ई

गाय लग्ने विधुश्चंद्रो भंगाय द्विषिषष्ठे सोमसुताधिपाः भंगायस्यः सोमश्चंद्रः सितः शु
क्रः अधिपाः स्वामिनः लग्नां शद्रेष्वाणां नां अत्र षष्ठं लग्नादेवन चंद्रात् सोमग्रहणात् सितः शुक्रः सेंदुः सचंद्रः भंगाय शुक्रयुक्तश्चंद्र इति भावः अंशो
नवांशाधी शो विनष्टोस्तगतः भंगाय स्यात् अथ नवांशशुद्धादिकमाह अंशालग्ननवांशाः षड्विनवाद्रयः कन्यामिथुनधनुस्तुलाः शुभाः तस्य नवा
शस्याधिपे स्वामिनिलग्ननवांशयोर्लग्नान्नवांशाद्वादशद्विच्यष्टासु द्वादशद्वितीये तृतीयाष्टमेषु स्थिते सति लग्नकार्ये अस्तलवपे अस्तोशाधिपे
तत्सप्तमाभ्यां लग्नादंशाच्च सप्तमाभ्यां सकाशात् तथा तद्द्वादशद्विच्यष्टासु स्थिते सति लग्नकार्ये एषु स्थाने तस्य दृष्टिर्नास्तीत्यभिप्रायः अथान्ये महादोषाः

रामः
६५

न शुभमित्यग्रेऽप्यनुवर्तनीयम् अथ चंडाग्रधादि वैवैधृतः सा साध्यः हर्षणः गंगंडः शूलः व्यवती पातः तेषां समाप्तिरवसानं तत्र सायं शेषं यत्
 तेषां योगानामनुवर्तमानमित्यर्थः यच्च संक्रांतिसाम्यं चंद्रार्कयोस्तेन सहितं यस्मिन् सन्ने महापात इत्यर्थः यच्च खलवेधवत् पापग्रहवेधयुक्तं तमेव वेध
 माह स्वाशेति सवेधः स्वाशश्चैराद्यसुरैरुपलक्षितं सन्नाणां क्रमेणार्द्धयोर्मिथः स्यात् स यथा स्वास्वाती शशत तारका अनयोर्मिथो वेधः स्वाति स्थेन ग्रहेण श
 ततारका विद्वा शततारका स्थेन स्वातीति एवमुत्तरत्रापि अश्रवणः मः मघा अनयोर्मिथो वेधः भभरणी अनुअनुराधा अनयोर्मिथो वेधः अभिभिजित्
 रो रोहिणी अनयोर्मिथो वेधः पुनः पुनर्वसुः मूर्मूलं अनयोर्मिथो वेधः रे मृहाणां वेधः क्रमेण त्रिभिरुत्तरैः स्यात् रेवत्युत्तरफलान्योः मृगोत्तरा षाढयोः हस्तौ

वैसाहगं शूलसमाप्ति साग्रं संक्रांतिसाम्यं खलवेधवच्च स्वाशश्च मोभान्त्रिभिरो पुनर्मूर्खरे मृहाणां त्रिभिरुत्तरैः स्यात् ३ ए
 कार्गलः साभिजिती इतार्कः समेस्ति योगेष्वशुभाह्वयेषु चतुर्दश चंद्रभमर्कधिष्ण्यादि तीयमुक्तो दहनर्षशुद्धिः ४
 षट्त्रया येष्वशुभाः शुभायनिधनघ्नानां त्यवर्ज्य परत्राया येषु शशी मृतौ शनितमः सूर्योः परे भगदाः

तराभाद्रपदयोरित्यर्थः ३ अत्रैका

र्गलादिकमाह अशुभाह्वयेषु दुष्टनामसु योगेषु सत्सु इंदुतः इंदुन सन्नात् अर्कः सूर्यः साभिजितिसमेकसो भवति तदा रकार्गलोस्ति एतदुक्तं भवति व्या
 घातशूलपरिघव्यतिपातविषं भगंडातिगंडवज्रवैधृताः अशुभनामयोगाः एष्वन्यतमे योगे सति चंद्रनक्षत्राभ्य अभिजिता सह अर्केन सन्नगणायि
 त्वापदियुग्मा संख्या भवति तदैकार्गलः स्यात् तद्वनशुभमित्यनुवर्तिः अथ संध्योदितं अर्कधिष्ण्याच्चतुर्दशमिंदुभं चंद्रनक्षत्रं च अशुद्धमशुभं स्यात् इती
 यं उदहनर्षस्य विवाहनसन्नस्य शुद्धिरुक्ता ४ अथ लग्नशुद्धिमाह षट्षष्टं त्रयस्तृतीयं आयसकादशं सष्वशुभाः पापग्रहाः शुभाय भवन्ति शेषा

वि. शी.
६६

वेदाश्चत्वार्यंगुलानि द्वाभ्यामष्टचत्वारिंशद्वांगुलानि द्वयंकिल सर्वत्र नर्मदातीरे पलभा स्यात् तस्माद्याम्योत्तरे पथि एक योजनेन व्यंगुलं तस्याः पलभायाः
द्रुसतिपुष्पतिचस्वदेशनर्मदयोर्याम्योत्तरांतरे यावंतियोजनानिततुल्यव्यंगुलैः सानामर्दी पलभा ४।४८ याम्यदेशरहिता उत्तरे सहितास्वदेशफलभाभवेदि
त्यर्थः सान्निविधादशनागदिभिर्हताभंत्यापुनः अंतिमातुदहनद्वित्रि ३ हता चरखंडकानि स्युः अथोदयाः ८ कृष्णागतयोवन्हयः शेषाः प्रसिद्धाः एते त्रयो लंको
दयाः स्युः तैस्त्रैश्चरखंडै कैस्त्रिभिर्क्रमेण हीनाः विलोमविहिता उल्क्रमस्थाः विलोमैश्चरखंडकैः क्रमेण सहिताः एवं मेषादीनां षण्णां जाताः ते पुनर्व्यस्ताः एवं द्वाद

वेदाश्चोभ्यय द्वयंकिल नार्मदी भातद्वांगुलं द्रुसतिपुष्पतियोजनेन याम्योत्तरे पथि हतादशनागदिभिर्हतापुनर्दहनद्वच
रखंडकानि ८ लंकोदयाभुजगभानिनवाकदस्त्रावद्विद्विकृष्णागतयोश्चरखंडकैः तैः हीना विलोमविहिताः सहिता वि
लोमैर्व्यस्ताः पुनस्त्रविषयोदयजाविनाज्यः ९ वेदात्पष्टिगुणानि धूर्जटिगजत्र्यत्यष्टिद्विग्विभूमूर्च्छाभिर्धनुषोनिहत्य वि
भजे ल्गनेष्टवारास्त्रिभिः मीनादिष्वधनंतुलादिषु धनं लिप्ता स्फुटो भास्करः १० ॥

शस्वदेशोदयजाविनाज्यः स्युः ९ अथ संक्रांतेरर्क

ज्ञानमाह अत्यष्टिः सप्तदशधूर्जटयोरुद्राः मूर्च्छा एकविंशतिः अर्थाः पंचकामांकुशाः नखाः शेषा गुणाहराश्च प्रसिद्धाः लग्नेष्टवारा नलग्नकालपर्यंतं
संक्रांतिमारभ्येष्टदिवसान्धनुषः धनुः संक्रांतिमारभ्य वेदिभिर्हतादशगुणकैर्यथाप्राप्तैः क्रमेण निहत्यातिथ्यादिभिर्हतादशभिर्विभजेत्फलं लिप्ताः मीनादि
षुकन्यां तासु गतेर्के अधनंतुलादिकुंभांतसु धनं कृत्वा स्फुटो भास्करः स्यात् एतदुक्तं भवति संक्रमवशादर्कराशी न ज्ञात्वा संक्रममारभ्येष्टदिनपर्यंतं वे
दादिदिवसास्ते तदधोशाः स्युः ते दिवसाः षष्ठ्यधनुषारभ्य यथाक्रमप्राप्तेन गुणकैः संगुण्य यथाप्राप्तहरेण विभज्य कलादियल्लब्धं तत्स्मिन्नरवौ मीना

रामः
६६

गंडांतेष्विति त्रिविधेषु गंडांतेषु शुल्लवैधृतवरीयसामित्युक्तेषु वैधृतौ सप्तविंशयोगे च संक्रांतेः सकाशाद्भूतः पूर्वपञ्चाचयामद्वयोपेक्षोऽशघटीषु च
यामार्धमर्धयामः शास्त्रांतरोक्तः व्यतिपातः सप्तदशयोगः विष्टिर्भद्रासप्तमं करणकुलिकः द्विद्वानामनवद्व्यादिनां क्तः तस्मिन् ऊनाधिके मासि सप्तमासे पि
मासे चेति ऊनाधिके न्हिदिनस्येदिनवृद्धौ चेति नलमं कार्यमिति प्रत्येकं संबंधः ६ अथाष्टमलग्नादिदोषानाह जन्मर्साज्जन्मलग्नाच्च अष्टमद्वादशाभ्यां लग्ने स्थि
ताभ्यां क्रमेण निधनविधनेस्तः जन्मराशेर्जन्मलग्नाद्वाष्टमे राशौ लग्नगते सति निधनं द्वादशे विधनं स्यादित्यर्थः तत्त्वामितत्स्थैः तयोरष्टमद्वादशराश्याः स्वामिनो
तत्त्वामिनो योरष्टमद्वादशराश्याः स्थिता तत्स्थौतैः स्वगैरपि वपुषि लग्ने स्थितैः क्रमेण निधननिधनेस्तः अष्टमस्थानाधीशेष्टमस्थे वाग्रहे लग्नगते सति निधनं

जन्मर्साज्जन्मलग्नान्निधनविधनते अष्टमद्वादशाभ्यां लग्ने तत्त्वामितत्स्थैरपि वपुषि स्वगैस्तद्गृहांशैश्च तेस्तः अस्ते शारेर्न
वांशे व्यसनमसुभयं नाडिवेधेषडष्टस्रोत्रेशानामसरव्येदनुजनरगणो चार्कजीवेंदुशुद्धौ ७

द्वादशस्थानाधीशेर्द्वादशस्थे वाग्रहे लग्नगते स
ति विधनता स्यादित्यर्थः तद्गृहांशैः तेषां ग्रहाणां या निगृह्णाणि तेषां मंशानवांशांस्तैश्च वपुषि गतैः ते निधनविधनते क्रमेण स्तः अष्टमराशेरष्टमस्थग्रहस्य
राशेर्वा नवांशे लग्नगते सति निधनं द्वादशराशेर्द्वादशस्थग्रहस्य राशेर्वा नवांशे लग्नगते विधनता स्यादित्यर्थः अस्ते शारेः अंशादस्तं सप्तमं तस्येशः स्वामी
तस्यारिः शत्रुस्तस्य नवांशे लग्नगते सति व्यसनं स्यात् अथ मेलकः असुभयं इति रुद्रार्पमेद्व्यादिना नारी नरनक्षत्रयोर्नाडीवेधे सति असुभयं मरणं स्यात् ष
डष्टस्रोत्रेशानां स्त्री नरराश्यार्मिथः षडष्टकराश्याधिपानां असरव्ये वैरे सति असुभयं स्यात् त्रिपुंसीत्यादिना दनुजनरगणो राससंमनुष्यगणे च असुभयं स्यात् अ
र्कजीवेंदुशुद्धौ च गोचरमार्गेण दंपत्योः सुर्यगुरुचंद्राणां वलालाभे सति मरणं स्यादित्यर्थः ७ एवं लग्नां शुद्धिं ज्ञात्वा तस्मात्कालज्ञानार्थं पलभाचरोदयादीनाह

र्यः अथ चरार्धमिति त्रिंशद्युमानांतरमर्धितं चरार्धं स्यात् अर्धात्तद्वरिकात्मकमतः षष्टिगुणं पलानित्युरिति अथ वारप्रवृत्तिमाह नरार्धदेशोत्तरयुग्वि
योगौ कार्यौ याम्यगोले योगउत्तरगोलवियोगइत्यर्थः योगे जाते सति तत्तुल्यपदैरमुदयात्परापूर्ववियोगे पश्चादनंतरं दिनवारकर्तुः दिनाधीशस्य प्रवृ
त्तिः स्यात् वारप्रवृत्तिरिति यावत् इयं वारप्रवृत्तिः अर्कोदयादूर्ध्वमधश्चताभिः इत्यादियोगोलवासनया संहितावचनैश्च क्वचिद्विरुध्यते अतोत्रेत्यंगति
श्रित्तनोयाग्रथकारस्तु अवस्थाः पश्चिमदेशे आसीत् अतस्तेन स्वदेशाभिप्रायेणेदमुक्तं तथाप्युत्तरगोले देशांतरपलेभ्योत्पन्नचरार्धसति वियोगे पश्चाद
न्यथात्वं भवति तत्र वियोगेऽपि पूर्वमिति द्रष्टव्यं एवं व्यभिचारः परिहर्तव्यः १४ अथ प्रकारांतरेण कालहोरा माह दिनपप्रवेशादिघ्नेष्टनाडीशरलब्धिताः

कालहोरासुः वारप्रवेशमारभ्य इष्टघटिकाद्विघ्नाः शरभक्ताः लब्धकालहोराः

सुरित्यर्थः ताः शरद्घाः प्राग्वद्गणयेत् तद्यथा तत्प्रमाणं निरवयवं वारादितोगणयित्वा गतानां लहोरास्यात्तत्परस्य वर्तमाना इत्यर्थः एवं प्रकारह्वयेनापि
क्रूरापापहोरापि अनिद्या अदुष्टा स्यात्कस्मिन्सतिलग्न्ये शुभवेदवर्गे सति शुभा नीवेदाश्चत्वारो वर्गो यस्मिंस्तत्तथा सौम्यवर्गाधिकत्वे सतीति भावः १५ अथ
पङ्क्तौ नाह राशेरंशाः राशिभुक्ता भक्ताः राशिभुक्ताः भक्ताः राशीन्सत्यज्यं अंशाग्राह्या इत्यर्थः ते चतुर्षु स्थानेषु क्रमेण शशिभूगुणोत्तम १११३२ हतास्तिथ्य
अभूदिकृशरै १५। १०। १०। ५ भक्ता अभ्रभुवोदशशेषा सिद्धाः लब्धानि भाध्वादि यो वर्गाः स्युः भाध्वा होरा दृकाणोद्रेकाणः नंददिन रुद्धा गौनवांश द्वादशां

CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham

दिषु सप्तसु गते क्रणं तुलादिपंचसु गते धनं कार्यं सदृष्टदिने स्फुटः सूर्यस्यादिति १० अथ कालज्ञानं स्पष्टार्थं ११ अथेष्टकाला लुग्नज्ञानमाह रवेर्भोग्य
 कालमुदयेः सह इष्टघटी पलेभ्यस्तत्क्रादयेः सह फलानितदुद्धृतानि तदुर्वरितानि यानि पलानि तानि त्रिंशद्गुणितानि अगलितोदयेन
 भाजितानि भागादि यल्लब्धं तदजादि गृहशेखरितं नुलं गन् स्यात् शेखरो मुकुटः शेखरो जातास्मिन् तच्छेखरितं अजादि गृहशेख
 रितं मूर्धनि मेघादि राशि सहितमित्यर्थः १२ अथ षड्वर्गहोरादिकमाह कलानां द्विशती नवांशमानं स्यात् दृष्टं शात्पूर्वांशा द्विशतगुणालुग्नकलाः स्युरिति

रात्रौ भानुर्भार्धयुक्सायनांशस्तन्वर्कोशाः स्वोदयघ्नाः पृथक्ते त्रिंशद्गुणाभुक्तभोग्याः पलादिस्तादृक्कालो मध्यरात्रौ दयाह्न्यः
 ११ भोग्यं रवेः समयमिष्टघटी पलेभ्यस्तत्क्रादयेः सह फलानितदुद्धृतानि त्रिंशद्गुणान्यगलितोदये भाजितानि भागाद्यजा
 दि गृहशेखरितं नुलं गन् स्यात् १२ नवांशमानं द्विशती कलानां सूर्यो नलुग्नस्य शरेंदुभागे वारादि होरा विगता शरघ्ने षड्वर्गचिं
 ता तु विनायनांशैः १३ अवेति पूर्वापरयोजनानि स्वपादहीनानि क्रणानृणोस्तः ॥

भावः तस्मात् लुग्नानां षड्वर्गचिंता अयनांशैर्विना स्या
 त षड्वर्गचिंतायां अयनांशान् देया इत्यर्थः षड्वर्गान्वस्यति अथ होरा वारादिति वारादेर्वारमाभ्यविगता होरा स्यात् कस्मिन् तस्मिन् सूर्यो नलुग्नस्य शरेंदु
 भागे शरघ्ने सति सूर्यो नलुग्नस्यांशानां पंचदशांशेषां विरहितं पंचघ्नं कृत्वा तं वारमाभ्यवारक्रमेण गणयित्वा गता होरा स्यात् तत्परस्य वर्तमाना स्यादि
 त्यर्थः अथ होरायाः प्रकाशंतरार्थं देशांतरचरे आह १३ अवेति रुज्जायिनी सामध्यरेखोपलक्षणं तस्याः सकाशात्पूर्वा परे पूर्वपश्चिमे वा स्वदेशपर्यंतं
 यानि योजनानि तानि स्वपादहीनानि स्वचतुर्थीशो नितानि देशांतरयोः पलानि स्युः तानि क्रमेण क्रणानृणोस्तः पूर्वे क्रणसंज्ञानि पश्चिमे धनसंज्ञानि

शौ एवं च त्वारोवर्गाः यस्य ग्रहस्य यद्ग्रहं तत्तस्यैव अयमेको ग्रहाख्यः अथ त्रिंशांशा इति समराशौ सितादिनां पंचादयस्त्रिंशांशाः स्युः त्रिंशतः पूरणास्त्रिं
शां ते च त्ते अंशाश्च त्रिंशांशाः तद्यथा समराशौ आद्याः पंचभागाः शुक्रस्य ततः सप्तबुधस्येत्यादि ओजस्येषु विषमराशिषु व्युत्क्रमात् भागानामधिपतीनां
च तद्यथा आद्याः पंचभौमस्य ततः पंचशनेरित्यादि इतीयं षड्वर्गिका स्यात् षण्णां वर्गानां समाहारः षड्वर्गीयैव षड्वर्गिका अथ ग्रहगणितोक्तमपि यु
मानानयनं सुगमोक्त्या हि १६ सायनसूर्यस्य यत्राग्येद्रोग्यं सायनसूर्यस्य स षड्वर्गस्य यच्च भुक्तं तत् मध्याह्नये तदंतर्वर्तिषु मध्याह्नयेषु युक्तं युमानं स्या
त् अथालंकारः इतीयं विलग्नस्य विवाहलग्नस्य शुद्धिः शिशुबोधनाय बालावबोधाय श्रीकेशवाक्येण स्मृता संक्षिप्य कथिता १७ इति श्रीसकलाग

त्रिंशांशाः शनि सौम्यजीवरविजस्माजन्मानां व्युत्क्रमाद् ओजस्येषु शरेषु सूर्यमरुतः पंचेति षड्वर्गिका १६ महोदये साय
नसूर्यभोग्यस षड्वर्गभुक्तं च युतं युमानम् इति स्मृतं यं शिशुबोधनाय श्रीकेशवाक्येण विलग्नशुद्धिः १७ इति विवाहवृ
त्तावने लग्नशुद्धिः सप्तदशाध्यायः ॥ १७ ॥ ॥

माचार्यवर्यश्रीकेशव — सांवत्सरात्मजगणेशविरचिता — केशवाक्येन दित
लग्नशुद्धेर्विवृतिः समाप्ता अत्र समूलाग्रंथसंख्या १७५ पादोन द्विशती समस्तग्रंथसंख्या ३३७५ हायनार्कलचतुर्लपमायनतुल्यतोरसयुतायु
तिर्भवेत् सापिसागरयुतोदुपोदुकंतत्रिनेत्रलवणवपक्षकः पक्षः स पक्षो यदि वासरः स्यात्तदीयरा मांशसमस्तिथि स्यात् यच्चाखिलैक्यं कुर्यात्माहृतं
तन्नरादिकं मरुतकवत्सराः स्युः तदयनतिथिपक्षास्तुल्यतां यांति यस्मिन्नु रुरवराणां जालंबरोलंबकृष्णः गणकवरगणेशप्राक्तटीकामशेषामस्वित्
दक्षिणसारे मालिनी वाग्विशेषैः ॥ ॥

चर

॥ श्रीकाशीविश्वनाथपुरीमें महल्ला छोटी पिअरी पर बाबू कौले श्वर सिंह के मकान में बाबू किशुन दयाल
सिंह के गनेश प्रभाकर छापाखाने में सरीक विवाह वंदन छपा गया जिसको लेना होय सो नई सड़क पर बाबू कौले
श्वर सिंह के दुकान पर मिलेगी सोधावाल शास्त्री प्रभुणे ने बहुत सद्गता पूर्वक संवत् १९४३ ज्येष्ठ शुक्ल १० ॥